

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
October 2023

จกกลายเป็นเหวดนางฟ้าและสัมผัสประสบการณ์

ของรณรงค์แห่งการปกป้องคุ้มครองของบัพดาตาและความรักของท่าน

วันนี้ ผู้ที่ทำให้โลกเปล่งประกายดุจดั่งเพชรที่แท้จริง ผู้ที่ทำให้วัตถุธาตุเปล่งประกายเช่นเพชร ผู้ทำให้ลูกโดยตรงของท่าน กลายเป็นเช่นเพชรจากดวงวิญญาณทั้งหมดในโลก และพ่อผู้ก่อตั้งโลกใหม่พร้อมกับการเห็นปีใหม่และยุคใหม่ก็เห็นลูกของท่านที่กำลังจะกลายเป็นเพชร เพชรมากมายที่เปล่งประกายในรูปที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าบัพดาตา และบาบาก็มองเห็นเพชรที่กำลังเปล่งประกายในทุกทิศทางในทุกมุมของโลกเช่นกัน แต่ละดวงวิญญาณ, เพชรที่เปล่งประกายอยู่ตรงกลางของหน้าผากของแต่ละคนดูสวยงามอย่างมาก ดวงวิญญาณ, เพชรที่เปล่งประกายอยู่เบื้องหน้าบาบา และฉากของเพชรทั้งหมดที่เปล่งประกายพร้อมกันในทุกทิศทางเป็นฉากที่น่ารักเช่นนั้น ดังนั้นนี่เป็นชุมนุมของอะไร? เป็นชุมนุมของเพชรใช่หรือไม่? แม้ว่าลูกอาจจะตามลำดับกันไปแต่ลูกก็ยังเปล่งประกาย ชุมชุมของเพชรที่เปล่งประกายอยู่เบื้องหน้าพ่อ ลูกทั้งหมดมองเห็นอะไร? ลูกมองเห็นเพชรใช่หรือไม่? หรือลูกมองเห็นร่างกาย? เป็นเวลา 63 ชาติเกิดที่ลูกเห็นร่างกาย แต่เวลานี้ลูกสามารถมองเห็นเพชรที่เปล่งประกายภายในร่างกายหรือไม่? หรือว่ามันลูกซ่อนไว้? ดังนั้นบางครั้งลูกสามารถมองเห็นได้และบางครั้งมันก็ถูกซ่อนไว้

นี่คือไดอามอนจูบีลี แล้วจะเกิดอะไรขึ้นในจูบีลี? ลูกประดับตกแต่งอะไรในจูบีลี? ปัจจุบันส่วนใหญ่จะมีการประดับไฟที่มีสีสัน ลูกทุกคนเช่นกันประดับต้นไม้ด้วยไฟในทุกแห่งใช่ไหม? ผู้คนเหล่านั้นจะเฉลิมฉลองจูบีลีเป็นเวลาหนึ่งวันหรือฉลองคริสต์มาสหรือเทศกาลอื่นๆ แต่ลูกกำลังเฉลิมฉลองอะไร? ลูกเรียกมันว่าวันไดอามอนหรือปีไดอามอน? (ปีเพชร) ลูกแน่ใจหรือไม่ว่าลูกกำลังเฉลิมฉลองปีไดอามอน? หากนี่เป็นความคิดที่มุ่งมั่นของทุกคนที่จะเฉลิมฉลองปีไดอามอนแล้ว ขอให้มิกุหลาบจามุน (ลูกกลมๆหวานในน้ำเชื่อม) ในปากของลูก! ดังนั้นการเฉลิมฉลองหมายถึงการกลายเป็น แล้วลูกจะกลายเป็นเพชรตลอดทั้งปีหรือว่าจะมีตาหนิในบางครั้งหรือไม่? เมื่อเห็นความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกๆ บัพดาตาขอแสดงความยินดีต่อบีลหลายล้านเท่า วันนี้เป็นการเฉลิมฉลองสองอย่าง อย่างแรกคือสำหรับปีใหม่และอีกอย่างสำหรับไดอามอนจูบีลี นี่คือชุมนุมของทั้งสองนี้ ดังนั้นในปีไดอามอน บัพดาตาปรารถนาที่จะเห็นคุณสมบัติพิเศษนี้ซึ่งใครก็ตามที่มองเห็นก็เห็นว่าเป็นเพชรที่เปล่งประกาย ไม่ใช่เพชรที่เต็มไปด้วยฝุ่น แต่เป็นเพชรที่เปล่งประกาย ดังนั้นลูกได้กลายเป็นเพชรเช่นนั้นตลอดทั้งปีหรือไม่? เพราะลูกแต่ละคนต้องมีความคิดในวันนี้ที่ลูกจะกลายเป็นเพชรและมองเห็นผู้อื่นเป็นเพชร แม้ว่าดวงวิญญาณอื่นจะเป็นเหมือนถ่าน แม้ว่าดวงวิญญาณนั้นจะไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะมองเห็นอะไร? ลูกจะมองเห็นถ่านหรือเห็นเพชร? ลูกจะเห็นเพชร อัจชะ ทันทีที่สายตาของลูกทอดมองไปที่ดวงวิญญาณนั้น ความมืดของดวงวิญญาณนั้นก็จะลดลง นี่คือการรับใช้ที่ลูกต้องทำในปีไดอามอนจูบีลีใช่ไหม? อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกจะมีการติดต่อและมีความสัมพันธ์กับผู้คนมากมายแค่ไหน ตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน ลูกต้องเป็นเพชรและเห็นผู้อื่นเป็นเพชร ลูกทำให้สิ่งนี้มั่นคงแล้วหรือยัง? หรือเป็นเพราะว่าลูกต้องเฉลิมฉลองไดอามอนจูบีลีที่ลูกจะมีการดำเนินงานสองหรือสามอย่างในทุกสถานที่และคิดว่าไดอามอนจูบีลีนั้นเสร็จสิ้นแล้ว? มีการดำเนินงาน มีการเชื่อเชียว ปลุกผู้อื่นให้ตื่นขึ้น ถึงอย่างไรลูกต้องทำสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดอยู่แล้วและลูกก็กำลังทำสิ่งนั้นอยู่ แต่ลูกต้องไม่เพียงแค่ดำเนินงานเท่านั้น ในไดอามอนจูบีลีนี้ การดำเนินงานของทุกวันคือการกลายเป็นเพชร การมองเห็นผู้อื่นเป็นเพชร และการทำให้พวกเขากลายเป็นเพชร แล้วลูกจะมีการดำเนินงานทุกวันหรือดำเนินงานทุกสองหรือสี่วันหรือทุกสัปดาห์?

ปีนี้ ความหวังพิเศษของบัพดาตาหรือศรีมัทที่ส่งสำหรับลูกทุกคนคือลูกต้องไม่กลายเป็นสิ่งใดนอกจากเพชร ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นลูกต้องไม่ปล่อยให้เพชรมีตาหนิ หากลูกได้รับอิทธิพลจากอุปสรรคใดหรือจากธรรมชาติของใครก็ตาม นั่นก็จะกลายเป็นตาหนิ จะต้องมียุโรปสรรค อุปสรรคควรจะมาหรือไม่? ในเมื่อลูกมีสมญาว่าเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ต่อเมื่อมีอุปสรรคเกิดขึ้นมาแล้วเท่านั้นที่ลูกสามารถทำลายอุปสรรคเหล่านั้นได้ หากผู้ได้รับชัยชนะกล่าวว่าศัตรูไม่ควรมา แต่เขาก็ยังได้รับชัยชนะอยู่ดี แล้วจะมีใครเชื่อเขาไหม? ไม่ ดังนั้นแม้ว่าอุปสรรคจะมา ไม่ว่าจะจากวัตถุธาตุ จากดวงวิญญาณอื่นหรือจากสถานการณ์ต่างๆมากมาย ลูกเป็นเพชรที่ทรงพลังเช่นนั้นที่ลูกไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากข้อบกพร่องใดๆ สิ่งนี้

เป็นไปได้ไหม?

ดังนั้นปีไดอามอนจูบิลีจึงเป็นปีที่ยิ่งใหญ่ เช่นเดียวกับที่มีการเฉลิมฉลองเดือนพิเศษ ดังนั้นไดอามอนจูบิลีนี้ก็เป็นปีที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน ปีนี้บรรดาบรรณาธิการที่จะเห็นทุกคนเดินและเคลื่อนไหวเหมือนเทวดานางฟ้า หลายคนพูดว่าดวงวิญญาณเป็นจุด และเนื่องจากดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก พวกเขาจึงสามารถมองเห็นได้เพียงแค่ร่างกายเท่านั้น จุดที่เล็กมาก! บรรณาธิการเห็นด้วยที่ว่าจุดนั้นอาจจะหลุดลอยไปได้ แต่รูปที่เป็นเทวดานางฟ้ายังคงเป็นรูปของร่างกาย ไม่ใช่รูปของจุด เทวดานางฟ้าหมายถึงรูปแห่งแสง ดังนั้นจงทำการกระทำในขณะที่มันคงอยู่ในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า ไม่ใช่ว่าลูกไม่สามารถทำการกระทำในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกได้ ลูกสามารถที่จะทำเช่นนั้นได้หรือลูกจำเป็นต้องมีรูปที่มีตัวตนหรือไม่? ลูกมีความรักต่อร่างกายมาเป็นเวลาหลายชาติเกิด ดังนั้นแม้ว่าลูกปรารถนาที่จะลืม ลูกก็ไม่สามารถที่จะลืมได้ ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า โอเค ในเมื่อลูกมีนิสัยชอบมองดูร่างกาย ก็ไม่เป็นไร เวลานี้เพียงแค่มองไปที่ร่างแห่งแสง เมื่อลูกต้องการร่างกาย เทวดานางฟ้าก็มีรูปที่มีร่างกายเช่นกัน และลูกทุกคนพูดว่าลูกมีความรักมากมายต่อชีพบาบาและบราห์มาบาบา ดังนั้นความรักหมายถึงการกลับมาทักทาย ดังนั้นเช่นที่บราห์มาบาบาอยู่ในรูปที่เป็นเทวดา ในทำนองเดียวกันจงทำให้ตนเองมั่นคงในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก เช่นเดียวกับพ่อบราห์มา เมื่อลูกทำการกระทำ เมื่อลูกกำลังเฉลิมฉลองไดอามอนจูบิลีครบรอบ 60 ปีของการก่อตั้งเสร็จสมบูรณ์ - และถึงแม้ว่าพ่อเชื่อว่าจะเป็นเครื่องมือในการก่อตั้ง บราห์มาบาบากลายเป็นเครื่องมือ ลูกก็ไม่ได้เรียกตนเองว่าชีวากุมารหรือชีวากุมารี ลูกเรียกตนเองว่าบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ดังนั้นลูกกำลังเฉลิมฉลองจูบิลีของงานของการก่อตั้งโดยบราห์มาบาบา ดังนั้นลูกจะให้อะไรกับบุคคลที่ลูกกำลังเฉลิมฉลองจูบิลี? (ของขวัญ) ลูกทุกคนจะให้ของขวัญหรือไม่? หรือลูกจะนำดอกกุหลาบมาให้และบอกว่าของขวัญนี้ก็เพียงพอแล้ว? บางคนจะนำช้างมา บางคนจะนำม้ามา แต่ของขวัญเหล่านั้นเป็นเพียงเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ความสนุกสนานบันเทิงนี้ก็ดีเช่นกัน ทุกคนมีความสุขที่ได้เห็นสิ่งเหล่านั้น วันนี้กำลังเย็นรำ วันนี้คนกำลังเย็นรำ ทุกคนมีความสุขที่ได้เห็นของเล่นนั้น ลูกอาจจะนำของขวัญเหล่านั้นมาก็ได้ แต่ของขวัญอะไรที่พ่อบราห์มาจะชื่นชอบ? เมื่อใดก็ตามที่ลูกให้ของขวัญแก่ใครบางคน ลูกจะดูว่าบุคคลนั้นชอบอะไรเป็นอันดับแรก ก่อนอื่นลูกจะต้องค้นหาว่าบุคคลนั้นชอบของขวัญนั้นหรือไม่ แล้วพ่อบราห์มารักอะไร? ท่านชอบของขวัญอะไร? ของขวัญที่พ่อจะชอบคือการเดินทางเคลื่อนไหวในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้า ดังนั้นจงกลายเป็นเช่นเทวดานางฟ้า ไม่มีอุปสรรคประเภทใดที่จะมีอิทธิพลต่อลูกในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก ความคิด,ทัศนคติและสายตาของลูกจะกลายเป็นแสงและเบาสบาย ดังนั้นลูกพร้อมที่จะให้ของขวัญนี้หรือไม่? (ฮาจิ) ขอให้ระวังด้วย เพราะทั้งหมดนี้กำลังถูกบันทึกไว้ เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่จะนำมาซึ่งโลกยุคทอง ดังนั้นเช่นเดียวกับที่ลูกเป็นเพชรที่เปล่งประกาย ในทำนองเดียวกันรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกก็จะเปล่งประกายเช่นเดียวกัน จงฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างดีต่อไปเรื่อยๆ

ทันทีที่ลูกตื่นขึ้นมาในเวลาอมฤต ให้มีการตระหนักรู้ว่า: ฉันคือใคร? ฉันเป็นเทวดานางฟ้า ลูกมีความคิดว่าลูกเป็นเทวดานางฟ้าและลูกปรารถนาที่จะเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเห็นผลลัพธ์ของตนเอง หรือเมื่อลูกเขียนถึงบาบา ลูกส่วนใหญ่พูดว่าลูกไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้มากเท่าที่ลูกปรารถนาจะทำมัน ลูกสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ 50 เปอร์เซ็นต์หรือ 60 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นลูกจะมีเปอร์เซ็นต์เช่นนั้นในปีไดอามอนจูบิลีด้วยเช่นกันหรือไม่ หรือลูกจะบรรลุผลสำเร็จอย่างเต็มที่? สิ่งนั้นจะเป็นอย่างไร? ดับเบิลฟอเรนเนอร์พูดสิ! จะมีเปอร์เซ็นต์ใหม่? พูดว่ามีหรือไม่! ลูกควรได้รับอนุญาตให้มีอิสระเล็กน้อยหรือไม่? ชักดี ลูกจะมีเปอร์เซ็นต์ใหม่? ลูกไม่ได้พูดว่า 'มี' ด้วยความกระตือรือร้น ลูกกำลังตอบกลับหลังจากที่คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ดับเบิลฟอเรนเนอร์และชาวบาร์ต ถ้าลูกสอบผ่านได้เต็มที่ ไม่ถึงเปอร์เซ็นต์ แล้วลูกรู้ไหมว่าบราห์มาบาบาจะทำอะไร? ท่านก็จะตบที่หลังเบาๆและพูดว่า “ทำได้ดีแล้ว!” ท่านจะทำอะไรอีก? ทุกวันในเวลาอมฤต ท่านจะโอบกอดลูกไว้ในอ้อมแขนของท่าน ลูกจะรู้สึกว่าคุณกำลังแกว่งไกวอยู่ในความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสในอ้อมแขนของบราห์มาบาบา ลูกจะได้รับการโอบกอดอันยิ่งใหญ่จากท่าน บราห์มาบาบามีความรักเป็นอย่างมากต่อลูกๆและดังนั้นในเวลาอมฤต ลูกจะได้รับการโอบกอดจากท่าน และลูกจะได้รับอะไรตลอดทั้งวัน? มันถูกแสดงไว้ในภาพของศรัทธาขณะที่พายุมาและมีน้ำท่วม จึงกลายเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้อง พวกเขาได้แสดงให้เห็นลักษณะทางกายภาพเกี่ยวกับศรัทธา แต่ในความเป็นจริงแล้วมันเป็นแง่มุมทางด้านจิตวิญญาณ ดังนั้นหากมีสถานการณ์ใดเกิดขึ้นหรือมีอุปสรรคใดๆมาเบื้องหน้าของผู้ที่เป็นเทวดานางฟ้าแล้วพ่อเองก็จะกลายเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของลูก เพียงแค่ลองและคอยดู บรรณาธิการไม่ได้พูดเพียงแค่ต้องการจะพูดเท่านั้น อัสชะ

ลูกที่กำลังเฉลิมฉลองไดอามอนจูบิลี ยกมือขึ้น! เวลานี้บรรณาธิการกำลังพูดกับผู้ที่กำลังเฉลิมฉลองไดอามอนจูบิลี ลูกมี

โยคะและทาปาเซียมาเป็นเวลา 14 ปีแล้ว และมีอุปสรรคเข้ามามากมายขนาดไหน? อย่างไรก็ตามมีอะไรเกิดขึ้นกับลูกในสิ่งนั้นไหม? ดังนั้นบรรดาจึงกลายเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของลูกใช่ไหม? มีสิ่งที่ใหญ่มากมายเข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูก ทั้งโลก ผู้นำ ผู้ปกครอง กูรู ฯลฯ ทั้งหมดจะกลับมาต่อต้าน ในขณะที่ลูกบราห์มาภุมาร้อยอย่างหนักแน่นที่ลูกมีประสบการณ์ในชีวิตของชอทานในทางปฏิบัติด้วย ในช่วงเวลาของทาปาเซียลูกได้เห็นอุปสรรคต่างๆเช่นกัน มีปิ่นและดาบด้วย ทุกสิ่งเข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูก แต่มีร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองอยู่เสมอ มีความเสียหายใดๆหรือไม่? ผู้คนในโลกทั้งทุกสิ่งทุกอย่างไว้ข้างหลังและวิ่งหนีไปในช่วงเวลาของความปั่นป่วนโกลาหล เมื่อมีการแบ่งแยกบาร์ตแล้วเกิดอะไรขึ้น? ทุกคนวิ่งหนีไปและสนามเทนนิสของลูกก็เต็มไปด้วยสิ่งของมากมายจนเต็ม พวกเขาจะละทิ้งสิ่งที่พวกเขารักได้อย่างไร? พวกเขามีความรักต่อสิ่งของเหล่านั้นมาก ในเวลานั้นชุมชนซินดีมีการต่อต้านลูก แล้วพวกเขาก็ดูลูก ลูกแต่พวกเขาก็มอบสิ่งของให้แก่ลูกด้วย ไม่ว่าพวกเขาจะมีสิ่งของที่สวยงามอะไรก็ตาม พวกเขาก็ขอร้องให้ลูกใช้สิ่งของของเขาสำหรับผู้คนในโลกนี้ มันเป็นความปั่นป่วน ในขณะที่บราห์มาภุมาริจะได้ฝึกทั้งรตเซ็นเกรียนที่ลากด้วยวัวในราคาห้ารูปีฝึกทั้งหมดนั้นในราคาเพียงห้ารูปี ลูกเคยรับประทานผักเหล่านั้นอย่างเพลิดเพลินมาก ดังนั้นผู้คนในโลกจึงหวาดกลัวและลูกก็ร้ายรา ลูกได้เห็นในทางปฏิบัติแล้วว่าทั้งบราห์มาบาบาและดาด้าได้ดำเนินการงานของการก่อตั้งอย่างเป็นทางการปกป้องคุ้มครองของลูกด้วยความปลอดภัยอย่างมากเพียงใด ดังนั้นเมื่อท่านมีประสบการณ์เช่นนี้แล้วลูกจะไม่มีประสบการณ์นี้ด้วยหรือ? You first! ไม่ว่าลูกต้องการมากมายเพียงใด ลูกสามารถสัมผัสประสบการณ์ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับความรักของบราห์มาบาบาและร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองในปีไดอามอนจูปีลีนี้ ปีนี้มีพรนี้และการบรรลุผลอย่างง่ายดาย ลูกจะไม่ต้องเพียรพยายามมากนัก ลูกเห็นเด็ดย่อยกับความเพียรพยายาม เมื่อใครบางคนเห็นเด็ดย่อยกับความเพียรพยายามบรรดาบังเกิดเห็นใบหน้าของคนนั้นด้วยเช่นกันและมีความเห็นอกเห็นใจอย่างมากต่อผู้นั้น แล้วเวลานี้ลูกจะทำอะไร? ลูกจะกลายเป็นอะไร? เทวดานางฟ้า! การเคลื่อนไหวและการเดินในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าคือการกลายเป็นเพชร สิ่งซึ่งบอกของเพชรที่แพงที่สุด ที่ล้ำค่าซึ่งประเมินค่าไม่ได้ ที่ไร้ตำหนิ คืออะไร? เมื่อลูกวางเพชรนั้นไว้หน้าแสงไฟมันจะส่องประกายเจิดจ้าและรัศมีก็จะเล็ดลอดออกมาจากเพชรนั้น รัศมีหลากหลายสีจะมองเห็นได้จากมัน ดังนั้นเมื่อลูกกลายเป็นเพชรที่แท้จริง เมื่อลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า พลังทั้งแปดจะปรากฏให้เห็นจากรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก เช่นเดียวกับที่รัศมีของแสงเหล่านั้นมองเห็นได้ ในทำนองเดียวกันลูกต้องกลายเป็นเพชร นั่นคือ รูปที่เป็นเทวดานางฟ้า ดังนั้นขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหว ผู่อื่นจะได้สัมผัสกับรัศมีของพลังทั้งแปด บางคนจะมีความรู้สึกถึงพลังของความอดทนจากลูก คนอื่นจะมีความรู้สึกถึงพลังในการตัดสินใจ บางคนจะมีความรู้สึกอย่างหนึ่ง คนอื่นจะมีความรู้สึกถึงพลังอีกอย่างหนึ่ง ยิ่งลูกฝึกฝนสิ่งนี้มากเท่าไร ตัวอย่างเช่น ปีใหม่จะเริ่มในวันพຽງนี้และไดอามอนจูปีลีก็จะเริ่มในวันพຽງนี้เช่นกัน ดังนั้นตั้งแต่วันพຽງนี้ นั่นคือในเดือนมกราคม หากลูกฝึกฝนรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าในเดือนแรก การฝึกฝนของลูกจะเพิ่มขึ้นอีกในเดือนที่สองและจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆในเดือนที่สาม ยิ่งลูกฝึกฝนสิ่งนี้มากเท่าไร ผู่อื่นก็จะยังมีความรู้สึกนี้จากลูกมากเท่านั้น ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นนี่คือของขวัญที่ให้แก่อบราห์มา ลูกทุกคนจะให้ของขวัญนี้หรือเพียงแค่บางคนเท่านั้นที่จะให้สิ่งนี้?

อ้อชะ ผู้ที่มาจากมฐันจะให้ของขวัญนี้ด้วยใช่ไหม? ชาวมฐันฉลาดในการพูด “ฮาจี” (พวกเขากำลังฟังเมอลีในญาณสะโรว่าด้วย) ผู้ที่มาจากญาณสะโรว่าจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า และผู้ที่นั่งอยู่ในห้องแปลที่กำลังแปลและผู้ที่กำลังจัดเตรียมแสงสีเสียง ทุกคนต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย ลูกไม่เห็นว่ามันยากใช่ไหม? ลูกมีความรักต่อร่างกายมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ดังนั้นมันจะไม่ยากใช่ไหม? สำหรับผู้ที่มิศรืธาที่มั่งม้นแล้ว ชัยชนะจากศรืธาแห่งความมั่งม้นไม่สามารถขัดขวางได้ แม้ว่าวัตถุธาตุทั้งห้าหรือดวงวิญญาณมากมายจะต่อต้านลูกมากเพียงใด - พวกเขาจะต่อต้านลูก - แต่เนื่องจากลูกมีศรืธาอันแรงกล้า ลูกจึงสามารถเผชิญหน้ากับการต่อต้านของพวกเขาด้วยพลังของการยอมรับปรับตัว นี่เป็นความมหัศจรรย์ของพอบราห์มากับลูกๆพิเศษตั้งแต่เริ่มแรกใน 60 ปีของการก่อตั้ง ลูกไม่เคยมีการขึ้นลงใดๆในศรืธาของลูก มีคำพูดของบราห์มาบาบาอยู่เสมอว่า: รับประกันชัยชนะ

ดังนั้นวันนี้ บราห์มาบาบาโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ความรักและแสดงความยินดีกับลูกๆทุกคนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะมีลูกมากมายแค่ไหนก็ตาม ไม่ว่าจะมีลูก 400,000 หรือ 1.4 ล้านคน แขนของบราห์มาบาบานั้นใหญ่เท่ากับลูกทั้งหมด 1.4 ล้านคนสามารถหลอมรวมอยู่ในอ้อมแขนของท่านได้ในเวลาเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรืธา พวกเขาจึงแสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าในรูปแบบต่างๆซึ่งทุกคนหลอมรวมอยู่ด้วยกัน ดังนั้นลูกทุกคนจึงถูกหลอมรวมอยู่ในอ้อมแขนของบราห์มาบาบา ไม่ว่าจะมีเกิดอะไรขึ้น เด็กเล็กๆจะอย่างไรเมื่อมีใครบางคนบอกอะไรบางอย่างกับเขา หรือเมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นกับเขา? เขาจะไปซ่อนตัวอยู่ในอ้อมแขนของแม่หรือพ่อของเขา มันเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ดังนั้นลูก

ควรทำเช่นเดียวกัน ลูกยังคงเป็นเด็กอยู่ใช่ไหม? หรือลูกโตแล้ว? เบื้องหน้าพ่อ บางคนที่มีอายุ 100 ปีก็ยังเป็นเด็กน้อย เช่นกัน ดังนั้นไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับลูก เพียงแค่นี้ไปและหลอมรวมอยู่ในอ้อมแขนของบราห์มาบาบา แค่นั้นเอง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายใช่ไหม? อ้อชะ

ถึงเพชรที่แท้จริงที่เปล่งประกายในทุกทิศทาง ถึงผู้ที่ทำให้ตนเองเป็นเพชรที่แท้จริงและทำให้ผู้อื่นเป็นเพชรที่แท้จริงด้วย ศรัทธาและความคิดที่มุ่งมั่น ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบา สบายเช่นเดียวกับบัพดาดา ถึงผู้ที่เอาชนะมายาและผู้ที่จะเอาชนะโชคในโชคโลก ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการจดจ่อดึงดูดถึงพ่อ และในการทำงานรับใช้ ถึงเพชรแห่งยุคบรรจบกันเช่นนั้น ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จาก บัพดาดา

พร: : ขอให้ลูกอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัยอยู่เสมอโดยการนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพดาดา และคงอยู่อย่างไม่ว่างและไร้กังวล

บัลลังก์หัวใจของบัพดาดาเป็นสถานที่ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพดาดาตลอดเวลาจะอยู่อย่างปลอดภัยอยู่เสมอ มายาไม่สามารถมาหาพวกเขาได้ ดวงวิญญาณเช่นนั้นซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจนั้นจะไม่หวาดกลัวและไร้กังวล สิ่งนี้ได้รับการกำหนดไว้แล้วและมั่นคง ดังนั้นจงนั่งบนบัลลังก์หัวใจ รักษาความซาบซึ้งไว้: เวลานี้ฉันนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพดาดา และจะนั่งบนบัลลังก์แห่งอาณาจักรเป็นเวลาหลายชาติ เมื่อลูกมีความซาบซึ้งทางจิตนี้ คลื่นแห่งความทุกข์จะไม่สามารถมาถึงลูกได้

คติพจน์: เมื่อไม่มีภาระประเภทใดในสติปัญญาของลูกแล้ว ลูกจะถูกเรียกว่าเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

*** โอม ขานติ ***

มุรลีทั้งหมดของเดือนนี้ (คำพูดที่สูงส่งของพระเจ้า) พูดโดยดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน,ชื่อว่า ผ่านทางปากดอกบัวของบราห์มาเบื้องหน้าลูกบราห์มิน บราห์มากุมารและกุมารีของท่าน ก่อนวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 1969 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับครูที่ได้รับอนุญาตเพื่ออ่านให้กับนักเรียน BK ประจำ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทุกสิ่งที่พ่อบอกลูกนั้นใหม่สำหรับโลกใหม่ ท่านให้การชี้แนะใหม่แก่ลูกและเหตุนี้เองหนทางและวิธีการของท่านจึงได้รับการจดจำว่าพิเศษสุด
- คำถาม:** ในประเด็นใดที่พ่อผู้ที่มีเมตตาเตือนลูกทั้งหมดเพื่อให้โชคของลูกสูงส่ง?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: หากต้องการทำให้โชคของลูกสูงส่งให้ทำงานรับใช้ หากลูกเพียงแต่รับประทานและนอนหลับและไม่ทำงานรับใช้ ลูกจะไม่สามารถสร้างโชคที่สูงส่งของลูก การรับประทานโดยปราศจากการทำงานรับใช้คือความผิด ดังนั้น บาบาก็เตือนลูก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับวิธีที่ลูกศึกษา ลูกบราห์มินต้องศึกษาและสอนผู้อื่น ลูกต้องถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง พ่อมีเมตตาต่อลูกและเหตุนี้เองท่านจึงเฝ้าแต่ทำให้ลูกรู้แจ้งเกี่ยวกับทุกสิ่ง
- เพลง:** ตั้งแต่วันที่ท่านและฉันพบกันทุกสิ่งดูเหมือนใหม่

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูก เมื่อลูกพบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกสิ่งที่ท่านบอกลูกนั้นใหม่ เพราะพ่อนี้คือผู้ที่ก่อตั้งโลกใหม่ มนุษย์ไม่สามารถพูดถึงสิ่งใหม่เช่นนี้ได้ พ่อผู้ที่เราเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ เป็นราวันที่ก่อตั้งนรก มีกิเลสทั้งห้าในหญิงและกิเลสทั้งห้าในชาย นั่นกลายเป็นชุมนุมของราวัน ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ที่บาบาบอกลูกนั้นใหม่ใช่ไหม? เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ถูกเรียกว่ารามผู้สร้างสวรรค์ เป็นราวันที่สร้างนรก ผู้คนสร้างหุ่นจำลองของราวันและเผาหุ่นจำลองนั้นทุกปี เมื่อถูกเผาไปแล้วจะไม่สามารถมองเห็นหุ่นจำลอง(รูปของเขา)ได้อีกครั้ง ดวงวิญญาณนั้นไปและรับอีกร่างหนึ่ง รูปลักษณะต่างๆ ของเขาทั้งหมดก็เปลี่ยนไป ที่นี้ พวกเขาสร้างราวันด้วยรูปลักษณะเดียวกันแล้วเผาปีแล้วปีเล่า ในความเป็นจริงเช่นที่ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนไม่ได้มีรูปลักษณะใด ในท่านองเดียวกันราวันไม่ได้มีรูปลักษณะใดเช่นกัน ราวันนี้คือกิเลส พ่ออธิบายสิ่งนี้ ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาต้องการสิ่งใด พระเจ้ามาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาและให้การปกป้องเพราะมีความทุกข์มากมายในความเลื่อมใสศรัทธา มีความสุขเพียงชั่วคราเท่านั้น ชีวิตของชาวบาร์ตันมีความทุกข์อย่างมาก ลูกของบางคนก็ตาย บางคนก็ล้มละลาย ชีวิตของเขาเฝ้าแต่มีความทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ชีวิตทุกคนมีความสุข พ่อมาและบอกสิ่งใหม่แก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ที่นั่นลูกจะไม่ข้องแวะในกิเลส นั่นคืออาณาจักรที่ปราศจากกิเลสและนี่คืออาณาจักรที่มีกิเลส หากลูกต้องการอาณาจักรแห่งสวรรค์แล้วเพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งสิ่งนั้น ราวันสร้างอาณาจักรของนรก พ่อถามลูกว่า: ลูกจะไปสวรรค์ไหม? ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งดินแดนสุขาวดีผู้เป็นนายของโลกหรือไม่? สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในพระเวทหรือคัมภีร์ พ่อไม่ได้บอกลูกให้พูดว่า “ราม ราม,, หรือบอกลูกให้ล้มลูกคลุกคลานไปจากบ้านหนึ่งสู่อีกบ้านหนึ่งหรือไปยังวัดและสถานที่จาริกแสวงบุญหรือศึกษากิตะและภควัท ฯลฯ ไม่เลย ไม่มีคัมภีร์ใดในยุคทอง ไม่ว่าลูกศึกษาพระเวทและคัมภีร์มากเท่าใดก็ตามหรือลูกสร้างไฟบูชายัญมากเท่าใดหรือลูกทำการสวดมนต์หรือลูกให้ทานหรือลูกทำบุญมากเพียงใดก็ตาม ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงการล้มลูกคลุกคลาน ไม่มีการบรรลุผลใดในสิ่งนั้น ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ทั้งหมดคือชาวนรก หากลูกบอกใครว่าเขาคือชาวนรกเขาก็จะไม่พอใจ ในความเป็นจริงลูกรู้ว่ายุคเหล็กถูกเรียกว่านรกและยุคทองถูกเรียกว่าสวรรค์ พ่อได้นำอำนาจการปกครองดินแดนสุขาวดีมา ท่านพูดว่า: หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน สิ่งหลักของทั้งหมดคือความบริสุทธิ์ บางคนพูดว่าพวกเขาไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้เลย โอ้ แต่ลูกถูกทำให้บริสุทธิ์เพื่อที่ลูกจะสามารถไปสวรรค์ ก่อนอื่นใดลูกต้องกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบแล้วมาสู่สวรรค์ ลูกบอกผู้คนของทุกศาสนาว่า: ท่านต้องละทิ้งร่างกายของท่านกลับมาปราศจากร่างและแล้วกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องตัดสำนักที่เป็นร่าง การพูดว่า “นั่นคือชาวคริสต์” หรือ “นั่นคือชาวพุทธ” ทั้งหมดนั้นคือศาสนาของร่างกายทั้งหมด ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในบ้านที่แสนหวาน ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกจะกลับไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นไหม? ที่นั่นลูกจะคงอยู่ในความสงบ บอกพ่อสิว่าลูกจะสามารถกลับไปได้อย่างไร? จงจดจำพ่อ พ่อของลูกและบ้านที่แสนหวานของลูก ละทิ้งศาสนาของร่างกายทั้งหมด “ผู้หนึ่งคือฉัน ผู้หนึ่งคือลูก,, ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างเหล่านั้นทั้งหมด คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง จงจดจำพ่อ! ก็เท่านั้นเอง นี่คือการเพียรพยายามเดียวเท่านั้น พ่อไม่ได้บอกสิ่งใดอื่นแก่ลูก ละทิ้งคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดที่ลูกได้ศึกษามา พ่อให้การชี้แนะใหม่เพื่อโลกใหม่แก่ลูก มีคำกล่าวว่ารทางและวิธีการของพระเจ้านั้นพิเศษสุด “กะติ Gati” กล่าวได้ว่าเป็นการหลุดพ้น พ่อบอกสิ่งใหม่แก่ลูก เมื่อผู้คนได้ยินสิ่งเหล่านี้พวกเขาพูดว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกบอกพวกเขาที่นั่นนั้นคือสิ่งใหม่ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งต่างๆ ของคัมภีร์ ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้คือสิ่งต่างๆ ของกิตะแต่ผู้คน

ได้ทำให้กิดะผิไป พ่อไม่ได้จะต้องกิดะเลย ตำราทางศาสนา สิ่งนั้นถูกเขียนขึ้นในภายหลัง พ่อพูดความรู้แก่ลูกไม่มีใคร
อื่นจะพูดว่า: ลูกคือลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง เพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ไม่มิตัวตนเท่านั้นที่พูด
สิ่งนี้ ท่านพูดกับดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณรับฟังท่าน ร่างกายนี้คืออวัยวะ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ที่นั้น
มนุษย์พูดกับมนุษย์ในขณะที่ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งที่นั่นและพูดกับดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณรับฟังท่านผ่านหูเหล่านี้
ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายแก่เรา ผู้คนสงสัยว่าพระเจ้าจะอธิบายอย่างไร พวกเขาคิดว่าเป็น
พระเจ้าศรีกฤษณะที่พูด โอ้ แต่ศรีกฤษณะนั่นคือผู้ที่มีร่างกาย พ่อไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกาย พ่อเป็นปราศจากร่าง และพ่อพูดกับ
ดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ดังนั้นผู้คนประหลาดใจเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งใหม่เหล่านี้ ลูกที่ได้ยินสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วชอบ
สิ่งนี้อย่างมาก พวกเขาศึกษาที่นั่นและพูดว่ามา มา บาบ่า ไม่สามารถมีศรัทธาที่มั่งคั่งที่นั่น ในทางโลกก็เช่นกัน ลูกจะเรียกพ่อ
แม่ของเขาวาแม่และพ่อ เวลานั้นลูกต้องหยุดจดจำพ่อแม่ทางโลกเหล่านั้นและจดจำแม่และพ่อเหนือโลก แม่และพ่อเหนือ
โลกนี่คือผู้ที่สอนการแลกเปลี่ยนหน้าที่กับลูก ท่านพูดว่า: โอ้ ลูกในเวลานี้หยุดการให้และรับยาพิษ ให้คำสอนที่พ่อให้
แก่คนหรือสองคน และลูกก็จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ หากลูกรับฟังแม้กระทั่งเล็กน้อยลูกก็จะเข้าไปในสวรรค์
อย่างไรก็ตามหากลูกไม่สามารถทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับลูก ลูกจะไปและกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ สาวใช้และ
คนรับใช้นั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน สาวใช้และคนรับใช้ผู้ที่ดูแลเด็กนั้นจะเป็นผู้ที่มีสถานภาพที่ดีอย่างแน่นอน
หากขณะที่คงอยู่ที่นั่นลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ปวงประชานี้ต่างลำดับกันไปเช่นกัน ผู้ที่
ศึกษาอย่างดีได้รับสถานภาพที่สูงอย่างมาก ปวงประชาที่มั่งคั่งจะมีสาวใช้และคนรับใช้ ลูกแต่ละคนต้องมองดูใบหน้าของ
ลูกเองว่า: ฉันมีค่าควรแก่การกลายเป็นอะไร? หากลูกคนใดจะถามบาบา บาบ่าจะบอกลูกอย่างรวดเร็ว พ่อรู้ทุกสิ่งและ
ท่านแสดงให้ลูกเห็นหลักฐานว่าลูกจะกลายเป็นอะไรนั้นเป็นเพราะเหตุใดด้วย แม้ว่าบางคนอาจจะอุทิศตัวเขาเองแต่ก็มี
ปัญหาในสิ่งนั้นเช่นกัน หากพวกเขาอุทิศตนเองแต่ไม่ทำงานรับใช้และเพียงเฝ้าแต่รับประทานและดื่มแล้วพวกเขาก็ใช้สิ่งที่
พวกเขาได้ให้นั้นหมดไป พวกเขาได้รับประทานทั้งหมดที่พวกเขาให้ไปและไม่ทำงานรับใช้ และดังนั้นพวกเขาก็กลายเป็น
สาวใช้และคนรับใช้ชั้นสาม ใช้ หากบางคนทำงานรับใช้และรับประทานสิ่งนั้นก็ก็เป็นสิ่งที่ดี หากบางคนไม่ทำงานรับใช้ใดๆ
แต่เพียงรับประทานเขาจะใช้ทุกสิ่งหมดไปและแล้วจึงสะสมภาระ บางคนคงอยู่ที่นั่นและรับประทานสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้
รับ บางคนแม้ไม่ได้ให้สิ่งใดแต่พวกเขาทำงานรับใช้อย่างมากมาย ดังนั้นพวกเขาจึงประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มา
มาไม่ได้ให้สมบัติใดแต่เธอได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงอย่างมากเพราะเธอทำงานรับใช้ทางจิตของบาบา นี่คือปัญหาที่ร้ายได้ บาง
คนมีความซาบซึ้งว่าพวกเขาให้ทุกสิ่งที่พวกเขามีแก่บาบาและพวกเขาก็ได้อุทิศตนเอง อย่างไรก็ตามพวกเขาก็รับประทาน
ใช้ไหม? บาบาก็ให้ตัวอย่างทั้งหมดแก่ลูก หากลูกไม่ทำงานรับใช้ ลูกเพียงแต่รับประทานและทำให้สิ่งนั้นหมดไป มีคำ
กล่าวว่า: ผู้ที่หลับใหลนั้นได้สูญเสีย การรับประทานโดยปราศจากการทำงานรับใช้ 8 ชั่วโมงเป็นสิ่งผิด หากลูกเฝ้าแต่
รับประทานลูกไม่สามารถสะสมสิ่งใดและแล้วลูกก็จะต้องทำงานรับใช้ พ่อนั้นก็ต้องบอกทุกสิ่งแก่ลูกเพื่อที่ไม่มีใคร
สามารถพูดว่า: เหตุใดท่านจึงไม่บอกเราก่อน? บาบ่าให้ทุกสิ่งและท่านก็ยังเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เอง
ท่านจึงได้รับสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน หากลูกอุทิศตนเองแล้วแต่มีเพียงนั่งและรับประทานไปและไม่ทำงานรับใช้ ลูกจะ
กลายเป็นอะไร? พวกเขาไม่ได้ทำตามศรัทธา บาบ่ากำลังอธิบายแก่ลูกเป็นพิเศษเพื่อที่ในเวลาสุดท้ายจะไม่ไม่มีใครสามารถ
พูดได้ว่า: เหตุใดสถานภาพของฉันจึงเป็นเช่นนี้? พ่ออธิบายว่า: นี่จะเป็นผลที่ตามมาทุกๆ วงจร หากลูกไม่ทำงานรับใช้
และรับประทานฟรี ดังนั้นบาบาเฝ้าแต่เตือนลูก ลูกควรเข้าใจว่าสถานภาพของลูกจะถูกทำลายวงจรแล้ววงจรเล่า บาบ่า
รู้สึกเมตตา และเหตุนี้เองท่านจึงให้ความสว่าง(รู้แจ้ง)เกี่ยวกับทุกเรื่อง หากลูกไม่ทำงานรับใช้ลูกจะไม่สามารถประกาศ
สิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและทำงานรับใช้นั้นได้รับสถานภาพที่สูงอย่างมาก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับ
การศึกษาและการสอนผู้อื่น ลูกคือบราห์มิน ลูกต้องถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นถือตำราทางศาสนาได้แขนของ
เขา ลูกไม่ได้มีสิ่งใดได้แขนของลูก ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง ลูกต้องถ่ายทอดสัจจะและทำให้พวกเขาสามารถได้มาซึ่งคุณ
ประโยชน์ที่แท้จริง ที่เหลือทั้งหมดทำให้ลูกเข้าไปสู่ความสูญเสีย เหตุนี้เอง จึงมีการเขียนว่าทั้งหมดนั้นหลอกลวง(ความ
โกหก) บาบ่าบอกลูกถึงสัจจะและทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ไม่ใช่เรื่อง
เล็กที่จะกลายเป็นนายของโลกใช้ไหม! ผู้ที่เป็นลูกที่รู้คิดนั้นจะเฝ้าแต่วางแผนว่า: เราจะสร้างอาคารเช่นนั้นด้วยอิฐทองคำ
เราจะทำสิ่งนี้ ขณะที่ลูกของบุคคลที่ร่ำรวยกำลังเติบโต เขาจะมีความคิดว่าฉันจะทำสิ่งนี้และฉันจะสร้างสิ่งนี้ ลูกก็จะกลายเป็น
เจ้าชายในอนาคตด้วย และดังนั้นลูกจึงมีความสนใจว่า: ฉันจะสร้างปราสาทราชวังเช่นที่ไม่มีใครอื่นมี ผู้ที่ศึกษาอย่าง
ดีและสอนผู้อื่นจะมีความคิดเหล่านี้ อำนาจการปกครองก็จะมียู่ ดังนั้นลูกควรมีความคิดเช่นนั้นในสติปัญญาของลูกว่า:
ด้วยอันดับใดที่ฉันจะสอบผ่าน? นี่คือโรงเรียนที่ใหญ่โตอย่างมาก ผู้คนมากมายหลายแสนหลายล้านจะมาที่นี่เพื่อศึกษา
เพียงพ่อเท่านั้นที่นั่นที่นั่นและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พระเจ้าคือหนึ่งเดียว ท่านถูกเรียกว่าแม่และพ่อ ท่านมาและรับลูกมา
เลี้ยงดู สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างมาก นี่คือโรงเรียนใหม่และผู้สอนลูกนั้นก็ใหม่ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก

ผ้านั้นเป็นของที่มีค่ามันจะได้รับการเติมเต็ม พวกเขาจะจดจำพอ ไม่มีใครเคยลืมพ่อแม่ ดังนั้นลูกของยุคแห่งการบรรจบพบกันจะลืมพ่อได้อย่างไร? อ้อชะ โลกอยู่ในความสับสนวุ่นวาย ในขณะที่ลูกอยู่ในความเจ็บสับสน มีความสงบในความเจ็บและความสุขในความสงบ ลูกรู้ว่า หลังจากการหลุดพ้นมีการหลุดพ้นในชีวิต ลูกเพียงแต่ต้องจดจำสองคำว่า: อัลฟา อัลฟา และเบต้า อำนาจการปกครอง ด้วยการเพียงแต่จดจำอัลฟาเดียวลูกได้รับอำนาจการปกครอง มีสิ่งใดอื่นที่หลงเหลืออยู่เล่า? แล้วก็มีเพียงทางนมที่หลงเหลืออยู่ เมื่อลูกได้พบอัลฟาสิ่งนั้นหมายความว่าลูกนั้นได้พบเนยและที่เหลือทั้งหมดคือทางนม เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? เราคงอยู่ในความเจ็บสับสน ลูกรู้ว่าลูกอยู่ในความเจ็บสับสนและทำตามศรัทธาอย่างไรก็ตามเป็นความมหัศจรรย์ว่า ลูกไม่ได้จดจำอัลฟาอย่างสมบูรณ์ พวกเขาลืมท่าน มายานำพาคุณมา พ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: มานมานะบาฟ มานเดียจิบาฟ คำพูดเหล่านี้ลูกกล่าวถึงในกิตะ ลูกควรถามผู้ที่ศึกษากิตะว่า: ความหมายของมานมานะบาฟและมานเดียจิบาฟคืออะไร? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะได้รับอำนาจการปกครอง ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและกลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อและลูกจะได้รับอาณาจักร สิ่งนั้นลูกกล่าวถึงในคัมภีร์กรันท์ด้วยเช่นกันว่า: พร้าสวดนามของอัลฟาและท่านจะได้รับอำนาจการปกครอง ลูกได้รับอำนาจการปกครองของดินแดนแห่งสัจจะเปรียบเทียบกับโลกลูกนั้นพิเศษสุดอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครอื่นจะพูดเช่นนั้น พ่อกำลังบอกสิ่งใหม่แก่ลูกที่เหลือทั้งหมดนั้นพูดถึงสิ่งเก่าเท่านั้น นี่คือนางสิ่งที่ย้ายตายอย่างมาก เป็นของอัลฟาและลูกจะได้รับอำนาจการปกครอง แต่ลูกก็ยังต้องเพียรพยายาม ยิ่งลูกทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูกมากเท่าใดลูกจะได้รับผลมากเท่านั้น ผู้คนไม่รู้ทั้งอัลฟาและเบต้า เบต้าหมายถึงเนยของอำนาจการปกครอง พวกเขาแสดงให้เห็นเนยในปากศรีกฤษณะใช่ไหม ผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์นั้นคงได้ให้อำนาจการปกครองอย่างแน่นอน อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พอ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องกลับไปสู่บ้านที่แสนหวาน ดังนั้นลิ้มความสัมผัสและศาสนาทางร่างและคิดว่าตนเองปราศจากร่าง คงอยู่ในการฝึกฝนนี้

2. ให้คำสอนที่ลูกได้รับจากพ่อแก่ผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับกับลูก ลูกต้องทำงานรับใช้ 8 ชั่วโมงอย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นการเจ็บป่วยของ "ไข้หวัด" ด้วยความรู้สึกลึกและประสบการณ์ที่บริสุทธิ์ จึงได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพร และดังนั้นจึงกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

ลูกๆ ทุกคนได้รับคำสอนที่สูงส่งจากบัพดาตา ลูกๆ มีความรู้สึกที่บริสุทธิ์เหล่านี้ตลอดเวลาว่า นั่นเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด นั่นคือ ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นหนึ่งในหลายล้าน นั่นคือดวงวิญญาณเทพ ดวงวิญญาณผู้ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณที่มีบทบาทพิเศษ รักษาความรู้สึกเหล่านี้ไว้ แล้วลูกจะไม่ใช่ "ไข้หวัด" ของความรู้สึกไร้ประโยชน์ใดๆ ความรู้สึกที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถมาในที่ที่มีความรู้สึกบริสุทธิ์เหล่านี้ได้ โดยการทำให้เช่นนั้นลูกจะได้รับการปกป้องจากการเจ็บป่วยใดๆ จาก "ไข้หวัด" กล่าวคือ จากการต้องทำงานหนักและจะมีประสบการณ์อย่างต่อเนื่องว่าตัวของลูกเองได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพรและได้รับความสำเร็จในงานรับใช้ที่ลูกทำ

คติพจน์: การกลายเป็นผู้สูงส่งที่สุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยสูงสุดในยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นเป้าหมายที่สูงส่งของชีวิตบราห์มินนี้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกแก่ทุกคน ลูกไม่ควรไม่ชอบใครทั้งสิ้น แต่ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์เช่นดอกบัวอย่างแน่นอน
- คำถาม:** เมื่อใดที่จะมีเสียงระฆังของชัยชนะ? เมื่อใดที่ลูกจะได้รับการสรรเสริญ?
- คำตอบ:** ในเวลาสุดท้ายเมื่อกลางร้ายของมายาหยุดมีอิทธิพลต่อลูก เมื่อเส้นโชคของลูกชัดเจนอย่างสม่ำเสมอ และแล้วระฆังแห่งชัยชนะจะตีและลูกๆ จะได้รับการสรรเสริญ แต่เวลานี้ลูกยังคงมีประสบการณ์ของกลางร้ายของมายาและอุปสรรคเฝ้าแต่มา ลูกพบว่ามันเป็นสิ่งที่ยากลำบากที่จะหาแม้กระทั่งที่ดิน 3 ตารางฟุตที่จะทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามเวลานั้นจะมาถึงเมื่อลูกๆ ทั้งหลายจะเป็นนายของทั้งโลก
- เพลง:** ออกล้นเถิด โอ้ จิตใจ วันเวลาของความสุขของพวกท่านกำลังจะมาถึง!

โอม ชานติ ลูกๆ เข้าใจต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ว่าเวลานี้การละเล่นเก่านั้นกำลังจะสิ้นสุดลง เพียงอีกไม่กี่นาทีของความทุกข์ที่ยังคงหลงเหลืออยู่และแล้วก็มีความสุขและมีเพียงความสุขเท่านั้น เมื่อลูกๆ รู้เกี่ยวกับความสุขลูกสามารถเข้าใจว่านี่คือดินแดนของความทุกข์ มีความแตกต่างที่ใหญ่หลวง เวลาลูกๆ ทำความเพียรพยายามเพื่อความสุข ลูกเข้าใจว่าการละเล่นเก่านั้นกำลังจะสิ้นสุดลง เวลาลูกทำตามศรัทธาของบัปตาดาเพื่อได้มาซึ่งความสุข เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายแก่ใครก็ตามได้ เวลาลูกต้องกลับมาบ้านกับบาบา บาบามาได้เพื่อพาลูกกลับไปกับท่าน อยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัวขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของครัวเรือนของลูกอย่างแน่นอน หากลูกไม่ได้เติมเต็มความรับผิดชอบของลูก ลูกจะเป็นเช่นชั้นยาสซี เพราะพวกเขาไม่ได้เติมเต็มความรับผิดชอบของครัวเรือนของเขา พวกเขาถูกเรียกว่าผู้ที่ เป็นของหนทางสันโดษผู้ที่ฝึกหัดโยคะ อะไรก็ตามที่สอนโดยชั้นยาสซีนั้นถูกเรียกว่าหุโยคะ ในขณะที่ลูกกำลังศึกษาราชายะคะที่ได้รับการสอนจากพระเจ้า คัมภีร์ทางศาสนาของบารัตคือกิตะ ลูกไม่ได้ใส่ใจกับคัมภีร์ทางศาสนาของผู้อื่น ลูกมีชีวิตอยู่ที่บ้านในครัวเรือนของลูกและสละละทิ้งทุกสิ่งเพียงชาติเกิดเดียวและลูกได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด การสละละทิ้งของเขามิใช่ดจำกัดและพวกเขาฝึกหัดโยคะ การสละละทิ้งของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัดแล้วลูกฝึกหัดราชายะคะ พวกเขาละทิ้งครัวเรือนและธุรกิจของเขา ราชายะคะได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย พระเจ้าสอนราชายะคะดังนั้นท่านต้องถูกเรียกว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างแน่นอน ศรีกฤษณะไม่สามารถเป็นพระเจ้า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้ที่ไม่มีตัวตน เพียงท่านเท่านั้นที่สามารถให้อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ที่นี้ลูกไม่ได้มีความไม่ชอบต่อชีวิตครอบครัว พ่อพูดว่า: ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ให้อยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ไม่มีชั้นยาสซีใดที่สามารถถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ชั้นยาสซีเองก็ร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! พวกเขาคิดว่าฉันนั้น พวกเขาต้องการโลกที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกันแต่พวกเขาไม่รู้ว่าโลกนั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิง เมื่อพวกเขาไม่ได้อาศัยอยู่ในครัวเรือน พวกเขาไม่ได้เชื่อในเหล่าเทพ พวกเขาไม่สามารถสอนราชายะคะ พ่อไม่ได้สอนหุโยคะและชั้นยาสซีก็ไม่ได้สอนราชายะคะ ประเด็นนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ การประชุมระดับโลกจะถูกจัดขึ้นในเดลี จงอธิบายแก่พวกเขาและเขียนสิ่งนั้นให้แก่พวกเขาทั้งหมด ที่นั่นมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งมากมาย เมื่อลูกเขียนข้อความนั้นไว้ ทุกคนจะเข้าใจว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้เราคือส่วนหนึ่งของสกุลบราห์มินที่สูงส่ง ลูกจะกลายเป็นสมาชิกของสกุลศูทรได้อย่างไรหรือเราจะจดทะเบียนตนเองในสกุลที่มีกิเลสได้อย่างไร? เหตุนี้เองเราจึงปฏิเสธที่จะจดทะเบียน เราคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและพวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาเชื่อในพระเจ้า ในขณะที่เราคือผู้ที่มีโยคะกับพระเจ้า ดังนั้น มีความขัดแย้งของความคิดเห็น มีการอธิบายว่าผู้ที่ไม่รู้จักพ่อคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ดังนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าได้ ด้วยการเป็นของพ่อ ลูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน นี่คือนิพจน์ที่ลึกซึ้งอย่างมาก ก่อนอื่นใด ลูกต้องปลุกฝังในสติปัญญาของพวกเขาว่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพระเจ้าของกิตะ ท่านคือผู้ที่ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาเทพคือศาสนาหลักของบารัต ดินแดนของบารัตต้องมีศาสนา พวกเขาได้ล้มศาสนาของพวกเขา ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าตามละคร ชาวบารัตต้องล้มศาสนาของเขาเพื่อที่ต่อมาพ่อจะสามารถมาและก่อตั้งศาสนานั้นอีกครั้ง มิฉะนั้น พ่อจะมาได้อย่างไร? ท่านพูดว่า: พ่อมาเมื่อศาสนาเทพได้หายไปแล้ว ศาสนาเทพต้องหายไปอย่างแน่นอน มีคำกล่าวหาว่าชาหนึ่งของพ่อว่าที่คำโลกไว้หักลงและโลกกำลังตั้งอยู่บนขาสามขา ดังนั้นมีสี่ศาสนาหลัก ชาของศาสนาเทพหักลงไปแล้วในเวลานี้ นั่นคือ ศาสนานั้นได้หายไป เหตุนี้เองตัวอย่างของต้นบันยานได้ถูกให้ไว้ แม้ว่ารากฐานของต้นบันยานผุพังไป กิ่งก้านมากมายยังคงเหลืออยู่ ดังนั้น ที่นี้เช่นกัน

รากฐานของศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปแต่มีลัทธิและนิกายมากมายทั่วทั้งโลก เวลานี้มีการรู้แจ้งที่สมบูรณ์ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า: ลูกได้มาในเวลานี้เพื่อรู้จักละครนี้ เวลานี้ทั้งต้นไม้ไม่ได้แก่ลง ยุคทองจะมาถึงหลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอน วงจรต้องหมุนไปอย่างแน่นอน ลูกต้องเก็บสิ่งนั้นไว้ในสติปัญญาของลูกว่าการละเล่นสิ้นสุดลงในเวลานี้ และเราจะต้องกลับบ้าน เมื่อลูกเดินเมื่อลูกเคลื่อนไหวไปทั่ว จดจำว่า: เวลานี้เราต้องกลับบ้าน นี่คือความหมายที่แท้จริงของมานมานะบาฟและมาเดียจิบาฟ หากลูกต้องให้การบรรยายแก่ผู้ฟังมากมาย จงอธิบายว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดกำลังพูดว่า: โอ้ ลูกละทิ้งสำนึกของร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อและบาปทั้งหมดของลูกจะจบสิ้นลง พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ขณะที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนของลูกอยู่อย่างเช่นเช่นดอกบัวและจดจำพ่อ อยู่อย่างบริสุทธิ์และสร้างสมความรู้นี้ ทุกคนนั้นได้ตกต่ำในเวลานี้ ในยุคทองเหล่าเทพเคยอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อมาอีกครั้งและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ คุณสมบัติใหม่ของชีวิตที่ไม่มีกิเลสคือ 16 องค์บริสุทธิ์สมบูรณ์และเต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ใครให้คุณสมบัติเหล่านั้นแก่ลูก? พ่อ แล้วคุณสมบัติของท่านคืออะไร? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความปิติ คำสรรเสริญของท่านนั้นแยกไปอย่างสิ้นเชิง ไม่ใช่ทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อผู้เดียว มีลูกของประชาบิดาบรรพมาด้วยเช่นกัน สิ่งสร้างใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ ทั้งหมดคือลูกของพ่อของมวลมนุษย์ อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ วรรณะบราห์มินั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด วรรณะของบาร์ตได้รับการจดจำ ขณะที่ใช้ 84 ชาตเกิดลูกต้องผ่านวรรณะเหล่านี้ สกุลบราห์มินคงอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกคงอยู่ในความเงิบสงบนที่แสนหวาน ความเงิบสงบนนี้คือสิ่งที่ดีที่สุดในความเป็นจริงสร้อยคอของความสงบนั้นอยู่รอบคอของลูก ทุกคนต้องการไปบ้านของความสงบแต่ใครสามารถชี้หนทางเหล่านั้นแก่พวกเขา? ไม่มีใครนอกจากมหาสมุทรแห่งความสงบที่สามารถชี้หนทางแก่ลูก ท่านได้รับสมญาที่ดีว่า: มหาสมุทรแห่งความสงบ มหาสมุทรแห่งความรู้ ศรีกฤษณะคือเจ้าชายแห่งสวรรค์ บาบาคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าความรู้ของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันใช้ไม่ได้ พ่อมีคำสรรเสริญของท่านเอง ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างป็นนิจนัร ท่านไม่เคยเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้ที่มาจากเบื้องบนก่อนคือผู้ที่กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ประเด็นมากมายได้มีการอธิบายแก่ลูก ผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการแต่มีกำมือเดียวจากหลายพันล้านเท่านั้นที่ปรากฏออกมา เพราะจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ปวงประชาที่นับไม่ถ้วนจะเฝ้าแต่ถูกสร้างขึ้นจากหลายพันล้านเพียงกำมือเดียวเท่านั้นที่ปรากฏออกมา ผู้ที่กลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ มีตัวอย่างของนาราดเขาได้รับการบอกดูชีว่าที่โบหน้าของเขาเพื่อมองว่าเขามีค่าควรแก่การประกาศสิทธิในลักษมีให้เป็นเจ้าสาวของเขาหรือไม่ ปวงประชามากมายจะถูกสร้างขึ้น แต่ราชายังคงเป็นราชา! ราชาหนึ่งคนมีปวงประชาหลายแสนคน ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่สูงส่ง ในหมู่ราชาเช่นกันบางคนคือราชาที่ยิ่งใหญ่และบางคนไม่ได้ยิ่งใหญ่เท่า ได้มีราชามากมายในบาร์ต แม้กระทั่งในยุคทองก็มีมหาราชามากมาย สิ่งนี้ดำเนินไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทอง มหาราชามีสมบัติมากมายและราชามีน้อยกว่า นี่คือความรู้ที่จะกลายเป็นศรีลักษมีและนารายณ์ เป็นไปสำหรับสิ่งนี้ที่ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกถูกถามว่า “ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพของลักษมีและนารายณ์หรือสถานภาพของรามและสีดา”? ลูกตอบว่า “เราจะประกาศสิทธิในสถานภาพของลักษมีและนารายณ์เท่านั้น เราจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของเราจากแม่และพ่อ” สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก ประเด็นเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่อื่นและประเด็นเหล่านั้นไม่ได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ ล็อคบนสติปัญญาของลูกได้เปิดขึ้นแล้วในเวลานี้ พ่ออธิบายว่า: เมื่อลูกเดินและเคลื่อนไหวไปทั่วจงจิตสำนึกของการเป็นนักแสดงและคิดว่าลูกต้องกลับบ้าน การจดจำสิ่งนี้ถูกเรียกว่า “มานมานะบาฟและมาเดียจิบาฟ” พ่อได้เตือนลูกครั้งแล้วครั้งเล่าว่า: พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถพาลูกไปในการจาริกแสวงบุญนี้ ลูกต้องสรรเสริญบาร์ตอย่างมาก บาร์ตนี้คือดินแดนที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์ผู้ประทานความสุขและผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน บาร์ตคือสถานที่เกิดของท่าน พ่อ นั่นคือผู้ปลดปล่อยทุกคน นี่คือสถานที่จาริกแสวงบุญที่สูงส่งที่สุดของท่าน แม้ว่าชาวบาร์ตไปที่วัดของชีวาพวกเขาก็ไม่ได้รู้จักท่าน พวกเขารู้จักคานธีและเชื่อว่าเขานั้นดีมาก เหตุนี้เองเขาจึงไปและถวายดอกไม้ ฯลฯ แก่เขา พวกเขาใช้จ่ายหลายแสนรูปีในสิ่งนั้น เวลานี้เป็นรัฐบาลของเขา และดังนั้นพวกเขาสามารถทำอะไรก็ตามที่พวกเขาต้องการ พ่อหนึ่งทีนี้และก่อตั้งศาสนานี้ในวิธีที่แฝงตัว เวลานี้อาณาจักรนี้ได้แยกไปอย่างสิ้นเชิง ในบาร์ตในตอนเริ่มต้นเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ พวกเขาแสดงให้เห็นการบรรพเกิดขึ้นระหว่างเทพและปิศาจแต่ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นเกิดขึ้น เป็นที่นี้ในสนามรบที่ลูกเอาชนะมา ยา อย่างแน่นอนเพียงผู้ทรงอำนาจเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกเอาชนะมา ยา เพียงบาบาเท่านั้นที่สามารถปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวันและก่อตั้งอาณาจักรของราม อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการบรรพ ฯลฯ ที่นั่น หากลูกมองไปรอบๆ ในโลกนี้ เป็นชาวคริสต์ที่เป็น “ผู้ทรงอำนาจ” เวลานี้ หากพวกเขาต้องการพวกเขา

สามารถเอาชนะทุกคน อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นกฎสำหรับพวกเขาที่จะกลายเป็นนายของโลก เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความลับนี้ เวลานี้อาณาจักรของชาวคริสต์คืออำนาจที่ทรงพลังที่สุดในความเป็นจริงประชากรของเขาควรร้อยที่สุดเพราะพวกเขามาหลังสุด อย่างไรก็ตามจากสามศาสนา ศาสนาของเขานั้นแข็งแกร่งที่สุดและเขามีทุกคนภายใต้การควบคุมของพวกเขา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน เราจะได้รับอาณาจักรอีกครั้งผ่านพวกเขา มีเรื่องราวของแมวสองตัวที่กำลังต่อสู้กันและตัวที่สามเอาเนยไป ขณะที่พวกเขาทำสงครามกัน ชาวบารัตจะได้รับเนยจากตรงกลางของการต่อสู้ นั้น เรื่องราวด้วยตัวเอชนั้นมีค่าไม่ก็สตาจค์เท่านั้นแต่ความหมายของสิ่งนั้นยิ่งใหญ่อย่างมาก! มนุษย์ไม่รู้คิดอย่างมาก แม้ว่าพวกเขาือนักแสดงในละครพวกเขาไม่เข้าใจละคร พวกเขาได้กลับมาไม่รู้คิด เป็นผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ผู้ที่ร่ำรวยไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อได้รับการจดจำว่าเป็นเจ้าแห่งคนจนและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้ท่านกำลังเล่นบทบาทนั้นในทางปฏิบัติ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้ฟังจำนวนมาก สามัญสำนึกพูดว่าจะมีการรื้อสรรเสริญของท่านที่ละน้อยและระฆังจะตีในขณะสุดท้าย แต่ถึงกระนั้นลูกยังคงถูกบดบังด้วยลางร้าย เส้นของเขาไม่ชัดเจน อุปสรรคเฝ้าแต่มา สิ่งเหล่านั้นจะเฝ้าแต่ตามละคร ยิ่งลูกเพียรพยายามมากเท่าใดลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงมากตามนั้น มีการจดจำของเวลานี้ว่าพันดาวาไม่มีแม้กระทั่งเนื้อที่ 3 ตารางฟุต อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาคือผู้ที่กลายเป็นนายของโลกในทางปฏิบัติในภายหลัง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกไม่จำเป็นต้องมีความสุขเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งเดียวกันเคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วย ลูกต้องคงอยู่ในรางของละคร ลูกต้องไม่ไหวหวั่น การละเล่นกำลังจะสิ้นสุดลงและลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ศึกษาในวิธีเช่นที่ว่าลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เมื่อลูกเดินหรือเคลื่อนไหวจงสำนึกว่าลูกคือนักแสดงและอยู่อย่างมั่นคงบนรางของละคร ขอให้สิ่งนั้นคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าในเวลานี้ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญและกำลังกลับบ้าน
2. ชิมซับคุณสมบัติทั้งหมดเพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ภายในตนเอง กลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งและ 16 อองศาบริสุทธิ์สมบูรณ์

พร: ขอให้ลูกประกาศสิทธิในผลที่เกิดขึ้นทันทีและใช้ได้จริง และได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่สูงส่งด้วยการทำตามคำแนะนำที่สูงส่งที่ลูกได้รับในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกได้รับผลทันทีและใช้ได้จริง นั่นคือ ความสำเร็จในการกระทำที่สูงส่งที่ลูกทำบนพื้นฐานของการทำตามคำแนะนำที่สูงส่งที่ลูกได้รับในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เหตุนี้เองจึงกล่าวได้ว่า คำชี้แนะเป็นเช่นไร การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ก็เป็นเช่นนั้น ผู้คนคิดว่าลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หลังจากที่ลูกตาย แต่ลูกๆ ของลูกได้รับพรของการได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ นั่นคือ ผลของความสำเร็จของทุกการกระทำที่ลูกทำในชาติเกิดสุดท้ายของการตายในขณะมีชีวิตนี้ ลูกไม่รอสำหรับอนาคต ลูกทำบางสิ่งในเวลานี้และลูกจะได้รับสิทธิในการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทันที สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความรักที่แท้จริงของผู้สร้างต่อสิ่งสร้าง

คติพจน์: ผู้ที่ทำตามพ่อในทุกย่างก้าวด้วยความมุ่งมั่นคือผู้ที่กลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ และเหล่านั้นคือร่างกายของลูก ไม่มีเรื่องของนิมิตในสิ่งนี้ แม้ว่าถ้าผู้คนจะมีนิมิตของดวงวิญญาณ พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งนั้น
- คำถาม:** ด้วยการทำตามศรัทธาที่โดยของพ่อที่ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการถูกลงโทษในกรงขังของกรรม?
- คำตอบ:** ศรัทธาของพ่อคือ ลูกๆ จงกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น เป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น เพียงแต่จดจำพ่อและอย่าทำการกระทำที่เป็นบาปใดและลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการถูกลงโทษในกรงขังของกรรม ที่ที่ลูกได้เป็นคนติดคุกมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากการลงโทษนั้น ไม่มีกรงขังใดของกรรมในยุคทอง

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกทางจิตว่า ดวงวิญญาณคืออะไร และดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของดวงวิญญาณคือใคร ท่านอธิบายสิ่งนี้อีกครั้งเพราะนี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นไม่รู้คิดเสมอ โลกที่บริสุทธิ์คือโลกที่รู้จัก บาร์ตเคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์นั้นคือเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ พวกเขามีความสุขและมั่งคั่งอย่างมาก แต่ชาวบาร์ตไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ พ่อสูงสุดผู้สร้าง เป็นมนุษย์เท่านั้นผู้ที่รู้สิ่งนี้ สัตว์จะไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาแม้จดจำว่า: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ท่านคือพ่อเหนือโลก ดวงวิญญาณจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของเขา เป็นพ่อทางร่างที่ให้กำเนิดแก่ร่างกายนี้ในขณะที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั้นคือพ่อเหนือโลก พ่อของดวงวิญญาณ ผู้คนกราบไหว้ลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเข้าใจว่า: พวกเขาคงอยู่ในยุคทองและรามและสีดา เคยอยู่ในยุคเงิน พ่อมาที่นี่และอธิบายว่า ลูกๆ ได้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อเหนือโลกของลูกมาชาติแล้วชาติเล่า พระเจ้าผู้เป็นพ่ออย่างแน่นอนเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เราดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เรากลับมามีตัวตนหลังจากมาที่นี่ ประเด็นที่เลือกอย่างมากระหว่างไม่ได้เข้ามาสู่สติปัญญาของใคร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกนั้นคือผู้สร้าง ลูกเรียกหา: ท่านคือแม่และพ่อ เราเป็นของท่านและดังนั้นเราจึงกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แล้วเราก็กลิ้มท่านและกลายเป็นนายของนรก เวลานี้พ่อนั้นนั่งที่นี่และอธิบายผ่านผู้เดียวนี้ว่า: พ่อคือผู้สร้างและนี่คือสิ่งสร้างของพ่อ พ่อกำลังอธิบายความลับของสิ่งนั้นแก่ลูก ผู้เดียวนี้เข้าใจด้วยเช่นกัน ไม่มีใครมองเห็นดวงวิญญาณ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า “นั่นคือดวงวิญญาณ”? ลูกเข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณบุญ ลูกมีศรัทธาว่าฉันคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างกายของฉัน ร่างกายนั้นสูญสลายในขณะที่ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้น นี่คือนิพพานที่ง่ายตายเช่นนั้น แต่ผู้ที่ไม่รู้คิด ที่ดีไม่สามารถเข้าใจ มายาปิดลอคสติปัญญาของลูก ลูกไม่สามารถได้นิมิตของตนเอง ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ใช้ชาติเกิดมากมาย พ่อของดวงวิญญาณเปลี่ยนไปในทุกชาติเกิด เหตุใดลูกจึงไม่ได้มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณเล่า? ลูกร้องขอนิมิตของดวงวิญญาณ เป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกเคยบอกใครว่าลูกควรมีนิมิตของดวงวิญญาณหรือไม่? บางคนได้นิมิตของดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจ ลูกไม่รู้จักพ่อ ไม่มีใคร นอกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ที่สามารถประทานนิมิตของพระเจ้าแก่ดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า: โอ้พระเจ้า! ดังนั้นท่านคือพ่อใช่ไหม? ลูกมีสองพ่อ: หนึ่งคือพ่อที่สูญสลายผู้ที่ให้กำเนิดแก่ร่างที่สูญสลาย อีกหนึ่งคือพ่อที่ไม่สูญสลายของดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ลูกร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ลูกจดจำท่านและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องเคยมา ใช่ไหม? จากัดอัมบาและจากัดปีตากำลังนั่งอยู่ที่นี่ พวกเขากำลังศึกษาราชายโคะ เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในดินแดนสุชาวดี พวกเขาเคยอยู่ในบาร์ตเช่นกัน ผู้คนเชื่อว่าสวรรค์อยู่บางแห่งเบื้องบน แต่อนุสรณ์ของลักษมีและนารายณ์อยู่ที่นั่นและดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาเคยปกครองอาณาจักรที่นี่ วัดดิลวาลาคืออนุสรณ์ของเวลาปัจจุบันของลูก ลูกคือราชายโคะ ลูกกึ่งกุมารและกุมารกำลังนั่งอยู่ที่นี่ และอนุสรณ์ของสิ่งนี้ถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ชื่อ ‘ดิลวาลา’ มีความหมายด้วยเช่นกัน ใครคือผู้เอาชนะหัวใจของลูก? อติเทพและอติเทวินีกำลังศึกษาราชายโคะ พวกเขาจะจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนด้วย ท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านนั่งอยู่ในร่างกายของอติเทพนี้และอธิบายทั้งหมดแก่ลูกๆ ทั้งหลาย พวกเขาไม่รู้เลยว่านี่ถูกสร้างขึ้นเมื่อใด เหตุใดจึงถูกสร้างขึ้นหรือเป็นอนุสรณ์ของใคร พวกเขาเอ่ยนามของเทวีมากมายว่า: กาลี ดุรกา อนาปุระณะ (เทวีแห่งอาหาร) ใครจะเป็นเทวีอนาปุระณะ (ผู้ที่จัดหาอาหาร) สำหรับทั้งโลก? ลูกรู้หรือไม่ว่าเทวีใดที่เติมเต็มความต้องการของผู้คนสำหรับอาหาร? บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เคยมีความสะดวกสบายทางวัตถุมากมายที่นั่น จนกระทั่ง 80 หรือ 90 ปีที่แล้วเท่านั้น ที่ลูกยังคงสามารถได้รับธัญพืช 85 ปอนด์ เป็นเงิน 10 ถึง 12 แอนนา (สามส่วนสี่ของรูปี) ดังนั้นทุกสิ่งเคยถูก

อย่างมากก่อนหน้านี้ ในยุคทองธัญพืช ฯลฯ นั้นถูกและดีมาก อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครเข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนี้ พ่อมาที่นี้และสอนลูกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังผ่านอวัยวะทางร่างกายนี้ ดวงวิญญาณที่ได้รับดวงตาที่จะมองเห็นและหูที่จะได้ยิน พ่อพูดว่า: พ่อผู้ที่ไม่มิตัวตน รับการคำจูนของร่างกายของผู้นี้ด้วยเช่นกัน พ่อเรียกว่าชีวาเสมอ ผู้คนได้ให้ชื่อมากมายกับท่าน เช่น รูดร้า ชีวา โสมนาถ แก่พ่อ แต่ชื่อเดียวเท่านั้นของพ่อคือชีวา ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้มีการจดจำระลึกถึงพระเจ้าและพูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา ขณะนี้เป็น 2,500 ปีตั้งแต่พวกเรามีชีวิตอยู่ บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เริ่มแรกเคยมีการกราบไหว้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เวลานั้นลูกได้ใส่พ่อเข้าไปในก้อนกรวดและก้อนหิน ขณะนี้เป็นการสิ้นสุดของการทำความเลื่อมใสศรัทธานั้น พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน โลกเก่านี้จะสิ้นสุดลง ระเบิดได้ถูกผลิตขึ้นและดังนั้นทุกคนจะถูกทำลายในเวลาอันสั้น ในยุคทอง มีผู้คนน้อยนิดอย่างมาก มีเพียง 900,000 เท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดจะไปที่ไหน? จะมีสงครามและจะเกิดแผ่นดินไหว ฯลฯ อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ผู้เดียวที่คือประชาบิดา มีบราห์มา กุมาร และบราห์มา กุมาร มากมาย ใครคือบิดาของบราห์มา? ชีวาที่ไม่มิตัวตน ลูกคือหลานชายและหลานสาวของท่าน ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากชีวา บาบา ดังนั้นลูกต้องจดจำท่านผู้เดียว เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนั้นที่ภาระของบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกรู้ว่าเป็นโลกที่มีกิเลสที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มียาพิษ (กิเลส) ใดที่นั่น ตามระบบทุกคนมีบุตรชายเดียวเท่านั้น ไม่เคยมีการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น เป็นดินแดนของความสุขที่มีความสุขมากมาย อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขากล่าวทอดทิ้ง คำพูดของพระเจ้าคือศรีมัททกวัทิตา อัจชะ ใครคือพระเจ้า? พวกเขาพูดว่าเป็นศรีกฤษณะ แต่เขาคือเด็กเล็กๆ ดังนั้นเขาจะสอนราชาโยคะได้อย่างไร? ในเวลานั้น: โลกไม่ได้ไม่บริสุทธิ์ ผู้เดียวผู้ที่สอนราชาโยคะเพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์นั้นต้องคงอยู่ที่นั่น ในกิตะถูกเขียนไว้ว่า: ไฟบุชาญของความรู้อันยิ่งใหญ่ของรูดร้า ไม่มีไฟบุชาญของความรู้อันยิ่งใหญ่ของศรีกฤษณะ ไฟบุชาญนี้ได้ดำเนินอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี จะสิ้นสุดลงเมื่อใด? เมื่อโลกทั้งหมดถูกสังเวยในไฟบุชาญนี้ เมื่อไฟบุชาญสิ้นสุดลง พวกเขาสังเวยทุกสิ่งในสิ่งนั้น ไฟบุชาญนี้จะดำเนินไปจนกระทั่งเวลาสุดท้าย โลกเก่านี้จะสิ้นสุดลง พ่อพูดว่า: พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน พ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกรู้ว่า เวลานั้น มนุษย์ทั้งหมดนั้นไม่มีโชคอย่างสม่ำเสมอ ในยุคทอง ลูกนั้นมีโชคอย่างสม่ำเสมอ อธิบายความแตกต่างนี้แก่ทุกคน เมื่อผู้คนมาที่นี้ พวกเขาเข้าใจอย่างดีมาก แต่ทันทีที่พวกเขากลับบ้านทุกสิ่งก็จบสิ้นลง ในทำนองเดียวกัน พวกเขาทำสัญญาในกรุงชังของครรรค์ว่าพวกเขาจะไม่กระทำการบาปเพิ่มเติมใดๆ จากนั้น ทันทีทันใดที่พวกเขาออกมา พวกเขาก็เริ่มกระทำการบาปอีกครั้ง: พวกเขาคือคนติดคุก เวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดคือคนติดคุก พวกเขามาในกรุงชังของครรรค์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและมีประสบการณ์ของการลงโทษ พ่อพูดว่า: ขณะนี้พ่อกำลังปลดปล่อยลูกจากการกลายเป็นคนติดคุกในกรุงของครรรค์ ในยุคทองครรรค์ไม่เรียกว่ากรุงชัง พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากการลงโทษนั้น ขณะนี้จดจำพ่อ อย่าได้กระทำการบาปใด กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ผู้คนร้องเพลงว่า: ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น พวกเขาไม่ได้หมายถึงศรีกฤษณะ ศรีกฤษณะใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ได้มาแล้วและกลายเป็นบราห์มา แล้วเขาคือผู้เดียวที่จะกลายเป็นศรีกฤษณะอีกครั้ง เหตุนี้เองท่านเข้ามาในร่างนี้ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ขณะนี้พระเจ้ากำลังก่อตั้งสุริยวงศ์และจันทร์ราศี ท่านกำลังสร้างรางวัลของลูกสำหรับอนาคต ขณะนี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามและกำลังสร้างรางวัลของลูกสำหรับหลายชาติเกิดผ่านพ่อที่ไม่มิตัวตน ผู้ที่เป็นผู้สร้างสวรรค์ เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นักแสดงแต่ละคนมีบทบาทของเขาเองในละคร เหตุใดเราควรจะต้องร้องไห้และคร่ำครวญเกี่ยวกับสิ่งนี้เล่า? เราจดจำพ่อเดียวนั้นขณะที่มีชีวิตอยู่ เราไม่แม้กระทั่งใส่ใจเกี่ยวกับร่างกายนี้ เมื่อเราละร่างเก่านี้ เราจะไปหาบาบา เวลานั้นเรากำลังรับใช้บาร์ตอย่างมากรับการจดจำว่าเป็นอานาปุรณะ ดุรกา กาลี ฯลฯ ไม่ได้มีกาลีที่มีรูปที่น่ากลัวอย่างแท้จริงหรือเดชที่มีวงช้าง มนุษย์คือมนุษย์ พ่ออธิบายแก่ลูกว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกๆ ทั้งหลายกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ มีศรัทธาว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากบาบา แล้วในอนาคต ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ไม่มีใครรู้จักพ่อที่เป็นผู้สร้างสวรรค์ พวกเขามักระทั่งลืมจากดอัมบา ผู้ที่มีการสร้างวัดแก่เขากำลังนั่งอยู่ที่นั่นในรูปที่มีชีวิตขณะนั้น หลังจากยุคเหล็ก ต้องมียุคทอง ผู้คนถามว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อใด อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่น ศึกษาเล่าเรียนและกลับมานาสด สงครามมหาภารตะอย่างแน่นอนที่เกิดขึ้น และเป็นเพียงหลังจากนั้นเท่านั้นที่ประตูแห่งสวรรค์เปิดขึ้น ดังนั้น ประตูสวรรค์ขณะนี้กำลังเปิดขึ้นผ่านผู้เป็นแม่เหล่านี้ พวกเขาร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ เป็นผู้ที่บริสุทธิ์ที่ได้รับการสรรเสริญ มีผู้เป็นแม่สองประเภท ประเภทหนึ่งคือนักสังคัมสเกราะที่ทางร่าง และอีกประเภทคือนักสังคัมสเกราะที่ทางจิต นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตของลูก ลูกรู้ว่าเราจะละร่างของเราและกลับไปบ้าน พระเจ้าพูดว่า: มานมานะบาฟ! จดจำฉัน พ่อของลูก กฤษณะ ผู้เป็นลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ เขามีพ่อของเขาเอง ไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “มานมานะบาฟ!” พ่อพูดว่า: จดจำฉันและบาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะได้รับปีกที่จะบินบิน ขณะนี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ผู้สร้าง พ่อของทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น มีวัดแก่อดิเทพและอดิเทวีด้วยเช่นกัน ลูก ลูกของพวกเขากำลัง

ศึกษาราชโยคะที่นี้ เป็นที่ที่ลูกทำทาปาเซียและดั่งนั้นอนุสรณ์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลักษณะและนารายณ์ได้รับ อาณาจักรของเขอย่างไร? นั่นคือวัดของเขา ลูกคือราชาฤๅษี ขณะเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อได้มาซึ่ง อาณาจักรของลูกหรือได้มาซึ่งโชคของอาณาจักรของบาร์ตของลูกอีกครั้ง ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรแห่งสวรรค์ในบาร์ต ลูกกำลังรับใช้บาร์ตด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกเอง ลูกกำลังปลดปล่อยทุกคนจากอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ ของราวันด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อคือผู้ปลดปล่อย ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านดลใจการทำลายล้างโลกเก่าในการที่จะจัดความทุกข์ของลูก ท่านทำให้ลูกสามารถเอาชนะศัตรูของลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและผู้เอาชนะโลก ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรทุกๆ วงจรแล้วสูญเสียอาณาจักรนั้น นี่คือไฟบูชายัญของ ความรู้ของรูตราชีวาที่เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏออกมาสิ่งเหล่านั้น ทั้งหมดจะถูกทำลายและลูกจะกลับมามีความ สุขอย่างสม่ำเสมอ ความทุกข์เริ่มขึ้นในยุคทองแดง พ่อพูดว่า: พ่อมาและเปลี่ยนชาวนรกให้เป็นชาวสวรรค์ ยุคเหล็กคือโรง คำประเวณี และยุคทองคือชีวาလာยา ลูกกำลังได้รับการทำให้เป็นนายแห่งสวรรค์โดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดั่งนั้นปรอท ของความสุขนี้ของลูกควรเพิ่มขึ้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดจำพ่อตราบนานเท่าที่ลูกมีชีวิตและประกาศสิทธิของลูกต่อมรดก อย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใด
2. ทำงานรับใช้ในการทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ด้วยการใช้ร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูกตามศรัทธาและชี้หนทางแก่ทุกคน เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากราวัน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลก ผู้ที่เผาขยะของโลกให้หมดไปด้วยไฟของโยคะที่ร้อนแรง ขยะของความไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดสามารถถูกเผาให้หมดไป ด้วยไฟของโยคะที่ร้อนแรงได้ นั่นคือ ในไฟของ ความรักและพลังของความคิดที่สูงส่ง ในอนุสรณ์ของเทวีทั้งหลาย มีการแสดงว่าพลังปีศาจร้ายจบสิ้นไป ในไฟที่ร้อนแรง อนุสรณ์นั้นเป็นของเวลาปัจจุบันนี้ ดังนั้น ก่อนอื่นใด จงกลายเป็นรูปของไฟที่ร้อนแรง และเผาสิ้นสสารและธรรมชาติที่เป็นปีศาจร้ายให้หมดไป และกลับมามีบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ และลูกจะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลกและเผาขยะของโลกในไฟของโยคะ และความบริสุทธิ์

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่เชื่อฟังคือผู้ที่เป็นอิสระจากการทำตามการกำหนดของเขาเองและผู้อื่นและทำตามที่ศรั ม์ทอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อและบ่วงพันธะของลูกจะสิ้นสุดลง มายาผูกลูกไว้ในบ่วงพันธะขณะที่พ่อปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะ
- คำถาม:** ใครได้รับการกล่าวว่าเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ? อะไรคือวิธีการที่จะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ?
- คำตอบ:** “เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ” หมายถึงปราศจากร่าง ร่างกายหรือความสัมพันธ์ทางร่างไม่ควรดึงดูดสติปัญญาของลูกเข้าไปหาสิ่งเหล่านั้น มีบ่วงพันธะในสำนึกที่เป็นร่าง ให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและบ่วงพันธะทั้งหมดจะสิ้นสุดลง การตายขณะที่มีชีวิตคือการเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ สิ่งนั้นควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าในเวลานี้เป็นระยะเวลาสุดท้ายและการละเล่นจะสิ้นสุดลง เรากำลังจะไปบ้านของพ่อของเรา และดังนั้นเราต้องเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ
- เพลง:** พายุและพายุเฮอริเคนไม่สามารถทำอะไรกับผู้ที่มิตรร่วมทางชีวิตของเขาคือพระเจ้า

โอมชานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายนแก่ลูก มีลูกมากมายที่นี่และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อหนึ่งไม่มีขีดจำกัด พ่ออธิบายนแก่ลูกว่า: มีคำกล่าวว่า: ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน บราห์มาเรียกว่าบาบาศวามันกัน วิษณุและชางก้าจะไม่ถูกเรียกว่าบาบา ชีวาเรียกว่าบาบาเสมอ ภาพลักษณ์ของชีวาแยกจากภาพลักษณ์ของชางก้า เพลงร้องว่า: ขอคารวะต่อชีวา แล้วก็มีคำกล่าวว่า: ท่านคือแม่และพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายนว่าชีวาที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่สามารถเรียกว่าพ่ออย่างแท้จริง ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ชางก้าและวิษณุไม่ใช่ไม่มีตัวตน ชีวาเรียกว่าไม่มีตัวตน มีภาพลักษณ์ของเขาทั้งหมดในวัด มีภาพลักษณ์มากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ภาพลักษณ์ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือภาพลักษณ์ของชีพบาบา แล้วก็มีภาพลักษณ์ของบราห์มา วิษณุและชางก้า พวกเขามีรูป จากัดอัมบาและจากัดปีตามีรูปด้วยเช่นกัน ลักษณะมีและนารายณ์มีรูปที่มีตัวตนเช่นกัน ในขณะที่พระเจ้าผู้เดียวไม่มีตัวตน อย่างไรก็ตามด้วยการเรียกท่านเพียง ‘พระเจ้า’ ผู้คนได้กลับมาสับสน เมื่อลูกถามพวกเขาว่าความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าคืออะไร พวกเขาจะพูดว่าท่านคือพ่อ ดังนั้นลูกต้องพิสูจน์ว่าท่านคือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อคือผู้สร้างแต่แม่เป็นด้วยเช่นกัน พ่อจะสร้างโลกโดยปราศจากแม่ได้อย่างไร? พ่อจะมาเมื่อใด? ทุกคนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เวลานี้ทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ เป็นไปเมื่อโลกไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่พ่อจะมาและชำระให้บริสุทธิ์ อย่างแน่นอนสิ่งนี้พิสูจน์ว่าพ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ แต่ตามละครไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ นี่เป็นไปเมื่อพวกเขาไม่เข้าใจว่าพ่อมาและอธิบายน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายนแก่ลูก ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้รับการจดจำในบารัตเท่านั้น แล้วพวกเขาพูดถึงกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มาด้วยเช่นกัน มีความมืดมิดที่สุดในเวลากลางคืน สิ่งนี้ได้รับการจดจำว่าเมื่อสติปัญญาให้น้ำมันของความรู้ ความมืดของความไม่รู้ทั้งหมดก็ถูกขจัดออกไป มนุษย์มีความไม่รู้อย่างมากที่พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ไม่มีความไม่รู้อื่นใดเช่นนี้ แม้กระทั่งหลังจากพูดว่า “พ่อสูงสุด! โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” หากพวกเขาไม่รู้จักท่านก็ไม่มีความรู้ใดที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งนี้ เมื่อลูกพูดว่า “บาบา” แล้วพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักอาชีฟ ชื่อหรือรูปของท่าน พวกเขาเรียกว่าผู้ที่โง่เขลา ไม่รู้จัก ความผิดพลาดของชาวบารัตคือพวกเขาเรียกท่านว่าพ่อ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่รู้จักท่าน พวกเขาร้องเพลงว่า: โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ โปรดมาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เกิด! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์เกิด! ขจัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เรา! พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกรู้สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป บางคนไม่เข้าใจว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของเขาจากพ่อ พวกเขาไม่มีการแนะนำที่สมบูรณ์ของพ่อ และดังนั้นพวกเขาจึงถามว่า: ฉันจะทำอะไรได้? ฉันมีบ่วงพันธะ หากลูกรู้วิธีที่จะตายในขณะที่มีชีวิต บ่วงพันธะของลูกจะสิ้นสุดลง เมื่อบุคคลหนึ่งตายในทันที เขาก็ได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงพันธะของเขา เวลานี้บ่วงพันธะของทุกคนกำลังจะสิ้นสุดลง ลูกต้องเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ นั่นคือปราศจากร่างในขณะที่มีชีวิต พ่อพูดว่า: ให้ลืมบ่วงพันธะของร่างกาย ฯลฯ ของลูก ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก อย่างไรก็ตามลูกรู้สึกว่สิ่งนั้นเป็นบ่วงพันธะเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง แล้วลูกก็พูดว่า: ฉันจะเป็นอิสระได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ลูกอาจจะมียุติอยู่ที่บ้าน แต่สิ่งนั้นควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องกลับบ้าน เมื่อการละเล่นสิ้นสุดลง นักแสดงก็ละวางจากการละเล่น ขณะที่เล่นบทบาทของเขา สติปัญญาของเขาก็สำนึกรู้ว่าเวลาอันสั้นนั้นหลงเหลืออยู่และหลังจากการเล่นบทบาทของเขาพวกเขาจะกลับบ้าน ลูกต้องเก็บสิ่งนั้นในสติปัญญาของลูกเช่นกันว่าในเวลานี้เป็นเวลาสุดท้าย เวลานี้เราจะเข้าไปสู่ความสัมพันธ์ที่สูงส่ง ขณะที่อาศัยอยู่ในโลกเก่านี้ สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังไปหาพ่อ ลูกร้องเพลงว่า: เราจะอุทิศตนเองแก่ท่าน เราจะเป็นของท่านขณะที่เรามีชีวิต เราจะลืมร่างกายของเราและความสัมพันธ์ทาง

ร่างทั้งหมดและมีความสัมพันธ์กับท่านเพียงผู้เดียว เมื่อลูกมีความสัมพันธ์นั้น จดจำท่านและรักท่าน ให้เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญากับพ่อ ผู้เป็นที่รักของลูก และสนิมที่ปกคลุมอยู่จะถูกขจัดออกไป โยคะได้รับการจดจำสิ่งอื่นคือโยคะกับร่างกาย ลูกมีโยคะกับลุง ป้า น้า อา ครู ฯลฯ ของลูก พ่อพูดว่า: เอาโยคะของลูกออกจากพวกเขาทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียว ให้มีโยคะกับพ่อผู้เดียว อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง ขณะที่กระทำผ่านร่างกายของลูก ให้มีศรัทธาว่าลูกกำลังเล่นบทบาท เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่านี้และเวลานี้เราต้องกลับบ้าน ลูกต้องไปอยู่เหนือร่างและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด ให้พูดคุยกับตนเองในวิธีนี้ เวลานี้ลูกต้องไปหาพ่อ บางคนมีบ่วงพันธะของภรรยาของเขา บางคนมีบ่วงพันธะของสามีและบางคนมีบ่วงพันธะกับคนอื่น บาบาสั่งวิธีการมากมายแก่ลูก ให้บอกพวกเขาว่า: เราต้องกลับมาบริสุทธิ์และอย่างแน่อนทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ เรากลับมาบริสุทธิ์และรับใช้ผ่านร่างกายจิตใจและสมบัติของเรา อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดลูกต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น หากลูกคือผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ให้เขียนจดหมายถึงรัฐบาลและพวกเขาจะช่วยเหลือลูกด้วยเช่นกัน ให้บอกพวกเขาว่าพระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เราต้องการเอาชนะสิ่งนั้นและกลับมาบริสุทธิ์ คำสั่งของพ่อคือ: ให้กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายมาเป็นนายแห่งสวรรค์ เราได้มีมิติของการทำลายล้างและการก่อตั้ง เวลานี้พวกเขากำลังเป็นเหตุของอุปสรรคต่อการกลับมาบริสุทธิ์ของเราและกำลังทรมานเรา เรากำลังทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบาร์ต เวลานี้ให้ที่ถึภัยแก่เรา อย่างไรก็ตามลูกต้องเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่แท้จริง ชินยาสีจากบ้านและครอบครัวของเขา ที่นี่ลูกต้องมีชีวิตอยู่กับครอบครัวและกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น หนทางของชินยาสีนั้นแยกไป มนุษย์พูดว่า: ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ให้ความรู้แก่เราเช่นที่ว่าเราสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเช่นที่กษัตริย์จนาเคยทำ เวลานี้ลูกกำลังได้รับสิ่งนั้น บาบาสั่งว่า: ผู้นี้คือภรรยาของพ่อและพ่อสร้างผู้คนผ่านปากของเขา ท่านพูดสิ่งนี้ผ่านปากของประชาธิปไตยบารมา ซิบบาบาสั่งว่า: ลูกคือหลานของพ่อแล้วผู้นี้พูดว่า: ลูกกลายเป็นลูกของนินแล้วกลายเป็นหลานของซิบบาบาสั่งว่า: ลูกได้รับมรดกจากท่าน ไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้มรดกแก่สวรรค์แก่ลูก เพียงผู้ที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ให้สิ่งนั้นแก่ลูก ดังนั้นความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากความรู้ ในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาอ่านพระเวทย์และคัมภีร์ ทำไฟบูชายัญ ทำทาปาเซีย ให้ทานและทำบุญ นั้นมีค่าใช้จ่ายอย่างมากในสิ่งนั้น ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง ที่เหล่าเทพไปสู่หนทางบาปและกลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถมีชื่อว่า ‘เทพ’ อีกต่อไป เพราะเหล่าเทพปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เมื่อพวกเขาไปสู่หนทางบาป พวกเขาก็มีกิเลส ดังนั้นก็จะกล่าวว่า: ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพนั้นไม่บริสุทธิ์ด้วยการเข้าไปสู่หนทางบาป ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถเรียกว่าเทพ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าอินดู ชาวอินดูเคยได้ชื่อว่า ‘อารยะ’ (ผู้ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง) ในพระเวทย์และคัมภีร์ ชื่ออารยาลังถึงดินแดนของบาร์ต เวลานี้คำพูดนั้นมาจากที่ไหน? คำว่าอารยาไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนคริสต์ เหล่าเทพในบาร์ตเคยรู้คิดอย่างมาก แล้วเมื่อเทพเดียวกันนั้นมีกิเลสในยุคทองแดง พวกเขาก็ถูกเรียกว่าไม่มีอารยะ (ผู้ที่ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง) บางคนพูดว่า ‘อารยะ’ และชื่อนั้นก็ดำเนินต่อไป เช่นที่บุคคลหนึ่งพูดหรือเขียนว่า “พระเจ้าศรีกฤษณะพูด” และทุกคนเริ่มที่จะเชื่อสิ่งนั้น แม้ว่าพวกเขาร้องเพลงว่า “ขอคารวะต่อชีวา” แล้ว “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาไม่รู้วาท่านกลายเป็นแม่และพ่ออย่างไร หรือท่านสร้างสิ่งสร้างเมื่อใด อย่างแน่อนท่านต้องสร้างสิ่งนั้นในตอนเริ่มต้นของโลก อะไรจะเป็นตอนเริ่มต้นของโลก? ยุคทองหรือยุคแห่งการบรรจบพบกัน? พ่อไม่ได้มาในยุคทอง ลักษณะและนารายณ์มาในตอนเริ่มต้นของยุคทอง ใครทำให้พวกเขากลายเป็นนายของยุคทอง? ท่านไม่แม้กระทั่งมาในยุคเหล็ก นี่คือนายแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พ่อพูดว่า: พ่อมาในตอนบรรจบพบกันในทุกๆ วงจร เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และโลกกลับมาเก่า พ่อมาเมื่อวงจรของละครมาถึงจุดสิ้นสุด ลูกต้องฉลาดอย่างมากและต้องสร้างสมคุณธรรมด้วยเช่นกัน เวลานี้พวกเขากำลังจัดการประชุมเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของการศึกษาพระเวทย์และเหตุใดบุคคลจึงควรศึกษาพระเวทย์ พวกเขาจะไม่สามารถได้รับคำตอบใดแล้วพวกเขาก็จะมีการประชุมประเภทเดียวกันในปีถัดไป พวกเขานั่งลงเพื่อแก้ไขบางสิ่ง แต่ไม่มีสิ่งใดได้รับการแก้ไข เฝ้ามองแต่มีการเตรียมสำหรับการทำลายล้างต่อไป พวกเขาเฝ้าแต่ผลิตระเบิดด้วยเช่นกัน เวลานี้เป็นยุคเหล็ก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ สิ่งต่างๆ ที่ลูกพูดพิเศษสุด ลูกรู้ว่ามนุษย์ไม่สามารถประทอนการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่มนุษย์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้รับการจดจำ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงไม่คิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์? นี่คือนานที่โลกไม่บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งยาพิษ ไม่ใช่ทุกคนกลายเป็นคนพ่ายเรือ ถึงกระนั้นลูกยังไม่ได้รับพลังที่จะสามารถอธิบายได้อย่างสมบูรณ์ ถึงกระนั้นลูกยังไม่ได้กลับมาฉลาดเช่นนั้น ลูกไม่แม้กระทั่งมีโยคะแม้กระทั่งเวลานี้ ลูกเฝ้าแต่ร้องไห้เช่นเด็กเล็กๆ ลูกไม่สามารถอดทนต่ออายุของมายา มีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย ลูกไม่ได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาบาสั่งลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน นักแสดงทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทของตนเอง พวกเขาจะละร่างและกลับบ้าน ลูกเพียงแต่ต้องสังเกตการณ์อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์อย่างละวาง เหตุใดลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อความสัมพันธ์ทางร่างและร่างกายของลูก? ลูกไม่ได้กลับมาปราศจากร่าง

ดังนั้นบาปของลูกไม่ได้ถูกเผาไป หากลูกจดจำพ่อ พรอทของความสุขจะสูงขึ้น ชีพบาปกำลังสอนเราแล้วเราจะกลายเป็นเทพและดังนั้นควรมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ลูกรู้ว่าเมื่อชาวบาร์ตเคยอยู่ในความสุข ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนของนิพพาน ดินแดนของความสงบ เวลานี้มีมนุษย์หลายล้านคน เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต ที่เหลือทั้งหมดจะกลับบ้าน โลกเก่าต้องถูกทำให้ใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นที่จะทำให้โลกใหม่ ต้นอ่อนกำลังได้รับการเพาะหว่าน นี่คือนั่นอ่อนของดอกไม้เทพ ลูกกำลังกลายเป็นดอกไม้จากหนาม เมื่อสวนนั้นพร้อมอย่างสมบูรณ์ ป่าของหนามก็จะถูกทำลาย ป่าต้องถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ แล้วเราจะไปสู่สวนดอกไม้ เหตุใดลูกจึงไม่ควรทำตามมาและบาป? นั่นได้รับการจดจำว่า: ให้ทำตามแม่และพ่อ ลูกรู้ว่ามาและบาปจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พวกเขาคือผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาตเกิด สิ่งเดียวกันนี้ใช้กับลูก ของเขาคืออบทบาทหลัก สิ่งนั้นลูกเขียนไว้ว่าพ่อได้มาและกำลังก่อตั้งอาณาจักรปกครองของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์อีกครั้ง สิ่งนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมาก แต่ถึงกระนั้นสำนักที่เป็นร่างของลูกก็ไม่ได้ตัดขาด “สามิของฉัน ลูกของฉัน” แต่พวกเขาคือความสัมพันธ์เก่าของโลกเก่า “ของฉันคือชีพบาปผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” นี่เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างมากที่จะจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกกับผู้ที่มิมีร่างกายทั้งหมด พ่อเข้าใจว่าเมื่อใดที่สิ่งนั้นปรากฏว่ายากลำบากอย่างมากสำหรับความผูกพันยึดมั่นของบางคนที่จะตัดขาด ใบหน้าของเขาหรือเธอได้รับการมองเห็นว่าเป็นเช่นนั้น กุมาริกกลายเป็นผู้ช่วยที่ดีมาก อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากทุกสิ่งรวมถึงร่างกายของลูก และทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ที่จะกลับมาปราศจากร่าง ให้เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางต่ออบทบาทของนักแสดงทุกคน ให้เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ
2. ให้อยู่เหนือโลกเก่านี้ ให้พูดคุยกับตนเองว่า: เวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่า เวลานี้บทบาทของฉันได้มาถึงจุดสิ้นสุด

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการบรรลุผล และมีประสบการณ์ของความเพียบพร้อมสมบูรณ์ด้วยการกลับมาเต็มเปี่ยมไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมด
เมื่อเป็นวันพระจันทร์เต็มดวง ความบริบูรณ์นั้นเป็นสัญลักษณ์ของความสมบูรณ์ของดวงจันทร์ เพราะดวงจันทร์จะไม่ใหญ่ขึ้นอีกต่อไป ความบริบูรณ์ของดวงจันทร์มีเท่านั้น จะไม่มีการขยายตัวอีกต่อไป ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกๆเต็มเปี่ยมด้วยความรู้ โยคะ การสร้างสมคุณธรรมและงานรับใช้ นั่นคือเมื่อลูกๆเต็มไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมด ความบริบูรณ์นี้เรียกว่าการเสร็จสิ้น เพราะดวงวิญญาณที่เต็มเช่นนี้เป็นตัวของการบรรลุผล พวกเขาอยู่อย่างใกล้ชิดในสภาพของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอด้วย

คติพจน์: การบรรลุผลของความสำเร็จทั้งหมด ด้วยสติปัญญาที่สูงส่งของลูกคือการกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงฝึกอยู่ในการจดจำระลึกถึงจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ลูกๆ ไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกๆ จะกลายเป็นผู้โชคดี
- คำตอบ:** ศรัทธาของพ่อคือ ลูกๆ จงเป็นผู้ชนะการนอนหลับ เวลาเข้านอนนั้นดีมาก จงตื่นเวลานั้นและจดจำพ่อ พ่อของลูก แล้วลูกๆ จะกลายเป็นผู้ที่โชคดีมาก หากลูกๆ ไม่ตื่นนอนแต่เข้านอนและยังง่วงหลับไหล ลูกๆ ก็จะไม่พ่ายแพ้ แค่นอนและกินเท่านั้นหมายถึงการพ่ายแพ้ ดังนั้นจงปลุกฝังนิสัยของการตื่นแต่เข้านอน
- เพลง:** ลูกเสียเวลากลางคืนไปกับการนอนและสูญเสียกลางวันไปกับการรับประทาน

โอมซานติ นี่คือการบรรยายสำหรับลูกๆ พ่อพูดว่า ลูกๆ จริงๆ แล้ว การกินและการนอนนั้นไม่ใช่ชีวิต เพราะลูกๆ ได้รับทานอัญมณีแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ อารมณ์ของลูกๆ จึงกำลังเต็มเปี่ยม ดังนั้นการนอนและการกินหมายถึงการพ่ายแพ้ มีการสรรเสริญการตื่นนอนแต่เข้านอนไว้อย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและในหนทางของความรู้ด้วย เพราะมีความสงบมากในตอนเข้านอน ทุกดวงวิญญาณอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของตน พวกเขาอยู่อย่างปราศจากร่างและพักผ่อน เวลานั้นลูกๆ จะมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างมากมาย ระหว่างวันมีความวุ่นวายของมายามากมาย เพียงเวลานั้นที่ดีเวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นเพชรจากเปลือกหอย พ่อพูดกับลูกๆ ว่า ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อและพ่อเป็นลูกของลูกๆ ลูกต้องเข้าใจว่าพ่อกลายเป็นลูกได้อย่างไร พ่อให้มรดกแก่ลูกๆ ของท่าน จริงๆ แล้ว ไม่ว่าจะทำอย่างไรพ่อก็เป็นนักธุรกิจ ร่างกายและจิตใจของลูกมีค่าเพียงเปลือกหอย ไม่ได้มีค่าแม้สตางค์เดียว พ่อรับเอาสิ่งเก่าๆ ทั้งหลายของลูกและคืนสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกๆ เพื่อให้ลูกๆ ดูแลเช่นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกร้องเพลงมาหลายชาติแล้วว่า ฉันจะอุทิศตัวให้แก่ท่าน ฉันจะสละตัวเอง ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีคนอื่น เพราะทุกคนเป็นเจ้าของสาว พวกเขาจึงจดจำเจ้าว่าผู้เดียว นั้น จงลิ้มรสชาติและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกและขอให้มีการจดจำระลึกถึงเพียงผู้เดียวจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ลูกๆ ไม่จดจำร่างกายของตนหรือผู้อื่น ลูกต้องฝึกฝนให้มากเช่นนั้น เวลาเข้านอนนั้นดีมาก นี่คือการจารึกแสงบุญที่แท้จริงของลูก ผู้คนไปสู่การจารึกแสงบุญหลายชาติแล้ว แต่พวกเขาก็ไม่ได้รับการหลุดพ้น เหล่านั้นจึงเป็นการจารึกแสงบุญที่ผิด นี่คือการจารึกแสงบุญทางจิตที่แท้จริงของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อผู้คนไปสู่การจารึกแสงบุญ พวกเขาจะจดจำอามาต บาดรินาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาจะพูดถึงสถานที่จารึกแสงบุญทั้งสี่แห่ง ลูกได้ไปสถานที่จารึกแสงบุญที่แห่งแล้ว ลูกทำการกราบไหว้บูชามากมายเพียงไร ลูกทำสิ่งนั้นถึงครั้งวงจร ไม่มีใครรู้เรื่องเหล่านี้ พ่อเองเท่านั้นมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ ท่านมาเป็นผู้นำทางและพาลูกๆ กลับไปด้วย ท่านเป็นผู้นำทางที่แสนมหัศจรรย์เหลือเกิน ท่านพาลูกๆ ไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต คนอื่นไม่สามารถเป็นผู้นำทางเช่นนั้นได้ ชันยาสซีเพียงแค่วาดถึงดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาไม่สามารถใช้สำนวนที่ว่า “การหลุดพ้นในชีวิต” พวกเขาคิดว่าความสุขชั่วคราวเป็นเหมือนมุลกา ลูกรู้ว่าพ่อคือ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข โอแม่และพ่อ เมื่อเรามาเป็นลูกๆ ของท่าน ความทุกข์ทั้งหมดของเราถูกขจัดทิ้ง เรามีความสุขถึงครั้งวงจร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ใช้ไหม อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกๆ หมกมุ่นอยู่กับธุรกิจ ฯลฯ ลูกๆ ก็ลืมสิ่งนี้ ลูกๆ ไม่ตื่นแต่เข้านอน ผู้ที่หลับไหลก็จะพ่ายแพ้ ลูกๆ รู้ว่าจริงๆ แล้ว ลูกๆ ได้รับชาติเกิดที่เป็นเหมือนเพชร แม้แต่เวลานี้ หากลูกๆ ไม่ตื่นขึ้นมาก็เข้าใจได้ว่าลูกๆ ไม่มีโชค เพราะลูกๆ ไม่ได้ตื่นแต่เข้านอนและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดและผู้ที่เป็นเจ้าบ่าว เจ้าบ่าวแยกจากลูกมาจนถึงครั้งวงจรและทั้งวงจรลูกๆ ก็ลืมพ่อ จากนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ก็จดจำท่านในรูปแบบของผู้เป็นที่รักหรือพ่อ เจ้าสาวจดจำเจ้าบ่าว ท่านยังถูกเรียกว่าพ่ออีกด้วย เวลานั้นพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกๆ ส่วนตัว ดังนั้นลูกๆ จึงต้องทำตามศรัทธาของท่าน หากลูกๆ ไม่ทำตามศรัทธา ลูกๆ ก็จะล้ม ศรัทธาหมายถึงคำสั่งของชีพบาบา ลูกๆ ไม่สามารถพูดได้ว่า เราไม่รู้ว่าเราได้รับคำสั่งของใคร ลูกๆ ควรจะเข้าใจว่าท่านยังรับผิดชอบคำสั่งที่ผู้อื่นให้อีกด้วย เหมือนกับทางโลกที่พ่อจะรับผิดชอบลูกๆ ของเขา “ลูกแสดงให้เห็นถึงพ่อ” ร่างกายของบราห์มานี้แสดงให้เห็นถึงพ่อ เขาเป็นลูกผู้เป็นที่รักมาก มีลูกๆ ที่ดีมากหลายคนไม่รู้ว่าพวกเขาทำตามคำสั่งของใคร หรือใครให้คำสั่งแก่พวกเขา แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่จดจำบาบา พวกเขาไม่ได้ตื่นแต่เข้านอนและจดจำบาบา ดังนั้นบาปของพวกเขาจึงไม่จะถูกเผาไป บาบาบอกลูกๆ ว่า พ่อทำความเพียรพยายามมากมายเหลือเกิน แต่กระนั้นความทุกข์ทรมานของกรรมก็ยังคงดำเนินต่อไป เพราะไม่ใช่แค่เพียงชาติเกิดเดียวนั้นเท่านั้น มีบัญญัติกรรมของหลายชาติเกิด ลูกๆ ได้รับคำสั่งว่า เมื่อลูกๆ บอกบาบาเกี่ยวกับบาปเพียงชาติเกิดเดียวนั้น บาปครึ่งหนึ่งก็จะถูกตัดทิ้งไป พ่อพูดว่า พ่อรู้และดรามราชก็รู้ว่า ลูกๆ เคยทำบาปมากมาย ดรามราชให้การลงโทษในคุกของกรรม เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามและทำให้บาปของลูกๆ ถูกเผาไป ดังนั้นลูกๆ จะได้รับพระราชวังของกรรม มาจะไม่อยู่ที่นั่นที่

เธอจะทำให้ผู้คนทำบาปเพื่อที่พวกเขาจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ ครึ่งวงจรเป็นอาณาจักรของพระเจ้า และครึ่งวงจรเป็นอาณาจักรของราวัน ตัวอย่างของภูิก่มาจากที่นี่ด้วยชั้นยาสซีเลียนแบบลูกๆ ในทำนองเดียวกัน บาบาให้ตัวอย่างของแมงเม่าที่กำลังส่งเสียงร้องให้แก่ลูกๆ เหมือนกับที่แมงเม่าที่ส่งเสียงร้องนำแมลงไปยังรังของมัน ดังนั้นลูกก็ยั้้นำผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาที่นี่ด้วยเช่นกัน แล้วลูกก็เปลี่ยนพวกเขาจากศุทรมมาเป็นบรรพาทมิน ชื่อของลูกคือบรรพาทมิน (ครูบรรพาทมิน) ตัวอย่างของภุมรี (แมงเม่าที่ส่งเสียงร้อง) นี่ดีมาก หลายคนมาที่นี่ในทางปฏิบัติ แต่บางคนอ่อนแอ บางคนตกต่ำ บางคนตาย มายานำพาโยใหญ่เข้ามาจริงๆ แล้ว ลูกแต่ละคนคือ หนุมาน ไม่ว่ามายาจะนำพาโยมามากเพียงไร เราจะไม่เคยลืมบาบาหรือสวรรค์ บาบาบอกลูกๆ ว่า จงอยู่อย่างระมัดระวัง ผู้คนล้มลุกคลุกคลานไปในการจาริกแสวงบุญ ที่นี่ ลูกไม่ได้ไปที่อื่น ลูกเพียงแค่อ้างคำพ่อผู้เดียวและดินแดนแห่งความสุขอย่างต่อเนื่อง แท้จริงแล้ว ลูกคือผู้ที่ได้รับชัยชนะ สิ่งนี้คือพลังของโยคะสติปัญญาและพลังของความรู้ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะได้รับพลังและลือคของสติปัญญาที่จะเปิด หากการกระทำของบางคนนั้นผิดกฎ สติปัญญาของพวกเขาจะถูกลือค พ่ออธิบายว่า หากลูกทำสิ่งเช่นนั้น ตามละครแล้ว สติปัญญาของลูกก็จะถูกลือค ลูกจะไม่สามารถบอกใครได้ว่าอย่างเกี่ยวกับกิเลส สำนักของลูกจะกั้ดกร่อนอยู่ภายในเรื่อยๆ ว่า ฉันทำบาปมากมายเหลือเกิน ในหนทางของความไม่รู้ สำนักของลูกก็ยั้กั้ดกร่อนด้วยเช่นกัน เมื่อบางคนกำลังจะตาย เขาจะรำให้ด้วยความทุกข์ระทม แล้วในเวลาสุดท้าย บาปทั้งหมดของเขาก็จะมาปรากฏอยู่เบื้องหน้า การลงโทษจะเริ่มต้นทันทีที่ดวงวิญญาณเข้าไปในคุกของครรรค์ ทุกสิ่งจะถูกจดจำในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน ดังนั้นเวลานี้พ่อจึงพูดว่า ลูกต้องไม่รำให้ด้วยความทุกข์ระทม ลูกเพียงแค่อำทำบาป มีนักโทษ ลูกเองก็เคยเป็นนักโทษ เวลานี้บาบา กำลังปลดปล่อยลูกออกจากการลงโทษจากคุกของครรรค์ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อ พ่อของลูก แล้วลูกจะได้รับการปลดปล่อยออกจากบาปและกลับมาบริสุทธิ์ และหากลูกล้มลง ลูกก็จะเจ็บหนัก ก่อนอื่น มีความหยิ่งยโสที่ไม่บริสุทธิ์ จากนั้นก็มีตัณหาและความโกรธ ตัณหา คือ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่สร้างความทุกข์ให้แก่ลูกๆ ตั้งแต่ตอนต้น ตอนกลาง จนถึงตอนจบ ลูกทำความเพียรพยายามที่จะได้รับความสุขตั้งแต่ตอนต้น ตอนกลางจนถึงตอนจบ ดังนั้นลูกจึงควรทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ บางคนพูดว่าพวกเขาตื่นแต่เช้าตรู่ไม่ได้ ในกรณีนั้นพวกเขาจะไม่สามารถรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ พวกเขาจะต้องเป็นสาวใช้หรือคนใช้ ที่นั่นลูกจะไม่ต้องเก็บข้าว ไม่มีคนกวาดถนน ฯลฯ ที่นั่น ในต่างประเทศ แม้แต่เวลานี้พวกเขาก็ไม่มีคนใช้ ฯลฯ ทุกสิ่งจะสะอาดโดยอัตโนมัติ ที่นั่นจะไม่มียี่สิ่งสกปรก แต่จะมีสัปเหร่อ สาวใช้และคนรับใช้ พ่อบอกความลับทั้งหมดให้แก่ลูกๆ ทั้งอาณาจักรอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกเข้าใจละครแล้ว ก่อนอื่น ลูกต้องอธิบายวงจรนี้ จงเชิญผู้ว่าราชการฯ ฯลฯ มาเปิดงาน ลูกๆ ได้รับคำสั่งว่า ก่อนทำพิธีเปิดงาน จงอธิบายแก่พวกเขาว่า บาร์ตเคยสูงส่งและเวลานี้อยู่อย่างเลวทรามต่ำช้า เหล่าเทพของบาร์ตที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นมนุษย์ผู้ที่กราบไหว้บูชา แน่แน่นอนว่าลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ให้แก่พวกเขา เพื่อที่พวกเขาเองจะพูดว่า ลูกอธิบายความลับของวงจรโลกให้แก่พวกเขา ผู้ที่รู้สิ่งต่างๆ เหล่านี้คือ ตรีกาลดาร์ชี หากมนุษย์ไม่รู้จักละครนี้แล้ว เขาจะเป็นประโยชน์ใดเล่า ผู้คนมากมายพูดว่าความบริสุทธิ์ของบีเคตีมาก ทุกคนชอบความบริสุทธิ์ ชันยาสซีบริสุทธิ์ และเหล่าเทพก็ยั้บริสุทธิ์ด้วย เหตุนี้เองผู้คนจึงควรอยู่เบื้องหน้าพวกเขา อย่างไรก็ตาม นี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ไม่ใช่ว่ากูรู้ที่เป็นมนุษย์จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ได้ ลูกควรจะอธิบายว่า โปรดมีความเมตตาต่อตนเองและเข้าใจสิ่งนี้ เพื่อที่ว่าสถานภาพของคุณจะได้สูงมาก จงอธิบายแก่พวกเขาว่าชาวบาร์ตกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากที่เป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไร และเหล่าเทพชาวบาร์ตใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร แน่แน่นอนว่าลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่พวกเขา 3000 ปีก่อนพระคริสต์ ชาวบาร์ตเคยเป็นเทพ นั้นเคยเป็นสวรรค์ ดินแดนแห่งความสุข เวลานี้สวรรค์กลายเป็นนรก หากลูกนั่งลงและอธิบายสิ่งนี้ให้แก่พวกเขา ลูกจะได้รับการสรรเสริญอย่างมาก ลูกควรที่จะจัดงานเลี้ยงสำหรับนักหนังสือพิมพ์ด้วยเช่นกัน จากนั้นทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่ กับพวกเขาว่า พวกเขาจะจุดไฟหรือสาธนาใส่ทุกสิ่งที่คุณทำ ลูกรู้ว่าสงครามต้องเกิดขึ้น แม่น้ำเลือดจะไหลนองในบาร์ต เมื่อการแบ่งแยกดินแดนเกิดขึ้น ผู้คนจำนวนมากไร้ที่อยู่อาศัย รัฐบาลแยกกันอย่างสิ้นเชิง สิ่งนี้ยังถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน พวกเขาต่อสู้กันเองและสร้างความขัดแย้ง ตอนแรก อินดูสถานและปากีสถานไม่ได้แยกกัน แม่น้ำเลือดต้องไหลนองในบาร์ต เพราะด้วยสิ่งนี้แม่น้ำเนยจึงจะไหลรินที่นั่นได้ แล้วผลที่ตามมาคืออะไร มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นปลอดภัย ลูกๆ ฟันดาบสนั่นแฉ่งตัว ดังนั้น ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำแก่ผู้ว่าราชการฯ ก่อนอื่น ลูกต้องสรรเสริญผู้ที่ลูกจะต้องไปพบ อย่างไรก็ตาม ลูกเท่านั้นเข้าใจความลับของสิ่งที่เขียนเกี่ยวกับพวกเขา พวกเขาจะไม่เข้าใจว่าอาณาจักรนี้เป็นเหมือนภาพลวงตา ตามละครแล้ว พวกเขาวางแผนไว้แล้ว ในมหาภารตะ พวกเขาแสดงให้เห็นว่ามีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้น จะไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากที่ยิ่งใหญ่นั้นเกิดขึ้น ความรู้ของวงจรโลกควรจะกั้งอยู่ภายในลูกๆ ทุกขณะ ก่อนอื่น พวกเขาควรจะเข้าใจว่าใครคือผู้ที่ให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูกๆ เพียงแค่นี้พวกเขาก็จะเข้าใจว่า แท้จริงแล้ว ตนก็เป็นลูกๆ ของชีวาและยั้เป็นลูกๆ ของประชาบิดาบรรพาทมาอีกด้วย นี่คือนั่นไม้เฝ้าพันธุมนุษย์ ประชาบิดาบรรพาทมาเป็นปู้ทวด บรรพาทมาเป็นผู้อาวุโสที่สุดในต้นไม้โลกมนุษย์ ชีวาจะไม่ถูกเรียกเช่นนั้น ท่านลูกเรียกว่า พ่อ สมญา “ปู้ของปู้ทวด” เป็นของ

ประชาบิดาบรรพมา แน่หนวยังต้องมียายและหลานๆด้วย ลูกต้องอธิบายทุกเรื่องนี่ ซิวาเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านสร้างโลกผ่านบรรพมา ลูกรู้ว่ามิกี้ชั่วคน (รุ่น) ลูกควรจะอธิบายให้แก่ผู้ว่าราชการว่า นิทรรศการเช่นนั้นควรจะเกิดขึ้น ในทุกมุมถนนและมีการเตรียมการเพื่อเรา เราไม่มีแม่แต่ที่ดินสามตารางฟุตแต่กระนั้นเราก็กายเป็นนายของโลก หาก ท่านจัดเตรียมสิ่งเหล่านี้ให้แก่เรา เราก็คงทำงานรับใช้เพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ หากพวกเขาให้การช่วยเหลือแม้ เพียงเล็กน้อยแก่ลูกๆ ผู้คนทั้งหลายก็จะเริ่มพูดกันว่า แม้แต่ผู้ว่าราชการก็ยังมาเป็นบรรพมากุมาร อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอุทิศร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูกที่มีค่าเพียงเปลือกหอยให้แก่พ่อ แล้วจงดูแลสิ่งเหล่านั้นอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ จงจัดการติดยึดออกจากสิ่งเหล่านั้น

2. จงตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก จงมีชัยชนะเหนือมายาด้วยพลังความรู้และพลังโยคะของสติปัญญา
พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ และเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับพร ผู้ที่ให้และได้รับพลัง ด้วยดริสตีของลูก เมื่อลูกก้าวหน้าไปในอนาคต เมื่อจะไม่มีเวลาหรือสถานการณ์ที่จะรับใช้ด้วยคำพูด และแล้วลูกจะเพียง สามารถให้ประสบการณ์ของพลังแห่งความสงบ ความรัก ความสุข และปีติ ด้วยดริสตีของลูก ซึ่งเป็นของผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ และภาพลักษณ์ที่ได้รับพร เมื่อลูกไปอยู่เบื้องหน้าของรูปบูชาที่ไม่มีชีวิต ลูกได้รับ กระแสจากใบหน้าของพวกเขา และลูกรู้สึกถึงความสูงส่งจากดวงตาของพวกเขา เป็นเพราะลูกได้ทำงาน รับใช้กันในรูปที่มีชีวิตที่ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตได้ถูกสร้างขึ้น ดังนั้นฝึกฝนการให้และการรับพลังด้วยดริสตี ของลูกและลูกจะกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และภาพลักษณ์ที่ได้รับพร

คติพจน์: ขอให้มีความสุข ความสงบ และความร่าเริงเบิกบานในรูปลักษณะของลูก และลูกจะสามารถ ทำให้อนาคตของดวงวิญญาณมากมายสูงส่ง

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แทนการปล่อยให้สติปัญญาของลูกล้มลุกคลุกคลานไปที่นั่นที่นี่ จดจำพ่อในบ้าน นำสติปัญญาของลูกออกไปไกล ไกลออกไป นี่เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกที่จดจำพ่อด้วยหัวใจที่แท้จริง?
- คำตอบ:** 1. ลูกที่จดจำพ่อด้วยหัวใจที่แท้จริงไม่เคยทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ พวกเขาไม่เคยทำการกระทำใดๆที่จะเป็นการประณามพ่อ พวกเขามีกิจกรรมารยาทที่ดีมาก 2. พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงแม้ขณะรับประทานอาหาร พวกเขาตื่นขึ้นจากการนอนหลับของเขารูปแบบเป็นธรรมชาติในเวลาที่ถูกต้อง พวกเขาอดทนอย่างมากและอ่อนหวานอย่างมาก พวกเขาไม่เคยซ่อนเร้นสิ่งใดจากพ่อ
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเรานั้นพิเศษสุด

โอมซานติ พ่อหนังที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ บางคนเข้าใจพ่อที่ไม่มีตัวตน บางคนเข้าใจพ่อที่มีตัวตน และบางคนเข้าใจแม่และพ่อ(Father) แม้แต่เมื่อแม่นี้และพ่อ(Father)อธิบาย แม่ก็แยกจากพ่อ(Father) เมื่อผู้ที่ไม่มีความตัวตนอธิบาย ผู้ที่ไม่มีความตัวตนก็แยกจากผู้มีความตัวตน อย่างไรก็ตามเป็นพ่อผู้ที่มีอธิบายสิ่งนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่ามีความสถานที่จาริกแสวงบุญทางร่างและสถานที่จาริกแสวงบุญทางจิต การจาริกแสวงบุญทางร่างเหล่านั้นคงอยู่เป็นเวลาครั้งวงจร ถ้าลูกพูดว่าการจาริกแสวงบุญทางร่างได้ดำเนินมาชาติแล้วชาติแล้วจะเป็นที่เข้าใจว่าการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นดำเนินไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้นและคงอยู่ตลอดไป ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นได้ดำเนินไปเป็นเวลาครั้งวงจร เวลานั้นพ่อได้มาและอธิบายความลับของการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นแก่ลูก “มานมานะบาฟ” หมายถึงการจาริกแสวงบุญทางจิต ท่านอธิบายแก่ดวงวิญญาณอย่างแนนอนเพราะผู้ที่กำลังอธิบายคือพ่อสูงสุด ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนั้น แต่ละคนไปสู่สถานที่จาริกแสวงบุญของผู้ก่อตั้งศาสนานั้น นี่คือขนบธรรมเนียมของครั้งวงจรด้วยเช่นกัน พวกเขาไปสู่สถานที่จาริกแสวงบุญทั้งหมด แต่สถานที่เหล่านั้นไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใคร พวกเขาเองไปในการจาริกแสวงบุญซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญที่மானานและที่บาตรินาลทุกปี แล้วพวกเขาก็ไปสู่สถานที่จาริกแสวงบุญทั้งสี่ด้วยเช่นกัน เวลานั้นเพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ พ่อสูงสุดทางจิตได้พูดว่า: มานมานะบาฟ ละทิ้งการจาริกแสวงบุญทางร่างทั้งหมด และจดจำพ่อและลูกจะไปสวรรค์ที่แท้จริง การจาริกแสวงบุญหมายถึงการมาและการไป สิ่งนั้นเกิดขึ้นในเวลานั้นเท่านั้น ไม่มีการจาริกแสวงบุญใดในยุคทอง ลูกจะไปและนั่งในอาศรมแห่งสวรรค์ตลอดเวลา ที่นี้พวกเขาเพียงแต่ให้ชื่อนั้นแก่สถานที่หนึ่ง ในความเป็นจริงไม่มีสวรรค์-อาศรม(อาศรมแห่งสวรรค์)ใดที่นี้ ยุคทองเรียกว่าอาศรมแห่งสวรรค์ นรกไม่สามารถได้รับชื่อนั้น ชาวนรกอาศัยอยู่ในนรกและชาวสวรรค์อาศัยอยู่ในสวรรค์ ที่นี้ผู้คนไปสู่อาศรมทางร่างแล้วกลับมา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายทั้งหมดนี้ ในความเป็นจริงมีกฎที่ไม่มีขีดจำกัดที่แท้จริงเพียงผู้เดียวเท่านั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวเท่านั้นด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาพูดถึงกฎ อากาณเขาก็ไม่ใช่กฎอย่างแท้จริง เขาไม่ใช่ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ หากเขาเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เขาเองจะสามารถไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เขาไม่สามารถเรียกว่ากฎ พวกเขาเพียงแต่ให้ชื่อนั้นแก่เขา ชาวซิกซ์พูดว่า: สัตกुरुอากาล(ผู้ที่เป็นอมตะ) ในความเป็นจริงเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นคือสัต ศรี อากาลที่เรียกว่าสัตกुरुด้วยเช่นกัน ท่านผู้เดียวคือผู้ที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนของอิสลาม ชาวพุทธและบราห์มา ฯลฯ ไม่สามารถทำสิ่งนี้ แม้ว่าพวกเขาพูดถึงกुरुบราห์มา กुरुวิษณุ แม้ว่าบราห์มาสามารถเรียกว่ากुरुก็ไม่สามารถมีกुरुวิษณุหรือกुरुชางกา อย่างแนนอนที่มีชื่อของกुरुบราห์มาแต่ต้องมีกुरुของกुरुบราห์มาด้วยเช่นกัน สัต ศรี อากาล ไม่มีกुरुใด ท่านคือสัตกुरुเดียวเท่านั้น ไม่มีกुरुหรือนักปราชญ์ ฯลฯ ที่ให้ความรู้ทางจิตนอกจากผู้เดียว พระพุทธเจ้า ฯลฯ นำทุกคนอื่นลงมากับพวกเขา เขาต้องผ่านสภาพปราโงและตาโม เขาไม่ได้มาเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ชื่อ “ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์” เป็นที่รู้จักสำหรับผู้เดียวเท่านั้น แต่แล้วท่านได้ถูกเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน ในกรณีนั้นสิ่งใดคือความจำเป็นที่จะรับกुरु? นั่นคือกुरु ท่านคือกुरु นั่นคือชีวาและท่านคือชีวา...ไม่มีใครจะได้รับความสนใจกับสิ่งนั้น แต่ ใช่ เพราะพวกเขานั้นบริสุทธิ์พวกเขาจึงได้รับความนับถือ แต่พวกเขาไม่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่ากुरुที่แท้จริง มีกुरुหลายประเภทแม้แต่ผู้เป็นนายที่สอนลูกก็เรียกว่ากुरु ผู้ที่คือนายด้วยเช่นกัน ท่านสอนวิธีที่จะรบบากับมายาแก่ลูก ลูกๆ มีความรู้ของการเป็นตริกาลดาร์ชิ ที่ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลก

เพียงผู้ที่รู้จักวงจรโลกเท่านั้นที่กลายเป็นราชาที่เป็นผู้ปกครองโลก การรู้จักวงจรของละครและการรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของต้นกัลปะคือสิ่งเดียวกัน สัญลักษณ์ของวงจรได้ถูกกล่าวถึงในคัมภีร์มากมาย หนังสือปรัชญานั้นแยกไป มีหนังสือหลายประเภท ที่นี้ลูกไม่ต้องการหนังสือใดๆ ลูกต้องเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนสิ่งใดแก่ลูก ลูกทั้งหมดมีสิทธิ์ต่อทรัพย์สินสมบัติของพ่อ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะมีทรัพย์สินสมบัติเดียวกันในสวรรค์ อาณาจักรเป็นของผู้ที่เป็นของพ่อ เมื่อลูกพูดว่า“บาบา”และรับฟังแม้กระทั่งความรู้เล็กน้อยลูกก็ประกาศสิทธิ์ แต่สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างจักรพรรดิของโลกและปวงประชาและสาวใช้คนรับใช้ ทั้งอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ด้วยการเป็นของพ่ออย่างแน่นอนลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ เพราะสิ่งเหล่านี้ใหม่ ผู้คนไม่เข้าใจ พ่ออธิบายว่าไม่มีกิเลสใดในยุคทอง มายาเองไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ดังนั้นกิเลสจะมาจากที่ไหนได้เล่า? อาณาจักรของมายาเริ่มในยุคทองแดง สิ่งเหล่านี้คือโชติธรานทั้งห้าของราวัน สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกไม่ต้องไปสู่การอธิบายมากมาย นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามขนบธรรมเนียมใดก็ตามที่เป็นขนบธรรมเนียมของการให้กำเนิดแก่ลูก การฉลองการขึ้นครองราชย์และการสร้างประสาทราชวัง ฯลฯ อย่างแน่นอนที่สิ่งเหล่านั้นจะดีเพราะนั่นคือสวรรค์ พ่ออธิบายว่าลูก: ลูกๆ ต้องเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับการจาริกแสวงบุญทางจิตอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ผู้คนตื่นแต่เช้าตรู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นแม้กระทั่งในหนทางของความรู้ ลูกต้องตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ลูกต้องไม่ศึกษาหนังสืออื่นใด ฯลฯ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเพราะความตายของทุกคนเขารวบรวมและสูงวัยนั้นอยู่เพียงเบื้องหน้า เมื่อบุคคลหนึ่งกำลังตายผู้คนอื่นพูดกับบุคคลนั้นว่า: จดจำพระเจ้า หากลูกไม่จดจำพระเจ้าของเขาในชั่วขณะสุดท้ายของลูก ลูกจะไม่สามารถไปสวรรค์ได้! ดังนั้นพ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่า: มานมานะบาฟ ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำร่างกายนี้ ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นนักแสดงลูกของชีพบาบา ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ โดยทั่วไปลูกจะไม่บอกให้เด็กเล็กๆจดจำพระเจ้า ที่นี้ลูกต้องบอกทุกคนเพราะทุกคนต้องไปหาพ่อ ลูกต้องเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกต้องไม่ต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งกับใคร นั่นคือความเสียหายอย่างมาก เมื่อบางคนพูดบางสิ่งเพียงแต่เพิกเฉยต่อสิ่งนั้นราวกับว่าลูกไม่ได้ยินสิ่งนั้น ลูกไม่ควรสร้างความขัดแย้งใดที่จะเริ่มการต่อสู้ ลูกต้องอดทนในทุกสถานการณ์และลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อคือพ่อ และดรามาราชด้วยเช่นกัน ถ้าสิ่งใดเกิดขึ้น เพียงแต่รายงานสิ่งนั้นกับพ่อแล้วสิ่งนั้นจะไปถึงดรามาราชอยู่ดี และบุคคลนั้นจะได้รับการลงโทษ พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุข เป็นดรามาราชที่ให้ความทุกข์ นั่นคือการลงโทษ พ่อไม่มีสิทธิ์ที่จะให้การลงโทษ ลูกบอกพ่อและแล้วดรามาราชจะให้การลงโทษ ด้วยการบอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งนั้นลูกจะเบาสบายเพราะดรามาราชยังคงเป็นมือขวา ผู้ที่ประณามสัตว์ครูไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาได้ เพียงดรามาราชเท่านั้นที่จะตัดสินว่าใครจะถูกทำนินทา ไม่มีสิ่งใดสามารถซ่อนเร้นจากท่านได้ มีคำกล่าวที่ว่าความผิดพลาดถูกทำขึ้นตามละคร แต่ได้มีการทำความผิดพลาดในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าลูกจะเฝ้าแต่ทำความผิด ในกรณีนั้นลูกจะเป็นอิสระจากการทำความผิดได้อย่างไร? ถ้าลูกทำความผิดลูกต้องขอการให้อภัย ในเบงกอลหากใครบางคนแตะเท้าของบางคนโดยบังเอิญเขาจะขออภัยในที่ที่ ที่นี้ผู้คนเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นกันและกัน ใครก็ตามควรมีกิริยามารยาทที่ดีมาก พ่อสอนอย่างมากแต่เมื่อบางคนไม่เข้าใจก็เป็นที่เข้าใจว่าทะเบียนประวัติของเขานั้นไม่ดี เขาเฝ้าแต่เป็นเหตุของการประณาม สถานภาพของเขาจะถูกทำลาย ถึงอย่างไรก็มีภาระของบาปชาติแล้วชาติแล้ว ซึ่งจะต้องได้รับการลงโทษสำหรับบาปนั้น หากบางคนอยู่ที่นั่นแล้วทำการกระทำที่เป็นบาปบางอย่างเขาจะได้การลงโทษหนึ่งร้อยเท่าสำหรับบาปนั้น การถูกลงโทษจะต้องได้รับเป็นประสบการณ์ บาบาอธิบายเกี่ยวกับการสังเวทตนเองที่คาสี นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้อ้างอิงถึงหนทางของความรู้ ประการแรกมีบาปกรรมของอดีตและประการที่สองไม่ว่าความผิดอะไรก็ตามที่ลูกทำในเวลาี้ลูกก็สะสมการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าสำหรับสิ่งนั้น จะต้องมีการประสบการณ์การลงโทษที่รุนแรง พ่ออธิบายทุกสิ่ง อย่าได้กระทำความบาปใดๆ กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องไม่จดจำมามาและบาบา ลูกจะไม่สะสมสิ่งใดด้วยการจดจำท่านทั้งสอง ชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้ ดังนั้นลูกต้องจดจำชีพบาบา ไม่ใช่ว่าเพราะชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้ลูกต้องจดจำผู้นี้ ไม่เลย ลูกต้องจดจำชีพบาบาเบื้องบนนั้น ลูกต้องจดจำชีพบาบาและบ้านที่แสนหวานของลูก เก็บรักษาส่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกเช่นจินนี่: ชีพบาบาอาศัยอยู่เบื้องบนนั้น ชีพบาบาอยู่ที่นั่นและพูดกับเราแต่เราต้องจดจำท่านเบื้องบนนั้นไม่ใช่ข้างล่างที่นี่ สติปัญญาของลูกควรไปไกลออกไป ไม่ได้คงอยู่ที่นี้ ถึงอย่างไรชีพบาบาจะจากไป ชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้เท่านั้น ลูกไม่สามารถเห็นท่านในมามา ลูกรู้ว่านี่คือพาหนะของบาบา แต่ลูกมองดูที่ใบหน้านี้ ให้สติปัญญาของลูกแขวนอยู่เบื้องบนที่นั่น ลูกจะไม่ทำให้ตนเองสนุกสนานมากนักด้วยการเก็บรักษาสติปัญญาของลูกที่นี้เบื้องล่าง นี้ไม่ใช่การจาริกแสวงบุญ ชีตจำกัธของการจาริกแสวงบุญของลูกอยู่เบื้องบนที่นั่น ไม่ใช่ว่าลูกควรเฝ้าแต่มองดูบาบาเพราะชีพบาบาอยู่ในเขา ในกรณีนั้นนิสัยของการไปสู่เบื้องบนของลูกจะหายไป พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเบื้องบนที่นั่น เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะที่นั่น บางคนที่ไม่เชื่อ(บุคคล)คิดว่าพวกเขาควรเพียงแต่นั่งอยู่ที่นี้เฝ้าแต่มองดูบาบา โอ แต่ลูกต้องเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับบ้านที่แสนหวาน ชีพบาบาไม่สามารถนั่งอยู่ในพาหนะนี้

อย่างสม่ำเสมอได้ ท่านเพียงแต่มาที่นี่และทำงานรับใช้ ท่านมาใช้พาหนะของท่าน ทำงานรับใช้และจากไป ไม่มีใครสามารถชี้ว่าได้เสมอ ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรคงอยู่ที่นั่น บาบามา พุดมูรีลีและแล้วก็จากไป สติปัญญาของผู้นี้อยู่เบื้องบนที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกควรทำตามหนทางที่ถูกต้อง มิฉะนั้นลูกจะตกลอกไปจากทางช้าแล้วช้าเล่า ผู้เดียวนั้นอยู่ที่นั่นเป็นเวลาอันสั้นเท่านั้น หากชี้พบบาบาไม่ได้อยู่ในเขา เหตุใดลูกจะจดจำผู้นี้เล่า? แม้กระทั่งผู้นี้สามารถพุดมูรีลีได้ บางครั้งท่านอยู่ในผู้นี้และบางครั้งท่านก็ไม่ได้อยู่ บางครั้งท่านพักผ่อน ลูกต้องจดจำท่านที่นั่น บางครั้งบาบามีความคิดว่า: ตามละคร ฉันจะไปและพุดมูรีลีเดียวกันที่ฉันพุดในวันนี้ในวงจรที่แล้ว ลูกสามารถพุดด้วยเช่นกันว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อมากเท่าที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนลูกต้องกล่าวถึงชื่อของชี้พบบาบา อย่างไรก็ตามไม่มีใครจะรู้วิธีที่จะพุดสิ่งนี้ ชื่อของพ่อจะต้องได้รับการจดจำอย่างแน่นอน ลูกเพียงแต่ต้องให้คำแนะนำของพ่อ ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ต้องนั่งและมองดูผู้นี้ บาบาได้อธิบายว่า: จดจำชี้พบบาบา มิฉะนั้นจะมีการทำบาป ลูกต้องจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ มิฉะนั้นบาปของลูกจะไม่จะถูกเผาไป จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก สิ่งนี้ไม่เหมือนการไปบ้านป่าของลูก ไม่ควรเป็นว่าเมื่อลูกเริ่มรับประทานอาหารของลูก ลูกก็จดจำบาบาแล้วก็เท่านั้นเองที่ลูกเริ่มที่จะรับประทานเพียงเช่นนั้น ไม่เลย ลูกต้องจดจำท่านตลอดเวลาที่ลูกกำลังรับประทาน สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูงเพียงเช่นนั้น เหตุนี้เองลูกสามารถมองเห็นว่าจากจำนวนหลายล้านเพียงแปดเพชรพลอยเท่านั้นที่สอบผ่าน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องกลายเป็นนายของโลกร สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของใคร สิ่งนี้ไม่ได้แม้อยู่ในสติปัญญาของผู้นี้ เพียงแต่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า: ใครจะได้รับ 84 ชาตเกิด? อย่างแน่นอนผู้ที่มาก่อนคือลักษมีและนารายณ์ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือสิ่งที่ลูกต้องไตร่ตรอง พ่ออธิบายว่า: ขอให้มือของลูกทำงานขณะที่หัวใจของลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกอาจจะเฝ้าแต่ทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูก แต่ลูกต้องเฝ้าแต่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ นี่คือการจาริกแสวงบุญ ลูกไม่ต้องไปสู่การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นแล้วหลังจากนั้นก็กลับมา ผู้คนมากมายไปในการจาริกแสวงบุญ แต่ขณะนี้มันเป็นสิ่งที่สกปรกมากแม้ที่นั่น ไม่ควรมีโรงค้าประเวณีเลยในที่สถานที่จาริกแสวงบุญ เวลานั้นคิดโง่งอย่างมากมาย ไม่มีผู้เป็นนายแม้คนเดียวยุที่นั่น พวกเขาเริ่มที่จะดูถูกดูหมิ่นกันและกันอย่างรวดเร็ว วันนั้นบางคนอาจจะเป็นหัวหน้ารัฐมนตรี และในวันพรุ่งนี้พวกเขาอาจจะโยนเขาออกไป พวกเขากลายเป็นทาสของมายา พวกเขาสะสมเงินทองและสร้างบ้าน ฯลฯ พวกเขาแม้กระทั่งขโมยเพื่อที่จะได้รับสมบัติ เวลานั้นลูกกำลังเตรียมการเพื่อจะไปสวรรค์ ลูกควรจดจำสิ่งนั้นเท่านั้น ลูกต้องสร้างสมทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกควรเขียนมูรีลีลงไปและทบทวนสิ่งนั้น ลูกมีเวลาว่างมากมาย ในเวลากลางคืนลูกมีเวลามากมาย คงตื่นอยู่ในเวลากลางคืนและลูกจะปลุกฝันนิสสัยนั้น ดวงตาของผู้ที่จดจำบาบาอย่างแท้จริงจะเปิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ บาบาบอกระส่ำการณ์ของท่านเองแก่ลูกว่าท่านตื่นอยู่ในเวลากลางคืนอย่างเป็นธรรมชาติอย่างไร ทุกวันนี้ผู้คนทำความเพียรพยายามเพิ่มอย่างมากเพื่อที่จะนอนหลับ ใช้อย่างแน่นอนที่ร่างกายนั้นเหน็ดเหนื่อยด้วยการทำงานทางร่างกายมากมาย ดูซิว่าพาหนะของบาบานั้นแก่ชราเพียงใด! เพียงแต่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า: บาบามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ท่านเคยทำความเพียรพยายามอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และแม้กระทั่งในเวลานี้ท่านทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ร่างกายนั้นไม่บริสุทธิ์และโลกก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน บาบาพุดว่า: พ่อมีการพักอย่างมากมายเป็นเวลาคี่ว่างจร พ่อไม่ต้องคิดถึงสิ่งใด พ่อต้องคิดอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองพ่อได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตา มหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งปิตุสข พวกเขายกย่องท่านอย่างมาก พ่อเดียวกันนั้นกำลังสอนเราอยู่ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนเราได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ต่อต้านใคร หากบางคนพุดบางสิ่งเพียงแต่เพิกเฉยสิ่งนั้นราวกับว่าลูกไม่ได้ยินสิ่งใด ลูกต้องกลับมาอดทน ลูกต้องไม่ทำให้ศัตรูถูกประณาม

2. ลูกต้องไม่ปล่อยให้ทะเบียนประวัติของลูกนั้นเสียไป หากลูกทำความผิดใด บอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้นแล้วร้องขอการให้อภัย ปลุกฝันนิสสัยของการจดจำท่านที่เบื้องบนนั้น

พร: ขอให้ลูกเพิ่มบัญญัติของการสะสมของพลังของความเจียบสงบของลูกและมีสิทธิ์ต่อสถานภาพที่สูงส่ง เช่นที่พลังของวิทยาศาสตร์ทำให้เกิดผลกระทบอันมากมายในปัจจุบัน และสามารถทำให้ลูกมีความสำเร็จ

ชั่วคราว และทำนองเดียวกันจึงเพิ่มปัญหาของการสะสมของพลังของ*ความเจียบสงบ*ของลูก สะสมพลังไว้ในตนเองด้วยดริสตีที่สูงส่งของพ่อ เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถให้สิ่งที่ลูกได้สะสมไว้แล้วแก่ผู้อื่นได้ ผู้ที่สะสมพลังของ*ความเจียบสงบ*และรู้ถึงความสำคัญของดริสตีจะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ต่อสถานภาพที่สูงส่ง ประกายของความสุขทางจิตวิญญาณปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของพวกเขา

คติพจน์: ให้มีความสนใจตามธรรมชาติต่อตนเอง และลูกจะไม่มีรูปแบบใดของความตึงเครียด

***** โอม ชานด์ *****

เพื่อที่จะรักษาความซาบซึ้งของการเป็นเด็กผู้ที่เป็นนายด้วยเช่นกัน จงเป็นผู้ปกครองจิตใจของลูก

วันนี้ พ่อ ผู้เป็นนายของโลกกำลังมองดูลูกๆ ในทุกหนแห่งที่เป็นทั้งนายและเป็นลูกด้วยเช่นกัน ลูกเป็นทั้งลูกและเป็นนาย ลูกจะกลายเป็นนายของโลกในอนาคต แต่ในเวลาี้ลูกเป็นนายของสมบัติที่มีค่าของพ่อ ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกในอนาคต แต่เวลานี้ลูกมีสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเอง เหตุนี้เองลูกจึงเป็นลูกและเป็นนาย ลูกเป็นทั้งสองอย่างใช่หรือไม่? ความซาบซึ้งของการเป็นเด็กมีอยู่อย่างสม่ำเสมอ บัพดาตาได้เห็นว่าคุณส่วนใหญ่ ความซาบซึ้งของการมีสภาพของความเป็นเด็กนั้นคงอยู่ทั้งในรูปที่หลอมรวมและรูปที่ปรากฏออกมา หากลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงแม้กระทั่งเวลานี้ ลูกจะจดจำอะไร? บาบ่า ลูกนึกถึง ‘بابا’ หรือพูดคำนี้ ในตอนที่ลูกยังเป็นเด็ก เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า ‘بابا’ อะไรที่ปรากฏออกมาจากปากของผู้รับใช้ที่แท้จริงครั้งแล้วครั้งเล่า? ‘بابาพูดสิ่งนี้ بابาพูดสิ่งนั้น’ ตลอดทั้งวันตรวจสอบและดูว่าลูกใช้คำว่า ‘بابา بابา’ ในงานรับใช้มากเท่าไร อย่างไรก็ตามการพูดคำนี้ ‘بابา’ มีสองรูปแบบ รูปแบบแรกคือการพูด ‘بابา’ จากหัวใจ และอีกรูปแบบหนึ่งคือผู้ที่พูดสิ่งนี้จากหัวใจที่มีความรู้ของเขาสำหรับผู้พูดคำว่า ‘بابา’ จากหัวใจก็จะมองเห็นการได้มาซึ่งความสุขและพลังที่ได้รับจากبابาในหัวใจอย่างสม่ำเสมอและง่ายดาย ผู้ที่พูดคำว่า ‘بابา بابา’ บนพื้นฐานของความรู้ – เพราะพวกเขามีหัวใจที่ดีที่เต็มไปด้วยความรู้ – สัมผัสความสุขในขณะที่พูด และผู้ที่ได้ยินก็ประสบกับความสุขในช่วงขณะนั้นด้วยเช่นกัน ในช่วงขณะนั้นจะรู้สึกดี แต่ทั้งความสุขและพลังนั้นไม่ได้อยู่ในหัวใจตลอดเวลา จะอยู่ในบางครั้งและไม่อยู่ในบางครั้ง เพราะเหตุใด? เพราะพวกเขาไม่ได้พูดคำว่า ‘بابา’ จากหัวใจ บัพดาตาเห็นว่าทุกคนมีศรัทธาของการเป็นลูก แต่บางครั้งก็มีความซาบซึ้งและบางครั้งก็ไม่มี ส่วนใหญ่มีศรัทธาว่าพวกเขาเป็นของبابาที่พวกเขาเป็นลูก อย่างไรก็ตามอันที่จริงแล้วลูกไม่ใช่เป็นเพียงแต่เป็นลูกเท่านั้น แต่เป็นนายด้วยเช่นกัน ลูกเป็นทั้งสอง

การเป็นนายหมายถึง ประการแรกเป็นนายที่มีสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเอง และประการที่สองการทำให้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดของبابาเป็นของตนเองอย่างเป็นมรดกของตน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นของตนเอง พ่อเป็นผู้ประทาน แต่ท่านได้ให้สิ่งนี้แก่ลูกเพราะลูกเป็นนายของมรดก ทุกคนได้รับมรดกแล้วหรือยัง? มีใครได้รับน้อยกว่าหรือบางคนได้รับมากกว่าบ้างไหม? ทุกคนได้รับเหมือนกันไหม? หรือว่าบางคนได้รับสิบล้านและคนอื่นได้รับร้อยล้าน? ไม่ใช่เช่นนั้นใช่ไหม? เพราะสมบัติที่มีค่าของพ่อไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าจะเป็นลูกมากมายแค่ไหน สมบัติที่มีค่าของพ่อก็จะไม่วันขาดแคลนจากการให้สมบัตินั้น คลังสมบัติที่มีค่าเปิดอยู่และเติมเปี่ยม แล้วเหตุใดพ่อจึงควรที่จะให้ใครบางคนน้อยกว่าเล่า? ในเมื่อสมบัติที่มีค่าทั้งหมดนั้นมีไว้เพื่อลูกๆ อยู่แล้ว ทำไมท่านจึงควรให้บางคนมากกว่าและคนอื่นน้อยกว่าเล่า? ดังนั้นประการแรก ลูกเป็นนายที่มีสิทธิในมรดกของพ่อ ประการที่สอง เป็นนายที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกได้รับอำนาจในการปกครองตนเองหรือไม่? ลูกเป็นนายของทั้งสองหรือไม่? มันคงไหม? ลูกเคลื่อนไปในสำนักของการเป็นนายนานแค่ไหน? ลูกพูดว่า: “อำนาจในการปกครองตนเองเป็นสิทธิโดยกำเนิดของเรา” ลูกพูดเช่นนั้นใช่ไหม? มันเป็นสิทธิโดยกำเนิดของมหาระดีแต่เป็นสิทธิเพียงเล็กน้อยของลูกหรือไม่? ลูกได้รับสิทธิของอำนาจในการปกครองตนเองอย่างเต็มที่หรือเพียงเล็กน้อยหรือไม่? จงอยู่อย่างมั่นคงในสิ่งนี้ ดังนั้นตรวจสอบดูว่าอวัยวะทั้งหมดของลูกทำงานตามคำสั่งของลูก อวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดนี้เป็นคนงานของลูกที่ประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองใช่หรือไม่? อวัยวะเหล่านี้ไม่ใช่ นายใช่ไหม? ลูกเป็นนาย ลูกต้องไหม? หรือคนงานกลายเป็นนายและลูกกลายเป็นคนงานหรือไม่?

บัพดาตาเห็นว่าประเด็นที่ทำให้ลูกเสื่อมสภาพของการเป็นนายมากที่สุดและที่ควบคุมราชาเป็นครั้งคราวคือจิตใจ ด้วยเหตุนี้พ่อจึงได้ให้มนตรา ‘มานมานะบาฟ’ ไม่ใช่จดจ่อร่างกายไปที่พระเจ้า (ต้น-มานะบาฟ) ไม่ใช่จดจ่อความมั่งคั่งไปที่พระเจ้า (อันมานะบาฟ) หรือไม่แม้กระทั่งจดจ่อสติปัญญาไปที่พระเจ้า (พุทธิ-มานะบาฟ) แต่ ‘มานมานะบาฟ’ จดจ่อจิตใจไปที่พระเจ้าจิตใจของลูกมีอิทธิพลในตัวมันเอง ลูกจึงได้รับอิทธิพลจากจิตใจของลูก เพียงแค่ดู: เหตุการณ์ใดที่ไร้ประโยชน์เล็กน้อย หรือบรรยากาศที่ไร้ประโยชน์ หรือฉากที่ไร้ประโยชน์ อิทธิพลรู้สึกเป็นอันดับแรกที่ไหน? มีอิทธิพลต่อจิตใจและจากนั้นสติปัญญาของลูกก็ร่วมมือกับมัน และแล้วถ้าจิตใจและสติปัญญาเคลื่อนไปในทิศทางนั้น มันก็จะกลายเป็นชั้นสการ์ แม้กระทั่งเวลานี้ ตรวจสอบตนเองว่า: ชั้นสการ์ที่ไร้ประโยชน์ของฉันทูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร? ตัวอย่างเช่น ถ้าชั้นสการ์ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้จิตใจมีความรู้สึกที่ไม่ดีกับเหตุการณ์เล็กน้อยๆ ในหนึ่งวินาที ชั้นสการ์นั้นถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร? แล้วลูกพูดว่า ‘ฉันไม่ต้องการให้มันเป็นเช่นนั้น ฉันก็คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่มันก็ยังเกิดขึ้น’ สิ่งนี้เรียกว่า: ได้รับ

อิทธิพลจากชั้นสการ์ สำหรับบางคนจิตใจท้อแท้ในทันที พวกเขามองเห็นเล็กน้อย ได้ยินเล็กน้อย และจิตใจก็ท้อแท้ แล้วถ้าลูกถามพวกเขา พวกเขาจะพูดอย่างไร? พวกเขาพูดว่า“ไม่มีอะไร”นี่คือชั้นสการ์ของฉัน มันจะโอเค มันเป็นชั้นสการ์ของฉัน แต่ชั้นสการ์นั้นถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร? ชั้นสการ์ถูกสร้างขึ้นมาบนพื้นฐานของจิตใจและสติปัญญา มีชั้นสการ์ต่างๆที่ไม่ใช่ชั้นสการ์ของบราห์มิน บัณฑิตาเชื่อว่าหากลูกคนไหนถามว่า‘คุณคือใคร’ลูกจะพูดว่า‘ฉันคือบราห์มา กุมารหรือกุมาริ’แล้วใครเป็นลูกของบราห์มา? บราห์มิน. อย่างไรก็ตามในเวลาที่คุณได้รับอิทธิพลจากชั้นสการ์ที่ไร้ประโยชน์ลูกคือบราห์มา กุมาร บราห์มิน หรือนักรบ? ลูกเป็นใครในเวลานั้น? เมื่อลูกต่อสู้กับตนเอง‘ไม่ใช่อย่างนี้ ไม่ใช่สิ่งนี้’ลูกเป็นบราห์มินหรือนักรบ? ลูกบางคนพูดว่า‘ฉันไม่รู้’ว่าทำไม แต่จิตใจของฉันสูญเสียความสุขไปเมื่อสองวันที่แล้ว’ภายในพวกเขาเข้าใจทุกอย่าง แต่ภายนอกพวกเขาพูดว่า‘ฉันไม่รู้’ อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นอะไรในสองวันนั้น เป็นบราห์มินหรือนักรบ? ถ้าความสุขของใครบางคนหายไป คนนั้นจะเป็นบราห์มินหรือไม่? หรือว่าบางครั้งเขาเป็นนักรบและบางครั้งเป็นบราห์มิน? ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกเป็นนาย แล้วจะเกิดอะไรขึ้นในเวลานั้น? ลูกเป็นนายหรือลูกอยู่ภายใต้อิทธิพล?

บัณฑิตาเห็นว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งมันคือจิตใจที่ทำให้สภาพของการเป็นนายสั่นคลอน ลูกเป็นผู้ปกครองที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองและจิตใจของลูกคือรัฐมนตรีของลูก หรือว่าจิตใจเป็นนายและลูกเป็นรัฐมนตรีของมัน? ลูกเป็นราชาหรือไม่? จิตใจของลูกไม่ใช่ราชา มันเป็นผู้รัฐมนตรีของลูก มันให้ความร่วมมือกับลูก การเป็นนายของจิตใจอย่างสม่ำเสมอเรียกว่า: มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง มิฉะนั้นลูกมีสิทธิ์ในบางครั้งและลูกจะต้องฟังฟังในช่วงเวลาอื่น อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนี้? เหตุใดการเปลี่ยนแปลงจึงไม่เกิดขึ้น? แม้ว่าลูกจะเข้าใจ แต่ทำไมลูกถึงยังได้รับอิทธิพลจากชั้นสการ์ของลูก? ดังนั้นก่อนอื่นจงควบคุมจิตใจของลูก ลูกเรียกตนเองว่าราชา แต่ความหมายของราชาคือเป็นผู้ที่มีพลังในการปกครอง หากมีสมญา‘ราชา’แต่ไม่มีพลังในการปกครองแล้ว สภาพนั้นจะเป็นอย่างไร? การปกครองของเขาจะดำเนินต่อไปได้หรือไม่? มันไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกมีพลังในการปกครองก็พอแล้ว

มีความผิดพลาดที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งที่ไม่ปล่อยให้ลูกมีชัยชนะเหนือชั้นสการ์ของลูกได้: สิ่งนี้ต้องใช้เวลามาก ลูกคิดว่า"ตั้งแต่วันพรุ่งนี้ฉันจะไม่ทำเช่นนี้" แต่เมื่อพรุ่งนี้มาถึง พรุ่งนี้ทำให้สถานการณ์ใหญ่ขึ้นกว่าวันนี้ แล้วลูกพูดว่า: “เมื่อวานสถานการณ์มันเล็กน้อยแต่วันนี้มันกลับมาใหญ่มาก“เพราะมันเป็นสถานการณ์ที่ใหญ่มาก จึงเกิดข้อผิดพลาดเล็กน้อย” นั่นจะทำให้มันลูกต้องในภายหลัง’ลูกเสนอความหวังลมๆแล้งๆนี้แก่ขี้นิยร์และหัวใจของลูกก็มีความหวังลมๆแล้งๆ และลูกยังเคลื่อนไปด้วยความหวังลมๆแล้งๆนี้ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ใช่ความหวังที่เป็นจริง แต่เป็นการหลอกลวง ลูกคิดว่าในเวลานั้นมันเป็นสิ่งที่ดีที่จะให้ความหวังนี้กับตนเองและคนอื่นสักพักหนึ่งว่าอีกไม่นานสิ่งนั้นก็จะโอเค แต่ลูกเสริมสร้างนิสัยที่หลอกลวงตนเองในลักษณะนี้ ลูกไม่ตระหนักถึงในขณะนั้น แต่เมื่อลูกถูกหลอกลวงในความเป็นจริงในภายหลังลูกก็ตระหนักได้ว่าแท้จริงแล้วมันเป็นความหลอกลวง แล้วลูกได้ทำความผิดพลาดอะไร? ไม่ว่าลูกจะอายุน้อยหรือสูงวัยลูกจะพูดอะไรเมื่อลูกแก่ไขก้นและกันให้ลูกต้อง? นี่คือการขาดของชั้นสการ์ นี่คือการขาดของชั้นสการ์สำหรับบางคนมันเป็นความรู้สึกที่แย่มาก สำหรับคนอื่นคือการหลบหนีไป สำหรับบางคนก็ซบเซาซบเซาแล้วครั้งแล้วครั้งเล่า สำหรับคนอื่นที่ฟังเรื่องซบเซาซบเซา มีหลากหลายรูปแบบ ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมากกว่าพ่อเสียอีก แต่บัณฑิตากำลังถามลูกว่า สิ่งที่คุณเรียกว่า‘ชั้นสการ์’ของฉัน มันเป็นของฉันจริงๆหรือ? มันเป็นของใคร?(ของราวัน) แล้วทำไมลูกถึงเรียกมันว่า‘ของฉัน’? ลูกไม่เคยพูดว่ามันเป็นชั้นสการ์ของราวัน ลูกพูดว่า: มันเป็นชั้นสการ์ ‘ของฉัน’ คำนี้‘ของฉัน’ทำให้ลูกหยาบคายในความพยายามของลูก ทำไมลูกถึงซ่อนสิ่งที่เป็นของราวันไว้ในตัวเอง? ผู้คนเคารพรากวันหลังจากที่ฆ่าเขาและหลังจากเผาเขาแล้ว สิ่งใดก็ตามที่เหลืออยู่ก็จมลงไปในน้ำ ในขณะที่ลูกเก็บสิ่งนั้นไว้เป็นของลูก! ดังนั้น ถ้ามีสิ่งที่เป็นของราวันอยู่ชั้นสการ์ที่สะอาดจะคงอยู่ร่วมกับชั้นสการ์ที่ไม่สะอาดนั้นได้อย่างไร? การปกครองจะเป็นของใคร? เป็นของชั้นสการ์ที่ไม่สะอาด ไม่ใช่ของชั้นสการ์ที่สะอาดอาณาจักรไม่สะอาดเพราะลูกได้เก็บสิ่งที่ไม่สะอาดไว้กับตัวลูกเองอย่างระมัดระวัง เช่นเดียวกับที่ลูกจะเก็บทองหรือเพชรไว้อย่างระมัดระวัง เนื่องจากมีการต่อสู้ของ‘ความไม่สะอาด’กับ‘ความสะอาด’ ลูกจึงกลายเป็นนักรบแล้วแล้วแล้วแทนที่จะเป็นบราห์มิน ชั้นสการ์‘ของฉัน’ คืออะไร? ชั้นสการ์ของพ่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชั้นสการ์ของพ่อเป็นชั้นสการ์ของผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ผู้มีความปรารถนาดีต่อทุกคน ผู้มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อทุกคน เหล่านี้คือชั้นสการ์ดั้งเดิมของ‘ของฉัน’ ส่วนที่เหลือไม่ใช่‘ของฉัน’ ไม่ว่าความไม่สะอาดใดที่ลูกซุกซ่อนอยู่ในตัวลูก มันจะเข้ามาขัดขวางในการที่ลูกจะกลับมาสะอาดอย่างสมบูรณ์ นี่คือนิสัยที่ลูกปรารถนาจะเป็น ลูกมีเป้าหมาย แต่ในทางปฏิบัติ มันแตกต่างออกไป

ลูกส่วนใหญ่มีความคิด—หลายคนมีความคิด—และยังเขียนลงไปด้วยเช่นกันว่า ในช่วงไดอามอนจูปีลี พวกเขาจะต้องกลายเป็น

เป็นเพชรเหมือนกับพ่อนี้คือความคิดของลูกหรือลูกต้องการที่จะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้มากกว่านี้? หากลูกต้องการคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ให้มากกว่านี้ก็จงคิดไป แต่ลำดับจะไปอยู่ตรงท้ายสุดได้กล่าวไว้แล้วว่า: ‘ลูกแต่ละคนได้รับมากเท่าที่ลูกทำ’ ไม่ใช่แต่ละคนได้รับมากเท่าที่ลูกคิด ลูกมีความคิดที่ดีมาก บัพาดามีความสุขที่ได้อ่านหรือฟังพวกเขา อย่างไรก็ตาม สิ่งของของราวันที่ลูกซ่อนไว้อย่างลับๆ นั้นจะไม่ปล่อยให้ลูกเป็นนายของจิตใจของลูก หากลูกเก็บทรัพย์สินสมบัติของราวันไว้กับตนเองในหัวใจของลูก ‘นิสัยของฉัน ธรรมชาติของฉัน ชัยชนะของฉัน’ แล้วผู้ที่ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจจะนั่งอยู่ที่ไหน? ท่านจะนั่งอยู่บนมรดกของราวันหรือ? ดังนั้น เวลานี้ลงสิ่งนี้ทิ้งไป

เมื่อลูกพูดคำว่า ‘ของฉัน’ นี้ ให้จดจำว่าธรรมชาติ ‘ของฉัน’ คืออะไร แม้แต่ผู้คนในโลกเรียกจิตใจว่าม้า และบอกว่ามันวิ่งแข่งได้ดีมาก ที่มันวิ่งอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม จิตใจของลูกควรวิ่งแข่งใหม่? ลูกมีบังเหียนที่แข็งแกร่งของศรีมัท หากบังเหียนแน่นแล้วก็ไม่สามารรถมีความปั่นป่วนได้ แต่ลูกจะทำอะไร? บัพาดาเห็นและยึดกับวิธีที่ลูกขี่ม้าและเกวียนบังเหียนอยู่ในมือของลูก ในขณะที่ลูกเคลื่อนไปจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อจิตใจและสติปัญญาที่ถือบังเหียนนั้นถูกเบี่ยงเบนความสนใจจากฉากข้างทาง? บังเหียนก็กลับมาหย่อน หากบังเหียนหย่อน จิตใจของลูกย่อมชุกช่นร้ายกาจอย่างแน่นอน ดังนั้น จงรักษาบังเหียนของศรีมัทไว้ในสำนักของลูกอยู่เสมอ ในสถานการณ์ใดก็ตาม หากจิตใจเล่นของลูกชุกช่นร้ายกาจจงรัดบังเหียนของศรีมัทให้แน่น แล้วจะไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นและลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก ศรีมัทใช้กับทุกอย่างก้าว ไม่ใช่เพียงแค่พรหมจรรย์เท่านั้น ศรีมัทให้ไว้สำหรับการกระทำ: การเคลื่อนไหว การรับประทาน การดื่ม การฟัง พูด; ศรีมัทนำไปใช้กับทุกสิ่ง นั่นไม่ถูกต้องหรือ? ตัวอย่างเช่น หากลูกซบซิบนิทาน นั่นใช่ศรีมัทหรือไม่? หากลูกหละหลวมในศรีมัท จิตใจของลูกมีโอกาที่จะชุกช่นร้ายกาจและมันจะพัฒนานิสัยนั้น ใครปลูกฝังนิสัยนั้น? ลูกทำสิ่งนั้นด้วยตัวเอง ดังนั้นก่อนอื่นจงเป็นผู้ปกครองจิตใจของลูกแล้วตรวจสอบว่ารัฐมนตรีกำลังก่อตั้งอาณาจักรของเขาเองอย่างแฝงตัวอยู่ภายในหรือไม่ ทุกวันนี้มีการสร้างกลุ่มที่แยกตัวออกมาภายในรัฐบาล แล้วพวกเขาก็เรียกร้องอำนาจ พวกเขาพยายามที่จะแย่งชิงอำนาจในปัจจุบัน ดังนั้นจิตใจของลูกก็ทำสิ่งเดียวกัน มันแม้กระทั่งทำให้สติปัญญาเป็นของมันเองด้วยซ้ำ ทำให้ปากและหูเป็นของมัน ดังนั้นให้ตรวจสอบดูทุกวัน ถามชาวคราว เฮ้! จิตใจ, รัฐมนตรี You ทำอะไร สร้างการหลอกลวงอะไรใหม่? ภายในมันอาจสร้างกลุ่มที่แฝงตัวและทำให้ลูกกลายเป็นทาสแทนที่จะเป็นผู้ปกครอง อย่าปล่อยให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น ดุสิ: ในตอนเริ่มต้น พ่อบราห์มาเคยตั้งศาลทุกวันซึ่งท่านจะถามชาวของมิตรที่ให้ความร่วมมือ ในตอนเริ่มแรก สิ่งนี้เป็นตารางเวลาของพ่อบราห์มาทุกวัน ลูกเคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่องนี้ไหม? พ่อบราห์มาก็พยายามอย่างนี้เช่นกัน ท่านให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ และดังนั้นท่านจึงสามารถกลายเป็นผู้มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง และดังนั้นจึงมีสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก พ่อชื่อว่าไม่มีตัวตน แต่พ่อบราห์มาเพียรพยายามเช่นเดียวกับลูกตลอดชีวิตของท่านและได้มาซึ่งรางวัลของท่าน

ดังนั้น ทำตามพ่อบราห์มา จิตใจนี้ชุกช่นร้ายกาจมากและรวดเร็วมาก มันสามารถพาลูกเดินทางผ่านดินแดนต่างประเทศทั้งหมดได้ภายในในหนึ่งวินาที แล้วลูกได้ยินอะไร? ลูกและนาย อย่าเพียงแค่มีสความสุขที่ลูกกลายเป็นลูก ที่ลูกได้รับมรดก เพราะถ้าลูกไม่กลายเป็นนายของมรดก แล้วจุดประสงค์ของการเป็นลูกคืออะไร? นัยสำคัญของการเป็นลูกคือเป็นนายด้วยเช่นกัน จงเป็นนายของอำนาจในการปกครองตนเองด้วยเช่นกัน อย่ามีความสุขเพียงแค่เห็นมรดก แต่จงประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง ดวงตาเป็นเพียงจุดเล็กๆ แต่แม้กระนั้นมันก็ยังหลอกลวงลูกได้ เมื่อลูกไม่ได้เป็นนายลูกจึงถูกหลอก บัพาดาปรารถนาที่จะเห็นลูกทั้งหมดในฐานะที่เป็นผู้ปกครองที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง ผู้ที่มีสิทธิ์นี้จะไม่ฟังฟัง, จะไม่ขึ้นอยู่กับการสิ่งใด ลูกเข้าใจไหม? ลูกจะกลายเป็นอะไร? เป็นเด็กและเป็นนาย ทั้งสิ่งของของราวันไว้ที่นี้ในห้องประชุมนี้! นี่คือนิยามของทาปาเซีย ทาปาเซียลูกอธิบายว่าเป็นไฟ พวกเขาจะจบสิ้นลงในไฟอักษะ

บัพาดาเห็นว่าลูกบางคนยังคงมีความรักต่อราวัน ลูกมีความรักไหม? ลูกไม่ต้องการมันด้วยหัวใจของลูก แต่มันก็ยังคงอยู่ เวลานี้จงจบสิ้นมัน! ลูกผู้เป็นครูจะอย่างไร? ลูกจะทิ้งมันไว้ที่นี้หรือจะโยนมันทิ้งในรถไฟ? หากลูกมีบางสิ่งบางอย่างมาเป็นเวลาหกสิบสามชาติเกิดก็จะต้องมีความรักเล็กน้อยกับสิ่งนั้น พันดาวาสจะอย่างไร? ลูกจะทิ้งมันไว้ที่นี้หรือจะทิ้งมันไว้ที่ถนนอาบู่ข้างล่างนั้น? ทิ้งไว้ที่นี้ก่อนที่ลูกจะไป ลูกพร้อมที่จะทิ้งมันไปแล้วหรือยัง? คำว่า พร้อม ของลูกหย่อนยานมาก บัพาดาตรวจสอบด้านต่างๆ ของลูกทุกวัน อะไรที่ต้องเปลี่ยนก็ต้องตรวจสอบ แล้วมันก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้

อักษะ นี่เป็นโอกาสพิเศษที่ได้รับมา ผู้ที่มาเป็นครั้งแรกยกมือขึ้น! ทั้งคนใหม่และคนเก่าได้รับลอตเตอรี่ที่ไม่คาดคิดนี้

ลอตเตอรี่ที่มาโดยไม่คาดคิดมีความสำคัญอย่างยิ่ง ใช้ลอตเตอรี่นี้ในการกระทำในทางปฏิบัติของคุณและก้าวไปข้างหน้าเสมอ ยิ่งคุณใช้ทั้งหมดนี้เพื่อตัวคุณเองและสำหรับงานมากเท่าไร คุณก็จะยิ่งก้าวหน้ามากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นจงเพิ่มสิ่งนี้ต่อไปเรื่อยๆและอย่าลืมวันแห่งลอตเตอรี่นี้ จดจำไว้อย่างสม่ำเสมอ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดในทุกหนแห่ง ถึงลูกๆผู้ที่กลายเป็นนายและประกาศสิทธิ์สองเท่า ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองอย่างสม่ำเสมอและบริหารจัดการอาณาจักรของตนเอง ถึงผู้ที่เคลื่อนไหวไปข้างหน้าในการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอด้วยวิธีของการทำให้ชั้นสการ์ของบาบาเป็นชั้นสการ์ของตนเอง ถึงดวงวิญญาณผู้รับใช้ที่สูงส่งเช่นนั้นที่ก้าวหน้าไปอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดาดา

พร: : ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่คอยรักษาทรงความสุขของชีวิตบราห์มินไว้กับลูกตลอดเวลา ความสุขเป็นสิทธิโดยกำเนิดของชีวิตบราห์มินของคุณ และการมีความสุขอย่างสม่ำเสมอคือความยิ่งใหญ่ ผู้ที่รักษาทรงความสุขนี้ไว้กับตนตลอดเวลาย่อมเป็นผู้ยิ่งใหญ่ ดังนั้นอย่าได้สูญเสียความสุขของคุณ ปัญหาจะมาและไป แต่ความสุขของคุณไม่ควรหายไป เพราะปัญหาคือสถานการณ์ภายนอกที่มาจากผู้อื่น และมันจะมาและไป ความสุขเป็นทรัพย์สินสมบัติของคุณเอง และลูกมักจะเก็บสิ่งใดก็ตามที่เป็นของคุณไว้กับลูกตลอดเวลา ดังนั้นแม้ว่าลูกจะต้องละร่างของลูกก็อย่าละทิ้งความสุข เมื่อลูกละร่างในความสุขลูกก็จะได้รับร่างใหม่และสวยงาม

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับการแสดงความยินดีจากหัวใจของบัพดาดา อย่ามองสิ่งต่างๆ รอบตัว แต่จงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย

*** โอม ชานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและกลับมาบริสุทธิ์มากเพียงใด ลูกจะได้รับพรจากแม่และพ่อเหนือโลกมากตามนั้น ด้วยการได้รับพร ลูกจะกลับมามีความสุขอยู่เสมอ
- คำถาม:** พ่อให้คำแนะนำอะไรแก่ลูกทุกคนและดังนั้นจึงปกป้องลูกจากการกระทำผิด
- คำตอบ:** บาบานะนำลูกว่า ลูกๆ จงเก็บสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดที่ลูกมีไว้กับลูก แต่จงใช้ชีวิตเช่นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกเคยพูดว่า โอ พระเจ้า ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน! พระเจ้าได้ให้ลูกชายแก่ลูก ท่านให้ทรัพย์สินสมบัติแก่ลูกและเวลานี้พระเจ้าพูดว่า จงเอาโยคะสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งนั้นทั้งหมดและอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ จงทำตามศรัทธาแล้วลูกจะไม่ทำสิ่งที่ผิด ลูกก็จะกลับมาสูงส่ง
- เพลง:** จงรับพรจากแม่และพ่อ

โอมซานติ ชีพบาบาอธิบายแก่ครูที่ศูนย์ว่าควรจะสอนลูกๆ ที่พูดว่าปากของตนไม่เปิด หรือพวกเขาอธิบายไม่ได้ อย่างไรก็ตาม การอธิบายด้วยการใช้รูปภาพนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายตายมาก เมื่อลูกอธิบายแก่เด็กเล็ก ลูกต้องใช้รูปภาพใช้ใหม่ ไม่ควรเป็นว่าทันทีที่ทุกคนมาและนั่งในชั้นเรียน ลูกก็เริ่มมูร์ลี ไม่เลย ลูกต้องนั่งและอธิบายให้แก่พวกเขาจากส่วนลึกภายใน ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว หนึ่งในนั้นคือแม่และพ่อเหนือโลกผู้ที่ลูกจดจำอยู่เรื่อยๆ ท่านคือแม่และพ่อ ท่านคือผู้สร้างโลก แม่และพ่อสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ในยุคทองลูกๆ เป็นชาวสวรรค์ แม่และพ่อที่เป็นชาวสวรรค์ และดังนั้นพวกเขาจึงสร้างลูกๆ ที่เป็นชาวสวรรค์ ในเพลงนี้พูดว่า จงรับพรจากแม่และพ่อ ลูกรู้ว่าแม่และพ่อของเวลานี้ไม่ได้ให้พร ผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์จะให้พรแก่ลูกๆ ที่จะคงอยู่จนถึงครึ่งวงจร แล้วหลังจากครึ่งวงจร ลูกก็กลับมาถูกสาปแช่ง พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และพวกเขาทำให้ลูกๆ ของเขาไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นจะไม่ถูกเรียกว่าพร ด้วยการให้การสาปแช่งอย่างต่อเนื่อง ชาวบาร์ตจึงกลับมาถูกสาป มีความทุกข์มากมาย เหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำแม่และพ่อ เวลานี้แม่และพ่อผู้หนึ่งกำลังให้พร ท่านกำลังสอนลูกๆ และทำให้ลูกบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นในบาร์ตเป็นชุมชนปีศาจ อาณาจักรของราวัน ในขณะที่ที่นั่นเป็นชุมชนเทพ อาณาจักรของราม การกำเนิดของราวันเกิดขึ้นในบาร์ต ชีพบาบาผู้ที่ลูกเรียกว่ารามก็เกิดขึ้นในบาร์ตด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเข้าไปสู่หนทางบาป อาณาจักรของราวันก็จะเริ่มต้นขึ้นในบาร์ต ดังนั้นราม พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจึงมาและทำให้บาร์ตบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อราวันมา ผู้คนก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ มีเพลงร้องว่า รามไป ราวันไปและทั้งครอบครัวของพวกเขาไป ครอบครัวของรามนั้นเล็กมาก ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะถึงจุดจบ ทุกศาสนาจะถูกทำลาย และแล้วก็จะเหลือเพียงลูกๆ เหล่าเทพเท่านั้น ลูกๆ ที่มากลายเป็นบราห์มินเวลานี้เท่านั้นคือผู้ที่ถูกย้ายไปสู่ยุคทอง ดังนั้นเวลานี้ลูกจึงได้รับพรจากแม่และพ่อ แม่และพอกำลังทำให้ลูกๆ ไปเป็นนายของสวรรค์ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข เวลานี้มีความสุขทุกขในยุคเหล็ก และดังนั้นทุกศาสนาจึงไร้ความสุข เวลานี้หลังจากยุคเหล็กแล้ว ยุคทองจะต้องมา มีผู้คนมากมายเหลือเกินในยุคเหล็ก ในยุคทองจะไม่มีผู้คนมากนัก อย่างไรก็ตาม มีบราห์มินจำนวนมากเพียงใด ที่นั่นก็จะมีเหล่าเทพจำนวนมากตามนั้น จำนวนของพวกเขาจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปลายยุคเงิน พวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมียุคทอง มีก่อนคริสต์ศักราช (before Christ - B.C.) และหลังจากคริสต์ศักราช A.D.(After Christ - Anno Domini) ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียว ที่นั่นจะมีผู้คนจำนวนเล็กน้อย จะมีเพียงบาร์ตและจะไม่มีศาสนาอื่นๆ จะมีเพียงสุริยวงศ์ แม้แต่จักรวรรดาก็จะไม่มี สุริยวงศ์ถูกเรียกว่าเทวาและเทวี เพราะพวกเขาสมบูรณ์พร้อม ลูกๆ รู้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น (กำลังชี้ไปที่รูปภาพของวงจร) ดูลิ พ่อกำลังนั่งอยู่ข้างบน ท่านกำลังทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน เมื่อเป็นอาณาจักรของเทพเหล่านั้น ก็จะไม่มีศาสนาอื่นๆ แล้ว หลังจากครึ่งวงจร การขยายตัวก็เกิดขึ้น ดวงวิญญาณเผ่าเผ่าลงมาจากเบื้องบนอย่างต่อเนื่อง วงศ์สกุลเปลี่ยนไปอย่างต่อเนื่องและจำนวนของมนุษย์ก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะมี 900,000 คนในยุคทอง และแล้วจะมี 1,000,000 คน และจำนวนของพวกเขาจะเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในยุคทอง บาร์ตเคยสูงส่ง ในขณะที่เวลานี้บาร์ตตกต่ำ ไม่ใช่ว่าผู้คนของทุกศาสนาจะกลับมาสูงส่ง มีมนุษย์จำนวนมาก ที่นี้ก็เช่นกัน ใช้ความเพียรพยายามมากที่จะกลับมาสูงส่งจากที่ตกต่ำ ขณะกำลังกลับมาสูงส่ง บ่อยครั้งที่พวกเขาตกลงไปในกิเลสและกลับมาตกต่ำ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกสวยงามจากที่นำเกลียด ลูกตกลงมาช้าแล้วช้าแล้ว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกทุกสิ่งแก่ลูกๆ ในวิธีที่ตรงไปตรงมา ท่านพูดว่า ลูกกลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อของวงศ์สกุล ลูกกำลังทำให้ใบหน้าของตนสกปรก ลูกจะไม่กลับมาสวยงามหรือ ลูกเคยสูงส่งถึงครึ่งวงจรและแล้ววงศ์สกุลของลูกก็ลดลงอย่างต่อเนื่อง จนถึงปลายยุคเหล็ก อนาคตไม่หลงเหลืออยู่เลย ในยุคทอง เคยมีเพียงบาร์ตเดียว

เวลานี้มีศาสนาจำนวนมากเหลือเกิน พ่อมาและก่อตั้งโลกยุคทองที่สูงขึ้นมาอีกครั้ง ลูกต้องกลับมาสูงส่งด้วยเช่นกัน ไครมาและทำให้ลูกสูงส่งเล่า พ่อคือเจ้าของคนจน นี่ไม่ใช่เรื่องเงิน ลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อกลับมาสูงส่ง แต่กระนั้นก็ตาม พวกเขาก็ยังถามว่า ทำไมเธอไปที่นั่น พวกเขาสร้างอุปสรรคมากมาย ลูกรู้ว่าอุปสรรคมากมายที่เหล่าปีศาจสร้างขึ้นมาให้กับโปปุชายัญแห่งความรู้ของรูดร้านี้ ผู้ที่ไร้เดียงสาจำนวนมากถูกทรมาน ผู้หญิงบางคนก็ยังสร้างปัญหามากมายอีกด้วย พวกเขาแต่งงานเพื่อกิเลส เวลานี้พ่อเอาลูกออกจากกองไฟแห่งตัณหาและทำให้ลูกนั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ นี่คือสัญญาเพื่อหลายชาติเกิด เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน รัฐบาลมีการเฉลิมฉลองมากมาย พวกเขาเผาราวันและก็ไปชมละคร ราวันนี้มาจากไหน ราวันมา 2500 ปีแล้ว ราวันทำให้ทุกคนนั่งอยู่ในกระท่อมแห่งความทุกข์ เวลานี้ทุกคนไม่มีความสุขเลย ในอาณาจักรของราม ทุกคนมีความสุขอย่างเต็มที่ เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก การทำลายล้างจึงอยู่เพียงแค่เอื้อมเท่านั้น หากผู้คนจำนวนนับล้านกำลังจะตาย และแล้วสงครามก็จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนใช้ไหม ทุกคนจะถูกบดขยี้เหมือนเมล็ดมัสตาร์ด ลูกสามารถเห็นได้ว่าเวลานี้การเตรียมการกำลังเกิดขึ้นอย่างไร พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์ ไม่สามารถมีใครให้ความรู้นี้ได้ พ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูกและทำให้ลูกบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ในยุคทอง มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีคความจำเป็นสำหรับกฎที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นตรีกาลดาร์ชีผ่านความรู้ ในยุคทอง ลักษณะและนารายณ์จะไม่มีความรู้นี้เลย ดังนั้น ความรู้ที่ดำเนินมาตั้งแต่ช่วงเวลานานมาก ๆ ได้อย่างไรเล่า เวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อ! จงจดจำพ่อผู้ที่ทำการก่อตั้งอาณาจักรสวรรค์และจดจำมรดกด้วยเช่นกัน ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์และนี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ คันส์ จาราซานฮา เฮอร์นาคาร์ฉัพ ฯลฯ จะไม่อยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขา นำสิ่งต่างๆของยุคเหล็กเข้าไปสู่ยุคทอง ชีพบาบาในตอนจบของยุคเหล็ก วันนี้ชีพบาบาและวันพรุ่งนี้ศรียุคทองก็จะมา ดังนั้นพวกเขาจึงผสมปนเปบทบาทของชีพบาบาและศรียุคทอง พระเจ้าชีวาพูดว่า ดวงวิญญาณศรียุคทองศึกษาเล่าเรียนกับท่านและจะได้รับสถานภาพนั้น และแล้วพวกเขาก็ใส่ชื่อของยุคทองไว้ในกิตติด้วยความผิดพลาด ความผิดพลาดนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง เมื่อผู้คนตกต่ำเท่านั้นพ่อจึงสามารถมาและทำให้พวกเขาสูงส่ง เพียงผู้ที่สูงส่งเท่านั้นจะใช้ 84 ชาติเกิดเต็มและจะกลับมาตกต่ำ การอธิบายด้วยการใช้รูปภาพของวงจรถือเป็นเรื่องที่ง่ายมาก ในรูปภาพของตันไม้ก็ยิ่งแสดงให้เห็นด้วยว่า เบื้องล่างนั้นลูกกำลังทำทาสีของราชาโยคะและข้างบนมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ใต้ลำต้นและกำลังมีการวางรากฐาน และแล้วลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่สกุสสุริยวงศ์(ดินแดนสุขาวดี) อาณาจักรของรามไม่ถูกเรียกว่าดินแดนสุขาวดี ดินแดนสุขาวดีคืออาณาจักรของยุคทอง เวลานี้ผู้คนมากมายจะมาหาลูก ชื่อของลูก จะได้รับการยกย่องผ่านนิทรรศการ ฯลฯ เมื่อผู้คนผู้หนึ่งมา ก็จะมีการขยายตัวอย่างมากมาย พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด การอธิบายให้แก่ใครก็ตามด้วยการใช้รูปภาพเหล่านี้เป็นเรื่องง่ายมาก พระเจ้าเท่านั้นที่มาและทำการก่อตั้งยุคทอง และท่านเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านทำให้ผู้ที่นำเกลียดกลับมาสวยงาม ลูกเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์และเป็นผู้คนในอาณาจักรของยุคทองด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายให้แก่ลูกอย่างดีมาก ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนนั่งอยู่ที่นั่นและพูดกับลูกๆดวงวิญญาณว่า จงจดจำพ่อ! นี่คือการจารึกแสงบุญทางจิต โอ ดวงวิญญาณ จงจดจำดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งการหลุดพ้นของลูกและลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุครบรจบพบกัน พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อและมรดกของลูก และลูกจะไปสู่สวรรค์ บางคนอยู่ในการจดจำระลึกถึงและอยู่อย่างบริสุทธิ์มากเพียงใด เขาจะได้รับสถานภาพที่สูงมากตามนั้น ลูกกำลังได้รับพรที่ยิ่งใหญ่มากมายเหลือเกิน ขอให้ลูกมีกำลังใจ! ขอให้ลูกมีบุตรชาย! ขอให้ลูกอายุยืน! ช่วงชีวิตของเหล่าเทพนั้นยืนยาวมาก พวกเขาจะมีนิมิตว่าเมื่อใดพวกเขาต้องทิ้งร่างกายและกลายเป็นเด็กอีกครั้ง ดังนั้น สิ่งนี้ควรเข้ามาสู่ลูกว่า ฉัน ดวงวิญญาณจะทิ้งร่างเก่านี้และไปอาศัยอยู่ในครรภ์ ความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก แทนที่จะแก่ชรา ทำไมฉันไม่ควรที่จะกลายเป็นเด็กเล่า เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย เขาจะประสบกับความยากลำบาก เมื่อดวงวิญญาณแยกจากร่างกาย เขาจะไม่ประสบกับความยากลำบากเลย แทนที่ที่ดวงวิญญาณแยกจากร่างกาย ทุกสิ่งก็จบลง เวลานี้เราต้องกลับไป บาบามาจากโลกที่ไม่มีตัวตนเพื่อพาเรากลับไป นี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้เราจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อพูดว่า พ่อจะพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้คนของทุกศาสนาจะต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาทำความเพียรพยายามเพื่อไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะมาหาพ่อ รับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงบาบา และลูกจะได้รับพลังกำลัง หากลูกปราศจากร่างขณะเดินลงมายังถนนอาบ ลูกจะไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย บาบาเคยให้ลูกๆฝึกฝนสิ่งนี้ในช่วงแรกๆ พวกเขาเคยคิดว่า ฉันคือดวงวิญญาณ พวกเขาไม่รู้สึกลำบากและเดินลงมา พวกเขาไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆเลย โดยไม่มีร่างกาย ลูกดวงวิญญาณจะไปถึงบาบาได้ในหนึ่งวินาที ลูกทิ้งร่างกายที่นี้และลูกไปและรับอีกร่างหนึ่งในลอนดอนในหนึ่งวินาที ไม่มีสิ่งใดเร็วเท่ากับดวงวิญญาณ ดังนั้น เวลานี้พ่อจึงพูดว่า ลูกๆ พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับไป เวลานี้จดจำพ่อ บาบาของลูก เวลานี้ลูกกำลังได้รับพรที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อเหนือโลกในทางปฏิบัติ พ่อกำลังให้คำสั่งที่สูงส่งที่สุดแก่ลูกๆ ลูก

สามารถเก็บสมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดที่มีไว้กับลูกได้ เพียงแต่มีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกพูดว่า โอ้พระเจ้า ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน พระเจ้าได้ให้ลูก พระเจ้าได้ให้สมบัติและความมั่งคั่งนี้ อัจชะ และแล้วพระเจาก็มาและพูดว่า จงนำโยคะสติปัญญาของลูกออกจากทั้งหมดนั้นและมีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ทำตามศรัทธาและพอจะรู้ว่าลูกกำลังทำสิ่งใดที่ผิดหรือไม่ ด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจึงจะกลับมาสูงส่ง ด้วยการทำตามคำสั่งปิตาภลูกกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำ ลูกใช้เวลาถึงครึ่งวงจรในการกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำ จากที่ลูก 16 องศา ลูกก็กลับมา 14 องศา และแล้วองศาที่ค่อยๆลดลง สิ่งนั้นใช้เวลา อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะเดินและเคลื่อนไหวไปมา จงฝึกอยู่อย่างปราศจากร่าง จงรับประทานอาหารอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว
2. จงรับพรจากแม่และพ่อ อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อย่าทำสิ่งใดผิด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รู้ความลับทั้งหมด และในขณะอยู่อย่างเป็นอิสระจากการล่อใจ จงรักษาให้ครอบครัวทางร่างกายพอใจ ขณะที่สะสมรายได้ของพระเจ้าของลูก

ลูกๆบางคนทำงานทางโลกของพวกเขาให้บรรลุผลและดูแลครอบครัวของพวกเขา ตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อกฎาติและผู้ที่มาติดต่อกับตนเองให้สมปรารถนา พวกเขาใช้สติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขาเพื่อทำให้ทุกคนพอใจ และโดยการรู้ความลับของรายได้ของพระเจ้า พวกเขาได้รับการแบ่งปันความพิเศษของพวกเขา ลูกๆ เช่นนั้น ผู้ที่ประหยัดและเป็นของพ่อผู้เดียว ปราศจากการล่อใจและใช้สมบัติ เวลาพลัง และความมั่งคั่งทางกายภาพของพวกเขาอย่างประหยัดและใจกว้างสำหรับงานทางจิตวิญญาณของพวกเขา ลูกๆเช่นนั้นผู้ที่เป็นนักเจรจาต่อรองและผู้รอบรู้ความลับทั้งปวงเช่นนี้คือผู้ที่ได้รับการยกย่อง

คติพจน์: ผู้ที่เป็นตัวแห่งการจดจำระลึกถึงในขณะที่ทำทุกการกระทำจะกลายเป็นหอคอยแห่งแสง(ประกาศการแห่งแสง)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลาของชั่วโมงเช้าตรู่ ให้จดจำฉัน พ่อของลูกด้วยจิตใจและสติปัญญาของลูก พร้อมกันกับสิ่งนั้น ทำงานรับใช้ของการทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนของราชา(ราชสถาน)
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่ลูกได้รับรางวัลของอาณาจักรสุริยวงศ์?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะประกาศสิทธิในรางวัลของอาณาจักรสุริยวงศ์ ให้กลายเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ เฝ้าแต่ทำตามศรัทธา อย่าได้ร้องขอพรแต่ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ตัวลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดเดียวและลูกจะได้รับรางวัลของอาณาจักรสุริยวงศ์ จะมีทุกสิ่ง ความสงบ ความบริสุทธิ์ และความมั่งคั่งในสิ่งนั้น
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่เรารอคอยได้มาถึง

โอมชานติ ความหมายของ “โอมชานติ” ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เสมอ นอกจากลูกๆ แล้วจะไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่พ่ออธิบาย เป็นเหมือนกับเมื่อคนใหม่ไปและนั่งในวิทยาลัยแพทย์และจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ไม่มีขุมหนทางจิตใจเป็นเช่นนั้น ที่ซึ่งผู้คนไปและไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ที่นั่นพวกเขาถ่ายทอดสิ่งต่างๆ ของคัมภีร์ นี่คือนิเวศน์ที่ใหญ่โตที่สุด นี่ไม่ใช่บางสิ่งใหม่ กลางวันได้มาอีกครั้งหนึ่งเมื่อพ่อที่นั่งและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ เวลาไม่มีอาณาจักรในบาร์ต ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาด้วยราชาโยคะนี้ นั่นคือลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นราชาของผู้ที่กลายเป็นราชาที่มีกิเลสด้วยเช่นกัน ลูกได้รับสติปัญญาแล้ว ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกเป็นนักรบ ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ด้วยการมีโยคะกับพ่อ ลูกกำลังทำบาร์ตให้บริสุทธิ์และด้วยการซึมซับความรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจร ลูกกำลังจะกลายเป็นราชาผู้ปกครองโลก ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกอยู่ในสนามรบ ชัยชนะของเรานั้นได้รับประกันเรียบร้อยแล้ว เป็นสิ่งที่แน่นอน อย่างแท้จริงที่เราากำลังทำให้บาร์ตนี้กลายเป็นดินแดนที่สูงส่งของราชาที่มีมงกุฎทั้งสอง บาบาเฝ้าแต่อธิบายรูปภาพอย่างดีมากสำหรับลูก เราได้จบสิ้น 84 ชาตเกิดของเราแล้วและเวลานี้กำลังจะกลับบ้าน และแล้วเราก็จะมาและปกครองที่นี่ ผู้คนถามว่า: บราห์มา कुमार และกุมารีเหล่านี้ทั้งหมดกำลังทำอะไร? องค์การนี้ของบราห์มา कुमार คืออะไร? บีเคจีจะพูดในทันทีว่า: พวกเขา กำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนที่สูงส่งของราชาอีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธา ผู้คนไม่มีความหมายของ “ศรี” ลูกรู้ว่าชีพาบาคือศรีศรี มีการสร้างลูกประจำของท่านขึ้น ทั้งหมดนี้คือสิ่งสร้างของใคร? พ่อคือผู้สร้าง เป็นใครก็ตามที่สุริยวงศ์หรือจันทร์ทวารวงศ์ นั่นเป็นทั้งลูกประจำของรูตราชีพาบาบ ทุกคนรู้จักผู้สร้างของพวกเขาแต่พวกเขาไม่รู้จักหน้าที่การงานของท่าน ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าอย่างไรหรือเมื่อไหร่ที่ท่านมาและทำให้โลกเก่านี้ใหม่ พวกเขาเชื่อว่ายุคเหล็กกำลังจะดำเนินไปอีกหลายปี เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นเครื่องมือที่จะก่อตั้งดินแดนที่สูงส่งของราชา อย่างแท้จริงที่จะเป็นดินแดนของราชาเทพและแล้วก็จะเป็ดินแดนของราชานักรบ ก่อนอื่นจะเป็นอาณาจักรของสุริยวงศ์และแล้วเป็นสกุลนักรบ ถ้าลูกต้องการจะกลายเป็นราชาและราชินีของโลก สติปัญญาของลูกควรจะคงหม่นวกร ลูกสามารถอธิบายรูปภาพเหล่านี้ได้อย่างดีมากแก่ใครก็ตาม ลักษณะมีและนารายณ์นี้เป็นของสกุลสุริยวงศ์ และรามและสีดาเป็นของสกุลนักรบ และแล้วพวกเขากลายเป็นสกุลพ่อค้าและศูทรสกุลที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาต่อมากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ภาพของราชาที่มีมงกุฎเดียวควรจะถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน นิทรรศการนี้จะเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก ลูกรู้ว่าตามละครนิทรรศการนี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างที่สุดสำหรับงานรับใช้ เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่จะคงนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ได้มีการอธิบายด้วยรูปภาพว่ากำลังมีการก่อตั้งโลกใหม่อย่างไร พรหมของความสุขควรจะสูงขึ้นในสติปัญญาของลูกๆ ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าในยุคทองพวกเขามีความรู้ของดวงวิญญาณ นั่นคือเมื่อพวกเขานั้นแก่ชรา ทันทีทันใดพวกเขาก็มีความคิดว่าเขาต้องสลัดทิ้งร่างเก่าของเขาและรับร่างใหม่ พวกเขานั้นมีความคิดเช่นนั้นในตอนสิ้นสุดของอายุขัยของพวกเขา แต่ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะอยู่อย่างมีความสุขสำหรับช่วงเวลาที่เหลือ ในตอนเริ่มต้นพวกเขาไม่มีความรู้ นั่นเคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าไม่มีใครรู้ถึงรูปนาม ดินแดน หรือเวลาของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจนกระทั่งท่านมาและให้คำแนะนำของท่านเอง คำแนะนำของท่านนั้นลึกซึ้งอย่างมาก เริ่มแรกต้องมีการพูดว่ารูปของท่านเป็นรูปของลิงกัม เมื่อพวกเขาได้สร้างไฟบูชาของรูตรา พวกเขาก็ทำลิงกัมจากดินเหนียวซึ่งพวกเขานั้นได้เฝ้าแต่กราบไหว้บูชา พ่อไม่ได้บอกลูกเกี่ยวกับรูปเป็นจุดในตอนเริ่มต้น หากท่านได้บอกรูปที่เป็นจุดแก่ลูกในตอนเริ่มต้นลูกก็จะไม่มีความเข้าใจใด ท่านอธิบายสิ่งใดก็ตามที่ต้องมีการอธิบายเมื่อต้องมีการอธิบายสิ่งนั้น ลูกไม่สามารถร้องขอว่า: เหตุใดท่านจึงไม่อธิบายสิ่งต่างๆ แก่เราที่ท่านกำลังอธิบายแก่เราในวันนี้

ก่อนหน้านั้นเล่า? ไม่เลย เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครในวิธีนี้ งานรับใช้สามารถเติบโตขึ้นมากมายด้วยนิทรรศการนี้ หลังจากมีการสร้างสิ่งประดิษฐ์ขึ้นสิ่งนั้นก็เพิ่มพูน เช่นที่บาบาได้ให้ตัวอย่างของรถยนต์ เริ่มแรกมีความเพียรพยายามที่จะประดิษฐ์รถยนต์นั้นและแล้วพวกเขาก็เริ่มผลิตเครื่องจักรที่ผลิตได้ “นาฬิกาหนึ่งชิ้น” ในโรงงานใหญ่ วิทยาศาสตร์ได้ขยายตัวไปมากมาย ลูกรู้ว่าบาบานั้นใหญ่โตมากและโลกนั้นก็ใหญ่โตอย่างมากด้วยเช่นกัน และแล้วก็จะกลับมาเล็กมาก ต้องมีการทำให้สิ่งนี้นั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างมาก สิ่งนั้นจะคงนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ที่สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี ผู้อื่นทั้งหมดเพียงแต่สูญเสียเวลาของพวกเขาไปในการรับประทาน ดื่ม และสุขขินินทา ลูกรู้ว่าดินแดนของราชาเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งในบาร์ต ในความเป็นจริงการเรียกสิ่งนั้นว่าอาณาจักรก็เป็นสิ่งผิดด้วยเช่นกัน บาร์ตกำลังจะกลายเป็นดินแดนที่สูงส่งของราชา(ราชสถาน) เวลานั้นเป็นดินแดนของราชาที่เป็นเช่นปีศาจเป็นอาณาจักรของราวัน มีอิทธิพลของกิเลสทั้งห้าในทุกคน มีดวงวิญญาณนับล้านๆ ทั้งหมดเป็นนักแสดง พวกเขามาในเวลาของตนเอง และแล้วก็กลับไป และพวกเขาทั้งหมดก็จะต้องซำบ่บาบของพวกเขามาในเวลาของพวกเขาเอง ละครซ้ำรอยเหมือนเดิม ทุกประการในแต่ละวินาที บทบาทที่มีการแสดงของวงจรที่แล้วนั้นเป็นบทบาทที่มีการแสดงในเวลานี้ ทั้งหมดนี้ต้องอยู่ในสติปัญญาของลูก เป็นเรื่องยากเมื่อลูกนั้นต้องแะในธุรกิจของลูกๆ แต่พอพูดว่า: เวลาเข้าตูลูกนั้นเป็นเวลาที่ได้รับการจดจำ พวกเขาร้องเพลง: โอ จิตใจจดจำรามในช่วงเวลาเข้าตูลูกๆ พอพูดว่า: เวลา นี้ อย่านำใจจดจำใครอื่น จดจำพ่อในช่วงเวลาเข้าตูลูก เวลานั้นพ่อบอกสิ่งนี้แก่ลูกเป็นการส่วนตัวและแล้วก็ได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงของสิ่งนี้ในยุคทองและยุคเงิน พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ จดจำนั้นพ่อของลูกด้วยจิตใจและสติปัญญาของลูกในเวลาเข้าตูลูก โดยทั่วไปแล้วผู้เลื่อมใสศรัทธาตื่นในเวลากลางคืนและพวกเขาก็จดจำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขนบธรรมเนียมประเพณีของเวลานี้และแล้วได้ดำเนินไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ เฝ้ามองได้รับวิธีการที่แตกต่างกันมากมายที่จะให้อธิบาย ในเวลานั้นๆ บาร์ตเคยเป็นดินแดนของราชาที่เป็นเช่นเทพและแล้วกลายเป็นดินแดนของราชานักรบและแล้วก็กลายเป็นดินแดนของราชาพ่อค้า พวกเขาเฝ้ามองแต่กลับมาตาไม่ประสานวันแล้ววันเล่า พวกเขาต้องตกลงมาอย่างแน่นนอน วงจรนี้คือสิ่งหลัก ด้วยการลวงรู้วงจรลูกกลายเป็นราชาผู้ปกครองโลก เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคเหล็ก ยุคทองอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกมีความรู้ว่าจะวงจรนี้หมุนไปอย่างไร ลูกรู้ว่าวันพรุ่งนี้ลูกจะอยู่ในอาณาจักรยุคทอง เป็นสิ่งที่ย่ายายอย่างมาก! ที่จุดบนสุดมีตรีมูรติชื่อว่า มิวจร ลักษณะและนารายณ์รวมอยู่ในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน เมื่อมีการเก็บภาพนี้ไว้เบื้องหน้าพวกเขา เป็นเรื่องง่ายที่จะอธิบายนแก่ใครก็ตาม บาร์ตเคยเป็นดินแดนสูงส่งของราชา แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลา นี้ ไม่ได้มีแม้กระทั่งผู้ที่มิมงกุฎเดียว ลูกๆ ต้องอธิบายนด้วยการใช้รูปภาพ ภาพเหล่านี้มีคุณค่าอย่างมาก ภาพเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมากและดังนั้นลูกต้องอธิบายนภาพเหล่านี้ อย่างน่าอัศจรรย์ ลูกทั้งหมดควรมีรูปภาพต้นไม้อะและตรีมูรติในบ้านของลูก เมื่อเพื่อนและญาติมิตรของลูกมา อธิบายนรูปภาพเหล่านี้แก่พวกเขา นี่คือการประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ลูกทั้งหมดควรมีรูปภาพเหล่านี้อย่างแน่นนอน พร้อมกันกับรูปภาพเหล่านี้ลูกควรมีเพลงที่ดีด้วยเช่นกัน ในที่สุดวันนั้นได้มาถึงแล้ว เวลานั้นบาบาได้มาแล้วอย่างแท้จริง ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ใครก็ตามที่ขอรูปภาพก็สามารถที่จะมีภาพเหล่านั้นได้ ผู้คนที่ยากจนสามารถได้รับภาพเหล่านั้นฟรี อย่างไรก็ตามลูกต้องมีความกล้าหาญที่จะอธิบายนภาพเหล่านั้น นี่คือการสมบัติของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ลูกเป็นผู้ให้ทาน ไม่มีใครอื่นสามารถให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเช่นที่ลูกทำ ไม่มีการให้ทานอื่นใดเช่นนี้ ดังนั้นลูกควรจะให้ทานสิ่งเหล่านี้ ลูกควรอธิบายนแก่ใครก็ตามที่มา เมื่อพวกเขาเห็นหนึ่งหรือสองคนมาผู้อื่นมากมายก็จะมา รูปภาพเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีความค่าอย่างที่สุด สิ่งเหล่านั้นมีคุณค่าอย่างมาก เช่นเดียวกับลูกถูกกล่าวว่ามีคุณค่าด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย หากใครบางคนจะนำภาพเหล่านี้ไปต่างแดนและอธิบายนรูปภาพเหล่านี้ก็จะมีความอัศจรรย์อย่างมาก เป็นเวลายาวนานมากที่ชั้นยาสีเคยพูดว่าพวกเขากำลังสอนโยคะของบาร์ต แต่ละคนยกย่องศาสนาของเขาเอง ผู้ที่เป็นของศาสนาพุทธก็ทำให้ผู้อื่นมากมายกลายเป็นชาวพุทธ แต่ไม่มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น ที่นี้ลูกกำลังเปลี่ยนมนุษย์จากผู้เป็นเช่นลิงให้กลายเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การนั่งในวัด เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ บาร์ตเคยสวยงามและเวลานั้นบาร์ตนั้นน่าเกลียด มีมนุษย์มากมาย จะมีผู้คนน้อยนิดอย่างมากในยุคทอง พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นเพื่อทำการก่อตั้ง ท่านสอนราชาโยคะ ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ผู้ที่เคยศึกษาในวงจรที่แล้วเท่านั้น การก่อตั้งต้องเกิดขึ้น ลูกๆ ต้องฟ่ายแพ้วราวันและแล้วพวกเขาก็เอาชนะราวัน เป็นสิ่งที่ย่ายายอย่างมาก ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีการทำรูปภาพขนาดใหญ่และทำงานรับใช้ด้วยการใช้รูปภาพเหล่านั้น การเขียนบนภาพเหล่านั้นควรจะให้ใหญ่มาด้วยเช่นกัน ลูกควรเขียนบนรูปภาพว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นเมื่อไหร่ พ่อจะมาเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เมื่อการตกต่ำมาถึงจุดจบอย่างแน่นนอน บาบาอธิบายนแล้วว่าลูกต้องไม่บอกใครไม่ให้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ไม่เลย ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกธนูจะยิงตรงเป้า ลูกรู้ว่าสงครามนั้นถูกเรียกว่าสงครามมหาการตะ เพราะนี่คือไฟบุษยัญที่ยิ่งใหญ่และสงครามนั้นเริ่มต้นจากไฟบุษยัญนี้ โลกเก่านี้ต้องจบสิ้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้อยู่ใน

สติปัญญาของคุณ ผู้คนเฝ้าแต่ได้รับรางวัลสันติภาพแต่สันติภาพไม่ได้สร้างขึ้น ในความเป็นจริงเป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ที่สร้างสันติภาพ ลูกคือผู้ช่วยของท่าน ลูกต้องได้รับรางวัล พ่อไม่ได้รับรางวัล พ่อเป็นผู้ประทอน ลูกได้รับรางวัลตามลำดับ กันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ จะมีลูกๆ นับไม่ถ้วน เวลานั้นลูกๆ กำลังก่อตั้งความบริสุทธิ์ ความสงบ และความ มั่งคั่ง เป็นรางวัลที่ใหญ่โตมาก ลูกรู้ว่าไม่ว่าลูกทำความเพียรพยายามมากมายเพียงไรก็ตามลูกจะได้รับผลรางวัลของ อาณาจักรของสุริยวงศ์ตามนั้น พ่อ นั่นคือผู้เดียวที่ให้ศรีมัทแก่ลูก ลูกไม่สามารถพูดว่า: บาบ่า ได้โปรดให้พรแก่เราเถิด! นักเรียนได้รับคำแนะนำว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกลบไป เพียงด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับ มาบริสุทธิ์ ลูกทั้งหมดคือสิดา ลูกนั้นได้ลุยไฟ ลูกต้องผ่านไปได้ด้วยพลังโยคะหรือไม่ถูกลบในไฟอย่างใดอย่างหนึ่ง ละทิ้ง ร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดเดียว อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องยากที่การ จดจำระลึกถึงนี้จะอยู่อย่างมั่นคง เป็นสิ่งที่ใช้เวลา ไฟโยคะนั้นได้รับการจดจำ โยคะโบราณและความรู้ของบาร์ตันนั้น โดดงอย่างมากเพราะกิตะคือเพชรพลอยเป็นแม่ของคัมภีร์ทั้งหมด ราชาโยคะได้ถูกลบไว้ในสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามพวก เขาได้สูญสิ้นคำว่า “ราชา” และเพียงแต่ยึดกับคำว่า “โยคะ” ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพูดว่า: พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็น ราชาเหนือราชาด้วยราชาโยคะนี้ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบาบาเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมด กำลังจะอาศัยอยู่ที่นั่นในอาณาเขตสูงสุดและแล้วลูกจะนำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของลูก ชีพบาบาไม่ได้กลับมาใช้ ชาติเกิด บราห์มา วิษณุและชางก้านั้นก็ไม่ต้องกลับมาใช้ชาติเกิดด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ผู้ไม่บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ เหตุนี้เองทุกคนจดจำพ่อและพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! คำพูดเหล่านี้ลูกต้องแม่นยำ พ่อพูดว่า: พ่อ กำลังทำให้ลูกไปเป็นเทพที่บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกควรที่จะมีความซาบซึ้งมากมายเช่นนั้นด้วยเช่นกัน บาบ่าได้เข้ามาในผู้นี้ และให้คำสอนแก่เรา บาบ่าเป็นนายของสวนดอกไม้นี้ เรากำลังจับมือบาบาไว้ นี่คือการประเดิมทั้งหมดของสติปัญญา บาบ่า กำลังพาเราเข้าไปอีกฝั่งนั้นจากมหาสมุทรแห่งยาพิษสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ไม่มียาพิษใดเลยที่นั่น เหตุนี้เองที่นั่นจึงถูก เรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส บาร์ตเคยปราศจากกิเลสและเวลานี้ได้กลับมาเต็มไปด้วยกิเลส วงจรนี้เป็นไปสำหรับบาร์ต เท่านั้น เพียงชาวบาร์ตเท่านั้นที่ไปรอบวงจร ผู้คนของศาสนาอื่นไม่ได้วนไปเต็มวงจรพวกเขามาภายหลัง นี่เป็นวงจรที่น่า อัศจรรย์อย่างมาก ควรจะมีความซาบซึ้งนี้ในสติปัญญาของลูก ควรจะมีการให้ความใส่ใจอย่างมากมาต่อรูปภาพเหล่านี้ สาธิตสิ่งนี้ด้วยการทำงานรับใช้ ชื่อของลูกจะได้รับการประกาศชื่อเสียง หากมีการส่งรูปภาพเหล่านี้ไปต่างแดน และแล้ว งานรับใช้จะเกิดขึ้นในอัตราเร็ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ทานทรัพย์ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับมาแล้ว อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปในการ รับประทาน ดื่ม และสุขุขิบนินทา

2. ทำงานรับใช้ของการทำให้มนุษย์กลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย อย่าได้ร้องขอพรหรือความเมตตาจากพ่อ เฝ้าแต่ ทำตามการชี้แนะของท่าน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่และละทิ้งเกียรติหรือสถานะภาพใดๆ ที่ลูกได้รับจากการทำงานรับใช้ที่ ลูกทำและทำให้โชคของลูกไม่สิ้นสุด ผลลัพธ์ทันทีของการกระทำที่สูงส่งที่ลูกๆ ท่านนั้นต้องได้รับการยกย่องจากทุกคน ผู้รับใช้ได้รับที่นั่งของการ ยกย่องที่สูงส่ง เขาได้รับที่นั่งของเกียรติและสถานะภาพ ความสำเร็จนี้เกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามความสำเร็จทั้งหมดนั้นเป็นเพียงการก้าวไปสู่จุดหมายปลายทาง สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ จุดหมายปลายทางสุดท้าย ดังนั้นจงเป็นผู้ละทิ้งสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและกลับมามีโชค สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการ สละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ ความพิเศษของผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างแผ่กว้างคือการสละละทิ้งการสละละทิ้งของเขา

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นนางฟ้าเทวดา จงมองบทบาทของดวงวิญญาณทั้งหมดในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และให้ซากาษกระแสดแห่งพลังแก่พวกเขา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษานี้ไม่แพงและง่ายดายอย่างมาก พื้นฐานของสถานภาพของลูกไม่ขึ้นอยู่กับว่าลูกนั้นจะรวยหรือจนแต่ขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาอย่างไร ดังนั้นให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา
- คำถาม:** อะไรคือคุณสมบัติแรกของดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี?
- คำตอบ:** ปฏิสัมพันธ์ของพวกเขากับทุกคนอ่อนหวานอย่างมาก การมีมิตรภาพกับบางคนและเป็นศัตรูกับผู้อื่นไม่ใช่คุณสมบัติของดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ศรีมัทของพ่อคือ: ลูกกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ผิดฝา: ฉัน ดวงวิญญาณกำลังทำให้ร่างกายนี้ทำงาน ขณะนี้ฉันต้องกลับบ้าน
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหยดหนึ่ง

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของใคร? คำยกย่องของพ่อผู้ไม่มีตัวตนที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านผู้เดียวนั้นที่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านเรียกว่าครูสูงสุดเช่นกัน นั่นคือเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ขณะนี้ลูกเข้าใจว่าเป็นคำยกย่องของพ่อของเรา ด้วยท่านที่สภาของเรากลุ่มๆ ต้องกลับมาเป็นเหมือนเช่นท่าน ท่านยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือพ่อทั้งหมด ท่านไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าผู้เดียวนั้นเป็นแม่ พ่อ สามิ ฯลฯ ที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา ท่านเป็นทุกสิ่งสำหรับเราแต่กระนั้นก็ตามความซาบซึ้งนั้นไม่ได้คงอยู่ตลอดเวลา ลูกสิ่งนี้ซ้าแล้วซ้าเล่า ผู้เดียวนั้นคือพ่อสูงสุดของทุกคนและเป็นพ่อที่อ่อนหวานที่สุดของทุกคนที่ทุกคนเคยจดจำท่านมาจนถึงครั้งหนึ่งของวงจร พวกเขาไม่ได้จดจำลักษณะและนารายณ์มากเท่าที่นั่น พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น ทุกคนจดจำผู้เดียวนั้นเท่านั้น ถึงแม้ว่าบางคนเชื่อในลักษณะและนารายณ์หรือคเณศ ฯลฯ พวกเขาก็ยังคงพูดคำว่า “โอ! พระเจ้า,, คำว่า “โอ ดวงวิญญาณสูงสุด,, อย่างแน่นอนที่ออกมาจากปากของทุกคน ดวงวิญญาณจดจำท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาทางโลกจดจำสิ่งต่างๆ ที่เป็นวัตถุทั้งที่เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณก็สวามิภักดิ์ต่อพ่อของพวกเขาอย่างมาก ที่พวกเขาเหล่านั้นจดจำท่านอย่างแน่นอน ในความทุกข์เสียงนั้นจะออกมาอย่างรวดเร็ว โอ ดวงวิญญาณสูงสุด! แน่แน่นอนที่พวกเขาเข้าใจว่าพระเจ้าไม่มีตัวตน แต่พวกเขาไม่รู้ถึงความสำคัญของสิ่งนั้น ขณะนี้ท่านนั้นได้มาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ลูกได้มาเพื่อรู้ถึงความสำคัญ ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ ท่านกำลังสอนเราเป็นการส่วนตัว นี่คือการศึกษาดียวเท่านั้น มีหลายประเภทของการศึกษามากมายของสิ่งต่างๆ ที่เป็นวัตถุ หากจิตใจของใครบางคนนั้นไม่ได้อยู่กับการศึกษาเล่าเรียน เขาจะจากการศึกษานั้นไป ไม่มีเรื่องเงินทอง ฯลฯ ในการศึกษานี้ รัฐบาลนั้นก็ให้การศึกษากับคนจนฟรีด้วยเช่นกัน ที่นี้การศึกษานี้ถึงอย่างไรก็ฟรี ไม่มีค่าเล่าเรียนใดเลย ฯลฯ พ่อเรียกว่าเจ้าแห่งคนจน เพียงคนจนเท่านั้นที่ศึกษาเล่าเรียนที่นี้ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมากและการศึกษามีราคาถูกลงมาก มนุษย์ประกันตนเอง ที่นี้ลูกประกันทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกพูดว่า: บาบาท่านเองนั้นได้ให้การตอบแทนแก่เราถึง 21 ชาติเกิดในสวรรค์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ได้พูดว่า โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้โปรดให้มรดกแก่เราถึง 21 ชาติเกิดเกิด เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกันตนเองโดยตรง ผู้นี้พูดด้วยเช่นกันว่าเป็นพระเจ้าผู้ที่ได้ให้ผลพระเจ้าให้แก่ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาหรือใครบางคนที่มีพลังอิทธิฤทธิ์ เป็นพระเจ้าที่ได้ให้แก่ทุกคน ดวงวิญญาณพูดว่า: เป็นพระเจ้าผู้ที่ได้ให้แก่ทุกคน เมื่อใครบางคนให้ทานหรือทำบุญ ก็ยังคงเป็นพระเจ้าที่ให้ผลของสิ่งนั้น ไม่ได้มีค่าใช้จ่ายใดต่อการศึกษาเล่าเรียนนี้ บาบาได้อธิบายแล้วว่าคนจนนั้นได้ประกันมากเพียงนี้ด้วย คนที่มั่งคั่งนั้นอาจจะประกันเป็นเงินสำหรับหนึ่งแสนและเขาก็จะได้รับผลตอบแทนของหนึ่งแสน เมื่อคนจนประกันหนึ่งรูปีและผู้ที่มีมั่งคั่งประกัน 5,000 รูปี ผลตอบแทนของทั้งสองนั้นเท่าเทียมกัน การศึกษานี้ง่ายดายสำหรับคนจนเพราะไม่ได้มีเรื่องของค่าธรรมเนียมใดๆ ฯลฯ คนจนและคนร่ำรวยทั้งสองนั้นมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกจากพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษา เมื่อคนจนศึกษาอย่างดีสถานภาพของพวกเขาก็จะสูงยิ่งกว่าของคนที่มีมั่งคั่ง การศึกษานี้คือรายได้ การศึกษานี้ไม่แพงและง่ายดายอย่างมาก ลูกเพียงแต่ต้องรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้โลกมนุษย์ ไม่มีมนุษย์ใดรู้อย่างนี้ ไม่สามารถมีมนุษย์ใดเป็นตริกาลดาชิ ทุกคนพูดว่าเจ้านั้นไม่มีที่สิ้นสุด พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ นี่คือการต้นไม้กลับหัว แม้กระนั้นก็ตาม พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ จะเป็นเพียงพ่อเท่านั้นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ผู้ที่จะบอกลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างถูกต้อง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาของลูกๆ ขณะนี้ลูกรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกคือเจ้าสมุทรแห่งความรู้ ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเป็นเช่นเดียวกัน บ้างเป็นแม่น้ำใหญ่และผู้อื่นเป็นแม่น้ำเล็ก ลูกทั้งหมดศึกษาตามความเพียรพยายามของตัวเอง ลูกๆ รู้ว่านั่นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

ของเรา ลูกต้องเป็นของท่านและทำตามศรัทธาของท่าน สำหรับบางคนมีคำกล่าวว่า: คนจนนั้นตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของคนอื่น พวกเขาได้รับอิทธิพลของมายาและทำตามการชี้แนะที่ผิด ศรัทธาคือคำพูดของพระเจ้าซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในบรรดาเทพทั้งหมด ก่อนอื่นเมื่อลูกมีศรัทธา ลูกสามารถพบปะกับชีพบบา บาบาสามารถเข้าใจเมื่อใครบางคนไม่ได้มีศรัทธาที่ถูกต้อง พวกเขาเข้าใจว่าพ่อของดวงวิญญาณคือหนึ่งเดียว แต่เป็นเรื่องยากมากสำหรับพวกเขาที่จะมีศรัทธาว่าท่านนั้นได้เข้าไปในผู้นี้และกำลังให้มรดกแก่เรา เมื่อสิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาและพวกเขาเขียนลงไป ลูกก็สามารถที่จะนำสิ่งที่เขียนนั้นไปให้กับบาบา พวกเขาจะเข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกต้อง และสิ่งที่พวกเขาเคยเข้าใจมาก่อนหน้านั้นนานนั้นผิด พระเจ้าไม่ได้อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างแท้จริงที่บาร์ตาได้รับมรดกทุกวงจรรในยุคแห่งการบรรจบพบกันจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาร์ตาได้รับสิ่งนั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันในเวลาเดียวกันนี้ และกำลังได้รับสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่งในเวลานี้ ควรจะมีการทำให้พวกเขาเขียนสิ่งนี้: อย่างแท้จริงที่พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ท่านมาและสร้างสวรรค์ผ่านบีเค เมื่อพวกเขาได้เขียนสิ่งนี้ลงไป ลูกก็จะสามารถอธิบายว่าพวกเขาได้มาหาใคร และพวกเขาได้มาเพื่อได้รับอะไร รูปของพระเจ้านั้นไม่มีตัวตน เป็นเพราะการไม่รู้ถึงรูปของพระเจ้า พวกเขาพูดว่าท่านเป็นธาตุบราห์มา ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าท่านเป็นจุด จะไม่คงอยู่ในสติปัญญาของใครอื่นว่าพระเจ้าเป็นจุด สำหรับดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า ดวงดาวฉายแสงที่กึ่งกลางหน้าผากนั้นเป็นสิ่งเล็กๆ ดังนั้นลูกต้องคิดเกี่ยวกับนักแสดงว่าเป็นใคร ดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กน้อยนั้นมีบทบาทที่ไม่สูญสลายที่ใหญ่โตอย่างมากบันทึกอยู่ภายในเขา เมื่อใครบางคน เข้าไปสู่ความลึกล้ำของสิ่งเหล่านี้ลูกต้องอธิบายแก่เขา ลูกดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันได้ใช้ 84 ชาตีกเกิดแล้ว บทบาททั้งหมดนั้นได้หลอมรวมอยู่ในดวงวิญญาณเล็กๆ ซึ่งเป็นจุดและเฝ้าแต่ปรากฏขึ้น ผู้คนจะตลึงงันกับสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ 84 ชาตีกเกิดของเรานั้นช้ารอย ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ผู้คนนั้นตลึงงันเมื่อพวกเขาได้ยินว่าบทบาทของแต่ละดวงวิญญาณนั้นลูกกำหนดไว้แล้วอย่างไร อย่างแท้จริงที่ฉันดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง บทบาทนี้ของฉันลูกกำหนดไว้แล้วและสิ่งนั้นช้ารอยตามละคร ผู้ที่มีสติปัญญาที่อ่อนแอจะไม่สามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ ลูกต้องจดจำสิ่งนี้: ฉันใช้ 84 ชาตีกเกิดและเล่นบทบาทของฉัน ฉันนำร่างกายมาใช้เมื่อลูกเฝ้าแต่จดจำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็จะกล่าวว่าลูกเป็นตริกาลดาชื่ออย่างสมบูรณ์และลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่ทำให้ผู้อื่นเป็นตริกาลดาอีกด้วย ลูกๆ จำเป็นต้องมีความกล้าหาญที่จะสามารถอธิบายสิ่งนี้ ลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดและปลุกทุกคนจากการหลับใหลของพวกเขา ตื่นเกิด โอ เจ้าสาวตื่นเกิด! โลกใหม่กำลังจะมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย ลูกไม่เคยได้ยินชื่อตริมูรติบราห์มา วิษณุและชางก้าหรือ? การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา เหล่านี้ทั้งหมดคือบราห์มา กุมาร และบราห์มา กุมารี บราห์มาไม่ได้ทำสิ่งนี้ตามลำพัง พร้อมกันกับประชาบิดา แนนอนที่มีบราห์มา กุมารและบราห์มา กุมารีด้วยเช่นกัน พ่อของผู้ที่สอนเขานั้นอยู่ที่นั่นอย่างแนนอน ผู้เดียวนี้ (บราห์มา) ไม่สามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาได้แสดงบราห์มาพร้อมกับคัมภีร์ในมือของเขา อย่างไรก็ตามเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เข้าไปในเขาและบอกสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดผ่านเขา บราห์มาไม่ได้บอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก เขาจะเรียนรู้สิ่งนั้นจากที่ไหน? แนนอนที่จะต้องเป็นพ่อและครูของเขา ประชาบิดานั้นเป็นมนุษย์อย่างแนนอนและต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่น ท่านคือผู้เดียวที่สร้างปวงประชา ท่านไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้สร้าง มหาสมุทรแห่งความรู้หรือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาและสอนลูกผ่านประชาบิดา บราห์มา นี่เรียกว่าไผ่ของความรู้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับธรรมชาติของลูก ไม่ว่าลูกจะประกันตนเองหรือไม่ก็ตามนั้นก็ขึ้นอยู่กับลูก บาบาประกันทุกอย่างอย่างมาก ท่านเป็นนายหน้าค้าประกันในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพร้อมกับในหนทางของความรู้ ดวงวิญญาณทั้งหมดจดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และพูดว่า: บาบาโปรดมา และปลดปล่อยเราจากความทุกข์เกิด พ่อได้ให้มรดกแก่ลูก ท่านส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งความสุข ผู้ที่กำลังจะได้รับมรดกของความสงบจะประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสงบเดียวกันนั้นทุกวงจรร ขณะนี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสุขของลูก ที่นี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อนั้นอ่อนหวานที่สุดในท่านองเดียวกันสิ่งสร้างของท่านนั้นก็อ่อนหวานที่สุดด้วย สวรรค์นั้นแสนหวานอย่างมาก! ทุกคนพูดถึงสวรรค์เมื่อใครบางคนตาย พวกเขาก็พูดว่าเขาได้ไปสวรรค์ ดังนั้นอย่างแนนอนที่เขาได้เคยอยู่ในนรก และเวลานี้ได้ไปสวรรค์แล้ว ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณไม่ได้ไปที่นั่น พวกเขาก็ยังคงพูดเช่นนี้ ลูกควรจะเขียนว่าแนนอนที่เขาเคยอยู่ในนรก นี่คือนรก ดังนั้นเพราะเหตุใดพวกเขาพยายามที่จะปลุกเรียกดวงวิญญาณมาที่นี้และเลี้ยงดูเขาด้วยสิ่งต่างๆ จากที่นี้? พวกเขาปลุกเรียกจิตวิญญาณที่จากไปแล้ว การเชื่อเชิญดวงวิญญาณคือการเชื่อเชิญจิตวิญญาณที่จากไปแล้ว และแล้วลูกก็เชื่อเชิญพ่อของจิตวิญญาณที่จากไปแล้วทั้งหมด พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดนี้ที่นี้และสอนลูก ลูกเป็นกองทัพบัพพชัคติที่แผ่ตัวอย่างมาก ชีวานั้นไม่มีตัวตน ลูกชัคติเป็นลูกของท่าน พลังที่ได้รับจากดวงวิญญาณ ผู้คนได้แสดงพลังทางวัตถุของพวกเขาในขณะที่ลูกแสดงพลังแห่งจิตวิญญาณของลูก ของลูกคือพลังโยคะ เมื่อลูกดวงวิญญาณมีโยคะ ลูกก็กลับมาบริสุทธิ์

ดวงวิญญาณได้พัฒนาพลังกำลัง ในบรรดาลูกทั้งหมด ดาบแห่งความรู้ของมาม่านั้นแหลมคมที่สุด สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องของดาบที่เป็นวัตถุ ดวงวิญญาณเข้าใจเมื่อเขามีพลังที่ดีมากที่จะเป่าหอยสังข์ของความรู้ “ฉันสามารถเป่าหอยสังข์,, บ้างก็พูดว่า: ฉันไม่สามารถเป่าหอยสังข์ พ่อพูดว่า: พ่อมีความรักที่ลึกซึ้งสำหรับผู้เป่าหอยสังข์ของความรู้ ลูกควรที่จะให้คำแนะนำของพ่อด้วยความรู้ใช่ไหม? “จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด,, นี่เป็นการให้ความรู้ด้วยใช่ไหม? ในการจดจำพ่อ ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดเป็นคำพูด ภายในลูกต้องเข้าใจว่าพ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับบ้าน จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป พระเจ้าพูด: มานมานะภาพ! ดังนั้นแน่นอนที่ท่านจะไม่มีตัวตน ผู้ที่มีตัวตนจะสามารถพูดว่า: จดจำพ่อได้อย่างไร? เพียงผู้ที่ไม่มีความตัวตนเท่านั้นที่พูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ จดจำพ่อ ฉันคือพ่อของลูก จดจำพ่อและแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก กฎเกณฑ์ไม่สามารถพูดเช่นนั้นเพราะเขาเป็นมนุษย์ ลูกดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกายของลูก: โอ ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายจดจำพ่อของลูก พ่อพูดกับดวงวิญญาณด้วยเช่นกันว่า: มานมานะภาพ! ลูก ดวงวิญญาณต้องมาหาพ่อ ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผีกลั่นอย่างดีมาก: ฉัน ดวงวิญญาณ คือผู้ที่กำลังทำให้ร่างกายนี้ทำงาน เวลานี้ฉันต้องกลับบ้านไปหาพ่อ พ่อพูดว่า: ขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ไม่ว่าจะกำลังนั่งหรือยืน จดจำพ่อ ผู้ที่กระจายความไม่สงบกำลังทำลายสถานภาพของพวกเขาเอง ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก มีเพลงด้วยเช่นกัน: ชีวเจ้าผู้ไร้เดียงสาที่อ่อนหวานและน่ารักอย่างมาก! ลูกผู้เป็นลูกๆ ของท่านก็ไร้เดียงสาด้วย ลูกได้แสดงหนทางขั้นหนึ่ง: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่สามารถมีใครอื่นทำข้อต่อรองเช่นนั้นกับลูกได้ ดังนั้นลูกควรจะจดจำพ่ออย่างมาก พวกเขาจดจำผู้เดียวที่พวกเขาได้รับความสุขมากมายและพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และพร้อมกันกับสิ่งนั้นร่างกายของพวกเขาเองได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วย ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าดวงวิญญาณนั้นมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำและไม่สามารถอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ไม่เคยมีอัลลอยด์ปะปนอยู่ในท่าน ที่เหลือทั้งหมดต้องมีอัลลอยด์ปะปนในพวกเขาแน่นอน ลูกแต่ละคนต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ลูกควรจะไปถึงประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดและกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ไม่ควรจะเป็นว่าลูกมีความเป็นศัตรูกับบางคนและเป็นมิตรกับผู้อื่น การมีสำนึกที่เป็นร่างและรับการให้บริการเป็นการส่วนตัวจากใครบางคนขณะที่ลูกเพียงแต่นั่งอยู่ที่นั่นเป็นสิ่งที่ผิดอย่างแท้จริง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตรตรองความรู้ กลายเป็นตริกาลดาร์ชิตีและทำให้ผู้อื่นเป็นตริกาลดาร์ชิตี กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด และปลุกทุกคนจากการหลับใหลของความไม่รู้

2. ประกันทุกสิ่งของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด พร้อมกันกับสิ่งนั้น เป่าหอยสังข์ของความรู้ด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่มีความสำเร็จโดยการมอบภาระของความรับผิดชอบของลูกทั้งหมดให้แก่พ่อและอยู่อย่างไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ
มากเท่าที่ลูกอยู่อย่างเบาสบาย ลูกทำให้งานรับใช้และตัวลูกเองสูงส่งมากตามนั้นนั่นคือลูกจะเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้า ดังนั้นจงมอบความรับผิดชอบของลูกทั้งหมดให้แก่พ่อและอยู่อย่างไร้กังวล ขออย่าได้มีรูปแบบใดของภาระของสำนึกกูของ "ฉัน" คงความซาบซึ้ง ที่มั่นคงของการจดจำระลึกถึง อยู่ในรูปรวมกับพ่อเพราะที่ใดก็ตามที่พ่ออยู่ งานรับใช้ ก็สำเร็จเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วที่นั่น คารันการวันฮาร์กำลังทำให้ลูกทำทุกสิ่งและดังนั้นลูกจะอยู่อย่างเบาสบายและมีความสำเร็จด้วยเช่นกัน

คติพจน์: เข้าใจว่าทุกฉากของละครที่ไม่มีขีดจำกัดถูกกำหนดเอาไว้ (nischit) และอยู่อย่างไร้กังวล(mischint)อย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ทำตามศรัทธาแล้วคลั่งสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกจะเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ โชคของลูกจะกลับมาสูงส่ง
- คำถาม:** ยุคเหล็กได้กลับมาลึ้มละลายในสิ่งใด? เพราะด้วยกลับมาลึ้มละลาย สภาพของบาร์ตกลายเป็นอะไร?
- คำตอบ:** ยุคเหล็กได้กลับมาลึ้มละลายในความบริสุทธิ์ ความสุขและความสงบ เหตุนี้เองบาร์ตจึงกลายเป็นดินแดนของความทุกข์จากดินแดนแห่งความสุขและเป็นเหมือนกับเปลือกหอยจากเพชร การแสดงทั้งหมดอยู่บนฐานของบาร์ต เวลาที่พ่อกำลังบอกตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของการแสดงนี้แก่ลูก เพียงลูกๆ ที่มีโชคเท่านั้นสามารถเข้าใจความรู้ได้อย่างชัดเจนมาก
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ซานติ พระเจ้าพูด พระเจ้าใด? เจ้าผู้ไร้เดียงสา พระเจ้าชีวาพูด พ่ออธิบายแก่ลูก หน้าทีของครูคือการอธิบายแก่ลูกเช่นกัน หน้าทีของสัทกูรูคือการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ชีพบาบาเรียกว่าบาบาที่แท้จริง ท่านเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ช่างกำไม่สามารยเรียกได้ว่าไร้เดียงสา สำหรับเขามีคำกล่าวว่าเมื่อเขาเปิดตาของเขาขึ้น เขาได้เฝ้าโลก ชีวาเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสาของสมบัติที่มีค่า นั่นคือท่านคือผู้เดียวที่ทำให้คลั่งสมบัติที่มีค่าของลูกเปี่ยมล้นอย่างสมบูรณ์ คลั่งสมบัติที่มีค่าใด? ของความมั่งคั่ง ความสุขและความสงบ พ่อได้มาเพื่อทำให้คลั่งสมบัติที่มีค่าของความบริสุทธิ์ ความสุขและความสงบของลูกเปี่ยมล้นอย่างสมบูรณ์ ในยุคเหล็กมีการลึ้มละลายของความบริสุทธิ์ ความสุขและความสงบ เพราะราวันได้สาปแช่งสิ่งนั้น ทุกคนเฝ้าแต่ร้องไห้คร่ำครวญในกระท่อมของความทุกข์ ชีวาเจ้าผู้ไร้เดียงสาที่นั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก นั่นคือท่านทำให้ลูกๆ เป็นตรีกาลดาชิ ไม่มีใครอื่นรู้จักละคร มายาทำให้ทุกคนไม่รู้จิตอย่างสมบูรณ์ การแสดงของชัยชนะและความพ่ายแพ้ ความสุขและความทุกข์นี้เป็นของบาร์ต บาร์ตที่เคยมั่งคั่งเช่นเพชรและเวลานี้กำลังสิ้นอำนาจเหมือนกับเปลือกหอย บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุขและเวลานี้เป็นดินแดนของความทุกข์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก ไม่มีใครนอกจากมหาสมุทรแห่งความรู้สามารถให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่ลูก และโลกกลายเป็นนรกจากสวรรค์อย่างไร สติปัญญาของลูกต้องมีศรัทธาใน ผู้ที่โชคของเขาที่กำลังจะเปิดขึ้น นั่นคือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคมีศรัทธาใน ทั้งหมดนั้นอัศจรรย์ในเวลานี้ การเป็นผู้ที่อัศจรรย์หมายถึงการที่โชคของพวกเขาลูกทำให้เสียหายไป พวกเขาลึ้มละลาย พ่อมาและทำให้พวกเขาสูงส่ง อย่างไรก็ตาม แทบจะไม่มีใครเข้าใจพ่อเพราะท่านไม่มีร่างกาย ดวงวิญญาณสูงสุดพูด มีดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นในยุคทอง ในยุคเหล็กทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไปหาจากัดอัมบาด้วยความปรารถนามากมาย พวกเขาไม่รู้สิ่งใด แต่กระนั้น พ่อพูดว่า: ไม่ว่าผู้คนจะกราบไหว้บูชาใครบางคนด้วยความรู้สึกใดก็ตาม พ่อก็ให้ผลชั่วครวของสิ่งนั้นแก่พวกเขา รูปบูชาที่ไม่มีชีวิตไม่สามารถให้ผลนั้นแก่พวกเขาได้เลย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ให้ผลและความสุขชั่วครวแก่พวกเขา พ่อเป็นผู้ประทานความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน พ่อไม่ใช่ผู้ประทานความทุกข์ พ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ในดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องทำตามข้อควรระมัดระวังมากมายในสิ่งนี้ พ่ออธิบาย: ในตอนเริ่มต้นนั้นมีความสุข และแล้วในระหว่างกลาง หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มต้น และดังนั้นความสุขก็จบสิ้นและความทุกข์ก็เริ่มต้น ในเวลานั้นเหล่าเทพตกไปสู่หนทางบาป หนทางที่มีกิเลส เมื่อความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ดังนั้นมีความสุขในตอนเริ่มต้น ในขณะที่ความทุกข์เริ่มขึ้นในตอนกลาง ในเวลาสุดท้ายมีความสุขอย่างมาก พ่อพูดว่า: พ่อเป็นผู้ประทานความสงบและความสุขให้กับทุกคน พ่อกำลังทำให้ลูกพร้อมที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ที่เหลือทั้งหมดจะสะสางบัญชีของพวกเขาและไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก จะมีการตั้งศาลชำระความ บาบาเคยอธิบายว่าผู้คนเคยสังเวยตนเองที่คาสี พวกเขาพูดถึงคาสี คาลัท (การสังเวยที่คาสี) มีวัดของชีวาที่คาสี ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาอยู่ที่นั่นในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา พวกเขาพูดว่า: นี่คือนั่น! เวลานี้ฉันกำลังจะมาหาท่าน พวกเขาเฝ้าร้องอย่างมากมายและสังเวยตนเองแก่ชีวา และดังนั้นพวกเขาได้รับความสุขชั่วครวสำหรับสิ่งนั้น ที่นี้ลูกสังเวยตัวลูกเอง นั่นคือลูกเป็นของชีพบาบาขณะมีชีวิตเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกถึง 21 ชาตเกิด ไม่มีเรื่องของการฆ่าตัวตาย ขณะที่มีชีวิตลูกพูดว่า: บาบา ฉันเป็นของท่าน ผู้คนเหล่านั้นสังเวยตนเองให้กับชีวา พวกเขาเชื่อว่า ด้วยการตาย พวกเขาจะเป็นของชีพบาบา แต่พวกเขาไม่ได้เป็นของท่าน ที่นี้ลูกเป็นของพ่อขณะมีชีวิต ลูกเข้าไปสู่ตกของท่านและดังนั้นลูกต้องทำตามการชี้แนะของพ่อ และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพที่สูงส่ง เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็น

เป็นเช่นนั้น ลูกได้เคยทำความเพียรพยายามนี้มาวงจรแล้ววงจรเล่า นี่ไม่ใช่สิ่งใดใหม่ โลกได้กลับมาเก่า ในกรณีเช่นนั้น คนใหม่เป็นสิ่งที่ต้องการอย่างแน่นอน บารัตเคยเป็นแผ่นดินใหม่ของความสุขและเวลานี้เป็นแผ่นดินเก่าของความทุกข์ ผู้คนมีสติปัญญาที่เป็นหินที่พวกเขาไม่เข้าใจว่ามีเพียงโลกเดียว และโลกก็เพียงแต่กลับมาใหม่และเก่า มามาได้ ล็อคสติปัญญาของพวกเขาและทำให้พวกเขาตกต่ำลงไปอย่างสิ้นเชิง เหตุนี้เองพวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาเหล่าเทพ โดยที่ไม่รู้หน้าที่การงานของเทพเหล่านั้น นั่นเรียกว่าศรัทธาที่มลาย พวกเขาใช้จ่ายหลายล้านรูปีกราบไหว้บูชาเหล่าเทวี พวกเขากราบไหว้บูชาเทวี เลี้ยงดูแล้วก็นำเทวีเหล่านั้นไปจมในทะเล ดังนั้นนั่นเป็นการกราบไหว้บูชาที่ถูกต้อง ใช่ไหม? อะไรเป็นประโยชน์สำหรับสิ่งนั้น? พวกเขาเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาและความสนุกสนานและใช้จ่ายเงินอย่างมาก และหลังจากหนึ่งอาทิตย์พวกเขาก็จมรูปบูชาลงในทะเลเช่นที่ผู้คนถูกฝังในสุสาน พระเจ้าพูด: นี่คือการของ ชุมชนของปีศาจและพอให้ลูกเป็นชุมชนของเหล่าเทพนั้น เป็นการยากมากที่จะทำให้ใครบางคนมีศรัทธาเพราะท่านไม่มี รูปร่าง อากาณามีรูปร่างและเขามีสาวกมากมาย พวกเขาเคยขังเขาในทองคำ พ่ออธิบาย: นั่นเรียกว่าศรัทธาที่มลาย เวลา นี้ไม่มีใครมีความสุขที่ถาวร มีผู้คนมากมายที่เลวร้ายอย่างมาก บุคคลสำคัญก็ทำบาปที่ใหญ่โต พ่อพูดว่า: พ่อเป็นเจ้าของ คนจน คนจนไม่ได้ทำบาปมากเท่านั้น เวลานั้นทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณบาป เวลานั้นลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้วแต่ กระนั้นลูกก็ลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า ออ! แต่ลูกคือดวงวิญญาณ ใช่ไหม? ไม่เคยมีใครมองเห็นดวงวิญญาณ พวกเขาเข้าใจว่า ดวงวิญญาณอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากเหมือนกับดวงดาว เมื่อดวงวิญญาณจากร่าง ร่างกายก็จบสิ้น ดวงวิญญาณเป็น เหมือนกับดวงดาว และดังนั้นแน่นอนที่พ่อของนั้น ดวงวิญญาณจะเป็นเหมือนกับตัวฉันด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่าน เป็นมหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความสงบ ผู้ที่ไม่มีความตั้งใจจะให้มรดกได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่ท่านจะมา และนั่งที่กึ่งกลางหน้าผาก เวลานั้นดวงวิญญาณสร้างสมความรู้และไปจากความตกต่ำสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่ บริสุทธิ์ ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะไม่ได้มรดกของลูก หากลูกไม่ทำให้ผู้อื่น เป็นเช่นเดียวกันกับลูก ให้มีค่าควรแก่การประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา และแล้วนั่นเป็นที่เข้าใจว่าลูกจะประกาศ สิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์ พ่อหนึ่งที่นั้นและอธิบายว่าผู้ที่สูงส่งคือใครและผู้ที่เลวทรามต่ำช้าคือใคร เทพที่สูงส่งเคย อยู่มาแล้วและไปจากบารัต พวกเขาร้องเพลงถึงพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ แต่พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไรที่พระเจ้าแห่ง สวรรค์ ผู้เป็นพ่อกำลังมาและทำให้โลกกลายเป็นสวรรค์ ลูกรู้อะไร แต่เป็นเพียงว่าลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ สิ่ง นี้ต้องเกิดขึ้นตามละครเช่นกัน ไม่ว่าลูกแต่คนจะมีโชคมากเพียงไรก็ตาม โชคมากตามนั้นที่ลูกจะได้รับ ถ้าลูกคนใดจะถาม บาบาก็จะบอกลูกได้ทันทีว่าลูกจะได้รับสถานภาพอะไร ถ้าลูกจะจากร่างของลูกด้วยพฤติกรรมในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครกล้าที่จะถาม ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดียิ่งสามารถเข้าใจว่ามากเพียงใดที่พวกเขากลายเป็น ไม่เท่าสำหรับคนตาบอด พ่อเข้าใจด้วยเช่นกันว่าใครบางคนกำลังจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดีหรือลูกเฉพาะคนนั้นไม่ ได้ทำงานรับใช้ใด และดังนั้นก็จะกลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ที่นั่น มีสาวใช้และคนรับใช้ที่กวาดถูพื้น และผู้ที่เลี้ยงดู กุหลาบและผู้ที่แต่งตัวให้กับจักรพรรดินี เหล่านั้นคือราชาที่บริสุทธิ์ ในขณะที่เหล่านั้นคือราชาที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นราชาที่ไม่ บริสุทธิ์ก็สร้างวัดให้กับราชาที่บริสุทธิ์และกราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขาไม่รู้สิ่งใด วัดของเบอร์ลานั้นใหญ่โตมาก พวกเขาได้สร้างวัดมากมายให้กับลักษมีและนารายณ์ แต่พวกเขาไม่รู้ว่ลักษมีและนารายณ์คือใคร ดังนั้นพวกเขาจะได้รับคุณ ประโยชน์ได้มากเพียงไร? ความสุขชั่วคราว พวกเขาไปหาจากัดอัมบา แต่พวกเขาไม่รู้ว่จากัดอัมบานี้คือผู้ที่ต่อมากลาย เป็นลักษมี เวลานั้นความปรารถนาของโลกของลูกกำลังได้รับการเติมเต็มผ่านจากัดอัมบา ลูกกำลังประกาศสิทธิใน อาณาจักรของโลก เวลานั้นจากัดอัมบากำลังสอนลูก เธอเป็นบุคคลเดียวกันที่ต่อมากลายเป็นลักษมี เธอคือผู้ที่ผู้คนเฝ้าแต่ ร้องขอจากเธอทุกๆ ปี มีความแตกต่างอย่างมาก! พวกเขาร้องขอความมั่งคั่งจากลักษมีทุกปี พวกเขาไม่ได้พูดเบื้องหน้า ลักษมีว่า: ฉันต้องการลูก หรือ: ขจัดโรคภัยของฉันเถิด ไม่เลย พวกเขาเพียงแต่ขอความมั่งคั่งจากลักษมีเท่านั้น ชื่อที่แท้ จริงคือ ‘การกราบไหว้บูชาลักษมี’ พวกเขาร้องขอสิ่งต่างๆ มากมายจากจากัดอัมบา เธอคือผู้เดียวที่ทำให้ความปรารถนา ทั้งหมดของพวกเขาสมหวัง เวลานั้นลูกกำลังได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์จากจากัดอัมบา จากลักษมี พวกเขาได้รับ ผลของความมั่งคั่งทุกปี และเหตุนี้เองพวกเขาจึงกราบไหว้บูชาเธอทุกปี พวกเขาเชื่อว่าเธอคือผู้ที่ได้ให้ความมั่งคั่งแก่พวกเขา และแล้วพวกเขาก็เฝ้าแต่ทำบาปด้วยความมั่งคั่งนั้น พวกเขาแม้กระทั่งทำบาปเพื่อได้มาซึ่งความมั่งคั่ง ลูกๆ เวลานั้น กำลังได้รับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ด้วยสิ่งนั้นลูกจะกลับมารุ่งเรือง ลูกได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์จากจากัด อัมบา ไม่มีการทำบาปใดที่นั่น ประเด็นเหล่านั้นต้องเป็นที่เข้าใจ บ้างก็เข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก ในขณะที่บางคนไม่เข้าใจเลย เพราะนั้นไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา หากลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกจะไม่กลับมาสูงส่ง และแล้วสถานภาพของลูกก็ถูก ทำลาย นั่นต้องเป็นที่เข้าใจว่าทั้งอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น พระเจ้า ผู้เป็นพ่อกำลังก่อตั้งอาณาจักรแห่งสวรรค์ และบารัตจะกลายเป็นสวรรค์ สิ่งนี้ถูกเรียกว่ายุคที่ให้คุณประโยชน์ มากที่สุดยุคนี้ยาวนาน 100 ปี ยุคอื่น ๆ ทั้งหมดนั้นยาวนาน 1,250 ปี ในอัสเมียร์ได้มีแบบจำลองของสวรรค์ พวกเขาได้แสดงว่าสวรรค์เป็นเช่นไรแน่นอนที่สวรรค์จะอยู่ที่นั่น ใช่ไหม?

หากใครบางคนได้ยินแม้เพียงเล็กน้อย เขาก็จะไปสวรรค์ อย่างไรก็ตามหากพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาก็เป็นเหมือนกับผู้ไร้การศึกษา ปวงประชาที่ตามลำดับกันไปเช่นกัน อย่างไรก็ตามที่นั่นทั้งคนจนและคนรวยมีความสุข ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ ในยุคทองบาร์ตคือดินแดนแห่งความสุข ในขณะที่ยุคเหล็กเป็นดินแดนของความทุกข์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องซ้ำรอย พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น และมีเพียงโลกเดียวเท่านั้น ในโลกใหม่ บาร์ตเป็นอันดับหนึ่ง เวลานี้ บาร์ตได้กลับมาเก่าและต้องกลับมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นรู้ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องซ้ำรอยอย่างไร ไม่ใช่ทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน จะมีระดับของสภาพที่แตกต่างกันที่นั่นเช่นกัน ไม่มีตำรวจที่นั่นเพราะไม่มีความกลัวที่นั่น ที่นั่นมีความหวาดกลัวและเหตุนี้เองผู้คนจึงต้องมีตำรวจา พวกเขาได้แบ่งแยกบาร์ตออกเป็นส่วนๆ ไม่มีการแบ่งแยกใดในยุคทอง มีเพียงอาณาจักรเดียวของลักษมีและนารายณ์เท่านั้นที่ดำเนินไป ไม่มีการทำบาปใดที่นั่น พ่อพูดว่า: ลูกๆ ประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่สม่ำเสมอของลูกจากพ่อด้วยการทำตามการชี้แนะของพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่แสดงหนทางสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ลูกคือกองทัพชีพที่ดีที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกใช้ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกทุกสิ่งเพื่องานรับใช้นี้ บาบูนีนได้ขับไล่ชาวคริสต์เตียน สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีความสุขใดๆ จากสิ่งนั้น แทนที่จะเป็นเช่นนั้นก็มีความสุขมากขึ้น ไม่มีอาหารและพวกเขาก็เฝ้าแต่พูดเท็จ: “ท่านจะได้รับสิ่งนี้และสิ่งนี้จะเกิดขึ้น” เพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกกำลังจะได้รับบางสิ่ง ทุกสิ่งอื่นกำลังจะจบสิ้นลง พวกเขาขอให้มีการคุมกำเนิด พวกเขาเฝ้าแต่พยายามอย่างหนักเพื่อสิ่งนั้น ไม่มีสิ่งใดที่จะเกิดขึ้น หากสงครามเล็กๆ ปะทุขึ้น ก็จะมีคามอดอยาก จะมีความรุนแรงมากมายในระหว่างกันและกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องสั่งเวรตนเองต่อพ่อขณะที่มีชีวิต นั่นคือลูกต้องเป็นของพ่อและทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียวเท่านั้น ให้ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง
2. ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและกลายเป็นเช่นเดียวกับจศักดิ์อัมบา ผู้ที่เต็มเต็มความปรารถนาของทุกคน

พร: ขอให้ลูกได้รับพร ของการเป็นโยคีที่ง่ายดาย และกลับมาเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดและให้ความร่วมมือในงานรับใช้

ชีวิตบราห์มินคือชีวิตที่เต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมด การเป็นบราห์มินหมายถึงการได้รับพรของการอยู่อย่างเป็นโยคีที่ง่ายดาย นี่คือพรแรกของชีวิตนี้ เฝ้าแต่เก็บพรนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้หมายถึงการนำเอาพรนี้ไปใช้ในชีวิตในทางปฏิบัติจริงของลูก วิธีที่ง่ายดายที่จะรักษาพรนี้ไว้อย่างสม่ำเสมอคือการใช้พรในการรับใช้ทุกดวงวิญญาณ การให้ความร่วมมือในการทำงานรับใช้คือการเป็นโยคีที่ง่ายดาย ดังนั้นรักษาพรนี้ไว้ในการตระหนักรู้ของลูกและกลับมาเต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมด

คติพจน์: การให้นิimitของรูปของลูกและจุดหมายปลายทางที่สูงส่งของลูกด้วยเพชรพลอยบนหน้าผากของลูกคือการเป็นประชากรแห่งแสง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน, ให้มีความอดกลั้น, วันเวลาของความทุกข์ของลูกเวลานี้กำลังจะจบสิ้นลงและวันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง ลูกๆ ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะมีความอดกลั้น
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่ง่ายดายที่จะปกป้องตนเองจากการเหี่ยวเฉาในสถานการณ์ต่างๆ?
- คำตอบ:** ให้เก็บตัวอย่างของบราห์มาบาบาอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ ท่านเป็นพ่อของลูกๆ มากมาย ลูกบางคนก็มีค่า, ลูกบางคนก็ไร้ค่า บางคนทำงานรับใช้และบางคนก็ทำลายงานรับใช้ แต่กระนั้นบาบาก็ไม่เคยเหี่ยวเฉาและท่านไม่เคยหวาดกลัว ดังนั้นเหตุใดลูกๆ จึงเหี่ยวเฉาเล่า? ลูกไม่ควรจะเหี่ยวเฉาภายใต้สถานการณ์ใดๆ
- เพลง:** มีความอดกลั้นเถิด โอ้ จิตใจเอ๋ย วันเวลาแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง

โอม ซานติ ไม่ใช่มนุษย์ที่ได้รับการบอกว่า “ให้มีความอดกลั้น โอ้ จิตใจ” เพราะจิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ และดังนั้นเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการบอกสิ่งนี้ ไม่มีใคร, นอกจากพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถบอกดวงวิญญาณให้มีความอดกลั้น เพราะความอดกลั้นย่อมให้แก่ผู้ที่ไม่อดกลั้นเท่านั้น หากพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านก็สามารถเรียกได้ว่าไม่อดกลั้น เวลานี้ มนุษย์ทั้งหมดไม่อดกลั้นและไม่มีความสุข เป็นพ่อที่มาเพื่อให้ความอดกลั้นและความสุขแก่ลูก พ่อพูดว่า: เวลานี้จึงมีความอดกลั้น คำพูดของพ่อไม่ใช่เพียงเพื่อลูก แต่แท้จริงแล้วคำพูดเหล่านั้นสำหรับทั้งโลก ทั้งโลกจะเริ่มตื่นได้ยี่สิบปีข้างหน้า ผู้ที่ได้ยินจะเฝ้าแต่มา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และเป็นผู้ขจัดความทุกข์ ถึงอย่างไรนี่คือโลกของความทุกข์ ลูกๆเข้าใจว่าเหล่านี้คือวันเวลาที่ลูกได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือ, เป็นวันเวลาที่ลูกได้รับการปลดปล่อยจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ยุคเหล่านี้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก แต่ตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ทุกคนมีการรับประกันว่าเวลานี้เราได้รับการปลดปล่อยจากโลกของความทุกข์นี้และจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกๆควรที่จะมีศรัทธาที่มั่นคงด้วยเช่นกันว่าวันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึงในเวลานี้ แต่นั่นเป็นไปเมื่อลูกเฝ้าทำตามศรัทธาเท่านั้น ไม่มีเรื่องของพรหรือความเมตตา ฯลฯ ในสิ่งนี้ พ่อหนึ่งท่านและสอนราชาโยคะที่ง่ายดายเพื่ออำนาจในการปกครองตนเองแก่ลูก การศึกษานี้เรียกว่าความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านกำลังให้การชี้แนะที่สูงส่งแก่ลูก สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือศรัทธาของลูกต้องไม่สั่นคลอนเพื่อที่จะไม่มีวันขึ้นลง มีเพลงที่ว่า: “ฉันต้องการจะพบกับผู้เดียวที่มีชีวิตอยู่เหนือทุกสิ่งในชาติบราห์ม เวลานี้, จากการได้พบท่าน, อะไรอื่นมากกว่านี้อีกเล่าที่ฉันต้องการ?” ลูกมีศรัทธาว่าลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ ดังนั้นจากตอนเริ่มต้น, ลูกได้รับความอดกลั้นที่ยั่งยืน นี่คือการอดกลั้นที่ไม่สูญสลาย เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งที่สุด ลูกกำลังได้รับโชคที่สูงส่งของอาณาจักรด้วยการทำตามศรัทธา โดยที่ปราศจากการต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้ง ถึงแม้ว่าจะมีลูกๆสิบถึงสิบสองคนอยู่ที่บ้าน จะมีความจำเป็นใดเล่าที่ต้องเหี่ยวเฉา? ดูซิว่าบาบา ท่านมีลูกๆนับหมื่น, นับแสนคน ลูกบางคนแม้กระทั่งสร้างความปั่นป่วน บางคนเป็นลูกที่มีค่าในขณะที่บางคนนั้นไร้ค่า บางคนทำงานรับใช้ในขณะที่บางคนทำลายงานรับใช้ บาบาเคยหวาดกลัวไหม? ดังนั้นลูกไม่ควรที่จะอยู่อย่างหวาดกลัวเช่นกัน ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน ในด้านนั้นเป็นทริโยคะการสละละทิ้งการกระทำ ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีการติดใจ นี่คือการราชาโยคะ ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก เวลานี้ลูกสามารถที่จะมองเห็นต้นไม้ออกดินแดนแห่งความสุขของลูก ลูกตระหนักรู้ถึงสิ่งที่มองเห็นได้และมองไม่เห็นด้วยสติปัญญาของลูก ไม่ว่าลูกจะได้ยินมิติหรือไม่ก็ตาม ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่ออาณาจักรแห่งอนาคตของลูกเอง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกสามารถที่จะเห็นรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ ไม่ควรจะเป็นว่าลูกจะเชื่อสิ่งนี้หากลูกได้ยินมิติเท่านั้น นี่คือการบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก ลูกสามารถที่จะมองเห็นภาพนั้นด้วยดวงตาของลูก และแล้วลูกสามารถเห็นสิ่งเดียวกันด้วยดวงตาของลูก นี่คือการราชาโยคะ สติปัญญาของลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: รูปภาพนั้นอยู่ที่นี้ และมีความจำเป็นใดที่จะได้รับนิมิต? ศรีภักษณะเป็นนายของยุคทอง, ใช่ไหม? ซิวาเป็นผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด ลูกสามารถกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ดังนั้นมองดูในกระจกและดูว่ามากเพียงไรที่ลูกมีคุณธรรมที่สูงส่งในตัวลูก พ่อให้ความอดกลั้นมากมายแก่ลูก เวลานี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนความรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับอาณาจักรและพ่อกำลังให้อาณาจักรนั้นแก่ลูก ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะเป็นข้าราชการอินเดียก็มีความซาบซึ้งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดว่า ต่อมาพวกเขาจะกลายเป็นข้าราชการอาวุโส ในความเป็นจริงผู้คนกลายเป็นมหาเศรษฐีด้วยการทำธุรกิจ เวลานี้บาบา กำลังสอนธุรกิจของการแลกเปลี่ยนนี้แก่ลูก ลูกให้เปลือกหอยแก่พ่อ และเป็นการ

ตอบแทน, บาบ่าทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด นี่เป็นธุรกิจพร้อมกันกับการศึกษาเล่าเรียน ลูกไม่ได้ใส่ใจเพียงธุรกิจ ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองเช่นกัน ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร, ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น แม้กระทั่งปวงประชา สาวใช้และคนรับใช้ก็จะเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลาที่ทุกคนพูดว่าบาร์ตเป็นดินแดนของพวกเขา อย่างไรก็ตาม, มีความแตกต่างมากมายระหว่างราชาและปวงประชา พ่อพูดว่า: มากเท่าที่จะเป็นไปได้ จงประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสุด ทำความเพียรพยายามเช่นที่แม่และพ่อทำ นั่นเป็นที่เข้าใจว่าไม่ใช่ทุกคนจะนั่งบนบัลลังก์ แต่ลูกยังคงต้องได้รับแรงบันดาลใจให้แข่งไปข้างหน้า จะมีการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บาบ่า, เช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง, สังเกตการณ์ในความเพียรพยายามเดียวกันที่แต่ละคนทำเช่นที่เคยทำในวงจรที่แล้ว และแล้วเมื่อبابาเห็นว่าความเพียรพยายามของใครบางคนหย่อนยานเล็กน้อย ท่านก็ตัดสินใจให้พวกเขาทำความเพียรพยายามที่เข้มข้นขึ้น: ความเพียรพยายามของลูกปรากฏให้เห็นว่าหย่อนยานอย่างมาก ลูกยังคงมีความผูกพันยึดมั่น ท่านที่เมื่อลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์, เหตุใดจึงยังคงมีความผูกพันยึดมั่นเล่า? ลูกเพียงแต่ต้องทำตามศรัทธา บางคนถาม: บาบ่า, ฉันควรจะสร้างบ้านใหม่? ใช่, ทำไมจะไม่เล่า? สร้างสิ! ลูกอาจมีชีวิตอยู่อย่างสบาย โลกที่สกปรกนี้อยู่อีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้น ลูกอาจมีชีวิตอยู่อย่างสะดวกสบาย ลูกอาจแต่งงานให้กับลูกๆ ของลูก พ่อไม่ได้รับเงินทองใดๆ จากลูก ท่านเป็นผู้ประทอน ชีพبابาได้สร้างอาคารนี้ในเวลานี้ให้ลูกๆอาศัย ท่านทำให้ร่างกายนี้เป็นเครื่องมือสำหรับท่านที่จะอาศัย อย่างไรก็ตาม, มนุษย์ต้องการอาคารที่จะอาศัยอย่างแน่นอน ดังนั้น บาบ่ากำลังให้มีการสร้างอาคารเหล่านั้นเพื่อลูกๆ บาบ่ากำลังนั่งอยู่ในอาคารนี้ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าผู้เดียวนั้นเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหลายและผู้นี้เป็นพ่อของร่างกาย ท่านนำลูกมาเลี้ยงดู: ลูกๆ ของพ่อ ลูกพูดว่า “มามาและبابา” นั้นหมายความว่าได้รับการเลี้ยงดูจากท่านทั้งสอง ประชาบิดา ราห์มามีลูกๆ มากมายและดังนั้นแน่นอนที่พวกเขาเป็นบุตรบุญธรรม ท่านนำลูกมาเลี้ยงดู สวัสดิ์เองเป็นลูกสาวของท่านด้วยเช่นกัน เหล่านี้เป็นประเด็นที่แฝงตัวอย่างมากและต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกเคยศึกษากิตะและภควัท ฯลฯ และبابานี้ก็ศึกษาสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามในเวลานี้ตามละครลูกกำลังได้รับศรัทธา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พูดนั้นเป็นไปตามละคร จะมีคุณประโยชน์ในสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ถึงแม้ว่ามีการสูญเสียใดก็ตาม ก็มีคุณประโยชน์ในสิ่งนั้น มีคุณประโยชน์ในทุกสิ่ง ชีพبابาเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ การชี้แนะของท่านนั้นดี หากลูกสงสัย, และแล้วแทนการทำตามศรัทธา ลูกก็ทำตามการชี้แนะของตนเองและลูกก็ถูกหลอกหลวง ชีพبابาจะทำอะไรได้เล่า? ลูกต้องร้องขอคำแนะนำในทุกย่างก้าว ผู้นำทางสูงสุดกำลังนั่งที่นั่น ลูกๆ มากมายลืมนี่เพราะพวกเขาไม่ได้อยู่ในโยคะ โยคะหรือการจดจำระลึกถึงเรียกว่าการจาริกแสวงบุญ หากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและแล้วก็เข้าใจว่าลูกกำลังพักผ่อน ลูกบางคนไปจาริกแสวงบุญและพักผ่อน หากลูกกำลังพักผ่อนและไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง บาปของลูกจะไม่จะถูกเผาไปและลูกจะไม่ก้าวหน้า ลูกไม่สามารถเข้ามาใกล้ขึ้นหากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณเหน็ดเหนื่อยและลืมนี่ พ่อพูดว่า: ลูกกำลังไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกพักผ่อนในเวลากลางคืนอยู่แล้ว ไม่ใช่ว่าเมื่อลูกนอนในเวลากลางคืนและอยู่ในการจาริกแสวงบุญไม่เลย, นั่นคือการพักผ่อน ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญเมื่อลูกตื่น บาบ่าจะไม่จะถูกเผาไปเมื่อลูกหลับ แต่ใช่, จะไม่มีการทำบาปมากขึ้น ดังนั้นพ่ออธิบายทุกสิ่ง แต่ใครบางคนควรที่จะนำคำอธิบายเหล่านั้นสู่การปฏิบัติ ท่านเฝ้าแต่บอกประเด็นมากมายแก่ลูก ประเด็นของนักกฎหมายเข้าไปในสติปัญญาของลูกเมื่อลูกกำลังศึกษาเพื่อกลายเป็นนักกฎหมาย เมื่อลูกศึกษาเพื่อเป็นหมอหรือวิศวกร และแล้วลูกก็กลายเป็นหมอหรือวิศวกร ไม่ว่าใครจะเรียนหลักสูตรใดก็ตาม นั่นคือสิ่งที่เขาจะเป็น ที่นี้มีเพียงหลักสูตรเดียวเท่านั้น ให้เฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไป มีภาระใหญ่หลวงของบาปของหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก มีวิธีเดียวเท่านั้นที่จะปลดเปลื้องบาปเหล่านั้น ลูกต้องจดจำพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้ว, สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ลูกประจำถูกสร้างขึ้น มโนสรีระของเพชรพลอยทั้งเก้าด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้ว่าเพชรพลอยทั้งเก้ามาจากที่ไหน เพชรพลอยทั้งแปดคือผู้ที่กลายเป็นลูกประจำของรูตรา ดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายามที่ดี เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียนอย่างดีในโรงเรียน พ่อแม่ของพวกเขาได้รู้ได้จากทะเบียนประวัติ ที่นี้พ่อเองนั้นเป็นครูด้วยเช่นกันและท่านเองก็รู้ ลูกกำลังศึกษาอยู่กับพ่อ ท่านรู้ทะเบียนประวัติของลูกด้วย ลูกสามารถเข้าใจจากทะเบียนประวัติของลูกด้วยเช่นกันว่ามากเพียงไรที่ลูกมีคุณธรรมเหล่านั้นในลูก มากเพียงไรที่นั่นกำลังทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวฉัน? ลูกมีพลังมากเพียงพอไหมที่ลูกจะสามารถทำให้ใครก็ตามที่เห็นลูกแล้วลืมร่างกายนั้น? มีคำกล่าวว่า: เมื่อลูกมีความกล้าหาญ, พ่อก็ช่วยเหลือ พ่อให้การช่วยเหลือมากมาย ลูกให้การช่วยเหลือของโยคะด้วย พ่อต้องการการช่วยเหลือของความบริสุทธิ์เท่านั้น ทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์ต้องได้รับการชำระด้วยพลังโยคะ ยิ่งใครบางคนให้การช่วยเหลือด้วยโยคะมากเพียงไร บาบ่าจะพึงพอใจมากตามนั้น การช่วยเหลือนี้เป็นไปสำหรับพ่อหรือสำหรับตัวลูกเอง? ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกจะช่วยพ่อด้วยความบริสุทธิ์มากขึ้นตามนั้น พ่อมาเพื่อให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เพื่อโลกที่บริสุทธิ์ เป็นที่ที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน มี

การร้องว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ได้โปรดมา! พวกเขาไม่เข้าใจว่าโลกที่บริสุทธิ์คืออะไร สิดาได้รับการปลดปล่อยจากกรงขังของราวันและจากความทุกข์ ดังนั้นจะต้องมีความสุขหลังจากนั้น ผู้อื่นได้รับความสงบมากมายและความสุขเล็กน้อย ลูกได้รับความสุขมากมายพร้อมกับกับความทุกข์มากมาย ดวงวิญญาณที่มาในตอนสุดท้ายจะเล่นบทบาทเล็กๆของพวกเขามาจากไป พวกเขาใช้หนึ่งหรือสองชาติเกิด พวกเขาเพียงแต่มาเป็นเวลาสั้นๆและจากไป สำหรับลูก, เป็นประเด็นของ 84 ชาติเกิด สำหรับพวกเขา, เป็นประเด็นหนึ่งหรือสองชาติเกิด ลูกรู้ถึง 84 ชาติเกิดของลูก ด้วยการรู้จักวงจร, ลูกกลายเป็นราชาผู้ปกครองโลก พวกเขาจะไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้น ความรู้ไม่ได้เป็นไปสำหรับพวกเขา ความรู้เป็นไปสำหรับผู้ที่มีความรู้ในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เวลาลูกต้องทำความเพียรพยายาม เวลาสำหรับทำความเพียรพยายามคือขณะนี้ เรื่องของการทำความเพียรพยายามใช้กับลูกเท่านั้น ศาสนาเทพคือศาสนาเดียวที่ทำให้ความสุขมากมาย ไม่สามารถมีใครอื่นให้ความสุขได้มากนัก ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ให้ทุกคนจะได้รับบทบาทของนักแสดงเอกหญิงหรือชาย มีมนุษย์ทุกรูปแบบ มีผู้คนที่ดีและไม่ดีหลายประเภท สูงส่งที่สุดคือเหล่าเทพ พวกเขาเท่านั้นคือผู้ที่สามารถถูกเรียกว่าสูงส่ง พวกเขามีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น มีรูปภาพของพวกเขาดูด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขากลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร บางคนพูดว่าภุมมะภคินคงอยู่ทุกหนแห่งและพระเจ้าคงอยู่ทุกหนแห่งด้วยเช่นกัน เวลาลูกๆเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว เป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้ดีมากสำหรับลูกที่จะอธิบาย ลูกต้องเชื่อเชิญทุกคนอย่างแน่อน ทุกคนสามารถได้รับการเชื่อเชิญในหนังสือพิมพ์ ขณะนี้เหลือเวลาอยู่อีกเพียงเล็กน้อยแม้กระทั่งขณะนี้ ลูกๆบางคนยังคงเหน็ดเหนื่อยในการจาริกแสวงบุญและดังนั้นพวกเขาจึงนั่งลง เขาไม่สามารถทนพายุของมายาได้ มายาจะคว้าจับพวกเขาในสนามรบอย่างแน่อน เธอจะเต็มไปด้วยพลังกับผู้ที่เต็มไปด้วยพลังและต่อสู้กับพวกเขา พายุจะมาอย่างเต็มกำลังอย่างมาก แล้วพวกเขาจะพูดว่า: มีอุปสรรคมากมายตั้งแต่เวลาที่ฉันได้เข้ามาสู่ความรู้ มีการขาดทุนในธุรกิจในขณะที่ด้วยเช่นกัน บาบาสพูดว่า: อย่าได้คิดว่าอุปสรรคนั้นมาเพราะลูกได้เข้ามาสู่ความรู้ สิ่งนี้ต้องเฝ้าแต่เกิดขึ้นในโลก ลูกต้องไม่หวาดกลัวต่อสิ่งนี้ บางครั้งมีเคราะห์ที่ประเภทหนึ่งและบางครั้งก็มีประเภทอื่น บางคนล้มลงขณะที่ก้าวไป เคราะห์ของราวันนั้นรุนแรงอย่างมาก มายากินลูกแล้วลูกก็อยู่อย่างน่าเกลียดมาก มายาตบตีลูกและทำให้ใบหน้าของลูกสกปรกอย่างมาก มายาจะมีชัยชนะด้วยเช่นกัน ถ้าเพียงลูกๆเท่านั้นมีชัยชนะ อาณาจักรก็จะถูกสร้างขึ้นในไม่ช้า เมื่อลูกล้มผู้เป็นนาย (ครู), มายาก็ตบตีลูก เจ้าสาวลืมนเจ้าบ่าวทางจิต เป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจเช่นกัน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อในการทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมามีบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ อย่าได้พักผ่อนในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ขอให้การจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นนั้นว่าผู้ที่อยู่เบื้องหน้าลูกคือแม่แม้กระทั่งร่างกายของเขา

2. อย่าได้มีวันสงฆ์หรือใช้การขี้นะของตนเอง รับการขี้นะในทุกสถานการณ์และทำตามการขี้นะนั้นด้วยการคิดว่ามีคุณประโยชน์สำหรับลูกในสิ่งนั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ และทำให้บรรยากาศเป็นทางจิตวิญญาณด้วยความปรารถนาดีของความร่วมมือของลูก
วัตถุประสงค์ทำให้ลูกมีประสบการณ์ในอิทธิพลของมนต์ตอบรับอากาศ ที่บางครั้งร้อนและบางครั้งเย็น ในทำนองเดียวกันลูกผู้เอาชนะวัตถุประสงค์ ดวงวิญญาณ ผู้ที่เป็นโยคี ที่ถ่ายทอดและให้ความร่วมมือเสมอ ต้องให้ความร่วมมือในการสร้างบรรยากาศทางจิตวิญญาณด้วยความปรารถนาดีของลูก อย่าได้คิดว่า “ผู้นี้เป็นเช่นนั้น” หรือ “ผู้นี้ทำสิ่งนี้” ไม่ว่าบรรยากาศเป็นเช่นไรก็ตาม บุคคลเป็นเช่นอะไรก็ตาม ลูกต้องให้ความร่วมมือของลูก ลูกๆของผู้ประทานให้เสมอ ดังนั้นจงให้ความร่วมมือ ไม่ว่าจะด้วยจิตใจของลูก ด้วยคำพูดของลูก หรือด้วยสายใยความสัมพันธ์ของลูก แน่อนลูกมีเป้าหมายของการอยู่อย่างให้ความร่วมมือ

คติพจน์: การเติมเต็มความปรารถนาของทุกคนด้วยสภาพของการอยู่อย่างไร้เดียงสาต่อความรู้ของความอยากความปรารถนาใดๆ คือการเป็นคัมแดง (ว่าที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน)

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่อย่างเชื่อฟัง คำสั่งแรกของพ่อคือ: ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ
- คำถาม:** เหตุใดภาชนะของดวงวิญญาณจึงได้อยู้อย่างไม่สะอาด? วิธีการทำความสะอาดภาชนะเหล่านั้นคืออะไร?
- คำตอบ:** ภาชนะของดวงวิญญาณได้อยู้อย่างไม่สะอาดด้วยการรับฟังและพูดถึงประเด็นที่ไร้ประโยชน์ ในการที่จะทำความสะอาดภาชนะเหล่านั้น คำสั่งของพ่อก็คือ: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! รับฟังพ่อผู้เดียว จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและใจของดวงวิญญาณจะกลับมาสะอาด ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายจะกลับมาบริสุทธิ์
- เพลง:** มีการประพรมของสายฝนกับผู้ที่อยู่กับผู้ที่เป็นที่รัก ...

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจความหมายของ “โอม ชานติ” แล้ว ลูกๆ ได้รับประเด็นต่างๆ ของความรู้ครั้งแล้วครั้งเล่า เช่น ที่ลูกนั้นได้รับการบอกซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้จดจำพ่อและมรดก ที่นี้ลูกไม่ได้จดจำมนุษย์ มนุษย์เพียงแต่เตือนลูกให้จดจำมนุษย์หรือเทพเท่านั้น เป็นเพราะไม่มีมนุษย์คนใดรู้จักพ่อเหนือโลก ไม่มีใครในพวกเขาที่สามารถดลใจลูกให้จดจำท่านได้ ที่นี้ลูกได้รับการบอกครั้งแล้วครั้งเล่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เมื่อพ่อมีลูกชาย ทุกคนก็เข้าใจว่าลูกชายของเขามาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อของเขา ลูกนั้นก็จดจำพ่อของเขาและมรดกของเขา เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ แนนอนที่ลูกๆ ไม่รู้จักพ่อ เหตุนี้เองท่านจึงต้องมา ลูกๆ ผู้ที่อยู่กับพ่อได้รับการประพรมของความรู้นี้ ความรู้ในพระเวทและคัมภีร์เป็นเพียงเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา การพราเสวด การให้ทาน การทำบุญ การสวดมนต์เย็น และมนตรา ฯลฯ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ชันยาสซีเองก็เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วย ไม่มีใครสามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบได้โดยที่ไม่มีความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงจากบ้านและออกไปบางแห่ง อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนในทั้งโลกที่จะทำเช่นนั้น หฐโยคะของพวกเขาถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทุกวงจรเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ พ่อไม่ได้รอคอยมาในวิธีการอื่นใด มีคำกล่าวไว้ว่า: “การรอคอยอีกครั้งของพระเจ้า” ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วก็จะต้องมีการรอคอยอีกครั้งของแม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลก แท้จริงแล้ว คำว่า “การรอคอยอีกครั้ง” ใช้กับพ่อเท่านั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ แต่ในความเป็นจริงทุกสิ่งนั้นได้ออวตารอีกครั้งหนึ่ง เป็นเพราะเวลานี้มีความคดโกง จึงมีการกล่าวว่า: การคดโกงนั้นได้เกิดขึ้นมาอีกครั้ง พวกเขาได้อยู้อย่างคดโกงอีกครั้งหนึ่ง ภายหลังก็จะมีแต่ผู้ที่มีศีลธรรมจรรยาเท่านั้น ทุกสิ่งได้ออวตารมาอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้เป็นโลกเก่า แล้วโลกใหม่ก็จะมาอีกครั้ง อาจกล่าวได้ว่าหลังจากโลกใหม่ โลกเก่าก็จะมาอีกครั้งหนึ่ง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง ให้คิดเสมอว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ และฉันได้รับคำสอนจากพ่อเพื่อจดจำท่าน ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่จะได้รับคำสอนจากพ่อ ในบรรดาลูกๆ ด้วย บ้างก็เชื่อฟังและบ้างก็ไม่เชื่อฟัง พ่อพูดว่า: โอ้! ดวงวิญญาณ เชื่อมโยคะสติปัญญาของลูกกับพ่อ พ่อพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ไม่มีนักปราชญ์หรือบัณฑิตใดที่จะพูดว่าพวกเขานั้นกำลังพูดกับดวงวิญญาณ พวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนั้นผิด ลูกๆ รู้ว่าชีพบบากำลังอธิบายแก่ลูกผ่านร่างกายนี้ ไม่มีใครสามารถที่จะกระทำใดหากไม่มีร่างกาย ก่อนอื่นใดลูกจำเป็นต้องมีศรัทธา หากลูกไม่มีศรัทธา จะไม่มีสิ่งใดนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูก ก่อนอื่นใดลูกจำเป็นต้องมีศรัทธาว่าพ่อของดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน และศรัทธาว่าประชาบิดาบรรพบุรุษของปวงประชาอยู่ในรูปที่มีตัวตน ลูกคือ บรรพบุรุษมาศุมารและกุมารี ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นบุตรชายของชีวา และดังนั้นพวกเขาจึงเรียกว่าชีวากุมาร ไม่ใช่ชีวากุมารี ลูกต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เป็นเพียงเมื่อลูกเฝ้าแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านั้นได้ เป็นเพียงด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ภาชนะของสติปัญญาของลูกจะได้รับการทำความสะอาด เป็นเพราะลูกเคยรับฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ภาชนะของลูกจึงไม่สะอาด ลูกต้องทำให้ภาชนะนั้นสะอาด คำสอนของพ่อก็คือ: จดจำพ่อแล้วสติปัญญาของลูกจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ อัลลอยลูกปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ชันยาสซีพูดว่า: ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ ในขณะที่พ่อพูดว่า: อัลลอยปะปนลงไปในดวงวิญญาณ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของศรัทธาขณะนั้นบริสุทธิ์ แต่เป็นเพียงในยุคทองเท่านั้นที่ทั้งร่างกายและดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสองไม่สามารถบริสุทธิ์ได้ที่นี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ตามลำดับกันไป ลูกยังไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ ยังไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์ ลูกทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ ผลลัพธ์ของทุกคนจะต่างลำดับกันไปในเวลาสุดท้าย พ่อมาและออกคำสั่งนี้แก่ดวง

วิญญาณทั้งหมด: คิดว่าตนเองปราศจากร่างและจดจำพอ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถอธิบายสิ่งหลักนี้ได้ หากก่อนอื่นใดลูกมีศรัทธาที่สมบูรณ์ในสิ่งนี้ ลูกจะสามารถได้รับชัยชนะ หากลูกไม่มีศรัทธา ลูกจะไม่สามารถได้รับชัยชนะ “สติปัญญาที่เต็มไปด้วยศรัทธานั้นจะมีชัยชนะ ในขณะที่สติปัญญาที่เต็มไปด้วยความสงสัยจะนำไปสู่การทำลายล้าง” บางคำพูดในกิตะนั้นดีมาก สิ่งเหล่านั้นถูกเรียกว่าหทัยหนึ่งของเกลียวในลูกแบ่ง พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมาจากหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย คำถามที่ว่าเหตุใดหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจึงถูกสร้างขึ้นนั้นไม่ได้เกิดขึ้น ละครนี้กำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ลูกได้รับมรดกของการกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อแล้วหลายครั้งในละคร แล้วลูกจะเฝ้าแต่ได้รับสิ่งนั้น ไม่มีวันจบสิ้น วงจรนี้หมุนไปเป็นนิรันดร์ เวลานั้นลูกอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ ในไม่ช้าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และจากที่นั่นลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข และแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ วงจรนี้เฝ้าแต่ควงหมุนไปเป็นนิรันดร์ ลูกใช้เวลา 5000 ปีที่จะไปจากดินแดนแห่งความสุขสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ และขณะที่กำลังทำเช่นนั้น ลูกใช้ 84 ชาติเกิด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนจะใช้ 84 ชาติเกิด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ โดยตรง ลูกคนอื่นๆ จะเพียงแต่รับฟังมุรลีย์ที่มีการอ่าน หรือจะอ่านมุรลีย์เอง หรือจะรับฟังเทป ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถรับฟังเทปได้ ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกๆ ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่ลูกนั่ง และขณะที่ลูกเดิน ฯลฯ ผู้คนเพียงแต่หมุนลูกปิดของลูกประจำและพราเสวดชื่อของราม พวกเขาพูดถึงลูกประจำของรูดร้า รูดร้าคือพระเจ้า และแล้วก็มีลูกปิดรวมซึ่งเป็นตัวแทนของรูปคู่ของวิษณุ นั่นคือใคร? เป็นแม่และพ่อที่กลายเป็นรูปคู่ของวิษณุ ลักษมีและนารายณ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าลูกปิดคู่ ซึ่พบมาเป็นพู่ แล้วก็มียูกปิดคู่คือมามาและบาบา ผู้ที่ถูกเรียกว่าแม่และพ่อ วิษณุจะไม่ได้ชื่อว่าแม่และพ่อ เพียงลูกๆ ของลักษมีและนารายณ์เท่านั้นที่จะเรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ ผู้คนทุกวันนี้ไปอยู่เบื้องหน้าใครก็ตามและพูดว่า: ท่านคือแม่ และท่านคือพ่อ เมื่อใครบางคนพูดคำยกย่องนี้ คนอื่นๆ ก็เริ่มทำตาม นี่คือโลกที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา ยุคเหล็กเรียกว่าโลกที่ไร้ศีลธรรมจรรยา ในขณะที่ยุคทองเรียกว่าโลกที่มีศีลธรรมจรรยา ที่นั่นทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นบริสุทธิ์ ในยุคทองกฤษณะนั้นสวยงาม และแล้วก่อนชาติเกิดสุดท้ายของเขา ดวงวิญญาณนั้นก็ได้อยู่อย่างน่าเกลียด บรรพมาและสรัสวดีนั้นไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และดังนั้นเครื่องประดับ (ร่างกาย) ของเขาก็อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ (มีสิ่งเจือปน) ด้วย เมื่อทองมีอัลลอยเจือปนลงไป เครื่องประดับที่ทำขึ้นมาจากทองนั้นก็จะมีอัลลอยเจือปนด้วยเช่นกัน เมื่อเหล่าเทพปกครองยุคทอง ก็ไม่มีสิ่งใดที่หลอกลวง หรือมีอัลลอยปะปนลงไป therein ที่นั่นจะมีพระราชวังที่สร้างจากทองคำแท้ ครั้งหนึ่งบาร์ตเคยเป็น “นกกระจอกทองคำ” แต่เวลานี้กลายเป็นสิ่งที่ซุบซิบ(เคลือบ) เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้บาร์ตนี้กลายเป็นสวรรค์เช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง พ่ออธิบาย: ศรีมัทหมายังถึงคำพูดของพระเจ้ากฤษณะเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เขามี 2 แขนและ 2 ขา มีการแสดงลักษมีที่มี 4 แขนในสัญลักษณ์เหล่านั้น และมีการแสดงนารายณ์ที่ 4 แขนด้วย ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อเขาพูดคำว่า “โอม” พวกเขา ก็พูดว่านั่นหมายถึง “ฉันเป็นพระเจ้า ไม่ว่าที่ไหนก็ตามที่ฉันมองไป ฉันเห็นแต่พระเจ้าเท่านั้น” อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นผิด “โอม” หมายถึง “ฉันคือดวงวิญญาณ” พ่อพูดว่า: พ่อเป็นดวงวิญญาณด้วย แต่เป็นเพราะพ่อฉันสูงสุด พ่อจึงถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า และแล้วในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ก็มีดวงวิญญาณของบรรพมาวิษณุ และชางก้า และแล้วต่ำลงมาที่นี้มีโลกมนุษย์นี้ นั่นคือโลกของเทพ และอีกโลกหนึ่งเป็นโลกของดวงวิญญาณซึ่งถูกเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตนด้วย ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกๆ กำลังได้รับทานของเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้ที่จะทำให้ลูกกลับมารุ่งเรืองและมีมังกุทั้งสองในอนาคต มองคุณภาพของศรีกฤษณะ: เขามีมังกุทั้งสอง และแล้วเมื่อลูกนั้นเข้าสู่จักรวาล เขาก็มี 2 องค์าลดลงไป และแล้วเมื่อเขาไปสู่ราชวงศ์พ่อค้า เขาก็สูญเสียอีก 4 องค์ และมังกุแห่งแสงของเขาก็ไม่หลงเหลืออยู่อีกต่อไป เพียงมังกุแห่งเพชรพลอยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ในเวลานั้นไม่ว่าใครก็ตามที่ให้ทานมากมาย หรือทำบุญมากมายนั้นได้รับอาณาจักรที่ดีมากเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิด และแล้วในชาติเกิดถัดไปของพวกเขาก็หากพวกเขาให้ทานมากมายอีกครั้ง พวกเขาจะสามารถได้รับอาณาจักรอีกครั้งหนึ่ง ที่นี้ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด แต่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ดังนั้นพ่อให้คำแนะนำของท่านเอง พ่อพูดว่า: พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ซึ่งก็คือพระเจ้า ลูกๆ จดจำผู้ที่สูงสุดนั้น ลูกคือชาลิแกรม และท่านคือชีวา ผู้คนสร้างลิงกัมขนาดใหญ่ของชีวาและชาลิแกรมจากดินเหนียว ไม่มีใครรู้ว่าอนุสรณ์เหล่านั้นเป็นตัวแทนของดวงวิญญาณใด เป็นเพราะลูกๆ ของซึ่พบมาทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกจึงได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปแบบนั้น และแล้วหลังจากที่ลูกกลายเป็นเทพ ลูกก็จะได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปแบบนั้นด้วย ลูกๆ ทำงานรับใช้มากมายกับซึ่พบมาที่แม่กระทั้งชาลิแกรม (จากดินเหนียว) เหล่านั้นก็ได้รับการกราบไหว้บูชา เป็นผู้ที่ทำงานที่สูงส่งที่สุดที่ได้รับการกราบไหว้บูชา มีการสร้างอนุสรณ์ให้กับผู้ที่ทำงานที่ดีในยุคเหล็ก พ่อมาทุกวงจรและอธิบายความลับของวงจรโลกแก่ลูก นั่นคือ ท่านทำให้ลูกเป็นสวาดาชันจักรดารี วิษณุไม่สามารถมีสวาดาชันจักรได้ เขากลายเป็นเทพก่อนแล้ว ลูกได้รับความ

รู้ทั้งหมดนี้ในเวลานี้ แต่เมื่อลูกกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกจะไม่มีความรู้นี้อีกต่อไป ทุกคนที่นั่นจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกจะรับฟังความรู้นี้ในเวลานี้ และแล้วก็ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก เมื่อมีการก่อตั้งสวรรค์ ก็ไม่มีความจำเป็นใดสำหรับความรู้นี้ เพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านให้คำแนะนำที่สมบูรณ์ของผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน ชันยาสซีประณามผู้เป็นแม่ แต่พ่อมาและยกระดับผู้เป็นแม่ พ่ออธิบาย: หากจะไม่ใช่ไปสำหรับชันยาสซี บารัตก็จะกลายเป็นเถาเถา เพราะทุกคนกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ เมื่อเหล่าเทพตกลงไปสู่หนทางบาป ก็มีแผ่นดินไหวอย่างใหญ่หลวงและทุกสิ่งก็ถูกกลืนลงไป ไม่มีแผ่นดินอื่นใดคงอยู่ในเวลานั้น เพียงบารัตเท่านั้นที่คงอยู่ในเวลานั้น ชาวอิสลาม ฯลฯ มาในภายหลัง สิ่งต่างๆของยุคทองไม่ได้หลงเหลืออยู่ที่นี้ วัดโสมนารถที่ลูกเห็นนั้นจะไม่ถูกสร้างขึ้นในสวรรค์ วัดนั้นถูกสร้างขึ้นในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา และลูกมามัดกุสนาวีรูปสลั อย่างไรก็ตามพระราชวังของเหล่าเทพ ฯลฯ ทั้งหมดหายไปบนแผ่นดินไหว ไม่ใช่พระราชวังทั้งหมดจมลงไปยังใต้ และสิ่งต่างๆที่ลงไปข้างใต้นั้นจะปรากฏขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ไม่เลย สิ่งเหล่านั้นคงอยู่ใต้พื้นดิน หรือแตกแยกไป หากมีการขุดเจาะเกิดขึ้นในเวลานั้น อาจมีการค้นพบบางสิ่ง แต่ในเวลานี้ไม่ได้มีการค้นพบสิ่งใด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ก่อนอื่นใดลูกจำเป็นต้องมีศรัทธา นี้เป็นในศรัทธาที่มายาสร้างอุปสรรค บ้างก็พูดว่า: พระเจ้าจะสามารถมาที่นี่ได้อย่างไร? ในเมื่อมีการฉลองชีพเจนนี (เทศกาลของวันเกิดของชีวา) แนนอนที่ท่านต้องมา พ่ออธิบายแล้วว่า: พ่อมาในการบรรจบกันของกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่รู้ว่าพ่อมาในเวลาใด พ่อได้ให้ความรู้ใหม่นี้แก่ลูกแล้ว และได้ทำรูปภาพเหล่านี้ขึ้นด้วยการให้เทพนิมิตแก่ลูก มีการอ้างอิงบางประการของต้นกล้วยในกิตะ ท่านพูดกับลูกๆ: ลูกและพ่อคงอยู่ในเวลานี้ เราคงอยู่ในวงจรที่แล้วด้วย และเราก็จะเฝ้าแต่พบปะกันวงจรแล้ววงจรเล่า พ่อจะให้ความรู้แก่ลูกทุกวงจร สิ่งนี้พิสูจน์วงจรด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เพียงลูกเท่านั้น และไม่มีใครอื่นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ มองดูรูปภาพนี้ของทั้งวงจร แนนอนที่ใครบางคนต้องสร้างสิ่งนั้นขึ้น พ่ออธิบายสิ่งนี้ แต่ลูกๆ ต้องใช้ภาพนี้และอธิบายด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในทุกๆประเด็น พื้นฐานของชัยชนะคือศรัทธา ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญา อย่าได้มีความสงสัยในพ่อ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์
2. ในการที่จะทำความสะอาดและชำระสติปัญญาของลูกให้บริสุทธิ์ จงฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง อย่าได้พูดถึงหรือรับฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่มีประสบการณ์ ผู้จบสิ้นสถานการณ์ที่มีขีดจำกัดทั้งหมดด้วยการอยู่อย่างเป็นตัวของสำนักู้ที่ไม่มีขีดจำกัด
ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งคือลำดับ ผู้มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดโดยตรงกับเมล็ด และ ใบไม้หลักสองใบ ตรัสรูติ อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงส่งนี้ การเป็นตัวของตัวเองที่ไม่มีขีดจำกัด และสถานการณ์ที่ไร้สาระมีขีดจำกัดทั้งหมดจะจบสิ้น อยู่ในสภาพของความเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ได้มีประสบการณ์ในทุกสิ่ง จงเก็บรักษาอาชีพของลูกของความเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีขีดจำกัดไว้ในการตระหนักรู้ของลูก หน้าที่ของลูกบรรพบุรุษคือการเป็นแสงที่เป็นอมตะและแสดงจุดหมายปลายทางให้แก่ดวงวิญญาณผู้ที่เร่ร่อนไปในความมืด

คติพจน์: มีประสบการณ์ของความสุขสันต์ในสถานการณ์ต่างๆแทนการกลับมาสับสน คือการเป็นโยคีที่มีความซาบซึ้ง

*** โอม ขานติ ***

วิธีที่ถ่ายทอดจะมีพลังอยู่เสมอคือการมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อตนเองและผู้อื่นด้วยเช่นกัน

วันนี้เป็นวันแห่งการทรงจำระลึกถึงที่เต็มไปด้วยความรัก เสียงแห่งความรักจากหัวใจของลูกๆทั่วทั้งสี่ทิศได้มาถึงบัพดาตา ความรักนี้เต็มไปด้วยความสุข เช่นเดียวกับที่วันนี้เรียกว่าวันแห่งการทรงจำระลึกถึง บัพดาตาก็เรียกวันนี้ว่าวันแห่งพลังเช่นกัน เพราะบรรพบุรุษมาบรรดาในรูปที่มีตัวตนได้มอบพลังของท่านแก่ลูกๆเพื่อให้พวกเขาดำเนินงานทั้งหมดในรูปที่มีตัวตน วันนี้เรียกว่าเป็นวันที่มีพรของ "ลูกแสดงให้เห็นพ่อ" ในรูปที่มีตัวตนบรรพบุรุษมาบรรดาไว้อ้างหน้า และในรูปที่เป็นเทวดา นางฟ้าท่านเริ่มงานรับใช้ของลูกของท่านและของโลก วันที่ 18 มกราคมเป็นวันแห่งการทรงจำระลึกถึงเมื่อพ่อบรรพบุรุษมาเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดโดยสิ้นเชิง สารสำคัญของ กิตะ 18 บท คือพระเจ้าทำให้ोरชุนเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ดังนั้นวันที่ 18 นี้จึงเป็นอนุสรณ์ความทรงจำของสิ่งนี้ ไม่ว่าพ่อบรรพบุรุษจะมีความรักต่อลูกอย่างลึกซึ้งมากเพียงใด ท่านก็ไม่มี ความผูกพันยึดมั่นเลย แต่มีความรักในหัวใจของท่านแน่นอนว่าลูกมีประสบการณ์ที่บรรพบุรุษเคยจดจำผู้ที่เป็นเครื่องมือที่ทำงานรับใช้มากแค่ไหน ลูกมีประสบการณ์นี้ใช้ไหม? ท่านไม่มีความผูกพันยึดมั่น แต่มีความรักในหัวใจของท่าน เพราะความผูกพันยึดมั่นคือสิ่งที่ทำให้คนเรามีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว อย่างไรก็ตามบรรพบุรุษมาบรรดาไม่มีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวใดๆ แต่ท่านมีความรักอย่างลึกซึ้งต่อลูกๆในนามของงานรับใช้ อย่างไรก็ตามในขณะที่อยู่กับลูกๆและเห็นลูกๆอยู่เบื้องหน้า ท่านก็ไม่มี ความทรงจำของรูปที่เป็นร่างกายใดๆที่จะมารบกวนท่านเลย ท่านละวางและมีความรักอย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: เป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ท่านไม่มีจิตสำนึกของ "ของนั้น" เกี่ยวกับสิ่งใดเลย ท่านแม้กระทั่งเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นต่อจิตสำนึกของร่างกาย ดังนั้นวันนี้จึงเป็นวันสำหรับการเรียนรู้บทเรียนของการทำตามพ่อในท่านองเดียวกัน

วันอะแนคนี้เป็นวันสำหรับปลุกดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้ให้ตื่นขึ้นและทำให้พวกเขาตระหนักถึงงานของพระเจ้า เพราะเมื่อได้เห็นพ่อบรรพบุรุษมา บรรพบุรุษมาใหญ่เคยเชื่อว่าบรรพบุรุษมาเป็นพระเจ้าของลูก พวกเขาเคยคิดว่าบรรพบุรุษมาเป็นพระเจ้าของบรรพบุรุษมา กุมาริ แต่พวกเขาคิดอย่างไรเมื่อบรรพบุรุษมาเปลี่ยนบทบาทของท่านจากรูปที่มีตัวตน? ที่พระเจ้าของบรรพบุรุษมา กุมาริเวลานี้ได้จากไปแล้ว พวกเขาแม้กระทั่งคิดว่าถ้าไม่ใช่วันนี้ก็พรุ่งนี้ งานของบรรพบุรุษมา กุมาริก็จะจบสิ้นลง อย่างไรก็ตาม ลูกรู้ว่าคาร์ณการวันฮาร์ของลูกซึ่งกำลังทำงานผ่านบรรพบุรุษมาคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านเป็นเช่นนั้นและจะเป็นเช่นนั้นไปจนถึงเวลาสุดท้าย ดังนั้นนี่คืองานของพระเจ้า ไม่ใช่งานของมนุษย์คนไหน พวกเขาตระหนักถึงสิ่งนี้ก็หลังจากที่บรรพบุรุษมาบรรดาเปลี่ยนบทบาทของท่านจากรูปที่มีตัวตนแล้วเท่านั้น พวกเขาตระหนักว่ามีพลังบางอย่างกำลังทำงานเพื่อลูก อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งเวลานี้ คนยากจนคนที่น่าสงสาร คนที่หมดหนทางก็ยังไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาไม่รู้ว่ามีพลังบางอย่างที่กำลังทำงานอยู่ แต่พวกเขายังคงสงสัยว่าพลังนั้นคือใคร พวกเขามองเห็นและคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ในที่สุดแล้วพวกเขาจะเข้าใจ ดังนั้นนี่เป็นงานของใคร? เป็นงานของพ่อบรรพบุรุษมาหรืองานของพระเจ้าที่กำลังทำงานผ่านบรรพบุรุษมา? เป็นงานของใคร?

ลูกๆ ที่มาหลังจากบทบาทของสการ์บาาสิ้นสุดลงก็สงสัยว่า: ทำไมบรรพบุรุษมาบรรดาถึงจบสิ้นบทบาทที่มีตัวตนของท่านเร็วนัก? ไม่เช่นนั้นอย่างน้อยเราก็อาจจะได้เห็นท่านเช่นกัน! เราอาจจะได้พบท่าน ลูกคิดในท่านองนี้ใช้ไหม? ในอนุสรณ์ของวงจรถัดแล้ว เครื่องมือที่เป็นมหาวิระของกองทัพเคาราวา (kaurava) ได้รับประโยชน์จากใคร? พวกเขาได้รับประโยชน์จากชกตี ดังนั้นตามละคร บทบาทของชกตีจึงถูกกำหนดให้อยู่ในรูปที่มีตัวตน ทุกคนแม้กระทั่งยังเชื่อเช่นกันว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีการให้คุณประโยชน์โลกหากปราศจากพลังของผู้เป็นแม่ แล้วเหตุใดพ่อบรรพบุรุษมาจึงกลายเป็นเทวดา? เหตุใดบทบาทที่มีตัวตนจึงเปลี่ยนไป? หากบรรพบุรุษมาบรรดาไม่รับรูปที่เป็นเทวดามาใช้ก็จะไม่มีลูกดวงวิญญาณใดมาถึงที่นี่ในวันนี้ เพราะความไม่แน่นอนในบรรยากาศจึงทำให้งานของการปฏิบัติหรือการเปลี่ยนแปลงโลกแปรปรวน ดังนั้นบรรพบุรุษมาบรรดาจึงกลายเป็นอะแนคอันเป็นเหตุผลสำหรับการเปิดโชคอย่างมากที่สุดของลูก เวลานี้ลูกสามารถเห็นความเร็วของงานรับใช้ที่ท่านผ่านรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าแล้วใช้ไหม? ความเร็วนั้นเร็วหรือช้า? มันเร็วมาก สิ่งนี้เป็นเพราะทุกอย่างรวดเร็วมากที่ทำให้ลูกทั้งหมดมาถึงที่นี่ มิฉะนั้นลูกก็จะยังคงกลับไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นวันนี้จึงไม่เหมือนกับวิธีที่คนอื่นเฉลิมฉลองวันเช่นนั้น พวกเขาคิดว่าเวลานี้ท่านจากไปแล้ว แต่ในความเป็นจริง ที่มีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะทำตามพ่อและกลายเป็นตัวของความทรงจำระลึกถึงและเอาชนะความผูกพันยึดมั่นเช่นเดียวกับบรรพบุรุษมา นี่เป็นวัน

สำหรับการเรียนรู้บทเรียนนี้ในทางปฏิบัติ

วันนี้มีลูกคนไหนหลังน้ำตาแห่งความเศร้าโศกเสียใจจากหัวใจบ้างหรือไม่? ลูกมีน้ำตาหรือลูกรู้สึกถึงอะไรบางอย่างข้างในหรือไม่? ผู้ที่มีความรู้สึกโศกเศร้าเสียใจบ้างเล็กน้อย ยกมือขึ้น! ลูกรู้สึกโศกเศร้าเสียใจอะไรไหม? ลูกไม่โศกเศร้าเสียใจใช่ไหม? วันนี้เป็นวันที่พ่อบราห์มากลายเป็นมิตรร่วมทางในงานรับใช้ ลูกทั้งหมดเป็นมิตรร่วมทางหรือเป็นเพียงแค่ผู้สังเกตการณ์? ลูกเป็นมิตรร่วมทางในงานรับใช้และเป็นผู้สังเกตการณ์ในสถานการณ์ของมายา ลูกได้ต้อนรับมายาใช่ไหม? หรือลูกกลัวและคิดว่า “เกิดอะไรขึ้น” ลูกมีความกลัวเล็กน้อยหรือไม่? เมื่อใดก็ตามที่มายามาหาลูกในรูปที่เล็กน้อย ลูกจะรับรู้ถึงรูปที่ธรรมดาซึ่งไม่มีนัยสำคัญอะไรของเธอ และมายาก็รู้เช่นกันว่าตอนนี้ลูกรู้เกี่ยวกับตัวเธอแล้ว อย่างไรก็ตามเมื่อใดก็ตามที่รูปที่น่ากลัวของมายามา ลูกจะต้องเล่นเกมนี้อย่างสม่ำเสมอในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เช่นเดียวกับที่พวกเขามีการเล่นเก๋มมายาปล้ำ ลูกเคยเห็นไหมหรือว่าบาบาควรแสดงให้ลูกดู? ลูกสาธิตให้เห็นสิ่งนั้นที่นั่นให้หิดอยู่เสมอว่าลูกกำลังมีการแข่งขันมายาปล้ำ แล้วชกเธออย่างหนักมาก! อย่าได้กลัว มันเป็นเพียงแค่อีกฟ้า ลูกจะสนุกไปกับมันมากขึ้นเมื่อลูกเล่นอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่างไรก็ตามหากลูกคิดว่ามายามาแล้วลูกจะกลัว มายาไม่ได้มีพลังกำลังใดๆอีกต่อไป ภายนอกเธอมีรูปที่เป็นสิ่งโต แต่ในความเป็นจริงแล้วเธอไม่ใช่แม้กระทั่งแมวด้วยซ้ำ เพื่อที่จะทำให้ลูกกลัว เธอจึงนำรูปที่ใหญ่โตมาใช้และลูกคิดว่า “จะเกิดอะไรขึ้นตอนนี้?” บัพาดาสอนบทเรียนนี้แก่ลูกก่อนหน้านี้แล้วว่า: อย่าพูดว่า “มันจะได้อย่างไร? มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? จะเกิดอะไรขึ้นตอนนี้?” บาบาได้สอนบทเรียนแก่ลูกแล้วหรือยังว่าสิ่งใดก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดี และสิ่งใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นก็จะต้องดียิ่งกว่านี้อีก? การเป็นบราห์มินหมายความว่าทุกสิ่งนั้นดี บางทีบางครั้งสิ่งที่ลูกไม่เคยแม้กระทั่งฝันถึงมาก่อนก็จะเกิดขึ้น และบางสิ่งอาจจะไม่เกิดขึ้นก่อนที่ลูกจะได้รับความรู้นี้ แต่ทันทีที่ลูกเข้ามาในความรู้สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น ธุรกิจของลูกอาจจะไม่แปรปรวนก่อนที่จะมีความรู้ แต่สิ่งนี้เกิดขึ้นหลังจากที่ลูกเข้ามาในความรู้ และลูกเกิดความหวาดกลัวและคิดว่าลูกควรจะจากความรู้นี้ไปในตอนนี้ อย่างไรก็ตาม เมื่อใดก็ตามที่มีสถานการณ์ใดๆเกิดขึ้น ให้พิจารณาสถานการณ์นั้นว่าเป็นครูของลูกในช่วงเวลาสั้นๆ ครูทำอะไร? เขาสอนใช่ไหม? ดังนั้นสถานการณ์ก็เช่นกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้ลูกได้รับประสบการณ์เป็นพิเศษในสองพลังด้วยกัน หนึ่งคือพลังในการอดทน มีการละวางและกลายเป็นเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น และสถานการณ์ยังสอนบทเรียนของการมีพลังในการเผชิญให้กับลูกด้วย เพื่อให้ลูกจะได้เรียนรู้บางสิ่งสำหรับอนาคต ดังนั้นสถานการณ์จึงมาเพียงแค่อสอนสองบทเรียนนี้แก่ลูกเท่านั้น พลังในการอดทนและพลังในการเผชิญ ดังนั้นเมื่อลูกพูดว่าลูกเป็นเพียงแค่ผู้ดูแลผลประโยชน์(ทรัสต์) และไม่มีสิ่งใดเป็นของลูก ลูกหมายความว่าอย่างไรจริงๆจากหัวใจของลูกหรือไม่ หรือลูกเพียงแค่พูดสิ่งนั้นด้วยความหลอกลวงเล็กน้อยไหม? ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์หรือเป็นผู้ครองเรือนเล็กน้อยไหม? บางครั้งลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และบางครั้งลูกเป็นผู้ครองเรือนไหม?

ในปีใหม่ ได้มีการนำเสนอของเล่นสองสามอย่างให้แก่บัพาดา และหนึ่งในนั้นคือเมื่อหันไปด้านหนึ่งจะเป็นรูปผู้ชายและเมื่อหันไปอีกด้านหนึ่งจะเป็นรูปผู้หญิง ของเล่นชิ้นเดียวจะเปลี่ยนรูปแบบของมัน มันจะกลายเป็นสิ่งหนึ่งในหนึ่งวินาทีนั้น มันจะกลายเป็นสิ่งอื่นในวินาทีถัดไป ลูกไม่ใช่ของเล่นเช่นนั้นใช่ไหม?เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ในช่วงหนึ่งและกลายเป็นผู้ครองเรือนในช่วงเวลาต่อมาหรือไม่?บางทีในบางครั้งลูกก็กลายเป็นเช่นนั้นบ้างเล็กน้อยหรือไม่?เมื่อลูกรู้สึกกลัว มายาก็เข้าใจว่าลูกกลัวและดังนั้นเธอจึงตีลูกอย่างแรง แต่อย่าได้กลัว ลูกคือผู้ดูแลผลประโยชน์ นั่นคือลูกได้มีการสละละทิ้งทุกสิ่งแล้ว การเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์หมายความว่าลูกได้มอบทุกสิ่งให้กับพ่อแล้ว จะมีอะไรเป็น “ของฉัน” อีกต่อไปหรือไม่?เมื่อลูกคิดว่าจะทำอะไรสักอย่าง มันก็จะเกิดขึ้นอยู่ดี แล้วก็จะมีปัญหาเล็กน้อย ทุกสิ่งดี และทุกสิ่งจะออกมาดี ดังนั้นลูกจึงไร้กังวล สิ่งนี้เรียกว่าเป็นตัวของตัวเอง พลัง แล้ววันนี้เป็นวันอะไร?วันที่จะกลับมาพลังและวันที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ไม่ใช่แค่วันที่จะจดจำระลึกถึงบาบาและร้องเพลง พ่อบราห์มากลายเป็นเทวดากลายเป็นวิธีหนึ่งในละครที่จะเปิดเผยงานของพระเจ้า บราห์มาบาบาคงอยู่หรือไม่?ลูกไม่สามารถมองเห็นท่านได้

ดูสิลูกทั้งหมดที่มาที่หลังโซคติมาก เพราะเหตุใด?เพราะลูกมาในเวลาที่สูงอำนวยความสะดวกในการทำงานรับใช้มีอยู่อย่างเพียงพอ ผู้ที่กำลังเฉลิมฉลอง 60 ปีได้สวดเจนนอกมาแล้วลูกทุกคนก็มารับประทานเย็นนั้น วันนี้ลูกต้องเคยได้ยีนประวัติศาสตร์มาบ้างแล้ว หากลูกต้องใช้ความเพียรพยายามมากถึงขนาดนั้น ลูกคงจะวิ่งหนีไป อย่างไรก็ตามในเวลาปัจจุบัน สนามของงานรับใช้ได้มีการเตรียมพร้อมแล้ว เวลานี้ไม่ว่าจะเป็นประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี หรือผู้นำใดๆ อย่างน้อยคนส่วนใหญ่ในพวกเขาเชื่อว่างานของลูกดีมาก ไม่ว่าพวกเขาจะสามารถทำสิ่งนั้นได้เองหรือไม่ก็ตามนั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ละคนมีบทบาทของตนเอง อย่างน้อยพวกเขาก็พูดว่ามันเป็นงานที่ดีและควรจะไปได้ไกลยิ่งกว่านี้ เมื่อ

ก่อนนี้พวกเขาเคยพูดว่าต้องไม่มองหน้าบราห์มาภุมาริด้วยซ้ำ ในสมัยนั้นช่วงแรกๆ เมื่อลูกเคยไปเชิญพวกเขา พวกเขาจะปิดประตูใส่หน้าลูก ดังนั้นลูกทุกคนได้มาในช่วงเวลาที่ดี มีโอกาสในการทำงานรับใช้ได้มากมาย ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เวลาที่ทุกคนรู้ว่า แม้กระทั่งหลังจากสละบราห์มาบาบาได้กลายเป็นอะแวนต์แล้ว ลูกบราห์มาภุมาริก็มีการเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูบิลี ลูกเฉลิมฉลองโกลเด้นจูบิลีด้วย และตอนนี้ก็มาถึงไดอามอนจูบิลีแล้ว เมื่อถูกรื้อใหญ่จากไป มันทำให้เกิดปัญหามากมาย มีปัญหาใดๆที่นั่นหรือไม่? อันที่จริงแล้ว ที่นั่นมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และทุกสิ่งก็ยังคงเติบโตต่อไปเรื่อยๆ สิ่งนี้พิสูจน์ว่านี่คือพระเจ้าที่กำลังดำเนินงานนี้ ตัวกลางที่เป็นเครื่องมือคือพ่อบราห์มา แม้กระทั่งตอนนี้ตัวกลางก็คือพ่อบราห์มา บทบาทนี้ (ของอะแวนต์พาดดา) เป็นสิ่งที่แตกต่างออกไป อย่างไรก็ตาม ตัวกลางภายในละครในตอนแรกคือบราห์มาที่มีตัวตน และเวลานี้บราห์มาอยู่ในรูปที่เป็นเทวดาของท่าน บราห์มาลูกเรียกว่าพ่อ บราห์มาเป็นผู้สร้าง บทบาทนี้คือการให้การหล่อเลี้ยงลูกๆ ในตอนนี้และตลอดไป อย่างไรก็ตาม บราห์มาคือผู้สร้างและท่านจะมีบทบาทในงานของการสร้างจนกระทั่งเวลาสุดท้าย

วันนี้ตลอดทั้งวันใครมีมายาบ้างไหม? มายามาใหม่? เธอมาใหม่? ลูกไม่ได้จดจำหลายๆของลูกใช่ไหม? ดังนั้นคงอยู่อย่างมีพลังในลักษณะนี้อยู่เสมอ และวิธีที่ง่ายที่สุดคือการจดจำคำสองคำไว้ ลูกสามารถจดจำคำสองคำนี้ได้ใช่ไหม? ลูกอาจลืมมูรลีทั้งหมด แต่ลูกสามารถจดจำคำสองคำนี้ได้และทำสิ่งนี้ต่อไปในทางปฏิบัติ อันที่จริงลูกรู้จักทั้งสองคำนี้ มันไม่ใช่คำใหม่ คำแรกคือการมีความคิดที่เป็นบวก (ซุบจินตัน) การเปลี่ยนสิ่งที่เป็นลบให้เป็นบวกเรียกว่าการมีความคิดเชิงบวก สิ่งที่เป็นลบสามารถกลายเป็นบวกและลูกสามารถเปลี่ยนมันได้ แต่ลูกเพียงแค่อต้องตรวจสอบว่าลูกมีความคิดเชิงบวกหรือไม่ แม้ในขณะที่กำลังดำเนินการกระทำอยู่ คำที่สองคือการมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นอยู่เสมอ ดังนั้นการมีความคิดเชิงบวกต่อตนเองและมีความคิดที่บริสุทธิ์ต่อผู้อื่น (ซุบจินตัก) จึงเชื่อมโยงกัน หากลูกไม่มีความคิดเชิงบวก ลูกก็ไม่สามารถมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นได้ ดังนั้นให้ใส่ใจกับทั้งสองประเด็นนี้ ลูกเข้าใจไหม? เวลาที่ลูกจะทำอะไร? อย่าลืมทุกสิ่งที่นี่ ทุกวันนี้จะเห็นได้ว่ามีสถานการณ์มากมายที่ผู้คนไม่เข้าใจคำพูดของลูก แต่ถึงแม้ว่าจะมีความปรารถนาดีถ้าลูกให้กระแสดิจิทัลบริสุทธิ์ไป พวกเขาก็จะเปลี่ยน และอีกประการหนึ่งคือ ลูกต้องกลับมาเป็นอิสระในสิ่งหนึ่ง ลูกคือผู้ที่เป็นอิสระจากทุกสิ่งในชีวิตบราห์มินี้ ดังนั้นลูกได้รับการบอกว่าลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากเก้าอี้ ด้วยการขจัดเก้าอี้นี้ออกไป ลูกสามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของเพชรพลอยทั้งเก้าอี้ได้ หากลูกกลับมาเป็นอิสระจากเก้าอี้นี้ ลูกสามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของเพชรพลอยทั้งเก้าอี้ได้ อย่างไรก็ตาม วันนี้พาดดากำลังเตือนลูกถึงสิ่งหนึ่ง อย่าท้อแท้เมื่อมีความเจ็บป่วยทางร่างกาย พายุในจิตใจ ความปั่นป่วนของร่างกาย ความปั่นป่วนใดๆในธรรมชาติ ความปั่นป่วนใดๆในงานรับใช้ หรือในความเป็นจริง ความปั่นป่วนในรูปแบบใดก็ตาม จงกลายเป็นผู้ที่มีความหวังใจกว้างใหญ่ หัวใจของบาบากว้างใหญ่ขนาดไหน? มันเล็กไหม? พ่อมีความหวังใจที่กว้างใหญ่ แต่ลูกกลับท้อแท้ หากพวกเขาล้มป่วย พวกเขาจะเริ่มร้องไห้ด้วยความเจ็บปวด “ฉันเจ็บปวด ฉันเจ็บปวด” การท้อแท้เป็นยาหรือไม่? ความเจ็บป่วยจะหายไปหรือจะเพิ่มขึ้น? เมื่อบัญญัติกรรมใดๆมา เมื่อมีอาการเจ็บปวดบางอย่าง นั่นก็เช่นกันเป็นบัญญัติกรรมที่มาด้วย ด้วยการอยู่อย่างท้อแท้ลูกก็เพิ่มความเจ็บป่วยมากขึ้น ดังนั้นจงมีความกล้าหาญและพ่อจะช่วยลูกด้วยเช่นกัน ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกเริ่มร้องไห้ และสงสัยว่าจะทำอย่างไรดี แล้วก็คิดว่าลูกไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากบาบา ผู้ที่คงความกล้าหาญจะได้รับความช่วยเหลือ อันดับแรกต้องมีความกล้าหาญของลูกก่อนและพ่อจะช่วยเหลือ อย่างไรก็ตาม ลูกสูญเสียความกล้าหาญแล้วลูกคิดว่าลูกไม่ได้รับความช่วยเหลือจากบาบา ที่บาบาไม่ได้ทำอะไรเลยในเวลาที่ต้องการ ดังนั้นอย่าได้จำเพียงแค่ครั้งประโยค บาบาเป็นผู้ช่วย แต่ช่วยใครล่ะ? ลูกลืมไปครั้งหนึ่งและจำอีกครั้งที่เหลือและคิดว่าบาบาจะช่วยเพียงแค่มหาหะดีเท่านั้นและไม่ช่วยลูก ที่ท่านไม่แม้กระทั่งให้ความช่วยเหลือใดๆแก่ลูก อันที่จริงแล้ว มันคือลูกเป็นอันดับแรกและมหาหะดีเป็นอันดับสอง อย่าท้อแท้ เมื่อมีความสับสนเกิดขึ้นในจิตใจ สิ่งที่เกิดขึ้นคือลูกต้องมีพลังในการตัดสินใจ อย่างไรก็ตามลูกสามารถมีพลังนี้ได้ก็ต่อเมื่อจิตใจของลูกมุ่งตรงไปที่บาบา หากจิตใจของลูกสับสน ลูกก็อยู่อย่างสับสนที่จะพูดว่า yes หรือ no ดังนั้นอย่าได้ท้อแท้อยู่ในจิตใจของลูก แน่แน่นอนว่าจะมีความแปรปรวนในความมั่งคั่ง แม้กระทั่งเศรษฐกิจก็ประสบกับความแปรปรวนขึ้นๆลงๆ และลูกจะเทียบอะไรกับพวกเขา? แน่แน่นอนว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามลูกทุกคนมีศรัทธาอย่างแรงกล้าว่า หากพวกเขาจริงแท้และซื่อสัตย์ บัพาดาจะป้อนดาลและโรตีให้แก่ลูกผู้ที่เป็นมิตรร่วมทางของบัพาดาอย่างแน่นอนไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร บางทีอาจจะไม่มีผักสองชนิด แต่อย่างน้อยลูกจะมีดาลและโรตี! อย่างไรก็ตามไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกกลับมาจากการทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อยและนั่งรอบาบาที่จะป้อนดาลและโรตีให้กับลูก! ผู้ที่เกียจคร้านและไม่ระมัดระวังในลักษณะนี้จะไม่ได้รับสิ่งใดเลย แต่พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ในครอบครัวคงจะมีปัญหา ลูกแม้กระทั่งพูดว่าหลังจากที่บางสิ่งไปถึงจุดขีดสุด ถึงที่สุดมันก็จะจบลง เวลาที่ทุกสิ่งกำลังจะไปถึงจุดขีดสุด และดังนั้นแน่นอนว่าจะมีปัญหาในครอบครัวตามมา อย่าคิดว่าสิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้นหรือที่สิ่งนั้นควรจะเกิดขึ้น แต่จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง รับพลังจากพ่อแล้วหา

ทางแก้ไข หากลูกคิดอย่างเป็นผู้ครองเรือนแล้วก็จะมียุทธหามากยิ่งขึ้น ก่อนอื่นจงกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์โดยสมบูรณ์ ไม่มีสิ่งใดที่เป็น “ของฉัน” จิตสำนึกของ “ของฉัน”: “ชื่อเสียงของฉันจะเสื่อมเสีย; ฉันจะโดนประณาม; นี่คือลูกของฉัน, แม่สามีของฉันทำสิ่งนี้กับฉัน...” ทุกสิ่งเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” ที่ใดมีจิตสำนึกของของฉัน สติปัญญาก็หมุนไปรอบๆ และลูกก็เปลี่ยน หากสติปัญญาหันไปในทิศทางอื่นอันเนื่องจากความสับสนใดๆแล้วก็ให้เข้าใจได้ว่ายังมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” ตรวจสอบสิ่งนี้ เพราะไม่ว่าลูกจะพยายามแก้ไขปัญหามากมายแค่ไหนมันก็จะยิ่งเพิ่มความสับสนมากขึ้นไปอีก ดังนั้นลูกต้องไม่เป็นอะไรในสถานการณ์ใดๆ? ลูกจะต้องไม่ท้อแท้ ลูกจะไม่กลับมาเป็นอะไร? (ท้อแท้) อย่าเพียงแค่วุด แฉ่งท่า! ลูกได้ทำสัญญาอย่างหนักแน่นว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้าใช่ไหม? แม้แต่มายาก็ไม่สามารถมาเขย่าลูกจากสิ่งนี้ได้ ลูกได้ทำสัญญาที่มั่นคงและลูกมีศรัทธาว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นถ้าแม้ว่าลูกของพระเจ้าท้อแท้แล้ว ใครจะเป็นผู้ที่หัวใจที่ยิ่งใหญ่เล่า? มันจะเป็นคนอื่นที่ไม่ใช่ลูกหรือไม่? มันคือลูกที่จะเป็นสิ่งนี้ แล้วลูกจะทำอะไร? เวลานี้จงกลับมามีพลังและทำให้บทเรียนของ "ลูกแสดงให้เห็นพ่อ" มั่นคง อย่าอ่อนแอในสิ่งนี้ แต่ทำให้บทเรียนนี้มั่นคงมาก ลูกทั้งหมดมีความกล้าหาญใช่หรือไม่? ลูกมีความกล้าหาญนี้ไหม?

ถึงดวงวิญญาณผู้มีพลังที่สุดในทั่วทุกทิศทาง ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดที่เป็นผู้เอาชนะมายาและธรรมชาติ ถึงลูกๆ ลูกชายที่เปิดเผยพ่ออย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกที่อยู่อย่างมีความสุขในหัวใจของเขา ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จาก บัพาดา

วันนี้บาบาระลึกถึงลูกๆจากต่างประเทศเป็นอย่างมาก ทุกหนแห่งจิตใจของพวกเขาเชื่อมโยงกับมฐันเป็นอย่างมาก เมื่อเห็นลูกๆ ทุกคนอยู่เบื้องหน้าท่าน บัพาดาจึงมอบความรักและความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษสำหรับการจดจำระลึกถึงและการรับใช้ที่พิเศษของพวกเขา

บัพาดาได้ส่งสัญญาให้กลับมาเป็นอิสระจากเก้าสิ่งเพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของเพชรพลอยทั้งเก้า ซึ่งได้แก่: 1. เป็นอิสระจากความโกรธ 2. เป็นอิสระจากความคิดที่ไร้ประโยชน์ 3. เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น 4. เป็นอิสระจากการกำหนดของผู้อื่น การคิดถึงผู้อื่น และการมองดูผู้อื่น 5. เป็นอิสระจากความหยิ่งโสและความรู้สึกถูกดูหมิ่น 6. เป็นอิสระจากจลาจล (ความโกลาหล) 7. เป็นอิสระจากคำพูดที่ไร้สาระและคำพูดที่รบกวนลูก 8. เป็นอิสระจากความไม่ชอบ 9. เป็นอิสระจากความท้อแท้

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมดและสัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่โอบล้อมด้วยสภาพที่เป็นแสงและเบาสบาย(ดับเบิลไลท์)ของลูก
ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา จงมีสำนึกนี้: ฉันเป็นเทวดานางฟ้าที่มั่นคงในสภาพที่เป็นแสงและเบาสบายของฉัน เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่โอบล้อม อะไรก็ตามที่เบามักจะลอยขึ้นไปด้านบนเสมอ มันจะไม่ลงมา ลูกอยู่ด้านล่างมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรแล้ว และตอนนี้ก็ถึงเวลาที่จะโอบล้อมแล้ว ดังนั้นให้ตรวจสอบดูว่า: ฉันมีภาระหรือบ่วงพันธะใด ๆ หรือไม่? หากลูกมีบ่วงพันธะหรือภาระของชั้นสการ์ที่อ่อนแอ ความคิดที่ไร้ประโยชน์ หรือมีจิตสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลานาน มันจะทำให้ลูกตกต่ำลงในเวลาสุดท้าย ดังนั้น จงเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและฝึกฝนการอยู่ในสภาพที่เป็นแสงและเบาสบายของลูก

คติพจน์: มีเพียงผู้ส่งสมพลังของความคิดที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะสามารถรับใช้ด้วยจิตใจได้

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ชั่วโมงการทำสมาธิโลก พี่น้องทุกคนจะฝึกโยคะตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. และสัมผัสประสบการณ์: ฉันเป็นผู้มีภาพลักษณ์ที่สูงส่งและน่าดึงดูด เป็นดวงวิญญาณที่เปล่งประกายกำลังเปล่งประกายในท้องฟ้าของโลก โดยความสูงส่งและความบริสุทธิ์ของฉัน ดวงวิญญาณจึงมีนิมิต ดวงวิญญาณที่หลงทางไปจากเส้นทางของเขา กำลังกลับมาสู่หนทางแห่งสัจจะอีกครั้ง

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความสุขของความรู้ที่ดำเนินไปถึง 21 ชั่วโมง นั่นคือความสุขของสวรรค์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะได้รับความสุขชั่วคราวจากการทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง
- คำถาม:** ด้วยการทำตามศรัทธาข้อใดที่ลูกสามารถได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์
- คำตอบ:** ศรัทธาของพ่อคือ จงลืมนโลกเก่านี้และจดจำพ่อผู้เดียว นี่คือการอุทิศตนเองหรือการตายขณะมีชีวิต ด้วยการทำตามศรัทธาที่ ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด และแล้วลูกก็จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่มนุษย์ที่มีตัวตนไม่สามารถประทอนการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่มนุษย์ได้ พ่อผู้เดียวคือผู้ประทอนการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เพลงร้องว่า พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุด มนุษย์ไม่รู้จักชื่อของพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถรู้จักพระเจ้าได้จนกว่าพระเจ้าจะมาและให้คำแนะนำตัวท่านเองให้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ได้มีการอธิบายว่ามีความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ยุคทองและยุคเงินคือรางวัลแห่งความรู้นี้ เวลานั้นลูกกำลังได้รับความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้ และด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังสร้างรางวัลแห่งความสุขที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และแล้วในยุคทองแดงและยุคเหล็กก็จะมี ความเลื่อมใสศรัทธา รางวัลของความรู้ที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องผ่านยุคทองและยุคเงิน ความสุขของความรู้ดำเนินไปถึง 21 ชั่วโมง นั่นคือความสุขของสวรรค์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในนรกมีความสุขชั่วคราว ลูกๆ ได้รับการอธิบายว่าเคยมียุคทองและยุคเงินเมื่อใด หนทางของความรู้ ก็เคยมีโลกใหม่ บาร์ตใหม่ นั่นถูกเรียกว่าสวรรค์ เวลานั้นบาร์ตกลายเป็นนรกที่ตาโมประชาน มีความทุกข์มากมายหลายประเภท ในสวรรค์ ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ ไม่มี ความจำเป็นที่จะอุปถัมภ์กูรู พระเจ้าผู้เดียวคือผู้ที่จะต้องยกระดับผู้เลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นเป็นตอนจบของยุคเหล็กและการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าลูกแต่ละคน พ่อมาให้ความรู้แก่ลูกๆ ผ่านบราห์มาและก่อตั้งสวรรค์ ท่านดลใจการทำลายล้างผ่านชางก้าและการหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ ไม่มีใครเข้าใจการกระทำของพระเจ้า มนุษย์ลูกกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญ ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นบาปหรือดวงวิญญาณสูงสุดที่เป็นบุญ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ถูกเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เขาจะไม่ถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า ก่อนอื่น ศาสนาหลักคือศาสนาเทพ เวลานั้นมีเพียงสุริยวงศ์ที่ปกครองอาณาจักร ไม่มีจันทรราช มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น เคยมีปราสาทราชวังทองคำและเงินในบาร์ต หลังคาและกำแพงทั้งหมดประดับประดาด้วยเพชรและอัญมณีต่างๆ บาร์ตเคยเป็นเพชร บาร์ตเดียวกันนั้นกลายเป็นเปลือกหอยในเวลานี้ พ่อพูดว่า พ่อมาในตอนปลายของวงจร พ่อมาในตอนบรรจบกันระหว่างตอนปลายของยุคเหล็กและตอนต้นของยุคทอง พ่อจะทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์อีกครั้งผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่ ลูกคือชีพขัณฑ์ กองทัพพันดาฟ พันดาฟมีความรักต่อพ่อผู้เดียว พ่อกำลังสอนพวกเขา คัมภีร์ลาลา ทั้งหมดคือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เหล่านั้นคือลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นพ่อมาและให้ความรู้แก่ทุกคนซึ่งก็คือผลของความเลื่อมใสศรัทธา ที่จะทำให้อุปการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ประทอนการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อของทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น พ่อผู้เดียวถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนจากท่าน และแล้วลูกก็กลับมาเติมไปด้วยคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ นี่คือการสรรเสริญของเหล่าเทพ ลักษณะและนารายณ์มี 16 องค์เต็ม รามและสีดามี 14 องค์ นี่คือการศึกษา นี่ไม่ใช่การชุมนุมทางจิตที่ธรรมดาทั่วไป ผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ ท่านผู้เดียวที่มาอธิบายสัจจะ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่บริสุทธิ์ และไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณพูดว่า ขอคารวะต่อชีวา ดวงวิญญาณพูดว่าขอคารวะต่อพ่อของเขา หากบางคนพูดว่าชีวาปรากฏอยู่ในเขา แล้วในกรณีนั้น เขากำลังคารวะใครเล่า ความไม่รู้นี้ได้กระจายออกไป เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิ ลูกรู้ว่าสถานที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่นั้นคือดินแดนนิพพาน บ้านที่แสนหวานของลูกๆ ทุกคนจดจำการหลุดพ้นที่เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่กับพ่อ เวลานั้นลูกกำลังจดจำพ่อ เมื่อลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกก็จะไม่จดจำพ่อ นี่คือนิพพานแห่งความทุกข์ ทุกคนอยู่ในความตกต่ำ เคยมีบาร์ตใหม่ในโลกใหม่ นั่นคือนิพพานแห่งความสุข เคยมีอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทรราช ผู้คน

ไม่รู้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างลักษมีและนารายณ์ ราชได้และกฤษณะเป็นเช่นไร เจ้าชายและเจ้าหญิงนั้นมาจากแต่ละอาณาจักรที่ต่างกัน พวกเขาไม่ได้เป็นพี่น้องกัน เจ้าหญิงอยู่ในอาณาจักรของเธอเอง และกฤษณะก็เป็นเจ้าชายในอาณาจักรของเขาเอง เมื่อพวกเขาแต่งงานกัน พวกเขา ก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ในยุคทองทุกสิ่งให้ความสุข ขณะที่ในยุคเหล็กทุกสิ่งสร้างความทุกข์ ในยุคทองไม่มีใครตายก่อนเวลาอันควร ลูกๆ รู้ว่าลูกศึกษาราชโยคะที่ง่ายตายกับพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด เพื่อที่จะเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาไปเป็นนารายณ์และจากผู้หญิงธรรมดาไปเป็นลักษมี นี่คือการเรียน ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดในการชุมนุมทางจิตเหล่านั้น พวกเขาเพียงแค่ถ่ายทอดพระเวทและคัมภีร์ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เวลานั้นลูกมาเพื่อรู้เกี่ยวกับบวจรโลกมนุษย์จากพ่อ พ่อผู้เดียวถูกเรียกว่าผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความปิติและผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา ลูกร้องว่า โอ บาบ่า ได้โปรดมาและมีความเมตตาด้วยเถิด พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งสวรรค์ในยุคบรรจบพบกัน มีมนุษย์จำนวนเล็กน้อยในสวรรค์ ผู้คนที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไปที่ไหนเล่า พ่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เคยมีบาร์ดเท่านั้นในสวรรค์และต่อมาก็จะมีบาร์ดเท่านั้นที่จะเหลืออยู่ บาร์ดดินแดนแห่งสัจจะได้รับการจดจำที่นี่ ปัจจุบันบาร์ดกลับมาจากจนชั้นแค่น บาร์ดขอทานอย่างต่อเนื่อง บาร์ดเคยเป็นเช่นเพชรและเวลานี้กลับมามีค่าเหมือนเปลือกหอย ความลับของละครนี้ต้องได้รับความเข้าใจ ลูกรู้จักพ่อผู้สร้างและตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน มนุษย์ร้องว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะได้รับการสรรเสริญ พระเจ้ามาเองและเริ่มพูดว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ชีพบาบาเองและพูดว่า ผู้หญิงคือประตูไปสู่สวรรค์ มีกองทัพอหิณี พวกเขาคือผู้ที่นำอาณาจักรแห่งสวรรค์มา นั่นถูกเรียกว่าอาณาจักรอันทรงอำนาจของโลก ลูกๆ อหิณีได้ก่อตั้งอาณาจักรปกครองตนเองและเวลานี้มันกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง ยุคทองถูกเรียกว่าอาณาจักรของราม แม้แต่เวลานี้ พวกเขา ก็พูดว่า ธรรมจะเป็นอาณาจักรของราม อย่างไรก็ตาม ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำสิ่งนี้ได้ พระเจ้าผู้ใดที่ไรตัวตน พ่อ มาและสอนลูกๆ ด้วยตัวท่านเอง ท่านต้องการร่างกายด้วยอย่างแน่นอน ท่านต้องเข้ามาในร่างของบราห์มาอย่างแน่นอน ชีพบาบาคือพ่อของลูกๆ ทุกดวงวิญญาณ ประชาธิปไตยยังได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน บิดาคือพ่อ บราห์มาถูกเรียกว่าปู่ทวดของปู่ ทั้งอดีตและอดีตที่กำลังนั่งทำทาสีอยู่ที่นั่น ลูกกำลังทำทาสีด้วย นี่คือการราชาโยคะชั้นยาสะมีหริโยคะ พวกเขาไม่เคยสอนราชาโยคะ คัมภีร์และกิตีต่างๆ คือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขา กำลังศึกษาสิ่งเหล่านั้นแต่ก็กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง นี่คือการรวมมหาการตะเดียวกันที่ทำให้การทำลายล้างเกิดขึ้น ไม่มีวิทยาศาสตร์อยู่ในพระเวท มีเรื่องราวของความรู้ที่อยู่ในสิ่งนั้น มันเป็นความมหัศจรรย์ของสติปัญญานักวิทยาศาสตร์ที่พวกเขาสร้างสิ่งประดิษฐ์ขึ้นมา พวกเขาประดิษฐ์วิมาน(เครื่องบิน) ฯลฯ เพื่อความสุข และแล้วต่อมากการทำลายล้างก็เกิดขึ้นผ่านวิมานเหล่านั้น ทักษะต่างๆ สำหรับความสุขจะยังคงอยู่ในบาร์ด และทักษะสำหรับความทุกข์และเพื่อการเซ่นฆ่ากันก็จะสิ้นสุดลง ภูมิปัญญาของวิทยาศาสตร์จะดำเนินต่อไป ระเบิดต่างๆ เหล่านี้ถูกผลิตในวงจรที่แล้วด้วย โลกใหม่จะต้องถูกก่อตั้งและแล้วโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องถูกทำลาย พ่อพูดว่า ลูกจบสิ้น 84 ชาตเกิดแล้ว เวลานี้จงทิ้งความยึดมั่นของร่างกายเหล่านั้นและจดจำพ่อ พ่อของลูก และบาปของลูกก็จะถูกเผาไปในไฟของโยคะแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ ราวน์ทำให้ลูกทำบาปมากมาย มีวิธีเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ถึงอย่างไรลูกก็ถือดวงวิญญาณ ลูกพูดว่า นั่นคือดวงวิญญาณ ลูกจะไม่พูดว่าลูกคือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกพูดว่า อย่าทำให้ดวงวิญญาณของฉันไม่พอใจ! มันคือความผิดอย่างมหันต์ที่จะพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธาตามโพรธานและมีสิ่งเจือปน พวกเขาเพียงแค่นั่งและกราบไหว้ใครก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา การจดจำระลึกถึงผู้เดียวถูกเรียกว่าไร้สิ่งเจือปน ความเลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปนจะจบสิ้นในเวลานี้ พ่อมาให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก ไม่ใช่ผู้อื่นแต่คือพ่อเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน พ่อพูดว่า ด้วยการติดต่อสติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อผู้เดียว ความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ นี่คือการแห่งหนาม พวกเขาต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างต่อเนื่อง เวลานั้นคือโลกเก่ากำลังเปลี่ยนแปลง หน้ทาสีแห่งความรู้ที่ถูกเก็บไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ นี่คือการรู้ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับยาพิษแล้ว ความรู้จึงถูกเรียกว่าน้ำทิพย์ มีคำกล่าวที่ว่า ทำไมฉันจึงควรทิ้งน้ำทิพย์และไปดื่มยาพิษด้วยเล่า ลูกจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและให้ศรัทธา ศรัทธากลายเป็นเช่นนั้นด้วยการทำตามศรัทธา ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ลูกต้องลืมโลกเก่าทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียว เวลานั้นลูกต้องอุทิศตนเอง สิ่งนี้คือการตายขณะมีชีวิต สิ่งต่างๆ ของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธานั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เหล่านั้นคือลัทธิแห่งความเลื่อมใสศรัทธา มีครูของความเลื่อมใสศรัทธาจำนวนมากมาย อย่างไรก็ตาม พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไรตัวตน ผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่มีตัวตนไม่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่มนุษย์ได้ พวกเขาไม่สามารถให้ความสุขตลอดเวลาได้ พ่อคือผู้ที่ให้ความสุขตลอดเวลา นี่คือการเรียน พ่อบอกเป้าหมายและวัตถุประสงค์แก่ลูกๆ ท่านพูดว่า ลูกจะได้รับมรดกของความสุขแห่งสวรรค์ของลูก คนอื่นที่เหลือนั้นจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น มีดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งความสุข และนี่คือดินแดน

แห่งความทุกข์ วงจรนี้หมุนไปอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้ถูกเรียกว่าวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครได้เป็นอิสระจากวงจรของละครนี้ แต่ละคนมีบทบาทที่ไม่สูญสลายที่ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อกำลังสอนลูกๆ และเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ และแล้วสิ่งนั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด บางคนจะกลายเป็นราชา และคนอื่นจะกลายเป็นประชากร มีสุริยวงศ์ เมื่อเคยมีสุริยวงศ์ในยุคทอง ก็จะไม่มีคนอื่น ดินแดนบาร์ตคือดินแดนแห่งสัจจะที่สูงที่สุด เวลานี้กลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง สิ่งนี้ถูกเรียกว่าก้นบึ้งของนรก มีความรุนแรงมากมายเหนือเงินตรา ที่นั่น ไม่ขาดแคลนสิ่งใดจนทำให้พวกเขาต้องทำบาปเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา พ่อเองนั้นกำลังทำให้โลกที่ตกต่ำนี้กลับมาสูงส่งโดยผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่ พ่อพูดกับพวกเขาว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ชันยาสซึ่งจะไม่พูดว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ การสละละทิ้งของพวกเขามีขีดจำกัด นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งโลกต้องถูกละทิ้งด้วยสติปัญญาของลูก ลูกต้องจดจำดินแดนแห่งความเจ็บปวดและดินแดนแห่งความสุข จงลืมดินแดนแห่งความทุกข์ นี่คือการสั่งของพ่อ พ่อกำลังอธิบายให้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณและลูกกำลังฟังผ่านหูของลูก ซึ่งพบบากำลังอธิบายให้แก่ลูกๆ ผ่านอวัยวะเหล่านี้ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่ไม่ใช่ นักปราชญ์ นักบุญหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอุทิศตนให้กับพ่ออย่างสิ้นเชิง ละทิ้งความมโหฬารของร่างกายและแผนบาปของลูกด้วยไฟโยคะ
2. จงศึกษาเล่าเรียนขณะที่รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้ในสติปัญญาของลูก เก็บละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วไว้ในสติปัญญาของลูก กลายเป็นผู้ควมงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้ที่โอบยบินในสภาพโอบยบินอย่างต่อเนื่องด้วยปีกแห่งความจริงจังและกระตือรือร้น พร้อมกันกับความรู้และโยคะ ทุกวันขอให้มีความจริงจังและกระตือรือร้นใหม่ๆ ในทุกขณะและในทุกการกระทำ นี่คือการของสภาพที่โอบยบิน ไม่ว่างานจะเป็นเช่นไร ไม่ว่าจะเป็นงานทำความสะอาด ล้างจาน หรืองานธรรมดาอื่นๆ ขอให้มีความจริงจังและกระตือรือร้นอย่างต่อเนื่องและเป็นธรรมชาติ ดวงวิญญาณที่สูงส่งในสภาพโอบยบินจะยังคงโอบยบินต่อไปด้วยปีกแห่งความจริงจังและกระตือรือร้นของเขา เขาจะไม่มีวันกลับมาสับสนและหยุดโดยเหน็ดเหนื่อยกับสถานการณ์เล็กน้อย

คติพจน์: ผู้ถ่อมตน ไม่รู้เหน็ดเหนื่อย และเป็นแสงที่จุดอยู่อย่างสม่ำเสมอคือผู้ให้คุณประโยชน์โลก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกดวงวิญญูณมีพาหนะของตัวเอง พ่อฉันไม่มีตัวตน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในวงจรที่พอต้องการพาหนะ พ่อเยี่ยมพาหนะเก่าแก่ที่มีประสบการณ์ของบราห์มามาใช้
- คำถาม:** บนพื้นฐานของการมีศรัทธาใดที่เป็นสิ่งที่ย้ายถ่ายอย่างมากที่จะลึกลับของร่างกายของลูก?
- คำตอบ:** ลูกๆ ได้พูดด้วยศรัทธาว่า: บาบา เวลาฉันเป็นของท่านแล้ว ดังนั้นการเป็นของพ่อหมายถึงการลึกลับของร่างกายของลูก เช่นที่ชีพบบาเข้ามาในพาหนะนี้และแล้วจากไป ในท่านองเดียวกันลูกๆ ผิดแผนการเข้ามาสู่พาหนะของลูกและแล้วจากไปด้วยเช่นกัน จงผิดแผนการกลับมาปราศจากร่าง ไม่ควรเป็นสิ่งที่ยากลำบากที่จะทำสิ่งนี้ คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญูณที่ไม่มีตัวตนและจดจำพ่อ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ ชีพบบาอธิบายกับลูกๆ ผ่านพาหนะของบราห์มานี้ พ่อบอกลูกๆ ว่า: พ่อไม่ได้มีพาหนะของตัวเอง พ่อต้องการพาหนะอย่างแน่นอน เช่นที่ลูกแต่ละดวงวิญญูณมีพาหนะของตนเอง บราห์มา วิษณุ และชางกาก็มีร่างที่ละเอียดอ่อนของเขาด้วยเช่นกัน ลักษณะและนารายณ์ ฯลฯ และดวงวิญญูณทั้งหมดมีร่างกายของเขาเป็นพาหนะอย่างแน่นอน พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นม้า ในความเป็นจริงพวกเขาเป็นมนุษย์ ทุกสิ่งที่ลูกอธิบายแก่ลูกนั้นเกี่ยวกับมนุษย์ สัตว์จะรู้เกี่ยวกับสัตว์ ที่นี้คือโลกมนุษย์และดังนั้นพ่อฉันที่นี้เพื่ออธิบายให้แก่มนุษย์ ท่านั่งและอธิบายให้แก่ดวงวิญญูณในรูปที่เป็นมนุษย์ ท่านถามลูกโดยตรงว่า: ลูกแต่ละคนมีร่างของลูกเองใช่ไหม? แต่ละดวงวิญญูณรับร่างกายและละทิ้งร่างกายนั้น ผู้คนพูดว่าดวงวิญญูณใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด นี่คือการผิดพลาด เพราะลูกเห็นแต่เพียงอย่างสั้นซึ่งเมื่อลูกเพียงแต่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกได้กลับมาทุกซะระมอย่างมากมาย ดังนั้น ไม่มีเรื่องของ 8.4 ล้านชาติเกิด สิ่งเหล่านั้นคือการพูดเท็จที่พูดโดยมนุษย์ ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ลูกดวงวิญญูณทั้งหลายก็มีพาหนะของตัวเอง พ่อต้องการพาหนะด้วยเช่นกัน พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกร้องเพลงว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะไม่เรียกใครอื่นว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะไม่เรียกลักษณะและนารายณ์ต่างๆ เป็นสิ่งนั้นด้วย ไม่สามารถเป็นใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญูณสูงสุดผู้ที่ทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ นั่นคือผู้ที่เป็นผู้สร้างของโลกที่บริสุทธิ์ของสวรรค์ ท่านผู้เดียวนั้นคือพ่อสูงสุด พ่อรู้ว่าจากการเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งต่างลำดับกันไป ผู้คนภายนอกไม่ได้รู้อะไร พ่ออธิบายว่า: พ่อจำเป็นต้องมีพาหนะอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน เมื่อโรคระบาดกระจายไปทุกหนแห่งหมอกก็ต้องไปหาผู้ที่มิโรคระบาด พ่อพูดว่า: ลูกมีความเจ็บป่วยของกิเลสทั้งห้าในลูกเป็นเวลาครึ่งวงจร มนุษย์นั้นให้แต่ความทุกข์เท่านั้น ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิงด้วยกิเลสทั้งห้าเหล่านั้น ดังนั้น พ่ออธิบายว่า: พ่อต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นลูกเรียกว่าตกต่ำ ในขณะที่ผู้ที่บริสุทธิ์ลูกเรียกว่าสูงส่ง อย่างแท้จริงที่บาร์ตของลูกเคยบริสุทธิ์และสูงส่ง เคยเป็นอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ ลูกร้องสรรเสริญสิ่งนั้นว่า: เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม... ทุกคนที่นั่นมีความสุข เป็นเรื่องของเมื่อวานเท่านั้น พ่อพูดว่า: เมื่อไหร่ที่พ่อมา พ่อมาอย่างไร? ในร่างกายใดที่พ่อมา? ก่อนอื่นใจพ่อต้องการประชาบิดา ผู้ที่เป็นผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนจะถูกนำมาที่นี่ได้อย่างไร? เขาคือเทวดานางฟ้า จะเป็นความผิดร้ายแรงหากพ่อจะนำเขาเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ เขาจะพูดว่า: ฉันได้ทำความผิดร้ายแรงใด? พ่ออธิบายสิ่งที่น่าสนุกสนานอย่างมากแก่ลูก เพียงผู้ที่ได้เคยเป็นของพ่อเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะเฝ้าแต่จดจำพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อบาปได้เพิ่มขึ้นในโลก ในยุคเหล็กผู้คนกระทำบาปอย่างมากมาย ดังนั้นพ่อถามว่า: ลูกๆ บอกพ่อชื่อว่า: หากพ่อมา จะให้พ่อมาในร่างใด? อย่างแน่นอนที่พ่อต้องการพาหนะเก่าแก่ที่มีประสบการณ์ ผู้ที่พ่อได้เลือกพาหนะของเขาอย่างแท้จริงนั้นได้บันทึกเรื่องราวมากมาย เขาได้ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ มีการเขียนไว้ว่าเขาเป็นผู้ที่ได้อ่านสิ่งเหล่านั้นอย่างมาก ไม่ได้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอรชุน พ่อไม่ได้ต้องการพาหนะของอรชุนหรือกฤษณะ พ่อต้องการพาหนะของบราห์มา เพียงเขาเท่านั้นที่สามารถถูกเรียกว่าประชาบิดา กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าประชาบิดา พ่อต้องการพาหนะของบราห์มาเท่านั้นที่เขาจะสามารถสร้างชาวบราห์มิน สกุลบราห์มินคือสกุลที่สูงส่งที่สุด พวกเขาแสดงให้เห็นภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลาย มีเหล่าเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทรและดังนั้นบราห์มาไปที่ไหน? ไม่มีใครรู้อะไรนี้ สูงที่สุดคือจุกของบราห์มิน เพียงเมื่อพวกเขามีจุกเท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจว่าพวกเขาเป็นบราห์มิน ของลูกคือจุกที่แท้จริง ลูกคือราชาฤๅษี ผู้ที่มีจุกที่ใหญ่ ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์นั้นลูกเรียกว่าฤๅษี ลูกคือราชาโยคี ราชาฤๅษี ลูกกำลังทำทาทาเพื่ออาณาจักร ผู้คนเหล่านั้นทำทาทาเพื่อโยคีเพื่อให้ได้มาซึ่งการหลุดพ้น ลูกกำลังทำทาทาเพื่อโยคีเพื่อ

การหลุดพ้นในชีวิตเพื่ออาณาจักร ชื่อของลูกคือชีพชัคตี ชีพบาบาทำให้ลูกจุติอีกครั้ง ดังนั้นลูกก็ได้ถือกำเนิดในบาร์ตอีกครั้ง ลูกได้ถือกำเนิดใช่ไหม? แม้ว่าบางคนได้ถือกำเนิดใหม่ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาเป็นของชีพบาบาหรือพวกเขาได้ถือกำเนิดกับท่าน หากพวกเขาเข้าใจเช่นนี้ พวกเขาจะลืมน้ำหนักของร่างกายอย่างสิ้นเชิง เช่นที่ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนอยู่ในพาหนะนี้ ในท่านองเดียวกัน ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงจดจำพ่อ เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน เริ่มแรกลูกนั้นปราศจากร่างและแล้วลูกก็รับร่างของเทพ และแล้วร่างของนักรบ และแล้วร่างของพ่อค้า และแล้วร่างของศูทร เวลาที่ลูกต้องกลับมาปราศจากร่างอีกครั้ง ลูกพูดกับพ่อผู้ที่ไม่มีตัวตนว่า: บาบา เวลาที่ฉันเป็นของท่านฉันต้องกลับบ้าน ลูกจะไม่นำร่างกายไปกับลูก โอ้ ดวงวิญญาณ เวลาที่จงจดจำพ่อ พ่อของลูก และบ้านที่แสนหวานของลูก เมื่อผู้คนไปต่างแดนและจะกลับมาจากที่นั่น พวกเขา ก็พูดว่า: จงกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานของเราในบาร์ต กลับไปสู่ที่ซึ่งเราถือกำเนิด เมื่อผู้คนตายพวกเขาได้รับร่างกายของเขากลับไปสู่สถานที่ที่พวกเขาถือกำเนิด พวกเขาเชื่อว่าเมื่อเขาถูกสร้างขึ้นจากดินของบาร์ต เขาควรจะมีทั้งดิน(ร่างกาย) ของเขาไว้ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: การกำเนิดของพ่ออยู่ในบาร์ตด้วย ผู้คนเฉลิมฉลองชีพแจนที่ พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่พ่อ พวกเขาพูดว่า: ฮาร์ ฮาร์ มหาเทพ ท่านคือผู้ที่จัดการความทุกข์ของทุกคน พ่อคือผู้ที่ไม่ใช่ชางก้า บราห์มาปรากฏอยู่ในงานรับใช้ ผู้ที่ทำการก่อตั้งก็จะอยู่ในรูปคู่ของวิษณุและทำการหล่อเลี้ยง พ่อต้องการประชาธิปไตยบราห์มาอย่างแน่นอน อย่างแท้จริงที่มีวัดของอดิเทพ อดิเทพคือลูกของใคร? อดิเทพคือใครหรือพ่อของเขาคือใคร อดิเทพคือประชาธิปไตยบราห์มาและพ่อของเขาคือชีวา วัดนั้นคืออนุสรณ์ของจากัดอัมบาและจากัดปีตา พ่อนั่งในพาหนะของอดิเทพบราห์มานี้และให้ความรู้ ลูกทั้งหมดกำลังนั่งในซุ้ม จะไม่มีวัดที่สร้างให้แก่พวกเขาทั้งหมด คนหลักอยู่ในลูกประจำของ 108 และดังนั้น 108 ซุ้มได้ถูกสร้างขึ้น เพียง 108 เท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา คนหลักคือชีพบาบาและแล้วก็เป็นคู่บราห์มาและสร้อยสวตี ชีพบาบาคือผู้ที่ยอดเยี่ยมสุด ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง บราห์มาและสร้อยสวตีมีร่างกายของเขาเอง ลูกประจำถูกสร้างขึ้นด้วยผู้ที่มีร่างกาย ทุกคนกราบไหว้บูชาลูกประจำนั้น เมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งนั้นแล้ว และหมั่นลูกปิดทั้งหมด และแล้วพวกเขาก็พูดว่า: ขอคารวะต่อชีพบาบา และกัมศีระชะของเขาแก่สิ่งนั้นเพราะท่านทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดบริสุทธิ์ เหตุอันเองท่านจึงได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาถือลูกประจำในมือของเขาและนั่ง และพราสาดชื่อของราม ไม่มีใครรู้จักชื่อของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาเป็นคนหลักและแล้วก็มีคนหลักอื่นด้วยเช่นกัน ประชาธิปไตยบราห์มาและสร้อยสวตี และแล้วก็มีชื่อของบราห์มากุมารและกุมารี่ด้วยเช่นกันผู้ที่เฝ้าแต่เพียรพยายาม เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเฝ้ามองเห็นสิ่งนี้ทั้งหมด เมื่อเป็นเวลาสุดท้ายลูกจะมาและอยู่ที่นี้ เพียงผู้ที่เป็นโยคีที่หนักแน่นเท่านั้นที่จะสามารถอยู่ที่นี้ ผู้ที่ซ่องแะในความสุขของประสาทสัมผัสนั้นจะได้ยินเพียงเสียงเล็กน้อยและตายที่นั่น บางคนสิ้นสติเพียงเมื่อถูกการผ่าตัด ผู้คนมากมายได้ตายไปเมื่อมีการแบ่งแยก ผู้คนเหล่านั้นคุยโวว่าพวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรโดยปราศจากสงคราม ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ผู้คนมากมายขนาดไหนได้ตายไป อย่าได้ถามเลย! นี่คือนายาที่หลอกลวง ร่างกายที่หลอกลวงและโลกที่หลอกลวง เวลาที่พ่อที่แท้จริงนั่งและบอกสัจจะแก่ลูก พ่อพูดว่า: อย่างแน่นอนที่พ่อต้องการพาหนะ พ่อคือเจ้าบ่าวอาวูโสและดังนั้นพ่อต้องการเจ้าสาวอาวูโสเช่นกัน สร้อยสวตีคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เธอไม่ใช่คู่วิตของบราห์มา เธอคือลูกสาวของบราห์มา และแล้วเหตุใดเธอจึงเรียกว่าจากัดอัมบา? เพราะผู้นี้คือผู้ชาย และดังนั้นเธอได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลผู้เป็นแม่ สร้อยสวตีสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มากลายเป็นลูกสาวของบราห์มา มามานั่นเยาว์วัยในขณะที่บราห์มาแก่ชรา สร้อยสวตีที่เยาว์วัยไม่เหมาะสมจะเป็นภรรยาของบราห์มา เธอไม่สามารถถูกเรียกว่าคู่วิต เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อต้องยืมร่างนี้ของบราห์มามาใช้ ผู้คนมากมายกู้เงิน เมื่อเขาเลี้ยงอาหารพราหมณ์ เขาก็ปลุกเรียกดวงวิญญาณที่มาและรับการคำจุนของร่างกายของพราหมณ์นั้น ดวงวิญญาณนั้นจากร่างของเขาแล้วมาที่นี้หรือ? ไม่เลย ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆว่าระบบของนิมิตได้ถูกกำหนดไว้ในละครตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ดวงวิญญาณถูกเรียกด้วยเช่นกันที่นี้ ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณจะทิ้งร่างของเขาและมาที่นี้ ไม่เลย สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร สำหรับพ่อพาหนะนี้คือนั่นดิกัน วัวศักดิ์สิทธิ์ แล้วพวกเขาจะแสดงให้เห็นว่าวัวอยู่ในวัดของชีวาทำไม? จะมีวัวพร้อมกับชางก้าในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? ที่นั่นมีเพียงบราห์มา วิษณุ และชางก้า พวกเขาแสดงให้เห็นรูปของผู้เป็นคู่ พวกเขาแสดงให้เห็นหนทางของครอบครัว สัตว์ ฯลฯ มาที่นั้นจากที่ไหน? สติปัญญาของผู้คนไม่ได้ทำงานเลย! พวกเขาเฝ้าแต่พูดสิ่งใดก็ตามที่เข้ามาสู่จิตใจของเขาที่ทำให้มีการสูญเสียเวลาและการสูญเสียพลังงาน ลูกพูดว่าลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ลูกเองมีค่าควรแก่การกราบไหว้ และลูกเองกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พระเจ้าไม่ได้ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ท่านไม่ต้องใช้ 84 ชาติเกิด มายาทำให้สติปัญญาของผู้คนเป็นเช่นหินอย่างสมบูรณ์ ความหมายของ “ฮัมไซ” ไม่ใช่ว่า “ฉันดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด” “ไม่เลย ฉันคือบราห์มินและแล้วจะกลายเป็นเทพ” ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด นี่คือการอธิบายที่ดียิ่งมาก พ่อพูดว่า: ผู้ที่พ่อได้เข้ามานั้นมีกูรมากมาย ศีกษาคัมภีร์มากมาย และได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มแล้ว เขาไม่ได้รู้สิ่งนั้น พ่อบอกลูกพร้อมกันกับเขา พ่อบอกทั้งหมดนี้แก่บราห์มาด้วยเช่นกัน พ่อ

ไม่สามารถซบซ้อยู่ในพาหนะเสมอ พ่อบอกทุกสิ่งแก่บราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา พ่อก็ต้องการพาหนะ ลูก ๆ จดจำพ่อและพ่อก็มา พ่อต้องทำงานรับใช้และดังนั้นบาร์ติจึงกลับมาบริสุทธิด้วยการขี้นะของศรีศรี ชีวา เป็นสิ่งที่ผิดที่จะทำให้สมญาผู้อาศัยอยู่ในสวรรค์ ‘ศรีศรี’ ก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่ได้มีชื่อศรี เวลานั้นพวกเขาได้ทำให้ทุกคนเป็นศรี นั่นคือสูงส่ง ศรีศรีคือชีพบบา และแล้วก็ยังเป็นบราห์มา วิษณุ และช่างก้าผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และแล้วก็ป็นศรีลักษมี และศรีนารายณ์ สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ความรู้ที่น่าสนุกรสนานอย่างมาก อย่างไรก็ตามขณะที่ศึกษาบางคนก็หายไป มาหาทำให้พวกเขาปล่อยมือของบบาา ร้านนั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน จะมีคนขายที่ดีในร้านที่ใหญ่อย่างแน่นอน จะมีคนขายที่น้อยลงในร้านที่เล็กกว่า ดังนั้นลูกควรไปที่ร้านที่ใหญ่ซึ่งมีมหารดี ผู้เป็นแม่มีเวลามากมายในขณะที่ผู้ชายต้องทำธุรกิจ ฯลฯ และดังนั้นพวกเขาจึงอยู่อย่างไม่ว่างเว้น ผู้เป็นแม่นั้นเป็นอิสระ เมื่อพวกเขาได้เสร็จสิ้นการหาอาหารก็เท่านั้นเอง และแล้วผู้ชายก็สร้างบ่วงพินธสำหรับลูก พวกเขาหยุดผู้เป็นแม่ที่จะไปหาบราห์มากุมาริ เพราะพวกเขาได้ยินว่ากิเลสของพวกเขาจะหยุดลงหากผู้เป็นแม่ไปหาบราห์มากุมาริ ชีพบบาคือบางสิ่งที่ลื่นไหลอย่างมากที่ลูกลืมท่านช้าแล้ว ช้าแล้ว พ่อแสดงให้เห็นวิธีการที่ง่ายดายอย่างมากแก่ลูก: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะมาหาพ่อ หากลูกไม่จดจำพ่อ บาปของลูกจะไม่ถูกตัดทิ้งไป และพ่อจะไม่พาลูกกลับไปกับพ่อ และแล้วลูกจะต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้เฝ้าแต่ดื่มหวานนม ลูกได้กินเนยทั้งหมดในยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นในเวลาสุดท้ายเพียงหางนมที่หลงเหลืออยู่ เริ่มแรกลูกได้รับหางนมที่ดีและแล้วสิ่งนั้นก็ป็นเช่นน้ำ ในยุคทองและยุคเงินแม่น้ำของกิและนมนั้นไหลริน เวลานั้นกินนั้นกลับมาแพงอย่างมาก อัชชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นราชาฤๅษีและทำทปาเซีย เพื่อที่จะเข้ามาในลูกประจำที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จงทำงานรับใช้ เช่นเดียวกับพ่อ กลายเป็นโยคีที่หนักแน่นมั่นคง

2. ความรู้ที่น่าสนุกรสนานอย่างมาก ดังนั้นจงศึกษาในวิธีที่น่าสนุกรสนานและอย่าได้กลับมาสับสน

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นจากประสบการณ์ที่หลากหลายและกลายเป็นผู้เอาชนะอุปสรรคอยู่เสมอ
ทุกวันในเวลาอมฤต ให้ประเด็นที่หลากหลายของความจริงจังและกระตือรือร้นปรากฏออกมาในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน จากมุรลีในแต่ละวัน ให้จดประเด็นของความจริงจังและความกระตือรือร้น เพราะประเด็นที่หลากหลายเหล่านี้จะเพิ่มความจริงจังและกระตือรือร้นของลูกมากขึ้น เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะชอบความหลากหลาย และดังนั้นไม่ว่าลูกจะไตร่ตรองประเด็นของความรู้หรือสนทนาจากใจถึงใจ จงกลายเป็นศูนย์ในรูปที่หลากหลาย และคงอยู่ในการตระหนักถึงบทบาทอิโรของลูก และแล้วลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น และอุปสรรคทั้งหมดจะจบลงอย่างง่ายดาย

คติพจน์: ทำให้สภาพของลูกมีความสงบที่ดวงวิญญาณชั่วร้ายแห่งความโกรธจะหนีไปจากกระยะไกล

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีพันธะในความสัมพันธ์กับร่างกาย ดังนั้นจึงมีความทุกข์ คงอยู่ในความสัมพันธ์กับดวงวิญญาณและลูกจะได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและอยู่ในการจดจำระลึกถึงของแม่และพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ลูกควรจะรักษาความซาบซึ้งใจ เพื่อที่ลูกนั้นจะมีความกล้าหาญที่จะเอาชนะมายา?
- คำตอบ:** มีความซาบซึ้งใจว่าลูกได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อทุกวงจร ลูกกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา ซึ่งเป็นศัตรูของลูก และกลายเป็นเช่นเพชร พระเจ้าตัวท่านเองเป็นแม่และพ่อของเรา ด้วยสำนึกรู้และความซาบซึ้งนี้ ลูกจะได้รับความกล้าหาญ ลูกๆ ผู้ที่มีความกล้าหาญจะกลับมามีชีวิตอย่างแน่นอนและพวกเขาจะคงอยู่อย่างชองแวงในงานรับใช้ของพระเจ้าเสมอ
- เพลง:** หัวใจปรารถนาจะเรียกหาท่าน

โอมชานติ ผู้กราบไหว้บูชาของเหล่าเทพนั้นได้จดจำแม่และพ่อเหนือโลก และผู้เลื่อมใสศรัทธาก็รู้ว่าแม่และพ่อนั้นต้องมาอย่างแน่นอนเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของเราแก่เรา ผู้ที่นำเสนอเหล่านั้นไม่รู้ว่ามีแม่และพ่อนั้นคือใคร พวกเขาเรียกหาท่านและสิ่งนี้พิสูจน์ว่าอย่างแน่นอนที่พวกเขามีความสัมพันธ์กับท่าน หนึ่งในนั้นเป็นความสัมพันธ์ทางโลกและอีกหนึ่งในนั้นเป็นความสัมพันธ์เหนือโลก มีความสัมพันธ์ทางโลกหลายประเภท ลูกป่า น้า อา ฯลฯ เป็นพันธะทางโลก เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ รู้ว่าไม่ได้มีพันธะใดในยุคทอง พวกเขาเรียกหาพ่อ: เวลานี้เราอยู่ในช่วงพันธะและปรารถนาจะมีความสัมพันธ์กับท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำว่าพวกเขานั้นอยู่ในพันธะหลายประเภทเนื่องจากการจดจำร่างกาย จึงมีพันธะมากมาย เมื่อมีความสัมพันธ์ของดวงวิญญาณ ลูกเพียงแต่จดจำแม่และพ่อเท่านั้น มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างการจดจำทางโลกและเหนือโลก เหล่านี้เป็นพันธะทางร่างกายในขณะที่นั้นเป็นความสัมพันธ์ทางจิต ลูกนั้นมีความสัมพันธ์ทางร่างกายในยุคทองเพราะมีความสัมพันธ์ของความสุขที่นั่น ที่นั่นสิ่งเหล่านั้นกล่าวได้ว่าเป็นพันธะของความทุกข์ สิ่งเหล่านั้นจะไม่ถูกเรียกว่าความสัมพันธ์ที่นั่น ก่อนหน้านั้น ลูกไม่ได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้ว แน่หนอนที่ลูกเคยเรียกหา: โอ แม่และพ่อ ได้โปรดมา! แน่หนอนที่พ่อนั้นจะให้ความสุขแก่ทุกคนเท่านั้น แต่ไม่มีใครรู้ว่าความสุขที่พ่อนั้นคืออะไร เวลานี้ลูกมีความสัมพันธ์กับพ่อและลูกได้รับความสุขที่สม่ำเสมอจากท่าน ความสุขนั้นลูกเรียกว่าความสัมพันธ์และความทุกข์ก็ถูกเรียกว่าพันธะ ดังนั้น ลูกๆ เรียกหาแม่และพ่อให้มาและบอกสิ่งที่หวานชื่นแก่พวกเขา ผู้คนเหล่านั้นเรียกหาทางอ้อมขณะที่ลูกเรียกหาโดยตรง พวกเขาก็จดจำด้วยเช่นกันว่า: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ในเมื่อมีพ่อ แน่หนอนที่ต้องมีแม่ด้วย ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสร้างได้อย่างไร? ลูกๆ จะเขียนจดหมายถึงชีพบบาได้อย่างไร? ท่านก็จะไม่สามารถอ่านได้ในลักษณะเช่นนั้น ชีพบบากำลังนั่งอยู่ที่นั่น เหตุนี้เองลูกจึงเขียนว่า: ชีพบบาผ่านบราห์มา ชีพบบานั้นแน่หนอนได้นำร่างของใครบางคนมาใช้ มีการร้องเพลงว่า: ดวงวิญญาณอยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ท่านถูกเรียกว่าสัตว์ ท่านเป็นผู้ประทอนการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด ท่านมาและเข้ามาในร่างกายนี้และแล้วก็บอกความลับของ 84 ชาติเกิดแก่เขา กลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มาเป็นที่จดจำ ก่อนอื่นใดมีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้าง ท่านสร้างบราห์มา วิษณุ และชางก้า อย่างแท้จริง ที่พ่อสูงสุดมาเพื่อทำให้กลางวันของบราห์มาเป็นกลางวันของบราห์มา กลางวันของประชาบิดาบราห์มาเป็นกลางวันของประชาบิดาบราห์มาและกุมาริด้วยเช่นกัน ยุคทองและยุคเงินนั้นเรียกว่ากลางวันและยุคทองแดงและยุคเหล็กเรียกว่ากลางคืน ลูกๆ เวลานี้ได้มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ เป็นไปสำหรับท่านที่ลูกร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ ในฐานะเพื่อน ท่านมาและทำให้ลูกสนุกสนานอย่างเบาสบาย ความสัมพันธ์หลักสามประการคือพ่อ ครูและสัตว์กูรู เพียงด้วยสามความสัมพันธ์เหล่านี้เท่านั้นที่มีคุณประโยชน์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของความสัมพันธ์ของลูกป่า น้าอา ฯลฯ ดังนั้นพ่อที่สมบูรณ์พร้อมมาและทำให้ลูกๆ สมบูรณ์พร้อม เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาเติม 16 องค์ ลูกนั้นมีประสบการณ์ จะมีใครอื่นรู้สิ่งนี้ไหม? พวกเขาจะเข้าใจสิ่งใดนี้ได้อย่างไรหากพวกเขาไม่เข้ามาสู่ความเป็นมิตรของลูกๆ เวลานี้ลูกรู้ว่ามีความสัมพันธ์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วย ลูกจดจำท่านเมื่อลูกอยู่ในพันธะของราวัน ก็เลสทั้งห้า ชื่อของพ่อคือผู้ปลดปล่อย คำภาษาอังกฤษนั้นดีมาก ท่านปลดปล่อยลูก มนุษย์ได้รับการปลดปล่อย ท่านมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพันธะของมายา และแล้ว ท่านก็เป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตะด้วยเช่นกันว่าท่านนำทุกคนกลับไปเหมือนกับฝูงยุง ดังนั้นการทำลายล้างจึงต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่าท่านพอใจให้มีการก่อตั้งด้วยบราห์มาและการทำลายล้างด้วยชางก้า และแล้วการหล่อเลี้ยงก็เกิดขึ้นผ่านผู้เดียวที่

ได้ทำงานก่อตั้งด้วย เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาพร้อม ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พันธะของร่างกายนั้นจะต้องถูกตัดขาดออกไปจากสติปัญญา ชันยาสีจากบ้านและครอบครัวของพวกเขาและวิ่งหนีไป ลูกศึกษาราชโวยณะขณะที่อยู่ที่บ้าน มีตัวอย่างของจนาท และแล้วเขาก็กลายเป็นอนุจนาท ลูกๆ มากมายพูดว่าพวกเขาต้องการอยู่ในอาณาจักร (บ้าน) ของพวกเขาเหมือนกับจนาทและรับความรู้ แต่ละคนเป็นราชาของบ้านของตนเอง เจ้าของนั้นก็ถูกเรียกว่าราชา มีพ่อ ภรรยาของเขาและลูกๆ ของพวกเขา และนั่นเป็นสิ่งสร้างที่มีขีดจำกัด เขาสร้างสิ่งนั้นและหล่อเลี้ยงสิ่งนั้นด้วย แต่เขาไม่สามารถทำลายสิ่งสร้างนั้นเพราะโลกต้องขยายตัว ทุกคนนั้นเฝ้าแต่สร้าง เป็นเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่มาเพื่อสร้างสิ่งสร้างใหม่และทำให้สิ่งสร้างเก่าถูกทำลาย เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างของบราห์มา วิษณุและชางก้าเท่านั้นที่จะทำงานของการสร้างโลกใหม่และทำลายล้างโลกเก่า ลูกๆ สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้อย่างดีมาก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ง่ายดายอย่างมาก ชื่อที่แท้จริงคือโยคะที่ง่ายดายหรือการจดจำระลึกถึง ความรู้และโยคะของบารัตนั้นเป็นที่รู้จักอย่างมาก เวลาที่พ่อกำลังให้การชี้แนะที่สูงส่งแก่ลูกๆ ที่จะทำให้อุภโยคอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นโดยแม่และพ่อ (Mother and Father) ทุกคนรู้ว่าพระเจ้าได้สร้างพวกเขา เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพระเจ้ามาและสร้างโลกใหม่อย่างไร ท่านได้นำ (สร้าง) โลกใหม่มาเลี้ยงดู จึงมีแม่และพ่อ (Mother and Father) อย่างแน่นอน มีพ่อและแล้วท่านนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านผู้นี้และดังนั้นผู้นี้เป็นแม่อาวุโส ผู้แรกที่ลูกนำมาเลี้ยงดูคือสรีสวตี พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ มามานี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู สำหรับลูกแล้ว ท่านเป็นแม่และพ่อ สำหรับฉัน (บราห์มา) ท่านเป็นสามี และเป็นพ่อด้วย ท่านได้เข้ามาในฉัน (บราห์มา) และได้ทำให้ฉัน (บราห์มา) เป็นภรรยาของท่านและเป็นลูกของท่านด้วยเช่นกัน เหล่านี้เป็นประเด็นที่น่าสนุกสนานอย่างมากซึ่งลูกควรจะได้รับฟังด้วยตนเอง ลูกเองก็เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน หากลูกเข้าใจทุกสิ่งแล้ว จงอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น ถ้าลูกไม่สามารถอธิบาย นั่นหมายความว่าลูกเองนั้นยังไม่เข้าใจสิ่งใด ใครก็ตามสามารถบอกลูกได้ในทันทีว่าฉันนั้นเติบโตจากเมล็ดที่ไม่มีชีวิตอย่างไร จนกว่าพ่อมาและอธิบายความรู้ของต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาราชโวยณะกับพ่อและกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก สิ่งนี้ควรจะต้องอยู่ในสติปัญญาของลูก นี่เป็นความสัมพันธ์สองทาง ที่นั่น ลูกมีความสัมพันธ์เดียว ลูกไม่ได้จดจำพ่อเหนือโลก ที่นี้ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นบ่วงพันธะ ลูกรู้ว่าในเวลาที่คุณอยู่ในบ่วงพันธะนั้นด้วยเช่นกัน ลูกได้เข้ามาสู่ความสัมพันธ์กับพ่อเพื่อจะกลับมาเป็นอิสระจากพันธะนั้น ทุกวันนี้ มีการชี้แนะต่างๆ มากมาย พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน พวกเขาแม้กระทั่งต่อสู้กันด้วยเรื่องของน้ำและพื้นดิน “นี่เป็นอาณาเขตของเรา สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในอาณาเขตของท่าน” พวกเขานั้นกลายเป็นผู้ที่มีการขีดจำกัดอย่างสมบูรณ์ พวกเขาได้หลงลืมไปแล้วว่าในยุคทอง ชาวบารัตเคยเป็นนายของความไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เคยเป็นนายได้หลงลืมสิ่งนี้ไปแล้ว แน่หนอนที่พวกเขาต้องลืม เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่พ่อจะสามารถมาและอธิบายแก่ลูก ลูกรู้สิ่งเหล่านี้ในเวลา ที่นั่น มีบ่วงพันธะ ที่นั่นลูกมีความสัมพันธ์กับแม่และพ่อ ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำตามศรัทธาและกำลังรับมรดกของความสุกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: พ่อได้ให้มรดกของความสุกแก่ลูก และแล้วใครสาปแช่งลูก? มายา ราวัน มีความทุกข์ในการสาปแช่งและความสุขในมรดก ผู้คนไม่รู้ว่าใครให้มรดกของความทุกข์แก่พวกเขา พ่อได้ก่อตั้งยุคทองและดังนั้นอย่างแน่อนที่ท่านจะให้มรดกของความสุกแก่ลูก พ่อ นั้นจะไม่เรียกว่าผู้ที่ให้มรดกของความทุกข์แก่ลูก เป็นศัตรูที่ให้ความทุกข์แก่ลูก อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาได้นำสิ่งต่างๆ ของช่วงระยะเวลาหนึ่งไปไว้ช่วงเวลาอื่น พวกเขาพูดว่าลังกานั้นถูกรุดปล้นและมีการนำทองคำไป ไม่ได้มีทองคำใดๆ ในศรีลังกา ทองคำนั้นถูกพบในเหมืองและในแม่น้ำบางแห่ง เวลาที่ลูกๆ รู้ว่านี่เป็นละครโลกที่คงอยู่ตลอดไป ความรู้นี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งใดและไม่สามารถอธิบายสิ่งใดจะได้รับสถานภาพใด? พวกเขาจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา มีความแตกต่างระหว่างราชาราชินีและปวงประชา เช่นที่มาจากและบาบาประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง ดังนั้นด้วย ลูกควรทำความเพียรพยายามและศึกษามากมายที่ลูกนั้นจะนั่งบนบัลลังก์ของมาจากและบาบาและกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ มีการให้การล่อใจอย่างมากมายแก่ลูก นี่คือการราชโวยณะ ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยราชโวยณะ อย่างน้อยที่สุดทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ลูกกลายเป็นปวงประชา มีคำพูดเสมอว่า: ทำตามพ่อ ลูกเป็นลูกๆ ของท่าน มีพ่อนั้น และแล้วพ่อนั้นและแล้วก็มีแม่ด้วยเช่นกัน เธอ นั้นเป็นอันดับหนึ่งในการทำตามท่าน ลูกคือพี่น้องหญิงชาย ต้องมีพ่อผู้เดียว ทุกคนพูดว่า: “โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” และดังนั้นทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย ไม่ได้มีความสัมพันธ์อื่นใดมากมาย พี่น้องหญิงชายก็เท่านั้นเอง พวกเขามีพ่อ มีปู่ พี่น้องหญิงชาย และความสัมพันธ์มากมาย ที่นี้ มีพ่อเดียวและดาต้าเดียว มีประชาธิปไตยบราห์มาเดียวและสิ่งสร้างนั้นก็ถูกสร้างขึ้นผ่านท่าน ลูกๆ พี่น้องหญิงชาย ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ที่เหลือทั้งหมดจะไปและแขวนอยู่ในสัดส่วนของเขเองบนต้นไม้ พวกเขามีจุดหมายปลายทางของพวกเขา พวกเขาลงมาจากที่นั่น ตามลำดับกันไป ที่นี้มีบ่วงพันธะในชีวิต เมื่อดวงวิญญาณมาตอนเริ่มแรก พวกเขาก็มาสู่ความสุข ดังนั้นก่อนอื่นเป็นการหลุดพ้นในชีวิต ก่อนอื่นใดมีการหลุดพ้นในชีวิตของชาวบารัตในสวรรค์ พ่อบอกลูกถึงสิ่งต่างๆ ที่ดีมาก ของฉันคือครูที่

สูงส่งที่สุดเดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น กุมาริพูดว่า: ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียว กุมาริต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับสิ่งนี้ ในเมื่อลูกเป็นของรัฐบาลนี้ ลูกต้องซื้อแะตนเองในงานรับใช้ของพระเจ้า และแล้วลูกจะเฝ้าแต่ดำเนินต่อไปกับงานรับใช้ที่เป็นเช่นปีศาจได้อย่างไร? ลูกแต่ละคนได้รับคำแนะนำตามบ่วงกรรมของลูกเอง เป็นที่มองเห็นได้ว่าเธอเหล่านั้นสามารถที่จะเป็นอิสระหรือไม่ เมื่อใครบางคนนั้นมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด ที่ดี เธอก็สามารถคงอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าเท่านั้น ลูกๆ กำลังทำงานรับใช้ของพระเจ้า งานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นนั้นปราศจากกิเลส เราคือกองทัพ พระเจ้ากำลังสอนเราถึงวิธีการรบรากับมายา รวายเป็นศัตรูที่เก่าแก่ที่สุดของเรา เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อยู่ ลูกจะเอาชนะราวันและแล้วก็กลายเป็นเช่นเพชร ลูกๆ ควรที่จะมีความกล้าหาญและความซื่อสัตย์นั้น ผู้คนเฝ้าแต่ต่อสู้ ทุกหนแห่งที่ลูกมองดู ไม่มีสิ่งใดแต่เป็นการต่อสู้ เราไม่ได้ต่อสู้กับใคร พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป แล้วมายาจะไม่จุ่มลูก และแล้ว จดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องถ่ายทอดสิ่งนี้แก่ใครบางคนด้วย ให้คำแนะนำของพ่อและเชื่อมโยงของสติปัญญาของพวกเขา กับท่าน ท่านเป็นแม่และพ่อของเรา ในเมื่อชีพบาบาเป็นพ่อ บอกเราสิว่าแม่ของพวกเขาใคร เหล่านี้เป็นประเด็นที่แสนจะลึกลับด้วย ลูกถามพวกเขาว่าพ่อของดวงวิญญาณคือใคร พวกเขาจะเขียนว่า: ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า โอเค ดังนั้นแม่อยู่ที่ไหน? ท่านจะสามารถสร้างลูกๆ โดยที่ไม่มีแม่ได้อย่างไร? ดังนั้น พวกเขาก็จะต้องตรงไปหาแม่ของชาวโลก(จากกัธอัมบา) อัจชะ ในกรณีนั้น จากกัธอัมบาถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร? ไม่มีใครรู้อยู่ ลูกรู้ว่าสวรรค์เป็นลูกสาวของบราห์มา เธอ นั้นเกิดจากปากด้วย เพียงพ่อเท่านั้นเป็นผู้สร้าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ของฉันคือครูที่สูงส่งที่สุดเดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น มีศรัทธาใน จงศึกษาเล่าเรียนเหมือนกับแม่และพ่อ ทำตามท่านทั้งสองอย่างเต็มที่ในความเพียรพยายามของลูก
2. ตัดพันธะของร่างกายออกไปจากสติปัญญาของลูก ทำตามการชี้แนะที่สูงส่งและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอทำงานรับใช้ของพระเจ้า

พร: ขอให้ลูกเป็นจุดของความอดทน และแทนการก้าวห่างออกไป จงปรับตัวลูกเอง ลูกบางคนขาดความอดทน ดังนั้นใบหน้าของลูกเปลี่ยนอย่างรวดเร็วมากแม้กับสถานการณ์ที่เล็กน้อย และแล้วลูกก็หวาดกลัวและคิดถึงการเปลี่ยนสถานที่ของลูก หรือเปลี่ยนบุคคลที่มารบกวนลูก ลูกจะไม่เปลี่ยนตนเอง แต่จะเคลื่อนห่างไปจากผู้อื่น ดังนั้นแทนการเปลี่ยนสถานที่ของลูก หรือการเปลี่ยนผู้อื่น จงเปลี่ยนตนเอง และกลายเป็นจุดของความอดทน เรียนรู้ที่จะ ปรับตนเองให้เข้ากับทุกคนอื่น

คติพจน์: การให้เหตุผลกับพฤติกรรมของลูกบนพื้นฐานของการเห็นแก่ประโยชน์ผู้อื่นเป็นคุณสมบัติของโยคี

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน อย่าได้ขาดการศึกษาเล่าเรียน จะมีความใส่ใจในการศึกษาได้เมื่อมีศรัทธาที่ไม่ขาดตอน ในพ่อผู้ที่กำลังสอนลูก เพียงลูกที่มีศรัทธาในสติปัญญาของเขาเท่านั้นจึงสามารถทำงานรับใช้
- คำถาม:** ด้วยการได้ฟังเรื่องราวใจของลูกที่บัปตาดามีความยินดีอย่างมาก?
- คำตอบ:** เมื่อลูกเขียนข่าวงานรับใช้ของเขาว่า: “บาบาววันนี้ฉันอธิบายแก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่งและให้คำแนะนำของสองพ่อแก่เขา และทำงานรับใช้ประเภทนี้” บาบามีความสุขอย่างมากที่จะอ่านจดหมายเช่นนั้น ท้องของบาบาไม่สามารถ อิ่มได้ด้วยผลการได้รับจดหมายที่เพียงมีความรักและการจดจำระลึกถึงและสภาวะความเป็นอยู่ที่ดีของลูก เท่านั้น บาบามีความสุขที่จะมองเห็นลูกที่เป็นผู้ช่วยของท่าน เหตุนี้เองลูกจึงควรทำงานรับใช้และเขียนข่าว นั้นให้แก่บาบา
- เพลง:** มาเกิดผู้เป็นแม่ เราไปด้วยกันเกิด...

โอมชานติ ลูกรู้ว่าลูกต้องจากโลกของหนามไปสู่โลกของดอกไม้ โลกยุคทองจะเรียกว่าโลกของดอกไม้ที่สูงส่ง ในยุค เหล็กมนุษย์เป็นเช่นหนาม พวกเขาทุกชั่วระหมและเฝ้าแต่ให้ความทุกข์ซึ่งกันและกัน เวลาลูกมีความสุขที่ว่าเราจะไปสู่ดิน แดนของดอกไม้ที่สูงส่งที่มีแต่ความสุข ลูกต้องเข้าใจความลับของการไปที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกจะไปที่นั่นได้เมื่อลูกศึกษา มาอย่างดีมาก ก่อนอื่นใดลูกจำเป็นต้องมีศรัทธาว่าเป็นใครที่กำลังสอนลูก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ลูกเขียนไว้ในพระเวทย์หรือ คัมภีร์ แม้ว่าราชาโยคะลูกกล่าวถึงในกิตะ มีการศึกษาเล่าเรียนเพื่ออาณาจักร ดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะมีการให้อาณาจักร ในยุคทอง ก่อนอื่นใดต้องมีศรัทธาในผู้ที่กำลังสอนลูก ผู้หนึ่งไม่ใช่ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา หรือมนุษย์ ผู้หนึ่งคือผู้ที่ไม่มีตัวตน พ่อ ของดวงวิญญาณทั้งหมด -พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพียงผู้ที่มีศรัทธาเช่นที่เขามีในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมีศรัทธา นั้นในเวลานี้ได้ ลูกสามารถมองเห็นได้ว่าเพื่อที่จะไปสู่โลกของดอกไม้แห่งสวรรค์ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายาม ของตนเอง เพียงเมื่อลูกมีศรัทธาก่อนเท่านั้นที่ลูกจะชื่องแวะในการศึกษาทันที พวกเขาได้เขียนในคัมภีร์ว่าพระเจ้า กฤษณะพูด พร้อมกันกับสิ่งนั้นพวกเขาได้เขียนด้วยเช่นกันว่าไฟบุษยาญูของความรู้ของรูตรา สิ่งเหล่านี้คือประเด็นของ ความรู้ แล้วพวกเขาก็ได้ให้ขลุ่ยไม้ไผ่แก่กฤษณะ มีคำสรรเสริญด้วยเช่นกันว่ามีเวทย์มนต์ของพระเจ้าในขลุ่ยของท่าน ไม่ สามารถมีเวทย์มนต์ของพระเจ้าในขลุ่ยไม้ไผ่ ขลุ่ยนั้นสามารถเป่าด้วยปาก พวกเขาแสดงให้เห็นวัยเด็กของ กฤษณะเท่านั้น และวิธีที่พวกเขาเล่นกันในหมู่พวกเขาเอง ควรมีความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ ลูกเข้าใจอย่างแท้จริงที่นี่คือ ราชาโยคะ นั่นคือเป็นโยคะกับผู้สอนการศึกษาเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรแก่ลูก ท่านมาที่นี่และสอนลูกเป็นการ ส่วนตัว ไม่มีเรื่องของขลุ่ยไม้ไผ่ในสิ่งนี้ สิ่งเหล่านี้พิเศษสุดไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนมาและสอนเราด้วยตัวท่านเอง เกี่ยวกับกฤษณะเช่นกันพวกเขาพูดว่ามีเวทย์มนต์ของพระเจ้าในขลุ่ยของเขา ดังนั้นคุณตา(พระเจ้า)ต้องเป็นผู้อื่น เราจะไม่ เรียกกฤษณะว่าคูด้า คูด้าคือคูด้า ท่านผู้เดียวลูกเรียกว่านักมายากล นักมายากลเองมาและแสดงเวทย์มนต์ของท่านแก่ลูก และประทานนิมิตแก่ลูก แม้กระนั้นท่านสอนลูกเพื่อจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีรามมองเห็นดินแดนสีขาวดีและร้าย ราชที่นั่นเช่นกัน แต่เธอไม่ได้ศึกษาราชโยคะ สิ่งต่างๆของราชาโยคะไม่ได้ลูกกล่าวถึงในคัมภีร์ใด ไม่มีใครที่สอนมีรา ชื่อ ของมีราลูกกล่าวถึงในลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา นี่คือนักประจำของความรู้ มีความแตกต่างราวกับกลางวันและ กลางคืน ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกจะกลับมาสูงส่งมากตามเท่าที่ลูกรับความรู้ เช่นเดียวกันที่มีลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา และสิ่งนั้นตามลำดับกันไป ชื่อของมีราโด่งดังอย่างมากแต่ไม่มีใครมีความรู้นี้ ดังนั้นลูกควรอธิบายแก่พวกเขาว่าเป็นพ่อ ผู้ทรงอำนาจที่ให้ความรู้นี้แก่ลูก มีคำกล่าวถึงท่านว่าท่านสร้างบราห์มินผ่านปากดอกบัวของบราห์มา และบอกสาระของ พระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่พวกเขา เพราะชีพบาบาไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านอธิบายคัมภีร์ต่างๆผ่านบราห์มา วิธีการนี้ได้ ลูกสร้างขึ้น อย่างไรก็ตามเป็นผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ได้ถูกแสดงไว้ว่าสาระทั้งหมดนั้นถูกถ่ายทอด ผ่านบราห์มา ดังนั้นจึงต้องมีบางคนอื่นที่อธิบายสิ่งนี้ทั้งหมด เวลาลูกกำลังมองเห็นในทางปฏิบัติว่าชีพบาบาผู้เป็น มหาสมุทรแห่งความรู้เป็นบาบาของเราด้วยเช่นกัน และในเวลานี้ท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ท่านมาใน บารัตเท่านั้นและอย่างแน่นอนที่ท่านเข้ามาในร่างของบางคน เป็นร่างของบราห์มา เป็นสิ่งจำเป็นที่จะมีประชาบิดาบราห์มา อย่างแท้จริงที่พ่อมาและก่อตั้งศาสนาบราห์มินผ่านประชาบิดาบราห์มา ศาสนาถูกสร้างขึ้นอย่างไร ลูกรูสิ่งนี้เช่นกัน ลูกคือ ลูกของบราห์มาในทางปฏิบัติ ลูกพูดว่าลูกคือบราห์มินและลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ผู้เป็นสาวกนั้นไม่ เคยประกาศสิทธิในมรดก เป็นลูกเท่านั้นที่ประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ ลูกได้มาและกลายเป็นลูกๆที่ไม่มีขีดจำกัดของ

ท่าน กล่าวได้ว่าพวกเขาเป็นสาวกของพระคริสต์ ไม่ใช่ลูกของเขา พระพุทธเจ้าและภรรยานักมีสาวกด้วยเช่นกันแต่ไม่ใช่ลูก
ที่ลูกคือลูก ประชาบิดาคือพ่อของลูก และชีพบบาคือพ่อของลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่นั้นไม่มีตัวตนและผู้ที่มีตัวตนนั้นแยก
ออกไป ชีพบบาได้สร้างลูกผ่านผู้ที่มีตัวตนนี้ ในหมู่ลูกเช่นกันบางคนมีศรัทธาที่มั่นคง ในขณะที่บางคนไม่มี ลืตเตอร์
นั้นใหญ่โตอย่างมาก ลูกต้องทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกและศึกษาความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกต้อง
ทำความเพียรพยายามอย่างมากในการศึกษานั้น ที่นี้เช่นกันพ่อพูดว่า อย่างแน่นอนศึกษาเป็นเวลา 1 ชั่วโมงหรือครึ่ง
ชั่วโมง หากมีเหตุผลใดที่ลูกไม่สามารถศึกษาทุกวัน เริ่มแรกศึกษาเป็นเวลาเจ็ดวันแล้วดำเนินการศึกษาของลูกบน
พื้นฐานของมูรลี เมื่อลูกเข้าใจเป้าหมายแล้วลูกต้องเข้าใจถึงกันไปไม่ ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดถูกรวมไว้ในวงจร ได้มี
การอธิบายความลับของ 84 ชาติเกิดแก่ลูกด้วยเช่นกัน รูปภาพของต้นไม้มีรายละเอียดในขณะที่รูปภาพของวงจรแสดงให้เห็น
เห็นทุกสิ่งโดยสรุปในสาระ มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าสิ่งเหล่านี้คือศาสนาของโลกมนุษย์ที่หลากหลาย เริ่มแรกมี
ศาสนาเดียวแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้น รากฐานปรากฏขึ้นมาอย่างไรนั้นลูกแสดงให้เห็นในต้นไม้ด้วยเช่นกัน นี่คือการ
ลับที่ง่ายดายเช่นนั้น ลูกต้องเข้าใจละครและต้นไม้ สร้างสมสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกและอธิบายแก่ผู้อื่น อย่างแน่นอนลูก
ต้องอธิบายประเด็นของสองพ่อ ลูกได้รับอำนาจการปกครองตนเองจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นอย่างแน่นอนลูกต้อง
ศึกษาราชายะ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ และนั่นเรียกว่าดินแดนของภุมมะด้วยเช่นกัน
ดินแดนของภุมมะไม่สามารถได้รับการก่อตั้งในดินแดนของคันส์(ปีศาจ) และเหตุนี้เองจึงมียุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่
คือยุคแห่งการบรรจบพบกันสำหรับลูกในขณะนี้สำหรับทุกคนอื่นเป็นยุคเหล็ก ลูกคือผู้ที่จะไปจากยุคแห่งการบรรจบพบ
กันสู่ยุคทองเท่านั้น ลูกต้องมีศรัทธาในเวลานี้เราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน หากลูกจดจำยุคแห่งการบรรจบพบกันลูก
จะจดจำยุคทองด้วยเช่นกัน และจดจำพ่อผู้ที่ก่อตั้งยุคทองด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกสิ่งนี้ช้าแล้วช้าแล้ว ลูกเข้าใจว่า
ในเวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พวกเขาได้
ทำความผิดพลาดในกิตะ เป็นภควัตและมหาภารตะเท่านั้นที่มีความเชื่อมโยงกับกิตะ พ่ออธิบายว่าลูกทั้งหมดคือสีดาและ
พ่อคือราม ลูกอยู่ในลังกาอาณาจักรของราวัน ไม่ใช่ลังกาอื่น ไม่ใช่ว่าเคยมีอาณาจักรของราวันที่นี่ ไม่มีลังกาใดๆ ในยุค
ทอง ที่นั่น(ในศรีลังกา)พวกเขามีศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธได้กระจายไปอย่างมากในเวลานี้ ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าบารัต
นั้นบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เคยมีความสงบและความสุข มีเพียงศาสนาเทพเดียว ก่อนอื่นใดต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าท่านคือ
พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา และเราต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากท่าน ลูกต้องไม่พลาดในความเพียรพยายามแม้แต่น้อย
ลูกสามารถเพียรพยายามอย่างไรถ้าลูกไม่มีศรัทธา เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าพ่อกำลังสอนเราและเรากำลังได้รับมรดกแห่ง
สวรรค์ของเราและความสุขที่สม่างเสมอจากท่าน ลูกจะไม่นั่งในโรงเรียนโดยปราศจากศรัทธาหรือเป้าหมายและวัตถุประสงค์
ประสงค์ใช้ไหม? มีวิชามากมายที่นั่น ดังนั้นจึงมีช่องว่าง ที่นี้มีเพียงวิชาเดียว อาณาจักรที่ใหญ่โตเช่นนั้นได้รับการก่อตั้ง
ผ่านเพียงวิชาเดียว ผู้ที่ไม่ศึกษาจะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่ศึกษา ในหมู่ปวงประชาเช่นกันผู้ที่มิมีสถานะที่ต่ำจะก้มลง
เบื้องหน้าปวงประชาที่ดี ปวงประชานั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน บางคนยากจนและบางคนร่ำรวย ผู้หนึ่งจะเหมือนกับ
อีกผู้หนึ่งไม่ได้ ละครนี้เป็นเช่นนั้นเอง! รูปลักษณะของมนุษย์ทั้งหมดถูกกำหนดในละครเพื่อพวกเขาจะเล่นบทบาท สิ่งเหล่านี้
คือประเด็นที่ลึกซึ้งมาก ประเด็นเหล่านั้นต้องได้รับการสร้างสมและอธิบายอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่ใช่ทุกคนสามารถ
อธิบายประเด็นเหล่านั้น พ่อได้อธิบายสิ่งที่ดีเช่นนั้นแก่ลูก ศรัทธาเท่านั้นทำให้มีชัยชนะ เพียงเมื่อมีศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะ
ศึกษาเล่าเรียนได้ บางคนพัฒนาความสงสัยในสติปัญญาของเขาและหยุดศึกษาเล่าเรียน มายายิ่งใหญ่อย่างที่เธอสร้างพายุ
และนำความสงสัยมาในทันที ผู้ที่มีความสงสัยในสติปัญญาถูกนำไปสู่การทำลายล้าง ผู้ที่ไต่เต้าพัฒนาลัทธิมนต์ทิพย์แห่ง
สวรรค์ ในขณะที่ผู้ที่ตกลงมาถูกบดขยี้เป็นเศษเล็กเศษน้อยอย่างสิ้นเชิง มีความแตกต่างอย่างมากมาย หากบางคนตกลง
มาเขาก็กลายเป็นสัปเหร่อ และหากเขาไต่เต้าพัฒนาเขาก็กลายเป็นจักรพรรดิ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับลูกศึกษาอย่างไร ลูกเคย
ได้ยินมาก่อนหรือไม่ว่าผู้ที่ไม่มีตัวตนกลายเป็นครูอย่างไร เวลานี้ลูกกำลังรับฟังจากชีพบบา ลูกมีศรัทธาว่าพ่อคือพ่อของ
ลูกผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ที่ได้มาไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีศรัทธาว่าลูกต้องกลายเป็นผู้ปกครองโลกผ่านความรู้
สิ่งนี้อยู่ในศรัทธาของลูกว่ามาสายสร้างอุปสรรค ศัตรูของลูกกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู้ว่ามาคือศัตรูของลูก เธอ
หลอกลวงลูกช้าแล้วช้าแล้ว เธอทำให้ลูกมีความสงสัยในการศึกษา ลูกมากมายพัฒนาความสงสัยและหยุดศึกษา เมื่อลูก
หยุดศึกษาก็หมายถึงลูกจากพ่อ ครู และสัจกูด้วยเช่นกัน ครูเหล่านั้นเฝ้าแต่เปลี่ยนไป พวกเขามีครูมากมาย ผู้ที่คือสัจกู
เดียวเท่านั้น ผู้ที่ไม่ได้สรรเสริญตัวท่านเอง พ่อให้คำแนะนำของท่านเอง ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลงว่าขอคารวะต่อชีวา
ท่านคือแม่และพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขาเพียงเฝ้าแต่พูดสิ่งนี้และกราบไหว้บูชาท่าน เวลานี้ลูกรู้ว่าชีวา
คือใคร หลังจากชีวาก็มีบราห์มาและสร้สวตี ลักษมีและนารายณ์หลังจากพวกเขา เริ่มแรกคือชีพบบาแล้วก็บราห์มา
วิษณุและชางกา พ่อพูดว่าก่อนอื่นใดพ่อเข้ามาในบราห์มา พ่อสร้างเขาก่อน การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มาแล้วบราห์มาก็
กลายเป็นวิษณุและหล่อเลี้ยงสิ่งนั้น ลูกควรจดประเด็นเหล่านั้นทั้งหมดลงไปแล้วลูกก็ควรพยายามและอธิบายประเด็นเหล่านี้

นี้แก่ผู้อื่น บางนั้นอธิบายอย่างดีมาก สิ่งนั้นคือประเด็นที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิงสำหรับบาบา บางครั้งชีพบาบาอธิบายและบางครั้งผู้นิธิบาย ลูกต้องคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังอธิบายแก่ลูก บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยการจดจำชีพบาบา เพียงคิดว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังให้ประเด็นใหม่แก่ลูกผ่านผู้นี้ ท่านอธิบายด้วยกลยุทธ์ที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นลูกควรเข้าใจด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดลูกต้องมีศรัทธา แม้กระทั่งในเจ็ดวันบางคนสามารถได้รับการแต่งตั้งสืบสันอย่างดีมาก อย่างไรก็ตามตามมานั้นหลักแหลมอย่างมากเช่นกัน ก่อนอื่นใดต้องมีศรัทธาว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้สร้างแห่งสวรรค์ ดังนั้นอย่างแน่นอนท่านจะสอนราชาโยคะแก่เรา กฎณะไม่สามารถสอนราชา โยคะ กฎณะต้องมาในยุคทอง ชีพบาบาคือผู้สร้างสวรรค์ บางคนอาจจะพูดว่าท่านเข้ามาในร่างของกฎณะ อย่างไรก็ตามกฎณะไม่สามารถมาในรูปแบบนั้นในเวลานี้ เขาต้องมาในยุคทอง บาบาไม่ได้ถือกำเนิดผ่านครรภ์ของใคร ท่านเข้ามาในร่างของผู้นี้และให้คำแนะนำของเขาวาเหตุใดท่านจึงตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา เขาเล่นบทบาทของเขาตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงตอนจบ ลูกได้รับชื่อที่ดีมากเช่นกัน ชื่อของลูกมากมายที่ได้รับมาเป็นสิ่งที่อัศจรรย์ว่า ชื่อของ 200-250 ชื่อได้มาในทันที แม้กระทั่งบราห์มินที่นั้นก็ไม่สามารถให้ชื่อมากมายเท่านั้นได้ ผู้เข้ามานำชื่อเหล่านั้นมาในทันที พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ชื่อเหล่านั้นแก่ลูก เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์พอนั้นน่าอัศจรรย์และเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นน่าอัศจรรย์ ลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชา รูปภาพของลักษมีและนารายณ์นั้นชัดเจนอย่างมาก เบื้องบนพวกเขารูปภาพของตรีมูรติถูกต้องแม่นยำอย่างมาก อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องใช้ 84 ชาตเกิด ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กพวกเขาไม่บริสุทธิ์ และในตอนเริ่มต้นของยุคทองพวกเขาบริสุทธิ์ ลูกต้องให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ของลูกว่าบาบาเราได้พิมพ์แผ่นพับเล็กๆ เหล่านี้ด้วยเช่นกัน บนยอดสุดควรเป็นชีวาแล้วก็ตามคำแนะนำของตรีมูรติและสองพ่อ ประเด็นนี้ควรอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน ให้มีการพิมพ์แผ่นพับเช่นนั้นทำงานรับใช้อย่างมากและให้ชาวแก่บาบา และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถไต่หัวใจของพ่อได้ อย่างได้เพียงแต่เขียนจดหมายเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของลูกแก่บาบา แต่ทำงานรับใช้และเขียนข่าวงานรับใช้นั้นว่าบาบาฉันทำงานรับใช้และงานรับใช้นี้ กระเพาะของบาบาจะไม่กลับมาเต็มเปี่ยมเพียงด้วยการที่ลูกส่งความรักและการจดจำระลึกถึงมา ในวันนี้ฉันอธิบายแก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ในวันนี้ฉันรับใช้สามิของนั้นและเรามีความสุขอย่างมาก ลูกควรเขียนข่าวของงานรับใช้เช่นนั้นแก่บาบา ประเด็นของสองพ่อคือ ประเด็นหลักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้ที่ให้โชคของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ลูกคือลูกที่แสนหวานอย่างมาก พ่ออธิบายว่าลูกทั้งหมดคือลูกที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดู ลูกมากมายทั้งหมดสามารถเป็นลูกที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นคือสาวกของศาสนานั้น ที่นี้ลูกคือลูก พ่อฉันฟังพอใจด้วยเช่นกันที่มองเห็นลูกเช่นนั้น ลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อ เวลานั้นลูกกำลังเล่นบทบาทสุดท้าย ลูกกลายเป็นมิตรร่วมทางของพ่อเพื่อช่วยพ่อก่อตั้งสวรรค์ นี่คือไพบูลย์ของความรู้ของรูद्रา ชีพบาบาที่ฆ่าลูกส่งเวทย์เพื่อได้รับอาณาจักร ชีพบาบาทำการก่อตั้งของสวรรค์อย่างไร ก่อนอื่นใดท่านสร้างไพบูลย์ของความรู้ของรูद्रาผ่านบราห์มาและบราห์มิน ผู้ที่สวรรค์ได้รับการก่อตั้ง ดังนั้นอย่างแน่นอนลูกบราห์มินต้องดูแลไพบูลย์นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาเล่าเรียนด้วยศรัทธาในสติปัญญา อย่าได้แสดงความสงสัยใดเกี่ยวกับสถานการณ์ใด ในความศรัทธาเท่านั้นที่มีชัยชนะ

2. กลายเป็นมิตรร่วมทางของพ่อและผู้ช่วยที่สมบูรณ์ในการก่อตั้งสวรรค์ กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงผู้ซึ่งดูแลไพบูลย์

พร: พร: ขอให้ลูกเคลื่อนไหวไปขณะที่รู้จักปรัชญาแห่งกรรม เช่นตัวของความรู้และกลับเป็นอิสระจากบ่วงกรรมใดๆ

ลูกๆบางคนใช้แรงบังคับและละทิ้งทุกสิ่ง พวกเขาออกห่างและละวางด้วยร่างกาย แต่เพราะยังมีบ่วงกรรมบางอย่างในจิตใจของพวกเขา จึงมีแรงดึงดูด สติปัญญาของพวกเขาถูกดึงดูด นี่กลายเป็นอุปสรรคที่ใหญ่โต ดังนั้น ถึงแม้ลูกต้องการที่จะออกห่างไปจากใครบางคน ก่อนอื่นใดให้มีการตรวจสอบกับดวงวิญญาณเครื่องมือ เพราะนี่คือปรัชญาของกรรม เมื่อลูกตัดขาดโดยแรงบังคับ จิตใจของลูกถูกดึงดูดไปสู่สิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้นจงรู้จักปรัชญาแห่งกรรมดังเช่นตัวของความรู้และให้มีการตรวจสอบสิ่งนั้น และแล้วลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงกรรมใดๆอย่างง่ายดาย

คติพจน์: ตั้งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองของคุณ และมาจะอุทิศตนเองให้แก่ลูก

***** โอม ชานติ *****

เพลง: อยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานอาจเข้าใจความหมายของเพลงนี้ด้วยตนเองแล้ว เวลานี้ลูกต้องเป็นของพ่อขณะที่มีชีวิต และลูกยังต้องลืมและทิ้งโลกเก่าที่เรียกว่ากันบั้งของนรกอีกด้วย ลูกต้องลืมกันบั้งของนรกและจดจำสวรรค์ จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ โลกเก่าต้องถูกจัดออกไปจากสติปัญญาของลูก ความเพียรพยายามจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ มันเป็นปวงกรรมจากหลายชาติเกิด ไม่ใช่ปวงกรรมของชาติเกิดเดียวแต่จากหลายชาติเกิด บาปจำนวนมากได้ถูกกระทำกับผู้คนจำนวนมากมาย การใช้ชาติเกิดทำให้มีประสบการณ์กับผลของสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ดังนั้นโลกของปวงกรรมนี้จึงต้องถูกลืม นี่คือโลกที่สกปรกและร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ จงจัดการติดยึดของลูกออกไปจากสิ่งนั้น ผู้ที่ยากจนจะจัดการติดยึดได้อย่างง่ายดาย แต่ผู้ที่ร่ำรวยจะมีความยากลำบากในการทำสิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าตนกำลังนั่งอยู่ในสวรรค์อย่างมีความสุขและคนยากจนไม่มีความสุข จริงๆแล้วทั้งบาร์ตยาจน แต่ในบาร์ตนั้นคนจนจะรับความรู้ที่อย่างรวดเร็ว พ่อมาที่นี่ก็เพื่อพวกเขา คนจนจะได้รับมรดกที่ใหญ่กว่า หากลูกมองดูทุกศูนย์ แทนจะไม่มีคนรวยอยู่กันเลย ผู้หญิงที่มานั้นก็ยมาจากรอบครัวที่ยากจนอีกด้วย คนรวยจะได้รับความสุขจากสามิ เหตุนี้เองที่โยคะสติปัญญาของพวกเขาจึงไม่สามารถถูกจัดออกไปจากสามิได้ โดยทั่วไปแล้ว คนจนคือผู้ที่รับความรู้ พ่อที่ทุกคนจดจำนั้นคือ เจ้าของคนจน อย่างไรก็ตาม ตามละครแล้ว ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะไม่รู้จักพระเจ้า พระเจ้าคือผู้ปกครองรักษาผู้เลื่อมใสศรัทธา พ่อผู้เดียว ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตคือ ผู้เดียวที่ให้ผลจากความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูกๆ เวลานี้ลูกๆ กำลังรับฟังสิ่งต่างๆเกี่ยวกับความรู้จากพ่อ ความรู้นี้จะอยู่ในสติปัญญาของลูกที่มีสติปัญญากว้างไกลและไร้ขีดจำกัดและผู้ที่ทำลายการติดยึดแล้ว ผู้ที่มีสติปัญญาคิดว่า “นี่คือสามิของฉัน” หรือ “นี่คือทรัพย์สมบัติของฉัน” จะไม่สามารถรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ผู้ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้างนั้นจะได้รับสิทธิ์ในสถานภาพ ลูกจะรับมรดกได้อย่างไรโดยที่ไม่รู้จักพ่อเล่า ไม่มีประโยชน์เพียงแค่เรียกเจ้าบ่าวว่า เจ้าบ่าว ลูกหมั้นกับเจ้าบ่าวได้อย่างไรเล่าโดยที่ไม่รู้จักท่าน เมื่อกุมารจะถูกหมั้นหมาย พวกเขาจะแสดงรูปภาพของเขาให้เธอดูว่า เขาคือลูกชายของผู้นั้นผู้นี้และเขาทำอาชีพนี้ ก่อนหน้านั้น พวกเขาไม่เคยแสดงรูปภาพให้เห็น เพียงแค่จัดการให้พวกเขาหมั้นกันเท่านั้น แต่กระนั้นก็ตามพวกเขาจะยังคงบอกเธอว่าเขาทำอาชีพอะไร ที่นี้ ลูกบางคนไม่รู้จักพ่อหรือเจ้าบ่าวของตน แล้วพวกเขาจะหมั้นกันได้อย่างไรเล่า สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป การหมั้นหมายของบางคนไม่ได้ถูกกำหนดไว้ พวกเขาไม่ได้จดจำเจ้าบ่าวเหนือโลก พวกเขาจดจำเจ้าบ่าวทางโลกและความสัมพันธ์ทางโลกอย่างต่อเนื่อง สิ่งนั้นจึงหมายถึงการหมั้นหมายที่ไม่หนักแน่นมั่นคง พวกเขาเรียกว่าลูกเลี้ยง ลูกที่เข้มแข็งและมั่นคงหนักแน่นเรียกว่าลูกที่แท้จริง มีลูกที่แท้จริงเพียงไม่กี่คน ลูกจำนวนมากเคยมาบัพติศมาแต่พวกเขาจำนวนมากก็อ่อนแอ แม้แต่เจ้าบ่าวของตนเองพวกเขาก็ยังจำไม่ได้ เช่นที่ปรอทไม่สามารถคงอยู่ในอุ้งมือของลูกได้ การจดจำระลึกถึงจึงเป็นเรื่องยากเช่นกัน ลูกลืมบาปชั่วแล้วชั่วเล่า แม้แต่ผู้ที่อยูมา 25-30 ปีก็จดจำท่านไม่ได้เต็มที่ ลูกรู้ว่าเจ้าบ่าวเหนือโลกจะทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีอยู่ในสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด ท่านผู้เดียวที่รู้เกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ท่านอธิบายมากมายให้แก่เจ้าสาวของท่านแต่สิ่งนั้นก็ยังไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา! สติปัญญาของพวกเขา ลืมลูกคลุกคลานอยู่ในปวงพันธะของโลกเก่าอยู่เรื่อยๆ พวกเขาไม่เข้าใจว่าตนอยู่ในปวงพันธะ ต้องมีความสัมพันธ์กับผู้เดียว ที่เหลือทั้งหมดนั้นคือปวงพันธะ พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆว่า จงมีความสัมพันธ์กับผู้เดียว ท่านคือผู้ที่ให้การสอนกับลูกๆเกี่ยวกับตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกรู้ว่ามิกิจกรรมของความรู้ครึ่งวงจรมีกิจกรรมของความเลื่อมใสศรัทธาครึ่งวงจรถูกได้รับมรดกของ 21 ชาติเกิดผ่านกิจกรรมของความรู้ ที่นั่นลูกสะโตประธาน แล้วจากสะโตประธาน ลูกจะลงมาสู่สภาพสะโต จากนั้นก็ต้องตกลงมาสู่สภาพราโจ เมื่อสิ้นสุดสภาพสะโต กิจกรรมของความรู้ก็จะถึง

จุดจบ ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นพร้อมกับยุคทองแดง เริ่มแรกความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่นสะท้อนประจักษ์ แล้วความเลื่อมใสศรัทธาก็เข้าสู่สภาพสะท้อน ราโจและตาโม เพราะต่อมาความเลื่อมใสศรัทธาได้รับการเจือปน ความเลื่อมใสศรัทธาจึงตกต่ำอย่างต่อเนื่อง เป็นเรื่องง่ายมากที่จะรับรู้สิ่งนี้และอธิบายให้แก่ใครก็ได้ ลูกๆ ต้องตัดทุกความสัมพันธ์ออกจากกันบึงของนรกและมีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อเดียว จงฝึกฝนที่จะมีทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียว ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ผู้ที่ยากจนจะทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก ดังนั้นคนจนจึงมีความยิ่งใหญ่ พ่อยังอุทิศตนเองให้แก่คนจนด้วยเช่นกัน ตอนเริ่มต้นเคยมีโกปปี (บราเธอร์) และแม่ๆ จำนวนมาก เวลานี้หลายคนไปแล้วและเหลืออยู่เพียงไม่กี่คนเท่านั้น มีแม่ๆ เหลืออยู่จำนวนเล็กน้อยเท่านั้น ใช่ ผู้หญิงบางคนที่มาจากรอบครัวร่ำรวยยังคงอยู่ที่นั่นด้วย เคยมีพระราชชนนีและพระเทวี ฯลฯ เวลานี้ลูกต้องอธิบายสิ่งหลักนั้นว่า อะไรคือคำแนะนำของพระเจ้าผู้ทุกคนจดจำ หากลูกไม่รู้จักพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่สอนราชาโยคะให้แก่ลูกและเปลี่ยนลูกจากผู้ชายธรรมดาให้เป็นนารายณ์ ลูกก็จะทำบาปและดูหมิ่นพ่ออยู่เรื่อยๆ มีการประชุมจำนวนมากเกิดขึ้น ผู้ที่ฉลาดมากๆ ต้องไปอธิบายที่นั่น ลูกควรอธิบายว่า คุณเข้าใจคำสรรเสริญของพระเวท แต่ไม่ได้รับประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น ประโยชน์จะได้รับการจากพ่อผู้เดียวที่เรารู้จัก แต่คุณไม่รู้จักท่าน โปรดมาและเราจะอธิบายให้คุณฟัง คุณจะรับมรดกได้อย่างไรหากไม่รู้จักพ่อ มรดกของพ่อคือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต การหลุดพ้นและการรอดพ้น พ่อเท่านั้นที่จะบอกคุณเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกควรจำไว้ว่าไม่มีประโยชน์ในเรื่องอื่นๆ ลูกต้องรู้จักพ่อและตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ในสิ่งนี้เช่นกัน มีกิจกรรมของความเลื่อมใสศรัทธาครึ่งวงจรมีการหลุดพ้นในชีวิตนั่นคือ กิจกรรมของความรู้ แม้ว่าพวกเขาจัดการประชุมแต่พวกเขาเองกลับรู้สึกสับสน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน เมื่อผู้คนจำนวนมากได้รับคำแนะนำ พวกเขาจะกล่าวว่า เป็นเรื่องมหัศจรรย์ พวกคุณบอกเราเกี่ยวกับความลับของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกพร้อมกับแสดงรูปภาพให้เราดูด้วย ลูกๆ ผู้เป็นแม่ควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก ผู้ชายพร้อมที่จะช่วยเหลือ พ่อให้คำสั่ง แต่กุมาริและแม่ๆ คือผู้ที่จะต้องทำสิ่งนั้น ทุกวันนี้มีคำสรรเสริญมากขึ้นให้กับกุมาริและผู้เป็นแม่ ผู้หญิงเป็นผู้ว่าการรัฐและนายกรัฐมนตรีอีกด้วย ด้านหนึ่งนั่นคือผู้หญิง(ที่มีตำแหน่งใหญ่โต)เหล่านั้นและอีกด้านหนึ่งคือลูกๆ ผู้เป็นแม่ แม่ของพื้นดาวาส พวกเขามีความกระตือรือร้นที่มากขึ้น เพราะเป็นอาณาจักรของพวกเขาเอง แม้กระนั้นลูกก็ไม่มีที่ดิน 3 ตารางฟุต พ่ออธิบายความลับมากมายให้แก่ลูกๆ เวลานี้ลูกได้รับมรดกสวรรค์ เจ้าบ่าวกำลังตกแต่งลูกและทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดินี การไม่เอาโยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับเจ้าบ่าวเช่นนั้นคือ ความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน ท่านอธิบายให้แก่ลูกๆ อย่างมากมาย ลูกแค่ต้องบอกพวกเขาถึงความแตกต่างระหว่างความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ในบาร์ดพวกเขาร้องเพลงว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในยามทุกข์และไม่มีใครจดจำท่านด้วยความสุข ทำให้ใครจะจดจำท่านในยามที่มีความสุขเล่า เวลานี้โลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา อย่างไรก็ตาม ลูกควรจะได้รับสิทธิในมรดกแห่งความสุขของลูกอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน แม่และพ่อรู้ว่าลูกแต่ละคนมีค่ามากเพียงใด เมื่อความตายใกล้เข้ามา ลูกจะถูกบอกว่า ลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่และเหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเป็นสภาพของลูก ลูกยังจะรู้อีกด้วยว่าลูกจะเป็นประชากร สาวใช้หรือคนรับใช้ประเภทใด ลูกจะได้รับการบอกกล่าวในทุกเรื่อง อ้อชะ ลูกบางคนคิดว่า วันนี้ ฉันอ่านมุรลิตีมาก อย่างไรก็ตาม ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ชีพบาบาคือผู้ที่มาช่วยลูก ลูกต้องไม่มีความหยิ่งยโสในตนเอง พ่อสอนลูกแล้วลูกก็ถ่ายทอดสิ่งนั้นให้แก่ผู้อื่น ถ้าไม่ใช่เพราะพ่อแล้ว สิ่งนั้นจะเป็นมุรลิตีของลูกได้อย่างไรเล่า ลูกๆ ของมุรลิดาร์ก็ควรจะเป็นมุรลิดาร์ มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถรับสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ อย่างไรก็ตามอาจจะมียุทธศาสตร์บางประการ เมื่อมีการเปิดศูนย์ ลูกจะได้รับพรมากมาย ลูกศึกษาเล่าเรียนมานานแล้ว ดังนั้นลูกจึงควรเปิดศูนย์ด้วยตนเองและเริ่มงานรับใช้ที่นั่น เมื่อลูกเองก็กำลังศึกษาอยู่ แล้วลูกจะสอนผู้อื่นไม่ได้เขี้ยวหรือ ผู้คนร้องขอบราห์มา กุมาริ ดังนั้นบาบาจึงเข้าใจว่าบางทีพวกเขาเองไม่ได้มีความรู้มากนัก แล้วพวกเขามาทำอะไรกันที่นั่นเล่า บาบาอธิบายว่า เมฆควรจะมา ทำตนเองให้สดชื่นแล้วไปประพรม ลูกจะรับสิทธิในสถานภาพได้อย่างไรจากวิธีอื่น ลูกพูดว่า “มาแม่และบาบา” ดังนั้นแน่นอนว่าลูกจึงควรรับสิทธิในบัลลังก์ ลูกๆ ไม่ควรมีความยโสว่าลูกให้บางสิ่งแก่บาบา ลูกไม่ได้ให้สิ่งใดเลย! บาบา มีอิสระเสรีที่จะให้เปลือกหอยกับลูกๆ และนับประสาอะไรกับเพชรเล่า อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมีทุกความสัมพันธ์ของลูกกับพ่อเดียวและขจัดโยคะสติปัญญาของลูกออกจากบ่วงพันธะจำนวนนับไม่ถ้วน จงหมั่น

หมายกับผู้อื่นเท่านั้นอย่างมั่นคงหนักแน่น อย่าปล่อยให้โยคะสติปัญญาลุ่มลึกลงคลาน

2. จงเป็นมูรลิดาร์เหมือนพ่อ อย่ามีความหยิ่งโง่ว่าลูกอ่านมูรลิตีมาก จงเป็นเมฆและเติมตนเองและไปประพรมทุกหนแห่ง ลูกศึกษาเล่าเรียนมาแล้ว ดังนั้น ลูกจึงควรเปิดศูนย์

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษ และทำให้ตนเองปลอดภัยจากการทำบาปของความอิจฉาริษยาโดยการมีพ่อไว้เบื้องหน้าลูก

เพราะด้วยความเท่าเทียมกันของดวงวิญญาณบราห์มิน ความอิจฉาริษยาเกิดขึ้น และเพราะด้วยความอิจฉาริษยา จึงมีการปะทะของสันสการ์ อย่างไรก็ตาม ในสิ่งนี้ ถ้าบางคนที่หัดเทียบกับลูกได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานพิเศษ จงคิดเป็นพิเศษว่าเป็นใครกันที่ได้ทำให้เขาเป็นเครื่องมือ จงนำพามาอยู่เบื้องหน้าลูกและแล้วมายาในรูปของความอิจฉาจะวิ่งหนีไป ถ้าลูกไม่ชอบบางสิ่งเกี่ยวกับบางคน และแล้วจงมอบสิ่งนั้นให้แก่ผู้เดียวเบื้องบนด้วยความปรารถนาดี ไม่ใช่ด้วยความอิจฉาริษยา จงมีการวิ่งแข่งไปข้างหน้าในหมู่ลูกเอง แต่อย่าได้แข่งขันกับผู้อื่น และลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: ทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางของลูก และดูเกมของมายาต่อไปอย่างผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซวารี

เป้าหมายที่แท้จริงของฉันคืออะไร

ก่อนอื่นจำเป็นที่จะต้องรู้ว่าเป้าหมายแท้จริงของเราคืออะไร สติปัญญายังต้องซึมซับสิ่งนั้นไว้อย่างดีมาก เพียงเท่านั้นที่ลูกจะทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในเป้าหมายนั้นได้อย่างเต็มที่ เป้าหมายแท้จริงของฉันคือ ฉัน ดวงวิญญาณ คือลูกของดวงวิญญาณสูงสุดนั้น ดังเดิมแล้ว ฉันเคยคาร์มาที่ต แล้วโดยการหลงลืมตนเอง ฉันก็เข้ามาสู่บ่วงกรรม เวลานี้โดยการจดจำว่าการติดต่อกับพระเจ้าในโยคะอีกครั้งหนึ่ง ฉันกำลังทำให้บาปที่เคยทำมานั้นจะถูกเผาไป ดังนั้นเป้าหมายของฉันคือ ฉันดวงวิญญาณ ลูกของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ถ้าบางคนพิจารณาว่าตนเป็นเทพและมั่นคงอยู่ในสภาพนั้น เขาจะไม่ได้รับพลังจากพระเจ้าและบาปของเขาก็จะไม่จะถูกเผาไป เวลานี้เรามีความรู้ที่สมบูรณ์นี้ว่า ฉัน ดวงวิญญาณ ลูกของพระเจ้า จะกลับมาคาร์มาที่ตและรับสิทธิ์ในสถานะเทพที่หลุดพ้นในชีวิตในอนาคต โดยการรักษาเป้าหมายนี้ลูกก็จะได้รับพลัง ผู้คนต้องการความสุข ความสงบและความบริสุทธิ์ แต่พวกเขาจะได้รับสิ่งนั้นได้ก็ต่อเมื่อมีโยคะอย่างเต็มที่ สถานภาพเทพคือรางวัลในอนาคตของเรา ความเพียรพยายามของเรานั้นเป็นคนละเรื่องกับรางวัล เป้าหมายนี้ก็ยังเป็นอีกเรื่องหนึ่งด้วยเช่นกัน ฉันจะต้องไม่มีเป้าหมายว่า ฉัน ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ จะกลายเป็นพระเจ้าในที่สุด ไม่เลย! อย่างไรก็ตาม ฉันต้องมีโยคะกับพระเจ้าและกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณจะกลายเป็นดวงวิญญาณสูงสุด

ความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้มีชื่อเรียกมากมาย

ความรู้ที่ไม่สูญสลายของพระเจ้านี้มีชื่อเรียกมากมาย บางคนเรียกความรู้นี้ว่าน้ำทิพย์และบางคนก็เรียกความรู้นี้ว่ายาขี้ผึ้ง กูรูบางคนกล่าวว่า เมื่อกูรูให้ยาขี้ผึ้งแห่งความรู้... บางคนเรียกความรู้นี้ว่าสายฝนแห่งความรู้ เพราะความรู้นี้ทำให้ทั้งโลกกลับมาเขียวชอุ่มและสดชื่นอีกครั้ง มนุษย์ที่ตาโมประธานทั้งหลายจะกลับมาสะโตกูนีและความมืดก็จะหายไปด้วยยาขี้ผึ้งแห่งความรู้ ความรู้เดียวกันนี้ยังเป็นน้ำทิพย์ที่ทำให้ผู้ที่เฝ้าหม้อยู่ในไฟของกิเลสทั้งห้านั้นเยือกเย็นลงได้ ดูลิ ในกิตะ พระเจ้าพูดไว้อย่างชัดเจนว่า มีผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหาและผู้ที่มีความโกรธ ในสิ่งนั้นเช่นกัน สิ่งสำคัญที่สุดประการแรกคือตัณหาซึ่งเป็นเมล็ดหลักของกิเลสทั้งห้า เมื่อมีเมล็ดอยู่ที่นั่น ต้นไม้แห่งความโกรธ ความละโมภ การติดยึดและความทะนงตนก็จะงอกออกมาจากเมล็ดนั้นและสติปัญญาของผู้คนก็จะเลวทรามต่ำช้าเพราะสิ่งนี้ เวลานี้ความรู้ถูกตอกย้าเข้าไปสู่สติปัญญาของผู้คนเหล่านั้น เมื่อความรู้ถูกตอกย้าเข้าไปในสติปัญญาอย่างเต็มที่ แล้วเมล็ดของกิเลสก็จะตาย อย่างไรก็ตาม ชันยาสชิตคิดว่า การควบคุมกิเลสเป็นเรื่องยาก แต่ชันยาสชิตไม่มีความรู้นี้ แล้วพวกเขาจะให้คำสอนเหล่านั้นได้อย่างไรเล่า พวกเขาแค่ขอให้ลูกอยู่ในกฎระเบียบเท่านั้น อย่างไรก็ตาม กฎระเบียบดั้งเดิมนั้นคืออะไร ทุกวันนี้กฎระเบียบเหล่านั้นถูกฝ่าฝืน มีความแตกต่างอย่างมากมายเช่นนั้น! กฎระเบียบของพวกเขาเคยเป็นของเทพยุคทองและยุคเงินที่อยู่อย่างไรก็เลวชณะดำรงชีวิตอยู่ในหนทางครองเรือน แล้วกฎระเบียบที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ไหนแล้วเวลานี้ ปัจจุบันนี้ พวกเขา

ประพุดิตตามกฎระเบียบที่ผิดและชั่วร้าย พวกเขาเพียงแต่สอนกันให้อยู่ภายในกฎระเบียบของตน แต่ไม่มีใครรู้ว่าหน้าที่แรกของมนุษย์คืออะไร พวกเขาเพียงแค่เผยแพร่ความรู้ของการอยู่ภายในกฎระเบียบของพวกเขา อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่ากฎระเบียบแรกของมนุษย์คืออะไร กฎระเบียบประการแรกของมนุษย์คือ การอยู่อย่างไร้กิเลส หากบางคนถูกถามว่าพวกเขากำลังอยู่ในกฎระเบียบนี้หรือไม่ พวกเขาจะพูดว่า ทุกวันนี้ ฉันไม่มีความกล้าหาญที่จะอยู่อย่างไร้กิเลสในโลกยุคหลังนี้ เพียงแค่บอกบางคนให้อยู่ในกฎระเบียบและอยู่อย่างไร้กิเลสจะไม่ทำให้ผู้นั้นปราศจากกิเลสได้ เพื่อที่จะอยู่อย่างปราศจากกิเลส ก่อนอื่นลูกต้องจบสิ้นเมล็ดของกิเลสทั้งห้าด้วยดาบแห่งความรู้นี้ เพียงเท่านั้นที่บาปจะถูกเผาไป อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกจะสามารถคงอยู่ในความสุขอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกมีศรัทธาที่สมบูรณ์ว่าลูกกำลังรับฟังคำพูดของพระเจ้าผู้เดียว และพระเจ้าตัวท่านเองกำลังสอนลูก
- คำถาม:** ตามละคร ทุกคนกำลังทำแผนการและการเตรียมการใด?
- คำตอบ:** ในเวลานี้ ทุกคนกำลังสร้างแผนการที่จะผลิตตัณหาอย่างมากมายในหลายๆ ปี และทำให้เดลีและบาร์ตกลายเป็นเดลีใหม่และบาร์ตใหม่ อย่างไรก็ตาม พวกเขาเฝ้าแต่เตรียมการสำหรับความตาย พวงมาลัยของความตายอยู่รอบคอของทั้งโลก มีคำกล่าวว่า: มนุษย์ต้องการสิ่งหนึ่งและบางสิ่งอื่นเกิดขึ้น พ่อมีแผนการของท่านเองและมนุษย์มีแผนการของเขาเอง
- เพลง:** บางคนทำให้ฉันเป็นของท่าน และสอนวิธีที่จะยิ้มให้แก่ฉัน

โอมชานติ พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนพูดผ่านร่างกายของบราห์มา ลูกควรทำให้สิ่งแรกนี้มั่นคงว่าไม่ใช่มนุษย์ที่สอนลูกที่นี้ พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนลูก ท่านเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวาเสมอ ในพารานส์ พวกเขามีวัดชีวา ก่อนอื่นใดลูกดวงวิญญาณควรมีศรัทธาว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก จนกระทั่งมนุษย์มีศรัทธานี้ พวกเขาไม่ได้มีประโยชน์ใด พวกเขามีค่าเช่นเปลือกหอย ด้วยการรู้จักพ่อ ลูกกลับมามีค่าเช่นเพชร เป็นชาวบาร์ตที่มีค่าเช่นเปลือกหอย และชาวบาร์ตที่มีค่าเช่นเพชร พ่อมาและเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ จนกระทั่งลูกมีศรัทธาว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ก็เป็นราวกับว่าขณะที่นั่งอยู่ในวิทยาลัยนี้ลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ประทศของความสุชนั้นเพียงแต่ไม่ได้สูงขึ้น ท่านเป็นพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดของเรา ท่านคือผู้ที่ผู้คนร้องเรียกในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในเวลาของความทุกข์ว่า: โอ ดวงวิญญาณสูงสุด มีเมตตาเกิด! ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้ ในขณะที่ผู้คนมีพ่อทางร่าง พวกเขาไม่เข้าใจว่าพ่อใดที่พวกเขากำลังจดจำ ดวงวิญญาณพูดผ่านปากว่า: นี่คือพ่อทางร่างของฉัน และนั่นคือพ่อเหนือโลกของฉัน เวลานี้ ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในขณะที่เหลือของมนุษย์มีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครมีความรู้ เราดวงวิญญาณคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อนอื่นใด พ่อตลใจศรัทธานี้ พระเจ้าพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก จงลิ้มร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำนั้น พ่อของลูก ไม่ใช่มนุษย์และกฤษณะ ฯลฯ ที่สามารถพูดสิ่งนี้ มายานี้หลอกลวง ร่างกายหลอกลวง และทั้งโลกนั้นหลอกลวง ไม่มีแม่เพียงผู้เดียวที่แท้จริงหรือข้อสัจย์ ไม่มีผู้ที่หลอกลวงแม่เพียงผู้เดียวในดินแดนแห่งสัจจะ ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้ เวลานี้ชาวบาร์ตอยู่อย่างคดโกงในศาสนาของเขา และคดโกงในการกระทำของเขา เหตุนี้เองจึงเรียกว่าบาร์ตที่เลวทรามต่ำช้า บาร์ตที่สูงส่งคงอยู่ในยุคทอง ที่นั่นทุกคนยิ้มเสมอ; พวกเขาไม่เคยเจ็บป่วยหรือมีโรคภัย ที่นั่น แม้ว่าพวกเขาพูดว่า ผู้นั้น ผู้นั้นไปสวรรค์ ไม่มีใครรู้สิ่งใด อาณาจักรของเวลานี้เป็นเช่นภาพลวงตา มีเรื่องราวของกวาง: มันคิดว่ามีน้ำที่นั่น แต่เมื่อมันพยายามที่จะเข้าไปใน “ทะเลสาบ” มันก็ติดกับในทรายดูด อาณาจักรของเวลานี้เป็นเช่นปลัก ยิ่งพวกเขาตกแต่งประดับประดาสิ่งนั้นมากเท่าใดมันก็กลับมามากตามากตามนั้น พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่าจะมีตัณหาอย่างมากมายในบาร์ต จะมีสิ่งนี้ ฯลฯ; แต่ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น มีคำกล่าวว่า: มนุษย์ต้องการสิ่งหนึ่งและบางสิ่งอื่นเกิดขึ้น พ่อพูดว่า: นี่ไม่ใช่อาณาจักรเลย อาณาจักรคือที่ซึ่งมีราชา และราชินี นี่คือการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน เป็นอาณาจักรที่ไร้ศาสนา ไร้ศีลธรรมจรรยา ในบาร์ตเคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เวลานี้ พวกเขาได้เลวทรามต่ำช้าในศาสนาของเขา และเลวทรามต่ำช้าในการกระทำของเขา ไม่มีประเทศอื่นใดเช่นนี้ที่ซึ่งพวกเขาไม่รู้จักรัศสาศนาของเขาเอง มีคำกล่าวว่า: ศาสนาคืออำนาจ เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพเหนือทั้งโลก เวลานี้พวกเขาอยากจนขึ้นแค้นอย่างสิ้นเชิง พวกเขา กำลังได้รับความช่วยเหลือจากภายนอก พวกเขามีความช่วยเหลือของพลังทางวัตถุ ในขณะที่ลูกมีความช่วยเหลือของพลังของโยคะ ลูกรู้ว่า พ่อคือผู้เป็นที่รักที่สุดที่ลูกได้รับมรดกของความสุขสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่นั่นไม่เคยมีการกล่าวถึงความทุกข์ใดๆ ความทุกข์หรือการร้องไห้ ฯลฯ ไม่มีการตายก่อนเวลาอันควร และพวกเขาไม่ได้ให้กำเนิดลูก 4 หรือ 5 คนในเวลาเดียวกัน อย่างที่พวกเขาเป็น เวลานี้ พวกเขาไม่ได้มีสิ่งใดที่จะรับประทาน ดังนั้น พวกเขาจึงร้องขอให้มีการคุมกำเนิด มนุษย์ต้องการสิ่งหนึ่ง และบางสิ่งเกิดขึ้น พวกเขาคิดว่าจะมีนิวเดลีและอาณาจักรใหม่ อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น ความตายอยู่รอบคอของทุกคน พวกเขา กำลังเตรียมการอย่างสมบูรณ์สำหรับความตาย (อย่างแท้จริง) นี่คือการสังหารหมู่ที่เหมือนกันที่เคยมีเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พ่อพูดว่า: นี่ไม่ใช่อาณาจักร นี่เป็นเช่นภาพลวงตา มีตัวอย่างของดรุพดีด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือดรุพดี ลูกมีคำสั่งของพ่อที่จะเอาชนะ

กิเลสเหล่านั้น เราสัญญาว่า เราจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เสมอและทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ ผู้ชายเหล่านั้นไม่ได้ปล่อยให้เราอยู่อย่างบริสุทธิ์ โกปีก้าที่แฝงตัวบางคนเรียกหาอย่างมากมายว่า: พวกเขากำลังทรมานเรา ลูกรู้ว่าต้นหาราคะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเป็นเหตุของความทุกข์สำหรับมนุษย์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ พ่อพูดว่า: ลูกต้องเอาชนะสิ่งนี้ ในกิตะเช่นกัน มีคำพูดว่า: พระเจ้าพูด: ต้นหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตาม แต่มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์ และลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชา เวลานี้ บอกพ่อว่า: ลูกต้องการการเป็นราชาเหนือราชา หรือลูกต้องการกลับมาไม่บริสุทธิ์? ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ พ่อพูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์เพื่อเห็นแก่พ่อ โลกที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกทำลาย และโลกที่บริสุทธิ์จะได้รับการก่อตั้ง เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรภูมิประสพการณ์ของความทุกข์อย่างมากมาด้วยการดื่มยาพิษ ลูกไม่สามารถละทิ้งยาพิษสำหรับชาติเกิดเดียวหรือ? เวลานี้ โลกเก่าจะถูกทำลายและโลกใหม่ได้รับการก่อตั้ง ในสิ่งนี้เพียงผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง นี่คือการโยคะ ลูกพูดว่า ลูกคือบราห์มา कुमार และกุมารี ดังนั้น อย่างแน่นอนลูกคือลูกของพระชาติดาบราห์มา บราห์มาคือลูกของชีวา เป็นชีวาผู้ที่ทำให้มรดกของลูกแก่ลูก นี่คือนมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน เป็นชีวาที่ก่อตั้งสวรรค์และให้มรดกของลูกแก่ลูก พระเจ้า พ่อ พ่อที่เต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิตินิ่งที่นิ่งและสอนลูก อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกเมื่อสำนึกที่เป็นร่างของลูกถูกขจัดออกไปเท่านั้น เมื่อไม่ได้อยู่ในโชคของเขา พวกเขาไม่สามารถสร้างสม อย่างแท้จริงลูกคือลูกของจากัดปีตา ลูกบราห์มา कुमारและกุมารีกำลังศึกษาราชโยคะ อนุสรณ์ของลูกอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เป็นวัดที่ดีมาก ไม่มีใครนอกจากลูกรู้ถึงความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาได้สูญเสียเงินทองของเขา ขณะที่กราบไหว้และกัมศีระของเขา เวลานี้พวกเขามีค่าเช่นเปลือกหอยอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ได้มีสัญญาพิชิตที่จะรับประทาน พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่า: เวลานี้ อย่าได้มีลูกมาก ไม่ได้อยู่ในพลังของมนุษย์ที่จะพูดว่าต้นหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งพวกเขาได้รับการบอกให้มีลูกน้อยลงมากเท่าใด พวกเขาจะมีลูกมากขึ้นตามนั้น! ไม่มีใครมีพลังที่จะทำสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายว่านี่คือนมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้าคือหนึ่งเดียว นี่คือการเดียวเท่านั้นที่เฝ้าแต่หมุนไปประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ต้องมีการอธิบายความลับของการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้แก่เพื่อนฝูงญาติของลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้้อยู่ในการจาริกแสวงบุญทางร่างมาชาติแล้วชาติเล่า การจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ทุกคนต้องกลับบ้าน ไม่มีมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ใดจะหลงเหลืออยู่ที่นั่น เวลานี้เป็นเวลาของการชำระสะสาง ไม่ใช่ผู้คนหลายล้านเหล่านั้นทั้งหมดที่จะคงอยู่ในยุคทอง จะมีผู้คนน้อยนิดอย่างมากที่นั่น ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไปจนกระทั่งลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกจะไม่จดจำบ้านที่แสนหวานหรือดินแดนของความสุข เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะจดจำสิ่งเหล่านั้น พ่อพูดว่า: มาที่บ้านที่แสนหวาน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพาลูกไปที่นั่น พ่อผู้เดียวคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ท่านอธิบายอย่างกระฉ่างชัดอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ว่าแม้กระทั่งหลังจากอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหลายปี พวกเขาไม่สามารถสร้างสม บางคนกลับมาฉลาดอย่างมาก ในขณะที่บางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่า: หากนี่คือสภาวะของผู้ที่แก่กว่าแล้วสิ่งใดจะเกิดขึ้นกับลูก? ไม่เลย ในโรงเรียนไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นอันดับหนึ่ง สิ่งนั้นตามลำดับกันไปที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนว่า เวลานี้ เป็นเวลาที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของความทุกข์ที่สม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิดของลูก บราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारีมากมายกำลังเพียรพยายาม สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป ลูกรู้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียว และที่เหลือทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว ท่านคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ แล้วเพียงบาร์ตเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่และทุกสิ่งอื่นจะถูกทำลาย แม้กระทั่งมากเท่านี้ก็ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คน พ่อพูดว่า: ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ และพ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เมื่อลูกมีความกล้าหาญพ่อก็ช่วยเหลือ มีการจดจำว่า: มีผู้ช่วยของพระเจ้า ในความเป็นจริง นั่นคือหน่วยกัญภัยทางร่าง ลูกคือหน่วยกัญภัยทางจิตที่แท้จริง ลูกผู้เป็นแม่ของบาร์ต จิตของชัคติคือผู้ที่ก่อกำเนิดของบาร์ตอย่างแท้จริง ลูกคือกองทัพที่แฝงตัว ชีพบาบาที่นั้นแฝงตัวและกองทัพของท่านแฝงตัวด้วยเช่นกัน มีกองทัพชีพชัคติ พันดาบ นี่คือการที่แท้จริงของนารายณ์ที่แท้จริง และที่เหลือทั้งหมดคือเรื่องที่หลอกลวง เหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: อย่าเห็นสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย เพียงรับฟังสิ่งต่างๆ ที่พ่อบอกเท่านั้น นี่คือการโรงเรียนที่ใหญ่โตและไม่มีขีดจำกัด อาคารเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นสำหรับมหาวิทยาลัยนี้ ในเวลาสุดท้าย ลูกมากมายจะมาและคงอยู่ที่นั่น ผู้ที่โยคยุกต์จะมาและคงอยู่ที่นั่น พวกเขาจะมองเห็นการทำลายล้างด้วยดวงตาทางร่างของเขา ลูกผู้ที่กำลังมองเห็นการก่อตั้ง และการทำลายล้างผ่านเทพนิมิตในเวลานี้ ต่อมาจะนั่งอยู่ในสวรรค์ด้วยดวงตานั้น สติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมากมายนั้นจำเป็นอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าใด ลึกลับสติปัญญาของลูกจะเฝ้าแต่เปิดขึ้นมากตามนั้น หากลูกข้องแวะในกิเลส สติปัญญาจะถูกลืออย่างสิ้นเชิง หากลูกจากโรงเรียนนี้ไป ความรู้จะถูกเอาออกจากสติปัญญาอย่างสิ้นเชิง เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่สามารถสร้างสมสิ่งใด จำเป็นต้องมีความเพียรพยายาม นี่คือนิเวศน์สำหรับการกลายเป็นนายของโลก ลูกบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारี คือ

หลานชายและหลานสาวของชีพบบา ลูกทั้งหมดกำลังทำให้บาร์ตกกลายเป็นสวรรค์ ลูกคือนักสังคมสงเคราะห์ทางจิตผู้ที่กำลังทำให้โลกบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ เคยมีโลกที่สูงส่ง และเวลานี้เลวทรามต่ำช้า วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป ต้นอ่อนของต้นไม้เทพกำลังถูกเพาะในเวลานี้ และจะเฝ้าแต่เติบโตทีละน้อย อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิต พุณณมีสเทกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องกลายเป็นหน่วยกัณฑ์ทางจิตที่แท้จริง และถูบาร์ตจากกิเลส กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ และทำงานสังคมสงเคราะห์ทางจิต
2. รับฟังสัจจะจากพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย เพื่อที่จะมองเห็นฉากสุดท้ายด้วยดวงตาทางร่างของลูก กลับมาโยคยุกต์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ไร้กังวลโดยการชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูกด้วยความสุขแทนด้วยความทุกข์ใจ เมื่อใครบางคนบอกบางสิ่งแก่ลูก อย่าได้ทุกข์ใจในทันที ก่อนอื่นใดให้มีการทำให้กระจำงัดหรือมีการตรวจสอบว่าด้วยเจตนาอะไรที่พูดสิ่งนั้น ถ้าสิ่งนั้นไม่ใช่ความผิดของลูก ก็จงอยู่อย่างไร้กังวล อยู่อย่างตระหนักรู้เสมอว่า บัญชีกรรมทั้งหมดกับดวงวิญญาณบราห์มินต้องได้รับการชำระสะสางที่นี่ เพื่อที่จะได้รับการปกป้องให้ปลอดภัยจากดาราบราชบุรี(ดินแดนของดาราบราช) บราห์มินกลายเป็นเครื่องมือในทางใดทางหนึ่ง ดังนั้นอย่าหวาดกลัว แต่ชำระสะสางทุกสิ่งด้วยความสุข เพียงด้วยการทำสิ่งนี้เท่านั้นที่จะมีความก้าวหน้า

คติพจน์: คงการตระหนักรู้เสมอว่า "พ่อคือโลกของฉัน" นี่คือนิยามที่ง่ายดาย

***** โอม ขานติ *****

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซวารี

การภาวนาโดยปราศจากเสียง หมายถึง การอยู่ในโยคะอย่างสม่ำเสมอไม่ขาดตอน

เมื่อลูกพูด “โอมขานติ” ความหมายที่แท้จริงคือ “ฉัน ดวงวิญญาณเป็นลูกของผู้สูงสุดซึ่งเป็นรูปแสง ฉันก็เช่นเดียวกัน เป็นจุดแห่งแสง มีรูปแบบเดียวกันกับผู้สูงสุด เราเป็นลูกๆขาสีแกรม เราจึงต้องมีโยคะกับพระเจ้าของเรา ผู้เป็นรูปแสง เราต้องมีโยคะกับท่านเพื่อสิทธิในมรดกแห่งแสงและอำนาจจากท่าน และด้วยเหตุนี้เองในกิตะจึงมีคำพูดที่สูงส่งของพระเจ้าท่านเองว่า: มานมานะภาพ! เช่นเดียวกันกับฉัน พ่อของลูกๆเป็นจุดแห่งแสง ดังนั้นลูกต้องตั้งตนเองอยู่ในรูปที่ไม่มีตัวตน (Incorporeal form) นี่เป็นที่รู้จักกันว่าเป็น การภาวนาแบบไม่ขาดตอนโดยปราศจากเสียง

“การภาวนาโดยปราศจากเสียง” หมายถึง การภาวนาที่ไม่มีมนตราใด ๆ ลูกต้องอยู่ในการจดจำผู้สูงสุดอย่างเป็นธรรมชาติ นี่เป็นที่รู้จักกันว่า เป็นโยคะที่สมบูรณ์แบบ “โยคะ” คือ การอยู่ในการจดจำโยเกศวารีผู้เดียว ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นดวงวิญญาณที่อยู่ในการจดจำดวงวิญญาณสูงสุดเรียกว่าโยคี และโยคินี ด้วยการอยู่ในโยคะหรือการจดจำแบบนี้ อย่างสม่ำเสมอเท่านั้น ภาระของบาปของลูกจึงจะถูกขจัดทิ้งไป และลูกดวงวิญญาณจะสามารถกลับมารับรู้และรับรางวัลของการเป็นเทพในชาติเกิดต่อไป ลูกต้องมีความรู้ที่แท้จริง ลูกจึงจะมีโยคะที่สมบูรณ์แบบได้ ดังนั้นพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือนิยามที่แท้จริง และด้วยความรู้ที่แท้จริงนี้เท่านั้นลูกจึงจะมีโยคะได้ อัจชะ

ในปีโตามอนจูบีลี ให้มีความใส่ใจเป็นพิเศษกับการสะสมสมบัติที่มีค่าของเวลาและความคิด

วันนี้ พ่อ ชีวา ผู้สร้างตรีมูรติ กล่าวคำทักทายและอวยพรสามประเภทกับลูกๆ ตรีมูรติของท่าน ลูกๆ มาเพื่อกล่าวคำทักทาย พ่อและดังนั้นพ่อจึงกล่าวคำทักทายและอวยพรสามประเภทกับลูกเพื่อเป็นการตอบแทน หนึ่งคือกล่าวคำทักทายและอวยพรสำหรับชีฟายันตีสองคือกล่าวคำทักทายและอวยพรสำหรับโตามอนจูบีลี และสามคือกล่าวคำทักทายและอวยพรสำหรับความจริงจังและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ในเวลาปัจจุบัน ดังนั้นบัพดาตาจึงกล่าวกล่าวคำทักทายและอวยพรสามประเภทกับลูกๆ ในทุกหนแห่ง ชาวงานรับใช้ของความจริงจังและความกระตือรือร้นในหัวใจของทุกคนยังคงมาถึงบัพดาตาอย่างต่อเนื่อง วันเกิดทางจิตนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นในช่วงเวลาอื่นได้ตลอดทั้งวงจร เพราะตลอดทั้งวงจร ไม่ว่าจะเป็นดวงวิญญาณเทพ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ (มหาตมะ) หรือดวงวิญญาณธรรมดา ดวงวิญญาณต่างก็มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามในยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งได้มาเฉลิมฉลองวันเกิดของใคร? ของพ่อสูงสุดและพ่อสูงสุดก็เฉลิมฉลองวันเกิดของลูกๆ แม้แต่ในยุคทองและยุคเงิน ดวงวิญญาณสูงสุดก็จะไม่เฉลิมฉลองวันเกิดของลูก และลูกจะไม่เฉลิมฉลองวันเกิดของพระเจ้าเช่นกัน ดังนั้นลูกคือดวงวิญญาณที่โชคดียิ่งใหญ่ล้านเท่า ลูกเคยคิดบ้างไหมว่าโชคอันสูงส่งเช่นนี้จะ เป็นของลูกแม้กระทั่งในความฝันของลูก? ลูกไม่เคยคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เลยใช่ ไหม? อย่างไรก็ตาม วันนี้ ลูกกำลังเฉลิมฉลองสิ่งนี้ในรูปที่มีตัวตน ดังนั้นลูกมีความสุขนี้ใช่ไหม? ดุสตี ไม่ว่าลูกจะมาจากดินแดนไหน จากต่างแดน หรือทั้งหมดที่กำลังนั่งอยู่ในกลุ่มนี้ ลูกโชคดีมาก! ดังนั้นภายในลูกกำลังร้องเพลงอะไร? ว่า โชคของฉัน! พ่อก็ร้องเพลงเช่นกัน: ว่า โชคของลูกๆ ของฉัน! กลุ่มของดวงวิญญาณที่ทำงานรับใช้พิเศษกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ดวงวิญญาณพิเศษจากทุกทิศทางได้มาแล้ว ดังนั้นลูกคือดวงวิญญาณพิเศษซึ่งบรรลุผลสำเร็จทันทีในทางปฏิบัติของการทำงานรับใช้พิเศษ พ่อพอใจที่ได้เห็นลูกที่สูงส่งเช่นนั้น ลูกมีความสุขมากกว่าพ่อหรือพ่อมีความสุขมากกว่าที่ได้เห็นลูก? ทั้งสองเหมือนกันหรือพ่อมีความสุขมากกว่า? ลูกมีความสุขมากกว่า! อัจชะ

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูลูกปะคำของเพชรที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ในทุกหนแห่ง ลูกทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของลูกปะคำใช่ ไหม? ลูกเป็นลูกปิด เป็นเพชรที่เปล่งประกาย ของพวงมลัยรอบคอของพ่อหรือว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของผู้อื่น? ลูกเป็นสิ่งนี้ ไม่ใช่คนอื่นใช่ไหม? ผู้คนพูดถึงลูกปะคำ 108 แต่ลูกปะคำของลูกทั้งหมดซึ่งเป็นเพชรรอบคอของบัพดาตานั้นจะใหญ่โตสักเพียงใด? หนึ่งร้อยแปดคงจะเป็นเพียงลูกทุกคนที่กำลังนั่งอยู่ข้างล่าง ลูกทุกคนที่นั่งอยู่ด้านหลังก็เป็นสิ่งนี้ด้วยเช่นกันใช่ ไหม? อันดับแรกคือผู้ที่อยู่ข้างหลัง ดุสตี ผลในทันทีของการสละละทิ้งคือบัพดาตาแสดงความยินดีแก่ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังเป็นอย่างมาก และแม้กระทั่งยิ่งกว่าพวกเขาก็คือผู้ที่กำลังนั่งอยู่ข้างล่าง (ในห้องเมดิเทชั่น ฮอลล์)

บัพดาตามองเห็นคุณสมบัติพิเศษของของลูกทุกคน แม้ว่าลูกจะยังไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อม แต่ยังคงเป็นผู้เพียรพยายาม ไม่มีลูกของพ่อแม้แต่คนเดียวที่ไม่มีคุณสมบัติพิเศษแม้แต่อย่างเดียว ลูกแต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษ คุณสมบัติพิเศษประการแรกคือ อย่างน้อยลูกก็อยู่ในรายชื่อของหนึ่งกำมือจากหลายล้าน คุณสมบัติพิเศษอีกประการหนึ่งคือ แม้ว่าดวงวิญญาณทาปาสวีที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่เรียกตนเองว่า จากัดกูรู 16,108 นักปราชญ์บัณฑิตผู้รอบรู้ด้านคัมภีร์ศาสนา แม้กระทั่งมหา มานเดซวาร์ผู้ยิ่งใหญ่ก็ไม่สามารถตระหนักรู้จักพ่อได้ แต่ลูกทั้งหมดของพ่อก็ตระหนักรู้จักพ่อได้ ดังนั้นการได้รู้จักพ่อจึง เป็นคุณสมบัติพิเศษที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกพูดจากหัวใจของลูกว่า “บาบาของฉัน” ด้วยการพูดว่า “บาบาของฉัน” อย่างน้อย ลูกก็ได้ประกาศสิทธิ์ทั้งหมด ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ผู้ที่มองออกแยกแยะออกและจำพ่อได้อย่างน้อยก็มีความพิเศษทาง สติปัญญาที่สามารถจำพ่อได้ อย่างน้อยพวกเขาก็มีพลังในการแยกแยะ ดังนั้นลูกทั้งหมดมีพลังในการแยกแยะที่สูงส่งมาก อัจชะ วันนี้ลูกทุกคนมาเพื่อเฉลิมฉลองเป็นพิเศษใช่หรือไม่? วันนี้เป็นวันสำหรับการเฉลิมฉลองหรือวันนี้เป็นเพียงแคว้น สำหรับฟังบาบาเท่านั้น? ลูกต้องการที่จะได้ยินบางสิ่งด้วยเช่นกันใช่ไหม? อัจชะ

ผู้คนพูดถึงชีพราตรี แต่ตอนนี้มันคืออะไรสำหรับลูก? สำหรับลูกถ้าไม่ใช่เวลากลางคืนแล้วมันคืออะไร? หรือจะเป็นเวลา อมฤต? ลูกได้ออกมาจากกลางคืนแล้วใช่ไหม? หรือยังอยู่ในกลางคืนอีกเล็กน้อยบ้างไหม? กลางคืนได้จากไปแล้วหรือไม่? ลูกมีความสุขประเภทใดไหม? หรือมันได้สิ้นสุดลงแล้ว? เวลาอมฤตเป็นเวลาสำหรับพรอย่างสม่ำเสมอ และดังนั้นลูกได้รับ พรทุกวันใช่หรือไม่? ลูกจะพูดว่าพ่อกำลังมาในเวลากลางคืน แต่มันกลายเป็นเวลาอมฤตเวลาเช้าที่เป็นเช่นทองคำและเวลาเช้าที่

เป็นเช่นเพชรสำหรับลูกทุกคน ดังนั้นลูกแต่ละคนมองเห็นรูปของลูกอย่างเป็นผู้ที่ได้รับพรเช่นนั้นหรือไม่? มายาไม่ทำให้ลูกลืมพรของลูกใช่ไหม? มายายังคงมาอยู่ไหม? เธอมาเป็นบางครั้งหรือไม่? มายาจะยังคงมาจนกระทั่งเวลาสุดท้าย เธอจะไม่จากไปเช่นนั้น มันเป็นหน้าที่ของมายาที่จะมา แต่หน้าที่ของลูกคือไล่เธอออกไปจากระยะไกล ลูกไม่สามารถบอกเธอว่าอย่ามาและไม่สามารถไล่เธอออกไปหลังจากที่เธอมาแล้ว ไม่เลย เวลานั้นได้จบสิ้นลงแล้วในขณะนี้ เมื่อมายามาและทำให้ลูกปั่นป่วนและเมื่อลูกไล่เธอออกไปลูกก็จะเสียเวลาเปล่า อย่างไรก็ตามด้วยวิธีของความเจ็บสงบ ลูกสามารถที่จะรับรู้ถึงมายาได้จากระยะไกล อย่าได้เสียเวลาใดๆกับสิ่งนี้ มายาเห็นว่าลูกยอมให้เธอเข้ามา ดังนั้นเธอจึงพัฒนานิสัยของการมาเช่นกัน หากลูกปลุกฝังนิสัยในนกหรือสัตว์ที่มาที่บ้านของลูก และเมื่อลูกเริ่มเบื่อหน่ายกับสิ่งนั้นและพยายามที่จะไล่มันออกไป มันก็จะไม่ไปเพราะมันได้พัฒนานิสัยนั้นแล้ว พ่อได้บอกลูกไปแล้วก่อนหน้านี้ว่าลูกบางคนให้การต้อนรับมายาด้วยชาและอื่นๆ ลูกให้ชาอะไรแก่เธอ? ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ใช่ไหม? ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะอย่างไร? ฉันยังคงเป็นผู้เพียรพยายาม ฉันยังไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อม แต่ฉันจะกลายเป็นสิ่งนี้ในเวลาสุดท้าย”ความคิดเหล่านี้คือชา ดังนั้นมายาจึงเห็นว่าเธอกำลังได้รับชา หากลูกให้ชาแก่ใครบางคน คนนั้นเขาจะจากไป หรือเขาจะนั่งอยู่ตรงนั้นอย่างสบายใจ? ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่มีสถานการณ์เกิดขึ้นและลูกมีความคิด ทำไม? อะไร? อย่างไร? ถึงอย่างไรสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นในบางครั้งอยู่แล้ว มีใครที่สอบผ่านแล้วบ้างไหม? ทุกคนมีสิ่งนี้” ทั้งหมดนี้เป็นการต้อนรับมายา ลูกให้บางสิ่งที่มีรสชาติอร่อยและบางสิ่งที่มีความหวานด้วยเช่นกัน แล้วลูกทำอะไร? เวลานั้นเมื่อลูกได้รับความทุกข์ ลูกบอกบาบาให้ไล่เธอออกไป ลูกคือผู้ที่ยอมให้เธอมาแล้วทำไมบาบาต้องไล่เธอออกไป? ทำไมลูกถึงปล่อยให้เธอมา? ทำไมมายาถึงมาครั้งแล้วครั้งเล่า? เพราะลูกไม่ได้ตั้งตนบนที่นั่งของตรีกาลดาร์ชีในทุกวันที่และในขณะที่ทำทุกการกระทำ การเป็นตรีกาลดาร์ชีหมายถึงการล่วงรู้อดีต ปัจจุบัน และอนาคต แล้วลูกก็ไม่ต้องถามว่า“ทำไม? อะไร?” เพราะการเป็นตรีกาลดาร์ชีลูกย่อมรู้ล่วงหน้าว่าสิ่งเหล่านี้จะต้องมา สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผ่านตนเอง ผ่านผู้อื่น ผ่านมายา หรือผ่านวัตถุ สถานการณ์ทุกประเภทจะเกิดขึ้นในทุกทิศทาง สิ่งเหล่านี้ต้องมา แต่ถ้าสภาพของลูกมีพลังแล้ว สถานการณ์ภายนอกก็ไม่มีอะไรเบี่ยงหน้าสิ่งนั้น สถานการณ์ภายนอกยิ่งใหญ่กว่าสภาพของตนเองหรือไม่? สิ่งไหนยิ่งใหญ่กว่ากัน? หรือว่าบางครั้งเป็นสภาพของตนเองและบางครั้งเป็นสถานการณ์ภายนอกไหม? พวกเขายิ่งใหญ่กว่าในบางครั้งไหม? วิธีแก้ไขสิ่งนี้คือการตรวจสอบรูปกาลเวลาทั้งสาม ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ เพื่อที่จะเข้าใจพวกเขา และจากนั้นทำสิ่งใดก็ตามที่จำเป็น อย่าได้มองเพียงแค่ปัจจุบัน หากลูกมองแค่ปัจจุบันแล้ว สถานการณ์ภายนอกบางครั้งก็ยิ่งใหญ่กว่า และบางครั้งสภาพของลูกเองก็ดูเหมือนจะยิ่งใหญ่กว่าในโลกเช่นกันผู้คนพูดว่า: คิดก่อนทำ! ถ้าลูกไม่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ก่อนแล้วต่อมาก็จะนำมาซึ่งรูปของความสำนึกผิดเสียใจในภายหลัง แล้วลูกก็คิดว่า“ถ้าฉันไม่ทำสิ่งนั้น แต่กลับทำสิ่งนี้แทน”ดังนั้นการคิดในภายหลังหมายความว่าความคิดเหล่านี้เปลี่ยนเป็นรูปแบบของความสำนึกผิดเสียใจ อย่างไรก็ตามการคิดเกี่ยวกับสิ่งใดก่อนล่วงหน้าเป็นสิ่งชี้บอกของการเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง ในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกมีความสำนึกผิดเสียใจในรูปแบบต่างๆมากมายใช่ไหม? อย่างไรก็ตามการความสำนึกผิดเสียใจในยุคบรรจบกันไม่ใช่สิ่งชี้บอกของการเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง จงทำให้ตนเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่ต้องมาสำนึกผิดเสียใจอยู่ในจิตใจแม้แต่วินาทีเดียว

ดังนั้น ในไดอามอน จูบิลี นี้ จงให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับสมบัติที่มีค่าสองสิ่งตลอดทั้งวัน: อย่างแรกคือเวลา และอีกอย่างคือความคิด มีสมบัติที่มีค่ามากมาย แต่ลูกต้องใส่ใจกับสมบัติที่มีค่าทั้งสองนี้เป็นพิเศษ ทุกวันตรวจสอบดูว่าลูกได้สะสมสมบัติที่มีค่าของความคิดที่สูงส่งและบริสุทธิ์ได้มากเพียงใด เพราะว่าเวลานี้ธนาการได้เปิดให้ลูกเพื่อสะสมสำหรับทั้งวงจรแล้ว ในยุคทองธนาการนี้สำหรับลูกที่จะสะสมจะถูกปิด จะไม่มีธนาการนี้หรือธนาการอื่น ลูกทุกคนจะมีความมั่งคั่งมากมายซึ่งไม่จำเป็นที่ใครจะเอาไปจากใครอีก ทำไมมันถึงถูกเก็บไว้ในธนาการ? ประการแรกเพื่อความปลอดภัย และประการที่สอง เพราะลูกได้รับดอกเบี๋ย หลายคนมีความฉลาดมากที่พวกเขาเพียงแค่นำเงินชีวิตตามดอกเบี๋ยที่พวกเขาได้รับ ถ้ามีคนฉลาดเช่นนั้นเวลานี้ก็เป็นสิ่งที่ดี อย่างน้อยพวกเขาก็สะสม อย่างไรก็ตามลูกต้องดูว่าลูกใช้ดอกเบี๋ยที่ลูกได้รับอย่างไร ดังนั้นในยุคทองจะไม่มีการมีทั้งธนาการนั้นหรือจะไม่มีการมีธนาการสำหรับลูกให้สะสมสมบัติที่มีค่าทางจิตวิญญาณ จะไม่มีธนาการอยู่ที่นั่น ในปัจจุบันธนาการนี้ให้ผลตอบแทนแก่ลูกหลายล้านเท่าต่อหนึ่งเท่า แต่เพียงเมื่อลูกสะสมได้หนึ่งแล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับหลายล้านเท่า ลูกจะไม่ได้รับมันเป็นอย่างอื่น มันเป็นบัญชีที่ถูกต้อง ดังนั้นจึงเป็นที่แน่ชัดแก่ลูกทุกคนว่าในไดอามอนจูบิลีนี้ลูกจะต้องกลายเป็นเพชรที่แท้จริงใช่ไหม? หรือบางครั้งลูกสงสัยว่าลูกจะสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้หรือไม่? ลูกไม่มีความคิดเกี่ยวกับความรู้เรื่องนี้ใช่ไหม? ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น แม้ว่าลูกต้องสละละทิ้ง ถ้าลูกต้องมีทาปาเซีย ถ้าลูกต้องถ่อมตน ไม่ว่าลูกต้องทำอะไรก็ตาม ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้อย่างแน่นอน ทั้งหมดนี้ลูกต้องใช้ไหม? พุด! ฮาจี หรือ นาจี? (ฮาจี) จงระวัง เพราะเป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะพูดว่า“ฮาจี”แต่เพื่อที่จะกลายเป็น“ฮาจี”ลูกต้องให้ความใส่ใจเป็นอย่างมาก การสละละทิ้งแรกคือคำว่า“ฉัน”คำนี้เก่ามาก แต่อันที่จริงแล้วคำนี้ในปัจจุบันได้ใช้รูปแบบที่สูงส่งดูดีมาก แม้แต่

ในการให้คำบรรยายของคุณ คำนี้“ฉัน”ควรจบสิ้น และแทนที่ด้วยคำว่า“บาบา บาบา”เมื่อพูดถึงสิ่งนี้ มันอาจจะดูเป็นสิ่งที่ธรรมดา“ฉันเป็นดวงวิญญาณที่มีค่า เพราะฉันมีค่า ฉันจึงควรได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและได้รับการตามนั้น ฉันมีค่า ฉันกำลังทำสิ่งนี้” ดังนั้น สิ่งนี้ถูกต้องไหม? “ฉันทำสิ่งนี้ แล้วทำไมคนถึงไม่มีพุดว่าฉันทำสิ่งนี้? ไม่ว่าฉันจะผิดหรือถูกก็ควรจะมีการกล่าวว่าคุณกำลังทำสิ่งนี้อยู่” คุณไม่ได้ทำสิ่งนี้ นั่นคือบาบาที่ทำทุกสิ่ง พ่อคือคาราวันฮาร์ (ผู้ที่เฉลียว) แต่ฉันคือคารันฮาร์ (ผู้ที่ทำ) แล้วทำไมถึงผิดที่จะพุดว่า “ฉัน” กำลังทำสิ่งนี้อยู่? เมื่อคุณใช้คำว่า “ฉัน” คุณหมายถึงใครที่เป็น “ฉัน”? ดวงวิญญาณหรือร่างกาย?“ฉัน”คือใคร?“ฉัน”คือดวงวิญญาณ มันไม่ใช่ร่างกายใช่ไหม? หากผู้ที่มีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณใช้คำว่า “ฉัน” ด้วยสำนึกรู้ว่า “ฉันคือดวงวิญญาณ” นั่นก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามหากคุณใช้คำว่า “ฉัน” ที่มาจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง นั่นก็เป็นสิ่งที่ผิด ตลอดทั้งวันคุณใช้คำว่า “ฉัน” เป็นอย่างมาก และอันที่จริงแล้ว คำว่า “ฉัน” จะถูกนำไปใช้ ดังนั้นการฝึกการตระหนักรู้ในตนเอง: เมื่อคุณใช้คำว่า “ฉัน” คุณเป็นใคร? แท้จริงแล้วคุณคือดวงวิญญาณ คุณหมายถึงร่างกายที่เป็น “ฉัน” หรือไม่? คุณพุดถึงร่างกายอย่างเป็น “ของฉัน” หากคุณใช้คำว่า “ฉัน” ในจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจะจดจำระลึกถึงพ่อโดยอัตโนมัติ ไม่จำเป็นที่จะต้องพุดสิ่งใด “ฉันคือดวงวิญญาณ” ปลูกฝังการฝึกฝนนี้ในลักษณะเดียวกับที่คุณมีการฝึกฝนที่ผิดเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในชื่อและรูปของคุณตามธรรมชาติเมื่อคุณพุดถึงตนเอง “ฉันคือใคร? ฉันคือคนนั้นคนนี้ ฉันเป็นอย่างไร?” คุณมีการฝึกฝนที่ผิดและมันกลายเป็นเรื่องธรรมชาติไปแล้ว คุณไม่แม้กระทั่งจะคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ เมื่อคุณใช้คำว่า “ฉัน” ด้วยสำนึกที่ผิด คุณจะทำงานหนักมากขึ้นและบรรลุผลน้อยลงคุณหลายคนพุดว่าพวกเขาทำงานรับใช้มากมาย ที่พวกเขาพยายามอย่างมาก แต่ก็ไม่ได้บรรลุผลสำเร็จมากนัก เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? ทุกคนได้รับพรเดียวกัน หรือมีบางคนได้รับพรที่แตกต่างกันไหม? ผู้ที่มีอายุ 60 ปี มีพรเช่นเดียวกับผู้ที่อายุเพียงหนึ่งเดือน สมบัติที่มีค่าของทุกคนก็เหมือนกัน ทุกคนได้รับการหล่อเลี้ยงที่เหมือนกัน ตารางเวลาประจำวันและกฎเกณฑ์มารยาทจะเหมือนกันสำหรับทุกคน จะไม่มีความแตกต่างกันสำหรับใครบางคน ไม่ใช่ว่ากฎเกณฑ์มารยาทสำหรับผู้ที่อยู่ในดินแดนต่างประเทศจะแตกต่างจากผู้ที่อยู่ในอินเดีย มันไม่ใช่เช่นนั้นใช่ไหม? มีความแตกต่างเล็กน้อยไหม? ไม่มีใช่ไหม? ในเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนกันแล้วทำไมบางคนถึงได้รับความสำเร็จ ในขณะที่คนอื่นได้รับความสำเร็จที่น้อยกว่า? เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? พ่อให้ความช่วยเหลือน้อยกว่าหรือไม่? พ่อให้ความช่วยเหลือบางคนมากกว่าคนอื่นหรือไม่? มันไม่ใช่เช่นนั้น ในกรณีนั้น ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? สิ่งนี้หมายความว่าอะไร? ว่ามันคือความผิดพลาดของคุณเอง คุณมีจิตสำนึกของ “ฉัน” ในแง่ของจิตสำนึกที่เป็นร่าง หรือบางครั้งคุณมีความอิจฉาเมื่อคุณเห็นความสำเร็จของเพื่อนของคุณ เป็นเพราะความอิจฉานั้น ที่คุณทำงานรับใช้ที่ควรทำด้วยหัวใจ แต่คุณเพียงแค่ทำด้วยหัว ไม่ได้ทำด้วยหัวใจของคุณ ในความเป็นจริงแล้วผลที่ได้รับจากการทำงานรับใช้คือทำด้วยหัวใจ คุณบางคนมักใช้หัวของคุณบ่อยๆในการทำงานรับใช้ แต่พวกเขาไม่ได้ใช้ทั้งหัวใจและหัวของพวกเขาด้วยกัน เป็นสิ่งที่ดีที่จะใช้หัว (สติปัญญา) ที่คุณได้รับ แต่อย่าให้มันเป็นเพียงแค่หัวเท่านั้น ผู้ที่ทำทุกสิ่งด้วยหัวใจมีการจดจำระลึกถึงพ่อในหัวใจของเขาเช่นกัน เมื่อคุณเพียงแค่ทำทุกสิ่งด้วยหัว คุณจะจำไว้ในหัวในช่วงเวลาสั้นๆ ใช่แล้ว, บาบา คือผู้ที่ให้แรงบันดาลใจกับฉัน บาบา คือผู้ที่ให้แรงบันดาลใจ อย่างไรก็ตามเมื่อผ่านไปสักกระยะหนึ่ง ก็จะมีจิตสำนึกของ“ฉัน”เกิดขึ้น ดังนั้นจงรักษาสมดุลของทั้งหัวและหัวใจ

ดังนั้นคุณได้รับการบอกแล้วว่า你需要ทำอะไรสำหรับไดอามอนจูบิลี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสะสมในบัญชีออมทรัพย์ของคุณ มันไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่คุณเพียงแค่ตรวจสอบและบอกว่าคุณไม่ได้ทำอะไรผิดโดยเฉพาะตลอดทั้งวันในวันนี้ ที่คุณไม่ได้เป็นเหตุที่ทำให้ใครเกิดความทุกข์ ที่คุณไม่ได้มีความขัดแย้งใดๆกับใครในวันนี้ นั่นคือคุณไม่ได้สูญเสียสิ่งใดเลยในวันนี้ เป็นสิ่งที่ดีที่คุณไม่สูญเสียอะไรเลย แต่คุณได้สะสมอะไรบางอย่างไหม? คุณอาจได้ทำงานรับใช้ แต่ในงานรับใช้นั้นคุณบรรลุผลสำเร็จในงานรับใช้ด้วยจิตวิญญาณของคุณด้วยหรือไม่? คุณได้สะสมความสำเร็จหรือไม่? เป็นสิ่งที่ดีที่คุณใช้เวลาของคุณสำหรับการทำงานรับใช้ แต่คุณทำงานรับใช้นั้นในรูปแบบลักษณะใด? หลายคนพุดว่าพวกเขายุ่งมากกับการการทำงานรับใช้ ตลอดทั้งวันที่พวกเขาไม่แม้แต่จะตระหนักถึงตนเองเลยด้วยซ้ำ เป็นสิ่งที่ดีมากที่คุณอยู่อย่างไม่ว่างเว้น แต่คุณได้สะสมผลของงานรับใช้ทันทีหรือไม่หรือคุณแค่ทำงานหนัก? คุณอาจจะใช้เวลาแปดชั่วโมงในการทำงานรับใช้ แต่คุณได้สะสมแปดชั่วโมงนั้นในงานรับใช้หรือไม่? คุณได้สะสมในเวลานั้นหรือไม่? หรือคุณสะสมครั้งหนึ่งและอีกครั้งหนึ่งของเวลานั้นใช้ไปกับการวิ่งไปทั่วและคิดถึงเกี่ยวกับทุกสิ่ง? ต้องสะสมความคิดที่สูงส่งและความคิดของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นจงลงไปบัญชีของการสะสมของคุณตลอดทั้งวัน เมื่อบัญชีของการสะสมของคุณเพิ่มขึ้น คุณจะกลายเป็นเพชรโดยอัตโนมัติ แม้กระทั่งตอนนี้เวลาและความคิดของคุณก็ไม่ได้สะสมอยู่ในบัญชีของความดีหรือไม่ดี เป็นสิ่งที่ดีที่คุณปลอดภัยจากการสะสมไว้ในบัญชีที่ไม่ดี แต่คุณได้สะสมไว้ในบัญชีของความดีหรือไม่? คุณเข้าใจไหม? เวลานี้ประหยัดเวลาและความคิดของคุณ ยิ่งเวลานี้คุณประหยัดและสะสมมากเท่าไรคุณก็จะยิ่งปกครองและได้รับการกราบไหว้บูชาตลอดทั้ง

วามจริงมากเท่านั้น แม้แต่ในยุคทองแดง เมื่อลูกเข้ามาสู่สภาพของการตกต่ำลงมา สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้สะสมไว้ก็สามารถทำให้ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกได้รับการกราบไหว้บูชา ดังนั้นจุดบันทึกทั้งหมดนี้ลงไปแล้วลูกจะพบว่าลูกได้ใช้เวลาไปอย่างสูญเปล่ามากเท่าไรหรือใช้ไปกับเรื่องธรรมดาตามากเท่าไร และลูกมีความคิดที่ธรรมดาแค่ไหน อย่างไรก็ตามลูกต้องให้ความใส่ใจกับสิ่งหนึ่ง ตัวอย่างเช่น บัญชีของการสะสมของลูกอาจจะต่ำมากในหนึ่งวันและบางทีลูกอาจจะท้อแท้เมื่อเห็นว่ามันต่ำมาก แทนที่จะคิดอย่างนั้น แม้กระทั่งเวลานี้ลูกยังมีโอกาสสะสมอยู่ในความจริงและความกระตือรือร้นเข้าไปในตนเอง แข่งขันกับตนเอง ไม่ใช่ผู้อื่น มีการแข่งขันกับตนเอง เช่น: ถ้าวันนี้ลูกสะสมได้แปดชั่วโมง พรุ่งนี้ลูกก็จะสะสมเป็นสิบชั่วโมง อย่างไรก็ตามอย่าท้อแท้ เพราะตอนนี้ยังเป็นเวลาสำหรับการสะสม ยังไม่มีการยกป้าย ‘สายเกินไป’ ขึ้นมา ยังไม่มีการประกาศเวลาสำหรับผลลัพธ์สุดท้าย ในโลกภายนอกผู้เพียรพยายามที่ดีจะหาอย่างไรเมื่อมีการกำหนดวันที่ของข้อสอบสุดท้ายแล้ว? พวกเขาจะท้อแท้หรือไม่ หรือพวกเขาจะก้าวหน้าไปในความพยายามของเขา? ดังนั้นลูกก็ต้องไม่ท้อแท้เช่นกัน แต่จงมีความจริงใจและความกระตือรือร้นมากขึ้นแทน และมีความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มบัญชีของการสะสมของลูก ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ

ถึงลูกๆในทุกคนแห่งที่กล่าวคำหักทลายในวันเกิด ถึงลูกๆในรูปรวมที่อยู่กับพ่ออยู่เสมอ ถึงลูกๆที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น ถึงดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ในทุกหนแห่งผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ คำหักทลายและแสดงความยินดีมากมายหลายล้านเท่าจากบรรพบุรุษ พร้อมกับให้ความรักและความทรงจำระลึกถึง พ่อก็ได้รับความรัก ความทรงจำระลึกถึง และการหักทลายจากลูกๆด้วยเช่นกัน บาบาเห็นว่าบทเพลงของการหักทลายก็ถูกขับร้องในทุกหนแห่งในหัวใจของแต่ละคน ดังนั้นเวลานี้ ด้วยความรัก ระลึกถึงเป็นพิเศษ และนมัสต์สำหรับการมาบรรจบกันของการให้และรับความรัก การระลึกถึง และการหักทลาย

พร: : ขอให้ลูกเป็นมหาวิระที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสามด้าน(ตริกาลดาร์ชี)และไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน โดยรู้ว่ามีประโยชน์ในทุกสิ่ง
อย่ามองสถานการณ์ใดๆ ด้วยสายตาของรูปกาลเวลาเพียงด้านเดียว จงมองทุกสิ่งอย่างเป็นตริกาลดาร์ชี แทนที่จะถามว่า "ทำไม" หรือ "อะไร?" จงมีความคิดอยู่เสมอว่า “สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นย่อมมีประโยชน์” ทำทุกสิ่งตามที่บาบาบอกให้ลูกทำต่อไป แล้วบาบาก็รู้และงานของท่านก็รู้ เดินหน้าต่อไปตามที่บาบาทำให้ลูกเคลื่อนไหวไปและนั่นจะเต็มไปด้วยคุณประโยชน์ อย่าปล่อยให้ศรัทธาขึ้นลง อย่าให้มีความคิดหรือความฝันที่ไร้ประโยชน์อยู่ในจิตใจของลูก แล้วลูกจะถูกเรียกว่ามหาวิระที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน

คติพจน์: ดวงวิญญาณทาปาสวี่คือผู้ที่ละวางและมีความรักในหนึ่งวินาทีด้วยสัญญาของศรัมัต

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มนตราที่ลูกได้รับจากมนุษย์นั้นจะไม่ใช่ประโยชน์ใดๆ ดังนั้น จดจำพ่อผู้เดียวและนำโยคะสติปัญญาออกจากสิ่งอื่นๆ
- คำถาม:** สิ่งใดจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ในหนทางของความรู้
- คำตอบ:** ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาขอความเมตตาและพรจากพระเจ้า ในหนทางของความรู้ ไม่มีเรื่องของพรหรือความเมตตา นี่คือการศึกษ ฟอกกลายเป็นครูและสอนลูก พื้นฐานในโชคของลูกคือ ลูกศึกษาอย่างไร หากพ่อมีความเมตตา ทั้งชั้นเรียนก็จะสอบผ่าน เหตุนี้เองจึงไม่มีเรื่องของความเมตตาหรือพรในหนทางของความรู้ ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามด้วยตนเองอย่างแนบแน่น
- เพลง:** นั่นคือเด็กเล็กๆ และท่านคือผู้ทรงอำนาจ

โอม ชานติ การเรียกนี้มาจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งเป็นของทั้งคนหนุ่มสาวและคนแก่ เพราะมีการอธิบายไว้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาสร้างไฟบูชาโย สวดมนต์และทำทปาละต่างๆ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะพบหนทางไปสู่ดวงวิญญาณสูงสุดด้วยการทำสิ่งทั้งหมดนั้น การพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน การพูดว่า “ฉันคือรูปแบบของท่าน” หรือ “พระเจ้าอยู่ในฉันด้วยเช่นกัน” ทั้งหมดคือการโกหก พระเจ้าไม่เคยสัมผัสกับความทุกข์ พระเจ้าคือคนละเรื่อง นี่คือการผิดพลาดของมนุษย์ เนื่องจากสิ่งนั้นพวกเขาจึงสัมผัสกับความทุกข์ ในหมู่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน แทบจะไม่มีใครรู้จักพ่อ มายาทำให้ลูกลืมหืมแล้วแล้ว พ่อบอกลูกๆ ว่า ลูกได้รับศรีมัทของการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน ผู้เป็นพ่อ นี่คือการสิ่งที่สูงส่งที่สุด ด้วยศรีมัทของพ่อ มนุษย์จึงเปลี่ยนจากคนธรรมดาไปเป็นนารายณ์ จากไม่บริสุทธิ์มาเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ คำสั่งที่มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ให้ไว้ในเวลานี้ไม่สูงส่ง พระเจ้ายังพูดด้วยว่า นี่คือการสิ่งคมปิศาจที่เลวทรามต่ำช้า พ่อพูดว่า ศาสนาเทพของลูกคือศาสนาที่ทำให้ความสุขมากมาย ลูกเคยได้รับความสุขมากมาย ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ควรมีใครถามว่า เหตุใดพระเจ้าจึงสร้างละครนี้ นี่คือการละครอันเป็นนิรันดร์ ความรู้หมายถึงกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงกลางคืน ด้วยความรู้ เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นชาวสวรรค์ ในขณะที่ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาลูกจะกลายเป็นชาวนรก อย่างไรก็ตาม เพราะมนุษย์มีสติปัญญาที่เป็นหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจ ความโกรธเลวร้ายมาก พวกเขาผลิตระเบิดจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง พวกเขาเข้าใจว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ดังนั้นสติปัญญาของพวกเขาจึงตกต่ำไซ้ใหม่ ยุคเหล็กถูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน เป็นราวันที่ทำให้ลูกเสื่อมเสีย พ่อมาและออกคำสั่งว่า จงหยุดการทำให้เสื่อมนี้! ความเสื่อมเสียอันดับหนึ่งคือการทำให้กันและกันไม่บริสุทธิ์ นี่คือการโรงค้าประเวณี บาร์ตของยุคเหล็กถูกเรียกว่าโรงค้าประเวณี ทุกคนเกิดผ่านกิเลส ยุคทองถูกเรียกว่าชีวาလာยา บาร์ตที่บริสุทธิ์ถูกก่อตั้งโดยชีวาบา ลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ ลูกเรียกว่าเต็มเปี่ยมทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ ไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิง ในกรณีนั้น จะไม่มีคำถามที่ว่าเด็กๆ เกิดอย่างไร ลูกๆ ก็จะกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ แล้วจะมีสิ่งใดเล่าที่เป็นไปได้ด้วยพลังโยคะ บาบาสพูดว่า ด้วยพลังโยคะลูกๆ จะกลายเป็นนายของสวรรค์ได้ด้วยการทำตามศรีมัท ที่นั่นเด็กๆ สามารถเกิดด้วยพลังโยคะ ลูกไม่สามารถปกครองทั้งโลกได้ด้วยพลังวัตถุ ของพวกเขาคือพลังวัตถุในขณะที่ของลูกคือพลังโยคะ ลูกมีโยคะอยู่กับพ่อผู้ทรงอำนาจ พ่อผู้ทรงอำนาจเองพูดว่า จงจดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร พวกเขาพูดว่า “อะ ครับ” ในเวลานั้นและแล้วก็ลืม จริงๆ แล้วพระเจ้า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังตกแต่งลูกๆ ด้วยความรู้โดยการสอนราชาโยคะให้แก่ลูก ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น หากสิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกก็กล่าวได้ว่านั่นไม่ได้อยู่ในโชคของลูก และเหตุนี้เองลูกจึงไม่ทำความเพียรพยายาม ครูสอนทุกคน และแล้วบางคนก็ศึกษาได้มากระดับหนึ่งและบางคนก็สอบตก ลูกจะไม่ขอครูของลูกให้พรกับลูก ในการศึกษา ไม่สามารถมีความเมตตาหรือพร ฯลฯ ในหนทางของความรู้ พ่อพูดนมัสเตกับลูก ลูกต้องไม่ร้องขอความเมตตาหรือพร เมื่อลูกมาหาพ่อ ลูกจะกลายเป็นนาย พ่อพูดว่า ผู้นี้คือนาย ไม่มีเรื่องของความเมตตา สมบัติของพ่อจะกลายเป็นสมบัติของลูก อย่างไรก็ตาม ไซ้ เป็นหน้าที่ของครูที่จะแก้ไขเด็กๆ ครูจะขอให้ลูกศึกษาเล่าเรียน เป็นหน้าที่ของลูกที่จะศึกษาเล่าเรียน ความเมตตาใดที่เขามี ครูมีหน้าที่ในการชี้ให้ลูกเห็นหนทางไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของพร นี่คือการผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพ่อ ครู และครู ไม่มีเรื่องของพรของความเมตตาจากคนใดในสามคนนี้ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและให้ปัญญาแก่มนุษย์ที่ไม่รู้จักคิด ถึงอย่างไรนี้ก็คือพรของท่าน อย่างไรก็ตาม หน้าที่ของลูกคือการทำตาม จดจำกันว่า พระเจ้าพูดศรีมัท ท่านคือผู้ที่สูงส่ง ดังนั้นคำสั่งของท่านจึงสูงส่งด้วยเช่นกัน ด้วยการทำตามศรีมัท ลูกจะกลายเป็นเทพที่สูงส่งต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกสามารถ

เข้าใจด้วยเช่นกันว่าตนจะสอบผ่านก็คะแนน ที่โรงเรียน นักเรียนสามารถเข้าใจว่าพวกเขาจะสอบตก เพราะไม่ได้ศึกษาอย่างเต็มที่ แม้แต่พ่อก็สามารถบอกได้จากทะเบียนว่าลูกของเขาจะสอบตก ผู้เดียวที่ไร้ขีดจำกัด ผู้เดียวที่รู้และลูกๆก็รู้เมื่อพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียน หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน สถานภาพของลูกจะต่ำอย่างแน่นอน แม้กระนั้นลูกก็ไม่เพียงพยายามที่จะศึกษาเล่าเรียนให้ดี ไม่ว่าบาบาจะใช้หัวของท่านและอธิบายให้แก่ลูกๆมากเพียงใดก็ตาม ลูกก็ไม่ทำสิ่งใด เมื่อลูกไม่ทำตามครีမ်ท์ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำ ผู้ที่มาเป็นลูกๆก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ ในสิ่งนั้นก็ยังมีระดับของสถานภาพต่างๆมากมายด้วย แม้แต่ผู้ที่กลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ลูกๆ รู้ว่าถ้าลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น ลูกก็จะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ยังอยู่อย่างสูงศักดิ์ด้วยเช่นกัน ลักษณะและนารายณ์จะมีปราสาทราชวังที่ประดับประดาด้วยอัญมณีและเพชร และสาวใช้และคนรับใช้ก็ยังอาศัยอยู่ที่นั่นด้วย และแล้วพวกเขาก็สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นในอนาคตต่างลำดับกันไป ประชากรก็ยังต่างลำดับกันอีกด้วย ผู้คนประกันทุกสิ่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาให้ทานในนามของพระเจ้า ตัวอย่างเช่น หากบางคนสร้างโรงพยาบาล เขาจะได้รับร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงไร้โรคภัยไข้เจ็บในชาติถัดไป เขาจะได้รับผลชั่วคราวอย่างแน่นอน หากบางคนเปิดโรงเรียน เขาจะศึกษาอย่างดีในชาติถัดไป หากบางคนเปิดธรรมศาลา เขามีบ้านที่ดีสำหรับอยู่อาศัยในชาติเกิดต่อไป ดังนั้น นี่คือการประกันใช้ใหม่ แต่ละคนประกันตนเอง เวลานี้ทุกสิ่งของลูกขึ้นตรงกับพระเจ้า นั่นคือทางอ้อมขณะที่สิ่งนี้คือการประกันโดยตรง “บาบา ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ลูกคือผู้ดูแลผลประโยชน์ เพื่อตอบแทนสิ่งนี้ ท่านจะให้อำนาจปกครองตนเองแก่เราเป็นเวลา 21 ชาติเกิด” นี่คือการประกันโดยตรงกับพ่อเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อพูดว่า ย้ายกระเปาะและสัมภาระของลูกๆไปสู่ยุคทอง เมื่อสงครามเกิดขึ้น ราชาลัทธิจะนำสมบัติทั้งหมดของตนไปไว้กับราชาที่ยิ่งใหญ่กว่า และแล้วเมื่อสงครามสิ้นสุดพวกเขาก็จะรับสมบัติทั้งหมดคืนไป บาบามีประสบการณ์ในสิ่งเหล่านี้ พ่อรู้และดาด้าก็รู้ด้วยเช่นกัน ลูกควรเข้าใจว่าลูกกำลังได้รับมรดกจากบาบาผ่านดาด้า พ่อกำลังสอนลูกๆ พ่อผู้นั้นไม่ใช่ผู้นี้คือพระเจ้าของสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ผู้เป็นดาด้า (พี่ชายคนโต) ก่อนอื่น ลูกต้องมาเป็นของดาด้า (ปู่) อย่างแน่นอน บาบา ฉันเป็นของท่าน ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากท่าน เพื่อที่ตัดโดยกะสติปัญญาของลูกจากคนอื่นๆ ต้องใช้ความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า เวลานี้ มนตราทั้งหมดจากกูรู ฯลฯ จะไม่เป็นประโยชน์ ไม่มีมนตราจากมนุษย์คนใดที่จะเป็นประโยชน์ในเวลานี้ พ่อบอกลูกว่า จงจดจำพ่อและช่วยชนะจะเป็นของลูก ลูกมีภาระบาปที่ใหญ่โตอยู่บนศีรษะของลูก เวลานี้จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป และแล้วพ่อจะส่งลูกไปสวรรค์ ก่อนอื่น ลูกต้องมีศรัทธา หากลูกไม่มีศรัทธา บาบาจะเปิดลอคสติปัญญาไม่ได้และลูกก็จะไม่ได้ซึมซับสิ่งใด เมื่อลูกมาเป็นของพ่อ ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของบางคน คนใหม่บางคนไปล้าหน้าคนเก่า พ่ออธิบายชัดเจนมาก บางคนศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด เขาก็จะหารายได้มากตามนั้น ความรู้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อคือแหล่งของรายได้ ด้วยการศึกษาคำรู้ที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลก มนุษย์ไม่มีความรู้ใน เวลานี้ลูกๆได้กลายเป็นลูกๆของพ่อ จากที่เคยเป็นของชุมชนปีศาจ เวลานี้ลูกเป็นของชุมชนเทพ จากที่เคยทรมานต่ำช้าลูกกำลังกลับมาสูงส่ง ไม่มีใครกลับมาสูงส่งได้โดยไม่ทำตามครีမ်ท์ มิฉะนั้น ในเวลาสุดท้าย ลูกจะกลับบ้านหลังจากมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ แม้ว่าผู้ที่ฟังความรู้เพียงเล็กน้อยจะไปสู่สวรรค์ แต่พวกเขาจะได้รับสถานภาพธรรมดาอย่างสิ้นเชิงในหมู่ประชากร ที่นั่นสถานภาพจะต่างลำดับกันไป ที่นั่นผู้คนจะไม่ยากจนแม้กระทั่งไม่มีजाปาทิกิน คนจนที่นั่นไม่เหมือนคนจนที่นี่ ที่นั่นทุกคนมีความสุข อย่างคิดว่า ฉันได้เป็นประชากรก็ดีแล้ว นั่นคือความอ่อนแอ ก่อนอื่น ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าสิ่งเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้าที่ไร้ตัวตน พระเจ้าพูดว่า พ่อไม่ได้สวมเครื่องแต่งกายของมนุษย์ ชื่อของพ่อคือชีวา เหล่าเทพและมนุษย์มีชื่อสำหรับร่างกายของเขา พ่อไม่ได้มีชื่อของร่างกาย พ่อไม่มีร่างกายของตนเอง ผู้ที่มีร่างกายไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า แต่พวกเขาถูกเรียกว่ามนุษย์ เพราะการคิดว่ามนุษย์เป็นพระเจ้า ชาวบาร์ตจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่รู้จัก มิฉะนั้นแล้ว ชาวบาร์ตเคยเป็นผู้ที่มีปัญญาและรู้คิดอย่างมาก สมัยก่อนผ้า ฯลฯ ของชาวบาร์ตดีและประณีตมาก เวลานี้พวกเขาไม่สามารถทำสิ่งเดิมๆเหล่านั้นได้ วิทยาศาสตร์ก็ยังคงมีอยู่ในสวรรค์ เพื่อความสุขของลูกๆอีกด้วย ที่นี้วิทยาศาสตร์สำหรับทั้งความสุขและความทุกข์ ลูกได้รับความสุขชั่วคราว มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด เมื่อทั้งโลกถูกทำลายก็จะมีความสุขใช้ใหม่ ทุกคนจะร้องไห้คร่ำครวญในความทุกข์ระทม ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขผ่านวิทยาศาสตร์ ไม่มีการพูดถึงความทุกข์ ผู้ที่โชครูปเปิดแล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งนี้ หากพวกเขาไม่มีความสุขอยู่ในโชคของตนแล้ว พวกเขาจะไม่เข้าใจ นักกฎหมาย ฯลฯ ก็ยังต่างลำดับกันด้วยเช่นกัน บางคนได้เงินถึง 10,000-20,000 สำหรับหนึ่งคดี ในขณะที่นักกฎหมายอื่นไม่มีแม้แต่ลอคคุมที่จะใส่ ที่นี้ก็เหมือนกัน เราจะเป็นได้ทั้งราชาเหนือราชา หรือเป็นประชากรที่มีค่าเพียงเล็กน้อย พ่อตั้งอยู่ที่นั่นและอธิบายให้แก่ลูกๆ เวลานี้บาร์ตยากจนที่สุด และแล้วบาร์ตก็กลับมามั่งคั่ง มีการให้ทานแก่ผู้ที่ยากจนเสมอ ผู้ที่ร่ำรวยไม่สามารถรับความรู้ได้มากเท่าคนจนทั่วไป พวกเขาเท่านั้นจะได้รับความรู้ ไม่ใช่กฎที่จะให้ทานแก่ผู้ที่ร่ำรวย ลูกๆยากจนใช้ใหม่ มาฆาของลูกยากจนที่สุด และแล้วเธอก็จะกลายเป็นจักรพรรดินีของโลก ละครถูกสร้างขึ้นมานี้ในทางนี้ คนส่วนใหญ่ที่รับความรู้นี้ยากจน เพราะพวกเขาไม่มีความ

สุข ถึงอย่างไรผู้ที่ร่ำรวยก็มีความสุขมาก พวกเขาพูดว่านี่คือสวรรค์สำหรับพวกเขา พวกเขามีรถยนต์และเงิน ฯลฯ พวกเขาพูดว่า จงให้ความรู้แก่ผู้ที่ไม่มีเงินและอยู่ในนรก ของลูกคืองานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกคือผู้รับใช้ที่แท้จริงของบาป ผู้คนเหล่านั้นคือนักสังคมสงเคราะห์ทางกาย พวกเขาให้ความสุขเล็กน้อยแก่มนุษย์ ลูกทำความสะอาดทั้งโลกและทำให้บริสุทธิ์และมีความสุข ลูกกำลังรับใช้บาปด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงโยกย้ายกระเปาะและสัมภาระเก่าๆ ของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ประกันสิ่งเหล่านั้นและแล้วดูแลเช่นผู้ดูแลผลประโยชน์
2. จงศึกษาเล่าเรียนด้วยศรัทธาในสติปัญญา จงให้ทานทรัพย์แห่งความรู้แก่คนจน จงทำงานรับใช้ทางจิตที่แท้จริงเพื่อทำให้บาปบริสุทธิ์

พร: พระ: ขอให้ลูกเป็นครูที่ยิ่งใหญ่ และขณะกำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมา ให้คำสอนแก่ทุกดวงวิญญาณ ด้วยทุกการกระทำและคำพูดของลูก เช่นที่มีห้องสมุดเคลื่อนที่ ในทำนองเดียวกันลูกคือครูที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่เคลื่อนที่ มองเห็นนักเรียนอยู่เบื้องหน้า ลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่ได้อยู่ตามลำพัง ลูกอยู่เบื้องหน้านักเรียนเสมอ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอย่างสม่ำเสมอและให้การสอนผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกัน ครูที่มีค่าจะไม่มีวันอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง เบื้องหน้านักเรียน เขาจะให้ความใส่ใจ ขณะที่ลูกหลับ ตื่น เดินหรือรับประทาน จงคิดว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในวิทยาลัยที่ใหญ่โตและนักเรียนของลูกนั้นกำลังเฝ้าดูลูกอยู่

คติพจน์: เป็นโยคะที่สูงส่งที่ทำให้สันสการ์ของลูกบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยดวงวิญญาณที่มีศรัทธา

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกได้พบกับผู้เป็นนายที่พิเศษสุดแล้ว ทำตามศรัทธาของท่านและลูกจะกลายเป็นเทพที่มีมงกุฎสองชั้น
- คำถาม:** อะไรคือความเพียรพยายามที่ง่ายดายสำหรับลูกที่จะไม่มีวันเหน็ดเหนื่อยเลยในการศึกษาเล่าเรียน?
- คำตอบ:** คงสภาพของความสงบใจ (equanimity) ในคำสรรเสริญและการประณาม ความเคารพและความไม่เคารพที่เกิดขึ้นในการศึกษาเล่าเรียนนี้ พิจารณาทั้งหมดนั้นเป็นเกม และลูกจะไม่มีวันมีความเหน็ดเหนื่อยเลย กฎขณะนั้นถูกประณามมากที่สุด ผู้คนได้กล่าวหาเขาในสิ่งต่างๆมากมาย และพวกเขาก็ยังคงกราบไหว้บูชากฎขณะเช่นนั้นด้วย ดังนั้น การได้รับการดูถูกดูหมิ่นนั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ ดังนั้น อย่าได้เหน็ดเหนื่อยในการศึกษาเล่าเรียน เฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนตราบเท่าที่พอนั้นสอนลูก
- เพลง:** โอ้ ผู้อาศัยอยู่ในป่า ชื่อของท่าน คือ สิ่งล้ำจนชีวิตของฉัน!

โอมขานติ ใครได้กล่าวเช่นนั้น? ใครได้พูดและพูดถึงใคร? เพียงลูกๆเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าโก๊ปและโก๊ปปู้สิ่งนี้ ดังนั้น พวกเขาได้จดจำพ่อของพวกเขา โก๊ปปู้วัลลาภ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสามารถเป็นพ่อเช่นนั้น ดังนั้น พวกเขาจดจำผู้ที่มาที่นี่แล้วก็จากไป พวกเขานั้นก็ได้รับการยกย่องภายหลัง ยกตัวอย่างเช่น พระคริสต์ได้มาแต่หลังจากที่ก่อตั้งศาสนาคริสต์เดียนเขาก็ไม่ได้ไปที่ไหน เขาต้องล่อเลี้ยงศาสนานั้นอย่างแนนอน เขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ อย่างไรก็ตาม ทุกปีผู้คนฉลองวันเกิดของผู้ที่จากไปหลังจากที่ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา พวกเขาได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในทำนองเดียวกันผู้คนฉลองเทศกาลดาเซราในทุกวันนี้ มีการเฉลิมฉลอง ดังนั้นต้องเป็นบางสิ่งที่เป็นสิริมงคลอย่างแนนอน เมื่อใครบางคนจากไปหลังจากทำบางสิ่งที่ดี ก็มีการเฉลิมฉลองเทศกาลของเขา แม้กระทั่งมีการเฉลิมฉลองเทศกาลตีพมาลาด้วย มีการฉลองวันเกิดของกฤษณะด้วยเช่นกัน พวกเขาฉลองเทศกาลของผู้ที่ได้มาและจากไป ชาวบาร์ตไม่รู้ว่าเหตุใดจึงมีการฉลองเทศกาลรักก็ลาฯ อะไรได้เกิดขึ้น? พวกเขารู้ว่าพระคริสต์และพระพุทธรเจ้าได้มาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา เวลานั้นทั้งหมดนั้นคือชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่ลูกคือชุมนุมของพระเจ้า พ่อ งามได้มาแล้วในเวลานี้และกำลังทำให้ลูกสูงส่งและศักดิ์สิทธิ์ หรือสามารถที่จะกล่าวได้ว่าพ่อสูงสุดได้มาและกำลังมีการทำพิธีเปิดสวรรค์ นั่นคือท่านกำลังวางรากฐานสำหรับสวรรค์ สามารถที่จะถูกเรียกว่าการทำพิธีเปิดด้วยเช่นกัน จักรพรรดิและจักรพรรดินีที่สูงส่งในบาร์ตได้มาและจากไปแล้ว เหล่าเทพของยุคทองนั้นสวมมงกุฎสองชั้น พวกเขามีมงกุฎของความบริสุทธิ์และมงกุฎที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอยด้วยเช่นกัน ราชามีก็เกลสมิเพียงมงกุฎที่ประดับด้วยเพชรพลอยเท่านั้น ผู้ที่มีมงกุฎเดียวกราบไหว้บูชาผู้ที่มีมงกุฎสองชั้น อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรที่พวกเขาได้มาและจากไป หรือพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นเทพที่มีมงกุฎสองชั้นที่แสนจะสูงส่ง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า ใครทำให้พวกเขาแสนจะสูงส่ง ผู้คนฉลองดาเซรา ลูกรู้ว่าบางสิ่งต้องได้เกิดขึ้นที่เป็นเหตุให้ผู้คนฉลองดาเซราและเผาหุ่นจำลองของราวัน อย่างไรก็ตาม เขาไม่ใช่บางสิ่งที่จะต้องถูกเผา อาณาจักรของเขาเวลานี้ได้มาถึงจุดจบ จนกระทั่งอาณาจักรของรามถูกก่อตั้งขึ้น อาณาจักรที่เลวทรามต่ำช้านี้ต้องดำเนินไป ผู้คนเฝ้าแต่ฉลองพิธีเมื่ออาณาจักรของราวันได้จบสิ้นและมีการก่อตั้งอาณาจักรของราม พวกเขาเผาหุ่นจำลองของราวันซึ่งพิสูจน์ได้ว่าที่นี่เป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจที่เลวทรามต่ำช้า มีระดับของความเลวทรามต่ำช้าด้วยเช่นกัน ความเลวทรามต่ำช้าเริ่มต้นในยุคทองแดง เริ่มแรกก็เป็นความเลวทรามต่ำช้า 2 องศา และแล้วก็ 4 องศา และแล้วก็ 8 องศา และแล้วก็ 10 องศา และจากการที่เพิ่มขึ้นทีละน้อยทีละน้อย และในเวลานี้เป็นความเลวทรามต่ำช้า 16 องศา เวลานี้การเปลี่ยนผู้ที่เลวทรามต่ำช้า 16 องศาให้เป็นผู้ที่สูงส่ง 16 องศาเป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่ออธิบาย: เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของรามเคยเป็นอาณาจักรที่สูงส่ง เวลานี้พวกเขาได้เป็นผู้เลวทรามต่ำช้า บาร์ตที่สูงส่งนั้นเรียกว่าสวรรค์ อาณาจักรเดียวกันนั้นในเวลานี้กลับมาเลวทรามต่ำช้า พ่อพูดว่า: เวลานี้ พ่อได้มาเพื่อทำให้อาณาจักรที่เลวทรามต่ำช้ากลายเป็นอาณาจักรที่สูงส่ง มีสกุลาดาवासและพรราวาส มีศาสนาที่นับไม่ถ้วนในสกุลาดาवास ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพที่สูงส่งนั้นกลับมาเลวทรามต่ำช้าในศาสนาและการกระทำของพวกเขา เวลานี้พ่อสอนพวกเขาถึงวิธีทำการกระทำที่สูงส่ง พวกเขาเคยเฝ้าแต่ฉลองเทศกาลในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้ามาอย่างแนนอน เป็นประเด็นของห้าพันปี พ่อได้มาและทำให้ผู้ที่เลวทรามต่ำช้านั้นสูงส่ง เป็นงานเพียงของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ทั้งโลกนั้นสูงส่ง และแล้วท่านก็ส่งลูกลงมาจากเบื่องบนเพื่อล่อเลี้ยงสิ่งนั้น: ไปและล่อเลี้ยงศาสนาเทพอีกครั้งที่ลูกก่อตั้งขึ้น ไม่ใช่ว่าใครก็ตามจะพูดสิ่งนี้: สิ่งนี้เกิดขึ้น

โดยอัตโนมัติตามละคร เมื่อลูกกลับมาสูงส่งแล้ว แม้กระทั่งโลกก็จะกลับมาสะอาดประจักษ์และสูงส่ง เวลานี้แม้กระทั่งวัตถุ
ธาตุทั้งห้านั้นก็ตาโมประจักษ์ มีความปั่นป่วนมากมาย และผู้คนก็มีความทุกข์อย่างมาก มีความเสียหายเป็นมูลค่าหลาย
ล้าน ในยุคทองจะไม่มีภัยพิบัติใดๆเหล่านี้ ภัยพิบัติเกิดขึ้นในนรก แม้กระทั่งภัยพิบัติเริ่มแรกนั้นก็เพียงสององศา
เท่านั้น ในขณะที่เวลานี้กลับมา 16 องศา ต้องมีการอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในรายละเอียด เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากแต่
ผู้คนไม่สามารถเข้าใจหรืออธิบายแก่ผู้อื่นได้ ดังนั้น การเผาราวนี้ได้เริ่มต้นจากยุคทองแดง ลูกไม่สามารถพูดว่าการเผาราว
นี้ได้เริ่มต้นมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น ภัยพิบัติทั้งหมดเหล่านี้ก็เริ่มต้นขึ้น
ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกรู้ว่าอาณาจักรของราวน์ถูกทำลายไปอย่างไรและอาณาจักรของรามก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร ผู้คนไม่รู้ว
ว่าราวน์คืออะไร พ่อพูดว่า: ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นลังกา ไม่มีลังกาในยุคทอง มีผู้คนน้อยนิดที่นั่น พวกเขาอาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ
ยมุนา ในอัสเมียร์พวกเขาแสดงแบบจำลองของดินแดนสุชาติแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนั้น ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะสร้าง
พระราชวังทองคำที่นั่น พวกเขาใช้เครื่องจักรที่จะหลอมทองได้อย่างเร็วและทำเป็นแผ่นๆ ลูกรู้ว่าวิทยาศาสตร์นี้จะ
ทำให้การทำลายล้างเกิดขึ้นนั้นจะเป็นประโยชน์กับลูกในเวลาต่อมา เวลานี้พวกเขาได้สร้างเครื่องบินๆ สำหรับความสุข
ที่ยิ่งใหญ่ แต่พวกเขานั้นก็จะการทำลายล้างด้วยสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน ดังนั้นเครื่องบินเหล่านี้เป็นไปสำหรับความสุข
พร้อมกับความสุขด้วย นั่นเป็นความสุขชั่วคราว สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ถูกประดิษฐ์คิดค้นใน 100 ร้อยปีที่ผ่านมา ดังนั้น
ทั้งหมดนี้เคยเกิดขึ้นเพียง 100 ปีที่แล้ว ดังนั้นเพียงแต่คิดว่า: หลังจากการทำลายล้างเกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดก็จะถูก
สร้างขึ้นในเวลาอันสั้นในโลกใหม่ ที่นั่นพระราชวังทองคำจะสร้างขึ้นอย่างรวดเร็วมาก ในบาร์ตมีพระราชวังมากมายที่
ประดับประดาด้วยทองและเงิน มีห้องพระโรงที่ใหญ่โตที่นั่น พวกราชินิกุลจะมีการพบปะกันที่นั่น พวกเขาจะไม่ถูกเรียก
ว่าชุมนุมพันดาฟ จะถูกเรียกว่าชุมนุมของอาณาจักรลักษมีและนารายณ์ เจ้าชายเจ้าหญิงทั้งหมดก็ไปและนั่งที่นั่นด้วยเช่น
กัน เมื่อที่นั่นเป็นของรัฐบาลอังกฤษ ที่นั่นเคยถูกใช้ในการชุมนุมในท้องพระโรงที่สูงศักดิ์ที่ยิ่งใหญ่ของเจ้าชาย เจ้าหญิง
และมหาราช ราชทั้งหมดจะนั่งที่นั่นสวมมงกุฎของพวกเขา เมื่อบาบาเคยไปที่เนปาล พวกเขาจะมีชุมนุมของครอบครัวรา
นา (กษัตริย์) กษัตริย์ที่มีมงกุฎใหญ่โตจะนั่งอยู่ที่นั่น พวกเขาถูกเรียกว่าจักรพรรดิและจักรพรรดินี และพวกเขาทั้งหมด
นั้นตามลำดับกันไป ราชนีทั้งหลายจะไม่นั่งอยู่ที่นั่น พวกเขาจะอยู่หลังม่าน พวกเขานั่งด้วยความอสังการอย่างมาก เราเคย
พูดว่าท่านคือรัฐบาลพันดาฟ พวกเขาเรียกตนเองว่าเป็นสุริยวงศ์ พวกเขาเคยอยู่ที่นั่นด้วย อย่างไรก็ตามพวกเขามีเพียง
มงกุฎเดียว เพราะก่อนหน้านี้พวกเขาเคยมีผู้ที่มีมงกุฎคู่ พวกเขาเขียนสิ่งต่างๆมากมายเกี่ยวกับกษณะว่า: เขาได้ลักพาตัว
คนนั้นคนนี้และเขาได้ทำสิ่งนี้สิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ได้มีสิ่งใดเช่นนั้น ผู้คนเฝ้าแต่เฉลิมฉลองเทศกาลของสิ่งต่างๆ ที่เกิด
ขึ้นมาแล้วในอดีต พวกเขาฉลองเทศกาลนี้ด้วยเมื่อพวกเขาได้ทำให้อาณาจักรของราวน์จบสิ้นและการมีก่อตั้งอาณาจักร
ของราม พวกเขาฉลองเทศกาลนั้นทุกปี ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจของราวน์เคยคงอยู่มาเมื่อห้าพันปีที่
แล้วด้วยเช่นกัน พ่อมาและดลใจให้เกิดการทำลายล้างอาณาจักรราวน์ สงครามมหาภารตะเดียวกันอยู่เพียงเบื้องหน้า
อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดเช่นราวน์ พวกเขาได้แสดงมะโอดรีว่าเป็นภรรยาของราวน์ แต่พวกเขาไม่ได้แสดงว่าเธอนั้นมีสิ
บหัว พวกเขาแสดงราวน์ที่มีสิบหัว พวกเขาแสดงวิษณุว่ามีสี่มือ: สองมือเป็นของลักษมีและสองมือเป็นของนารายณ์ พวก
เขาแสดงราวน์มีสิบหัว: กิเลสทั้งห้าของราวน์และกิเลสทั้งห้าของมะโอดรี พวกเขาได้แสดงนัยสำคัญของสัญลักษณ์สี่มือ
ของวิษณุไว้ด้วยเช่นกัน พวกเขากราบไหว้บูชามหาลักษมีด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เคยแสดงมหาลักษมีที่มีสองมือ ที่ตีพ
มาลา พวกเขาปลุกเรียกลักษมี เพราะเหตุใด? นารายณ์ได้ทำความผิดใดหรือ? ถึงอย่างไรก็ตาม ลักษมีนั้นก็ได้รับ
ทรัพย์สินสมบัติของเธอมาจากนารายณ์อยู่ดี เธอเป็นหุ้นส่วนครึ่งหนึ่งของเขา ดังนั้นนารายณ์ทำความผิดอะไร? ในความเป็น
จริง ความมั่งคั่งไม่ได้รับจากลักษมี ความมั่งคั่งได้รับจากจกัถอมบา และแล้วลูกรู้ว่าจกัถอมบานั่นต่อมากลายเป็นลักษมี
ดังนั้นพวกเขาได้แยกทั้งสองจากกัน พวกเขาร้องขอทุกสิ่งจากจกัถอมบา หากพวกเขามีความสุขใดๆ หากบุตรชายของ
พวกเขาตาย พวกเขาก็สวดภาวนาต่อจกัถอมบา: “ปกป้องเราเถิด” “ให้ลูกแก่เราเถิด!” “ขจัดความเจ็บป่วยนี้ของฉัน
เถิด!” พวกเขามีความปรารถนาเช่นนั้นมากมาย พวกเขาไปหาลักษมีเพื่อวางความปรารถนาเดียวเท่านั้นเบื้องหน้าเธอและ
นั่นก็เป็นความปรารถนาสำหรับความมั่งคั่ง ก็เท่านั้นเอง! จกัถอมบาคือผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดของลูก เธอ
เป็นผู้ที่ทำให้ลูกมั่งคั่ง เวลานี้ความปรารถนาทั้งหมดของลูกทั้งหมดกำลังได้รับการตอบสนอง พวกเขาไม่ได้ให้ความมั่งคั่ง
พวกเขาเพียงแต่สอนลูกและด้วยสิ่งนี้ที่ลูกกลับมายิ่งใหญ่จากที่ไม่มีสิ่งใดเลย และแล้วเมื่อลูกกลายเป็นลักษมี ลูกก็กลับ
มามั่งคั่ง เวลานี้ลูกมีพลังที่จะเติมเต็มความปรารถนาทั้งหมด จกัถอมบานั่นให้ทาน ลักษมีไม่ได้ให้ทานใดๆ ไม่มีการให้
ทานที่นั่น ไม่มีการอดอยากที่นั่น ไม่มีใครที่ยากจนจนขั้นแค้นที่นั่น ราวน์ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ที่นั่นพวกเขาเผาราวน์
หลังจากดาเซรา พวกเขาก็ดลดีพมาลา พวกเขาฉลองในความสุข อาณาจักรของราวน์ถูกทำลายและอาณาจักรของราม
จะถูกก่อตั้งขึ้น และดังนั้นก็จะมีความสุข มีแสงในทุกบ้าน ลูกๆดวงวิญญาณได้รับการรู้แจ้งแล้ว สิ่งต่างๆที่อยู่ในยุคแห่ง
การบรรจบพบกันไม่อยู่ในยุคทอง ลูกคือตริกาลดาร์ชี่และลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลที่นั่น ที่นั่นลูกลิ้มความรู้ทั้งหมด

นี่ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันมีการก่อตั้งและการทำลายล้าง เมื่อการก่อตั้งได้เกิดขึ้นแล้ว ก็เท่านั้นเอง เพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับเทศกาลเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ที่โง่เขลานั้นก็ไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาได้แต่งเรื่องต่างๆมากมายแต่ไม่มีสิ่งใดเลย ลูกสามารถที่จะเห็นในทางปฏิบัติว่าสิ่งต่างๆ เหล่านั้นไม่ได้อยู่ในยุคทอง มีการกล่าวถึงเรื่องราวของนาราดไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกถูกถาม ลูกก็ตอบว่า: บาบา ฉันจะแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ ดังนั้น พ่อพูดว่า: ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกไม่มีกิเลสใดๆ หากลูกยังมีความโกรธ ฯลฯ ลูกจะสามารถแต่งงานกับพวกเขาได้อย่างไรกัน? ใช่ ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม แต่ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านี้ เพราะและแล้วเมื่อตอนที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพ ลูกได้พบกับผู้เป็นนายที่พิเศษสุดอย่างมาก พ่อฉันเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความปิติ และดังนั้นท่านทำให้ผู้ที่มาและกลายเป็นลูกของท่านนั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม และเป็นเทพที่มีมงกุฏสองชั้นด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริง เหล่าเทพมีทั้งสองมงกุฏ ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูก: ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ประเด็นมากมายเฝ้าแต่ปรากฏขึ้น หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้อย่างไร? ละครั้นชั่วรอยเหมือนเดิมทุกประการ ลูกเข้าใจความรู้ในเวลานี้ และแล้วความรู้ก็จะหายไป ลังคา ฯลฯ ที่พวกเขาได้แสดงไว้ไม่ได้คงอยู่จริงๆ เมื่อไรที่ราวันถือกำเนิด? มีการเขียนไว้ว่า เหล่าเทพไปสู่หนทางบาปในยุคทองแดง และพวกเขาได้เริ่มกลับมาอีกเลส เริ่มแรกความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่มีสิ่งเจือปน และแล้วก็มีสิ่งเจือปน เวลานั้น ผู้คนได้เริ่มที่จะให้ผู้อื่นมากราบไหว้บูชาตัวเขาเอง พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อทำการก่อตั้งโลกที่สูงส่ง และทำลายล้างโลกที่เลวทรามต่ำช้า แน่หน่อนที่การก่อตั้งนั้นจะเกิดขึ้นก่อนและแล้วจึงเป็นการทำลายล้าง นี่คือการบทบาทของพ่อทุกวงจร สิ่งนี้ต้องใช้เวลาที่จะสร้างความสูงส่งจากความตกต่ำ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนตราบนานเท่าที่พ่อฉันสอนลูก ไม่ว่าผู้ที่ศึกษาในวงจรที่แล้วศึกษามากเพียงไรก็ตาม พวกเขาจะศึกษาเล่าเรียนมากเท่ากัน ในเวลานี้ ขณะที่กำลังเคลื่อนไป ลูกๆ มากมายก็พูดว่า: ก็เท่านั้นเอง ฉันไม่สามารถที่จะดำเนินไปได้มากกว่านี้ โอ้อ! จะต้องมีการยกย่องและการประณาม ความเคารพและความไม่เคารพ เหตุใดลูกจึงหยุดศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากสิ่งนั้น? เป็นกฤษฎณะที่ถูกประณามมากที่สุด เขาถูกกล่าวหาในสิ่งต่างๆ มากมาย ดังนั้น และแล้วเหตุใดผู้คนจึงกราบไหว้บูชา กฤษฎณะเช่นนั้นเล่า? ในความเป็นจริง เป็นผู้นี้ (บราห์มา) ที่ได้รับการดูถูกทุกสิ่งในเวลานี้ ท่านถูกประณามไปทั่วทั้งซินด์ อย่างไรก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ทั้งหมดนี้เป็นเกม ไม่มีอะไรใหม่ ท่านรับการดูถูกดูหมิ่นในวงจรที่แล้วด้วย ท่านได้ข้ามแม่น้ำแล้ว ลูกนั้นได้ออกจากฝั่งของซินด์มาสู่ฝั่งนี้แล้ว กฤษฎณะไม่ได้อยู่ที่นั่นแต่เป็นดาตานี้ ผู้ที่เคยมาและไป ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักร และแล้วลูกก็จะสูญเสียสิ่งนั้น นี่เป็นเกมด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องกลายเป็นคัมเดนุ (จากัดอัมบา - ผู้ที่ทำให้ความปรารถนาของทุกคนนั้นสมหวัง) จงเฝ้าแต่ให้ทาน
2. คงสภาพของความเป็นกลางในสภาพการยกย่องและการประณาม ในขณะที่ทุกสิ่งนั้นเกิดขึ้น ลูกต้องไม่หยุดศึกษาเล่าเรียน พิจารณาว่าทุกสิ่งนั้นเป็นเกมและข้ามพ้นไป

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นรูปของไฟที่แรงกล้าและให้ประสบการณ์ทางจิตวิญญาณผ่านรูปของชัคติ(พลัง) ของลูก จนกระทั่งเวลานี้พ่อได้ดึงดูดทุกคนในรูปของเปลวไฟ หน้าที่ของพ่อได้เกิดขึ้นแล้ว และหน้าที่ของลูกๆ ก็อยู่อย่างແຢ່ງตัว อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกกลับมาฉันคงในรูปของพลังของลูก ดวงวิญญาณผู้ที่เข้ามาติดต่อกับลูกจะได้สัมผัสจิตวิญญาณของลูก บรรดาผู้ที่กล่าวว่า “สิ่งนี้ดี สิ่งนี้ดี” จะได้รับแรงบันดาลใจให้กลับมาเป็นคนดีเมื่อลูกทั้งหมดรวมตัวกันกลายเป็นรูปของไฟและประกายไฟที่แรงกล้า เมื่อสภาพของนายผู้ทรงอำนาจสูงสุดปรากฏในสภาพของลูก ทุกคนจะยังคงวนเวียนอยู่รอบตัวลูกเหมือนแมลงเฝ้า

คติพจน์: ผู้ที่เผาประสาธน์สัมผัสทางร่างกายด้วยไฟแห่งโยคะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย-ทั้งสามสิ่ง ลูกรวมไว้ในสิ่งนี้ นี่คือการศึกษาค้นคว้าใหม่
- คำถาม:** ความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินไปในเวลาเดียวกันกับความรู้และโยคะนี้ ในยุคของการบรรจบพบกันอย่างไร?
- คำตอบ:** ในความเป็นจริง โยคะสามารถถูกเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกันเพราะลูกๆ คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน การจดจำระลึกของลูกรวมความรู้และเหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าโยคะ ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาพวกเขาเพียงแต่ทำความเข้าใจความเลื่อมใสศรัทธาโดยไม่ได้มีความรู้ เหตุนี้เองความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่เรียกว่าโยคะ ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดในนั้น เวลาลูกได้รับความรู้ ลูกมีโยคะและลูกมีการวางเฉยในโลกที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ใครบางคนทำให้ฉันเป็นของท่านและสอนฉันถึงวิธีที่จะยิ้ม

โอมชานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายว่าการศึกษาของคัมภีร์ไม่ใช่การศึกษาย่างแท้จริงเพราะไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดในการศึกษาของคัมภีร์ต่างๆ ลูกไม่สามารถรู้สิ่งใดเกี่ยวกับโลกจากคัมภีร์ ลูกไม่สามารถบอกจากคัมภีร์ว่าอเมริกาอยู่ที่ไหนหรือใครที่ค้นพบอเมริกา ไม่มีการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์ พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ค้นพบ พวกเขาไปและสำรวจสถานที่อื่นเพื่อที่พวกเขาสามารถไปและอยู่ที่นั่น พวกเขารู้ว่ามนุษย์มากมายและพวกเขานั้นต้องการดินแดนมากขึ้น มีการศึกษาสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ นั่นเรียกว่าการศึกษา (education) ของลูกคือการศึกษา (education) ด้วยเช่นกัน นี่สามารถถูกเรียกว่าอาศรม สถาบัน หรือมหาวิทยาลัย ทุกสิ่งลูกรวมไว้ในสิ่งนี้ แผนที่ของการศึกษาเหล่านั้นคือบางสิ่งอื่น ไม่มีการรู้แจ้งด้วยคัมภีร์ การรู้แจ้งนั้นได้รับด้วยการศึกษา ของลูกคือการศึกษาด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีชื่อว่าดินแดนสุขาวดีไม่ได้ถูกกล่าวถึงในการศึกษาทางโลกใดหรือในการศึกษาคัมภีร์ นี่คือความรู้ใหม่ที่เพียงพอผู้เดียวเท่านั้นบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้น ผู้คนพูดว่าสวรรค์และนรกทั้งสองอยู่ที่นั่น เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายว่าสวรรค์คือสิ่งใดและนรกคือสิ่งใด สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในคัมภีร์และในการศึกษานั้น เพราะสิ่งเหล่านี้ใหม่ ผู้คนจึงอยู่อย่างสับสน พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่เคยได้ยินความรู้เช่นนั้นมาก่อน เหล่านี้คือสิ่งใหม่ที่นำอศรรยที่ไม่มีใครอื่นเคยบอกพวกเขามาก่อน ในความเป็นจริง อย่างแท้จริงที่สิ่งเหล่านี้คือสิ่งใหม่ ทั้งผู้คนที่สอนการศึกษานั้นและชั้นยาสซีไม่สามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เหตุนี้เองพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านอธิบายแก่ลูกถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ท่านอธิบายรายละเอียดของสวรรค์และนรกด้วยความรู้ เหล่านี้คือสิ่งใหม่ ใช่ไหม? ทุกสิ่งลูกรวมไว้ในการศึกษานี้: การศึกษานี้มีความรู้ โยคะ การศึกษาและความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน โยคะสามารถเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกันเพราะการมีโยคะกับผู้เดียวหมายถึงการจดจำท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นก็จดจำท่าน กราบไหวบูชาท่านและร้องเพลงถึงท่านด้วยเช่นกัน การทำความเข้าใจความเลื่อมใสศรัทธาประเภทนั้นไม่เรียกว่าโยคะ ยกตัวอย่างมีราเคยมีโยคะกับศรียุชณะ เธอเคยจดจำเขา แต่นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา เธอไม่ได้มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดในสติปัญญาของเธอ นี่เรียกว่าความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกมีโยคะ นั่นคือ ลูกจดจำผู้เดียวในยุคทอง ไม่มีทั้งความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน มีทั้งความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา แต่จากยุคทองแดงเป็นต้นมา เพียงความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินต่อไป การจดจำใครบางคนเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ มีความรู้ โยคะและความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเข้าใจว่าผู้คนเหล่านั้นเป็นเพียงผู้เลื่อมใสศรัทธาและพวกเขามีโยคะกับวัตถุธาตุ อย่างไรก็ตาม โยคะของพวกเขาอยู่กับผู้อื่นมากมายและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าผู้เลื่อมใสศรัทธา โยคะของลูกคือโยคะที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน มหาสมุทรแห่งความรู้ท่านเองนั่งที่นี้และสอนลูก ลูกต้องมีโยคะกับท่าน ผู้คนเหล่านั้นไม่แม้กระทั่งรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ เรารู้สิ่งนี้ ด้วยการเชื่อมโยคะของสติปัญญาของเรากับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เราจะไปหาพ่อ ผู้คนเหล่านั้นจดจำหนุมาน ฯลฯ และดังนั้นพวกเขาจึงมีนิมิตเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น นั่นเรียกว่ามีสิ่งเจือปน โยคะนี้ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว ดังนั้น ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย ทั้งสาม รวมอยู่ในสิ่งนี้ ที่นั่นทุกสิ่งของพวกเขานั้นแยกกัน ความเลื่อมใสศรัทธาแยกออกไป ความรู้ที่พวกเขามีเป็นเพียงความรู้ของคัมภีร์และการวางเฉยของเขานั้นมีขีดจำกัด ที่นี้เป็นเรื่องของสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด เรารู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเหตุนี้เองเราจึงจดจำท่าน แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจดจำชื่อว่า บาบของพวกเขาก็จะถูกพาไปจากสิ่งนั้น เพราะพวกเขาไม่รู้อาชีพของท่าน พวกเขาไม่แม้กระทั่งมีความรู้เกี่ยวกับบาปที่จะถูกพาไป ที่นี้บาปของลูกจะถูกพาไปด้วยการจดจำระลึกถึง

พ่อ ที่นั่น พวกเขาส่งเวรตนเองที่คาซึและด้วยเหตุนี้บาปของพวกเขาจึงจะถูกเผาไป พวกเขาต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานของกรรม อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าพวกเขากลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมที่ละน้อยเช่นลูก ไม่เลย บาปของพวกเขาจบสิ้นด้วยการมีประสบการณ์ของการลงโทษของพวกเขา พวกเขาไม่ได้รับการยกโทษ ดังนั้น นี่คือการฝึกศึกษา ความรู้และโยคะด้วย ทุกสิ่งถูกรวมไว้ในสิ่งนี้ เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนทุกสิ่งแก่ลูก นี่เรียกว่าอาศรมและสถาบัน สิ่งนั้นดูดีมากในการเขียน ชื่อก่อนหน้านั้น 'โอมมันดลี' นั้นผิด เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจที่ชัดเจนอย่างสมบูรณ์ ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นว่าพวกเขาคือบราห์มา कुमार ด้วย พ่อคือผู้สร้างของทั้งหมด ก่อนอื่นใด ท่านต้องสร้างอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มา วิษณุและชางกาคือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นและดังนั้นประชาธิปไตยบราห์มานั้นจำเป็นอย่างแน่นอน ผู้หนึ่งจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่สามารถมาที่นี่ ผู้นั้นคือบราห์มาที่ที่ละเอียดอ่อนสมบูรณ์พร้อมบราห์มาที่มีตัวตนนั้นจำเป็นที่นี่ ท่านมาจากที่ไหน? ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีภาพลักษณ์ บราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา แต่บราห์มาจะมาจากที่ไหน? ดังนั้นการนำมาเลี้ยงดูจึงเกิดขึ้น เช่นที่ราชาผู้ที่ไม่มียุคจะรับเด็กมาเลี้ยงดู ดังนั้นพ่อรับผู้นี้มาเลี้ยงดูและแล้วเปลี่ยนชื่อของเขาเป็นประชาธิปไตยบราห์มา ผู้ที่อยู่เบื้องบนนั้นไม่สามารถลงมาที่นี่ ผู้ที่อยู่เบื้องล่างต้องไปสู่เบื้องบน ผู้นั้นละเอียดอ่อนและผู้นั้นมีร่างกาย ดังนั้น ความลับนี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างกระจ่างชัดอย่างมาก ด้วยเพราะทุกคนมีคำถามนี้ พวกเขาพูดว่าท่านบางครั้งถูกเรียกว่าดาตาบราห์มา บางครั้งก็พระเจ้าและบางครั้งก็ถูกเรียกว่ากฤษณะ อย่างไรก็ตาม ผู้นี้ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า แต่เขาสามารถถูกเรียกว่าบราห์มาและกฤษณะเพราะต่อมา กฤษณะกลับมาน่าเกลียด ดังนั้น เมื่อเป็นกลางคืน เขาก็เรียกว่าบราห์มาและ เมื่อเป็นกลางวัน เขาก็เรียกว่ากฤษณะ นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของดวงวิญญาณกฤษณะและรูปของศรียกฤษณะคือชาติเกิดแรก สิ่งนี้ต้องถูกเขียนอย่างกระจ่างชัดอย่างมาก ชาติเกิด 84 ชาติเกิดของราเดและกฤษณะหรือลักษมีและนารายณ์ต้องถูกแสดงให้เห็นที่นี่ ผู้นี้ได้รับการนำมาเลี้ยงดู ดังนั้น มีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มาซึ่งต้องกลายเป็นกลางวันและกลางคืนของลักษมีและนารายณ์ สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นกับราชวงศ์ของพวกเขา เวลานั้นลูกเป็นของสกุลบราห์มินและต่อมาจะเป็นของสกุลเทพ ดังนั้น จึงเป็นกลางวันและกลางคืนของบราห์มา กุมารและกุมารีด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีมาก สิ่งนั้นกระจ่างชัดด้วยเช่นกันในรูปภาพ(ของต้นไม้) ว่าพวกเขากำลังทำทาปาเซียเบื้องล่างและเป็นชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา บราห์มามาจากที่ไหน? เขาถูกสร้างขึ้นผ่านใคร? ดังนั้น บราห์มาได้รับการนำมาเลี้ยงดูเช่นที่ราชานำบางคนมาเลี้ยงดูและแล้วถูกเรียกว่าเจ้าชาย เขาได้รับการโยกย้ายไปสู่ตำแหน่งของเจ้าชายของที่นี่ เจ้าชายของที่นี่ ก่อนหน้านั้น เขาไม่เคยเป็นเจ้าชายมาก่อน เมื่อราชานำเขามาเลี้ยงดู เขาได้รับสมญาของเจ้าชาย ขนบธรรมเนียมนี้ดำเนินไป สิ่งนี้ควรเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก โลกไม่ได้รู้ว่าพ่อทำการทำลายล้างโลกเก่าและการก่อตั้งโลกใหม่อย่างไร ลูกๆ มีการรู้แจ้งนี้ ลูกนั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกสาวเล็กๆ จะกลับมาลาอย่างมากเพราะพวกเขาคือกุมารี มีการเขียนไว้ว่ากุมารีเคยยิงลูกศรของความรู้ ความอัจฉริยะของกุมารีคืออันดับหนึ่ง มามาเป็นกุมารี เธอไปล้าหน้าทุกคน มีคำกล่าวว่าลูกสาวอวด (เปิดเผย)แม่ แม่จะไม่นั่งและพูดคุยกับใคร ผู้เป็นแม่นั้นแฝงตัว มามานั้นปรากฏให้เห็นได้ เป็นหน้าที่ของลูกซัดดี ลูกๆ ที่จะอวดแม่ มีลูกสาวที่ดีมากมายผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดี ในหมู่ขุมหมมรवासเช่นกัน ชื่อของคนหลักถูกกล่าวถึงไว้ซึ่งเป็นมหาระติของพวกเขา ที่นั่นเช่นกัน มีชื่อของมหาระติ ซิพบาบาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด สถานที่ที่อยู่อาศัยของท่านนั้นสูงสุด ในความเป็นจริง สถานที่ที่อยู่อาศัยของเราดวงวิญญาณก็สูงสุดด้วยเช่นกัน ผู้คนเพียงเฝ้าแต่ร้องสรรเสริญแต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วยเช่นกัน แต่เราต้องผ่านการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิดและเล่นบทบาทของเรา ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและการตาย ท่านมีบทบาทเช่นกัน แต่ลูกเท่านั้นที่รู้ว่าเป็นสิ่งใด เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่านี่คือพาหนะของซิพบาบา มีมาด้วยเช่นกัน แต่ไม่ใช่มาหรือพาหนะ การลืมนี่ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน เราได้สูญเสียอย่างสิ้นเชิงด้วยการเร่ร่อนไปทั่วและลืมนี่เป็นเวลาครึ่งจริง เวลานั้นเราได้รับการรู้แจ้ง และดังนั้นเราจึงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก เรารู้ว่าโลกเก่านี้จะสิ้นสุดลงและเราต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ในขณะที่อาศัยอยู่เช่นดอกบัวที่บ้านกับครอบครัว เราต้องเพียรพยายามที่จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น เราต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของเราต่อทุกคนและอาศัยอยู่กับพวกเขาด้วยเช่นกัน บัตติ(เตาเผา)เตาอบนี้ต้องถูกสร้างขึ้น เช่นที่เคยถูกสร้างขึ้นในวงจรที่แล้ว เวลานั้นลูกได้รับการบอกให้เพียรพยายามขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ที่นี้ ไม่มีเรื่องของการทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก เรากำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ใช่ไหม? มีลูกมากมาย บาบาค่อยมีครอบครัวทางโลกของท่านด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้ละทิ้งสิ่งใด ชันยาสีจากไปสู่ปา ในขณะที่เรากำลังอาศัยอยู่ในเมือง ดังนั้น เราต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของเราต่อทุกคน สิ่งสร้างคือสิ่งสร้างของพ่อ พ่อหารายได้และให้มรดกแก่ลูกชายของเขา ก่อนอื่นใด เขาให้มรดกของกิเลสของตัณหาราคะ ดังนั้น การปลดปล่อยลูกจากสิ่งนั้นและการทำให้ลูกปราศจากกิเลสคืองานของพ่อ ในบางกรณี ลูกให้ความรู้แก่พ่อแม่ของเขาและในบางกรณีพ่อให้ความรู้แก่ลูกของเขา นี่คือการราชาโยคะและนั่นคือทรีโยคะ ดวงวิญญาณได้รับความรู้จากดวงวิญญาณสูงสุด พ่อ บราห์มา เคยเป็นราชาเหนือราชาและในเวลาหนึ่งกลายเป็น

เป็นของท่าน ได้มีการจดจำว่าของท่านถูกทำให้กลายเป็นราชา ลูกรู้ว่าลูกเป็นของสุริยะวงศ์และแล้วลูกกลายเป็นราชวงศ์ศุภร สิ่งนั้นต้องได้รับการอธิบายว่าสวรรค์และนรกแยกจากกันด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ ในหมู่ลูกเช่นกันมีลูกๆ มากมายที่ไม่รู้สิ่งใดเพราะไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะทำความเพียรพยายามใด? ลูกๆ บางคนไม่ได้มีสิ่งใดในโชคของพวกเขาและลูกๆ บางคนมีทุกสิ่งในโชคของพวกเขา โชคของพวกเขาจิตใจพวกเขาให้พยายาม หากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะทำความเพียรพยายามใด? โรงเรียนคือสิ่งเดียวกันและสิ่งนั้นดำเนินไป ลูกบางคนตกลงไปครึ่งทางและบางคนตายขณะที่ก้าวไป มีการใช้ชาติเกิดและการตายมากมาย ความรู้ที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! ความรู้ที่ง่ายตายอย่างมาก แต่ความเพียรพยายามทั้งหมดอยู่ในการได้มาซึ่งสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก เพียงเมื่อบาปของลูกจะถูกเผาไปเท่านั้นที่ลูกจะสามารถโยยบิน ความรู้ (gyan) นั้นสูงส่งยิ่งกว่าการเข้าฌาน(dhyan) มีอุปสรรคมากมายที่ลูกสร้างขึ้นจากมายาในฌาน และเหตุนี้เองความรู้จึงดีกว่าฌาน ไม่ใช่ว่าความรู้ดีกว่าโยคะ สิ่งนี้ถูกกล่าวถึงเกี่ยวกับฌาน ผู้ที่เข้าฌานนั้นไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป มีรายได้ที่ได้มาในโยคะและบาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีรายได้ใดในฌาน มีรายได้ในโยคะและความรู้ ลูกไม่สามารถมีพละนาถยและความมั่งคั่งโดยปราศจากความรู้และโยคะ นิสัยของการท่องเที่ยวไปทั่วในฌานถูกสร้างขึ้น สิ่งนั้นไม่ดีเช่นกัน ฌานเป็นสาเหตุของความเสียหายมากมาย ความรู้เป็นเพียงของหนึ่งวินาที โยคะไม่ใช่ของหนึ่งวินาที ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องเฝ้าแต่มีโยคะ ความรู้ที่ง่ายตาย แต่ใช้ความเพียรพยายามที่จะมีพละนาถยดีเสมอและเป็นอิสระจากโรคภัย มีอุปสรรคมากมายที่ลูกสร้างขึ้นในการตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึง ลูกถึงประเด็นต่างๆ แต่ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น สติปัญญาของลูกก็ไปจากที่หนึ่งสู่อีกที่หนึ่ง ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งนั้นจะมีอายุมากที่สุด พวกเขาไม่สามารถมาหาชีพบาบา บาบาอธิบายเสมอว่าอายุมากมายจะมา ยิ่งลูกพยายามที่จะคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด พายุจะมามากตามนั้น ลูกต้องไม่หวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น เพียงคงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคง ไม่มีพายุใดสามารถเขย่าลูก นี่คือสภาพของเวลาสุดท้าย นี่คือการแข่งขันทางจิต เฝ้าแต่จดจำชีพบาบา สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจและสร้างสม หากลูกไม่ได้ให้ทานสมบัติ ลูกจะไม่สามารถสร้างสม ลูกควรเพียรพยายาม เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากที่จะอธิบายประเด็นของสองพ่อแก่ใคร เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อให้มรดกของ 21 ชาติเกิดแก่ลูก ลูกจะพูดว่าลักษมีและนารายณ์ได้รับมรดกของ 21 ชาติเกิดของเขาจากพ่อ พ่อสอนราชาโยคะแก่พวกเขา ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่าพระเจ้าให้มรดกของพวกเขาแก่พวกเขา ในโลก บางคนมีความสุขกับสิ่งหนึ่งและคนอื่นมีความสุขกับอีกสิ่งหนึ่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ทำให้ลูกมีความสุข ผู้คนเฉลิมฉลองในความสุขเป็นระยะเวลาชั่วคราว ลูกคือเครื่องประดับที่แท้จริงของสกุลบราห์มินผู้ที่เปี่ยมโยคีและญาณิ ไม่มีใครอื่นสามารถรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสของลูก พวกเขาเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างมากเพื่อสิ่งต่างๆ มากมาย พวกเขาเพียรพยายามที่จะไปยังดวงจันทร์ด้วยเช่นกัน พวกเขาทำความเพียรพยายามที่ลำบากอย่างมาก ความเพียรพยายามทั้งหมดของเขาจะสูญเปล่า ลูกกำลังทำความเพียรพยายามโดยปราศจากความยากลำบาก ที่จะไปสู่สถานที่เช่นนั้นที่ซึ่งไม่มีใครอื่นสามารถไปได้ ลูกไปสู่อาณาเขตสูงสุดที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ในเวลาเดียวกันลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อทุกคนและมีชีวิตอยู่เช่นดอกบัว
2. ในการที่จะสร้างสมความรู้นี้ อย่างแน่นอนลูกต้องให้ทานสมบัติของความรู้ สะสมรายได้ของลูกด้วยความรู้และโยคะ แต่ไม่มีความปรารถนาใดสำหรับการเข้าฌานหรือการได้นิมิต

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นรูปบูชาที่มีความพอใจ และด้วยประกาศนียบัตรของความพอใจได้รับโชคของบัลลังก์ของอาณาจักรในอนาคต

“ฉันต้องพอใจ และทำให้ทุกคนอื่นพอใจ” เขียนคติพจน์นี้ไว้บนกระดานของหน้าผากของลูกอย่างสม่ำเสมอ เพราะผู้ที่มีการประกาศนียบัตรนี้จะรับสิทธิในประกาศนียบัตรของโชคของอาณาจักรของอนาคต ทุกวันในอมฤตเวลานาคติพจน์นี้เข้าสู่การตระหนักรู้ของลูก เช่นที่ลูกมีคติพจน์นี้เขียนไว้บนกระดาน ในทำนองเดียวกันเขียนคติพจน์นี้ไว้บนกระดานของหน้าผากของลูกอย่างสม่ำเสมอและลูกจะทำให้ทุกคน

กลายเป็นรูปบูชาที่มีความพอใจ ผู้ที่มีความพอใจจะเป็นสุขเสมอ
คนที่ปฏิสัมพันธ์ของเขากับผู้อื่นเต็มไปด้วยความรักและความพอใจจะกลายเป็นตัวความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้เป็นความมิดมิดอย่างที่สุด กลางคืนที่น่ากลัวกำลังมาถึงจุดจบและลูกต้องเข้าไปสู่กลางวัน นี่คือการรื้อของกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มา
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งพื้นฐานของการได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที และชีวิตที่มีค่าเช่นเพชร?
- คำตอบ:** กิตะที่แท้จริง เหล่านี้เป็นคำพูดที่สูงส่งที่พูดโดยพระเจ้า การชี้แนะที่พอกำลังให้แก่ลูกเป็นการส่วนตัวจากกิตะที่แท้จริงซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกได้มาซึ่งสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีและลูกกลับมามีค่าเช่นเพชร บารัตกลับมาที่มีค่าเช่นเปลือกหอยผ่านกิตะนั้น เพราะพวกเขาได้ทำให้กิตะนั้นผิดพลาดไปและได้ลืมห่อไปแล้ว
- คำถาม** บนพื้นฐานของความเพียรพยายามใดที่ลูกได้รับความสุขอันมากมายในสวรรค์
- คำตอบ** ลูกจะได้รับความสุขแห่งสวรรค์อันมากมายด้วยการศึกษาและโยคะประจำวัน และดังนั้นอย่าได้เบื่อนายการศึกษา นี่ พ่อในฐานะครูกำลังสอนลูกอยู่ และดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะสอบผ่านด้วยคะแนนที่ดี ไม่มีเรื่องของพรหรือความเมตตาในสิ่งนี้
- เพลง:** โอ้... นักเดินทางของเวลากลางคืนอย่าได้เหนื่อยอ่อน! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณไม่ไกลเลย ...

โอม ชานติ ลูกไม่ได้ประพันธ์เพลงนี้ ผู้คนที่ทำภาพยนตร์ได้แต่งเพลงนี้ขึ้น แต่เขาไม่เข้าใจความหมายของเพลงนั้น เนื่องจากการไม่รู้ความหมายที่แท้จริงของทุกสิ่ง ทั้งหมดจึงไร้ความหมาย พวกเขาร้องเพลงนั้นแต่พวกเขาไม่เข้าใจ เวลานี้ลูกได้รับศรัทธา ศรัทธาของใคร? ศรัทธาของพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่รู้จักพระเจ้า ดังนั้นผู้เลื่อมใสศรัทธาจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พระเจ้าคือผู้ปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้คนร้องขอการปกป้อง ดังนั้นอย่างแน่นอนพวกเขาต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์บางประการ ปกป้องเราเถิด! พวกเขาร้องขอสิ่งนี้อย่างมาก แต่พวกเขาไม่รู้เลยว่าพระเจ้าคือใครหรือและท่านปกป้องพวกเขาจากสิ่งใด เพราะผู้เลื่อมใสศรัทธา, ผู้เป็นลูกไม่ได้รู้จักพ่อของเขา พวกเขาจึงไม่มีความสุขอย่างมาก เวลานี้ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ เวลานี้เป็นความมิดมิดอย่างที่สุด กลางคืนที่น่ากลัว กลางคืนของครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีนักปราชญ์ ครูหรือบัณฑิตใดที่รู้ว่าอะไรที่เรียกว่ากลางวัน ในความเป็นจริงแม้กระทั่งสัตว์ก็รู้ว่ากลางวันเป็นไปเพื่อการนอนและกลางวันเป็นไปเพื่อการตื่น แม้กระทั่งนกก็ไปนอนในตอนกลางคืนและทันทีที่ตอนเช้ามาถึงนกก็เริ่มโบยบิน กลางคืนและกลางวันนั้นเป็นสิ่งที่ธรรมดา นี่คือกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดและกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มา กลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดคือยุคทองและยุคเงิน และกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดคือยุคทองแดงและยุคเหล็ก สิ่งนั้นต้องเป็นครั้งต่อครั้ง ระยะเวลาของกลางวันคือ 2500 ปีด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับกลางวันและกลางคืนนี้ เวลานี้ลูกรู้ว่ากลางวันกำลังมาถึงจุดจบนั่นคือ 84 ชาติเกิดของลูกกำลังมาถึงจุดสิ้นสุด นั่นคือวงจรของละครกำลังสิ้นสุดลงและกลางวันกำลังเริ่มขึ้น ไม่มีใครรู้ว่าใครเปลี่ยนกลางวันให้เป็นกลางวันและกลางวันให้เป็นกลางคืน พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพระเจ้า ดังนั้นพวกเขารู้สิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? ผู้คนกราบไหว้บูชาแต่พวกเขาไม่รู้ว่ามันเป็นใครที่พวกเขากำลังกราบไหว้บูชา พ่อในที่นี้และอธิบายแก่ลูกว่า: สิ่งแรกสุดคือการทำให้กิตะผิดไป เขาพูดว่า: ศรัทธาที่ทศกัณฐ์ จ้าวของกิตะคือพระเจ้าและไม่ใช้มนุษย์ บราห์มา วิษณุและชางก้าเรียกว่าเทพ และมนุษย์ในยุคทองเรียกว่าเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้ที่สูงส่งของศาสนาเทพเรียกว่าเทพด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้คนของบารัตเคยสูงส่ง แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ มีคัมภีร์ศาสนาหลัก 4 คัมภีร์ นั้นไม่มีคัมภีร์ศาสนาอื่นใด ถึงแม้ว่าจะมี นั้นมีนิกายเล็กๆ มากมายที่ได้รับการก่อตั้งเช่นนิกายที่ต่างกันของซันยาซีและชาวพุทธ พระพุทธเจ้าก่อตั้งศาสนาพุทธ เขาจะพูดว่า: สิ่งนั้นสิ่งนี้คือคัมภีร์ศาสนาของเรา ชาวบารัตมีคัมภีร์ศาสนาเดียว เหล่าเทพในยุคทองมีคัมภีร์ศาสนาเดียวและนั่นเรียกว่าศรัทธาที่ทศกัณฐ์ กิตะมาตา (แม่กิตะ) และผู้สร้างของกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อดวงวิญญาณกฤษณะจบสิ้น 84 ชาติเกิด แล้วเขาก็ศึกษาความรู้และราชาโยคะที่ถ่ายทอดจากพระเจ้าของกิตะ มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาได้ทำให้คัมภีร์ศาสนาที่สูงส่งเหนือสิ่งใดผิดไป เนื่องจากบารัตได้กลับมาไร้ค่าเช่นเปลือกหอย ความผิดเดียวในละครคือพวกเขาได้ทำให้กิตะนั้นผิดไป กิตะที่แท้จริงที่พอกำลังพูด ควรได้รับการตีพิมพ์ รัฐบาลควรพิมพ์กิตะที่แท้จริง สิ่งเหล่านี้คือคำพูดที่สูงส่งของพระเจ้า พ่อให้การชี้แนะแก่ลูก ลูกควรเขียนสิ่งเหล่านั้นลงไปอย่างดีเพียงสั้นๆ ลูกรู้ว่าลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีจากกิตะที่แท้จริง ลูกต้องเป็นของพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน ลูกต้องเข้าใจผู้เป็นเมล็ด ต้นไม้และวงจรของละคร มีการร้องว่า: ตอนเริ่มต้น

ของยุคทองคือสัจจะ นี่เป็นสัจจะและจะคงเป็นสัจจะ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะรู้จักต้นไม้ เมล็ดของต้นไม้ที่อยู่นอกระบบ นี่คือต้นไม้ของความหลากหลายของศาสนา ทุกคนถูกรวมไว้ในสิ่งนั้น มีกิ่งก้านที่เล็กกว่ามากมาย มีลัทธิและนิกายมากมาย ใครคือผู้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของบาร์ต? พระเจ้า ไม่ใช่มนุษย์ที่ก่อตั้งสิ่งนั้น ศรีกฤษณะเคยเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เขาได้จบสิ้นสมบูรณ 84 ชาติเกิดและในเวลาอยู่ในชาติเกิดสุดท้าย เมื่อลูกผ่านสภาพของสุริยวงศ์ จันทราวงศ์แล้วก็ราชวงศ์พ่อค้า อนาคตของลูกก็เฝ้าแต่ลดลง อาณาจักรสุริยวงศ์ที่เคยสูงส่งในยุคทอง เวลานี้ได้กลับมาคดโกงในยุคเหล็ก เวลานี้อาณาจักรสุริยวงศ์กำลังกลับมาสูงส่งอีกครั้ง สถิติปัญญาของลูกสำนึกรู้ว่าใครมีบทบาทที่สูงที่สุดเหนืออื่นใด เวลานี้ลูกรู้อะไร สิ่งหลักคือ: ขอคารวะต่อชีวา คำสรรเสริญที่เป็นของท่านไม่สามารถถูกร้องเพื่อบราห์มา วิษณุ หรือชงก้า ลูกจะให้คำสรรเสริญของประธานาธิบดีต่อนายกรัฐมนตรีหรือใครคนอื่นหรือ? ไม่เลย พวกเขามีสมญาที่แยกกัน ไม่ใช่ทั้งหมดสามารถเป็นเช่นเดียวกัน เวลานี้ลูกได้รับสถิติปัญญา ลูกรู้ว่าพระคริสต์ได้รับบทบาทของเขาเช่นกันที่จะก่อตั้งศาสนาคริสต์ ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ดวงวิญญาณมีบทบาทที่ถูกบันทึกไว้ในเขา เขาต้องก่อตั้งศาสนาคริสต์แล้วด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดและต้องหล่อเลี้ยงสิ่งนั้น เขาต้องผ่านสภาพสะโต, ราโจและตาโม ในเวลาสุดท้ายทั้งต้นไม้ต้องถึงสภาพเสื่อมโทรมผุพังอย่างสิ้นเชิง ลูกรู้ว่าแต่ละคนได้รับบทบาทมากเพียงใด และพระพุทธเจ้าต้องทำการหล่อเลี้ยงยาวนานเพียงใด พวกเขาเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดในรูปและนามที่ต่างกัน เวลานี้بابากำลังทำให้สถิติปัญญาของลูกกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก อย่างไรก็ตามบางคนไม่สามารถจดจำชีพบาบา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกแห่งสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งอธิบายสิ่งนี้ บาบามีอธิบายแก่ลูกหลายครั้งว่าดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายของเขากำหนดไว้ พวกเขาละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างมากที่จะเข้าใจ เพียงผู้ที่ศึกษาในโรงเรียนทุกวันเท่านั้นที่จะเข้าใจ บางคนอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยขณะที่ก้าวไป ลูกร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกของท่าน พ่อพูดว่า: พ่อกำลัง دلใจลูกให้เพียรพยายามเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแห่งสวรรค์แก่ลูก ลูกต้องไม่อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย ลูกหยุดศึกษาเล่าเรียนการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้น บางคนล้มเลิกศึกษาและแล้วเข้าไปสู่อิเลศ พวกเขากลายเป็นสิ่งที่พวกเขาเคยเป็นก่อนที่จะมาที่นี่ ขณะที่ก้าวไปพวกเขาใกล้ล้มลง อะไรอื่นอีกที่สามารถเกิดขึ้นได้? แม้ว่าพวกเขาอาจจะมีความสุขที่นั่น จะมีความแตกต่างในสถานภาพของเขานี้ ทั้งหมดนั้นไม่มีความสุข ที่นั่นราชาและปวงประชาทั้งหมดมีความสุข อย่างไรก็ตามลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง หากลูกหยุดศึกษาเล่าเรียน แม่และพ่อจะพูดว่า: ลูกนั้นไม่มีค่า บางคนอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยขณะที่ได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของเขาจากพ่อ มายาจุใจพวกเขาขณะที่ก้าวไป ดังนั้นพวกเขาจึงหันหลังกลับ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้สะสมมาก็สูญหายไป ดังนั้นพวกเขาจะกลายเป็นสิ่งใด พวกเขาจะไปสวรรค์ แต่พวกเขาจะกลายเป็นปวงประชารธรรมดาสมาบูรณ์ พ่อพูดว่า: หากลูกกลายเป็นของพ่อแล้วนั่งลงด้วยความเหน็ดเหนื่อย หรือหากลูกกลายเป็นคนทรยศลูกจะกลายเป็นสัปเหร่อของปวงประชา ทุกประเภทนั้นจำเป็น หากขณะที่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาหยุดศึกษาเล่าเรียนแล้วก็ไม่มีคนโง่ในโลกมากกว่าพวกเขา บางคนเขียนว่า: ท่านคือแม่และพ่อและฉันคือลูกของท่านและด้วยความเมตตาของท่านเท่านั้นที่ฉันได้รับความสุขแห่งสวรรค์อย่างมากมาย มีเมตตาเกิด! พ่อพูด: ไม่มีเรื่องของความเมตตา พ่อคือครูและดังนั้นพ่อจะสอนลูก ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อจะสอบผ่านด้วยคะแนนที่ดี พ่อจะไม่นั่งและให้พรแก่ทุกคน คงอยู่ในโยคะและลูกจะได้รับพลังกำลัง ไม่ใช่ทุกคนจะนั่งบนบัลลังก์ ลูกจะนั่งบนศีรษะของกันและกันหรือ? ดังนั้นมี 4 ศาสนาหลักและ 4 คัมภีร์ สิ่งเหล่านั้นก็คือคัมภีร์หลักที่เหลือทั้งหมดคือลูกของกิตะ เพียงจากแม่และพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดก เวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัวบุคคลหนึ่งไม่สามารถกลายเป็นราชาเหนือราชาเพียงด้วยการศึกษากิตะ บาบาค่อยศึกษากิตะด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นจากสิ่งนั้น สิ่งเหล่านั้นคือคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องเพียรพยายามและกลับมา 16 องค์สมบูรณ์เต็ม เวลานี้ลูกไม่มีองศาหรือคุณธรรมใดๆ ลูกแม้กระทั่งร้องว่า: ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมใด โปรดมีความเมตตาต่อฉัน! ทำให้ฉัน 16 องค์สมบูรณ์อีกครั้ง ทำให้ฉันเป็นสิ่งที่ฉันเคยเป็นอีกครั้ง เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อมาและอธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว พวกเขาได้สร้างองค์กรที่เรียกว่านिरगुल (ปราศจากคุณธรรมด้วยเช่นกัน) ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งความหมายของนिरगुल “Nirgun”และนिरकार “Nirkaar”(ปราศจากรูป) ชีวามีรูปเช่นกัน สิ่งใดที่มีนามนั้นต้องคงอยู่ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างมาก แต่ยังคงมีชื่อ ธาตุบราห์มาซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่นั้นคือสถานที่ที่มีชื่อด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดที่ปราศจากรูปและนามที่สามารถคงอยู่ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือการผิดพลาดที่ใหญ่หลวง เพียงเมื่อผู้คนเข้าใจสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่พวกเขาสามารถมีศรัทธาได้ บาบา เวลานี้ฉันรู้จักท่าน ฉันได้ประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของฉันจากท่านทุกๆ วงจร เพียงเมื่อลูกมีศรัทธาเช่นนั้นเท่านั้นที่ลูกสามารถศึกษาเล่าเรียน ทันทีที่ลูกจากที่นี่ไป ลูกก็ล้ม เหตุนี้เองก่อนอื่นใดลูกจึงควรทำให้พวกเขาเขียนว่า: อย่างแท้จริงชีพบาบาได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่เรา พวกเขาเขียนสิ่งนี้แล้วพวกเขาก็ไม่ศึกษาเล่าเรียน บางคนแม้กระทั่งเขียนสิ่งนี้ด้วยเลือด แต่พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นในวันนี้อีกต่อไป มายาฉลาดอย่างมาก พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่

ลูก งานรับใช้จะเกิดขึ้นในอัตราเร็วเมื่อจดหมายเช่นนั้นถูกส่งออกไป กองทัพซัดตีของลูกนั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน บางคนคือหัวหน้าผู้บังคับบัญชา บางคนคือนายร้อยและบางคนคือนายพัน พร้อมกันกับทหารก็มีบางคนแบกสัมภาระด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นคือกองทัพ บาบาดลใจลูกให้เพียรพยายาม เป็นที่เข้าใจจากความเพียรพยายามของแต่ละคนว่าเขาจะกลายเป็นราชาหรือราชินี ปวงประชาที่มั่งคั่งที่ดีหรือปวงประชาที่ธรรมดา สาวใช้หรือคนรับใช้ นี่คือนิสัยที่ง่ายตายอย่างมากที่จะเข้าใจ ดังนั้นสิ่งแรกและสิ่งหลักควรถูกยึดไว้ บาบาท้าทายมหาระตืออย่างมาก ดังนั้นลูกควรคิดถึงงานรับใช้ว่าจะสามารถทำให้รวดเร็วได้เพียงใด อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เห็นดีเห็นน้อยต่อการศึกษาล่าเรียน อย่างแน่นอนให้ศึกษาและสอนการศึกษาที่สูงส่งมากที่สุดเหนือทั้งหมดนี้ทุกวันนี้

2. สร้างวิธีการในการทำงานรับใช้ที่เร็ว คงอยู่ในโยคะและรับพลังจากพ่อ อย่าได้ร้องขอความเมตตาหรือพร

พร: ขอให้ลูกมีโชคของความสุขออย่างสม่ำเสมอและมีประสบการณ์ชีวิตที่สูงส่งและง่ายตายด้วยการหล่อเลี้ยงที่สูงส่งที่ลูกได้รับจากพร

ในยุคบรรจบพบกัน บัปดาดาหล่อเลี้ยงลูกๆทั้งหมดด้วยสามความสัมพันธ์ ในความสัมพันธ์ของพ่อท่านหล่อเลี้ยงลูกด้วยการให้การตระหนักรู้ของมรดกของลูก ในความสัมพันธ์ของครูท่านหล่อเลี้ยงลูกด้วยคำสอนของท่าน ในความสัมพันธ์ของสัทกูรู ท่านหล่อเลี้ยงลูกด้วยประสบการณ์ของพร ลูกทั้งหมดกำลังได้รับทั้งหมดนี้ในเวลานี้ เฝ้าแต่มีประสบการณ์ชีวิตที่สูงส่งและง่ายตายด้วยการหล่อเลี้ยงที่สูงส่งนี้ จบสั้นคำว่า “งานหนัก” และ “ยาก” และแล้วจะกล่าวได้ว่าลูกมีโชคของความสุข

คติพจน์: พร้อมกันกับความรักที่มีต่อพ่อ การรักทุกดวงวิญญาณคือการมีความปรารถนาดีที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้กลองแห่งความสุขตีรัวอยู่ในหัวใจของลูก เพราะพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกๆ
- คำถาม:** มายาได้สร้างภาพลวงตาอะไรให้กับมนุษย์ ซึ่งด้วยสิ่งนั้นพวกเขาไม่สามารถทำความเพียรพยายามที่จะไปสวรรค์ได้
- คำตอบ:** เมื่อผู้คนได้เห็นความโอฬารตระการตาของมายาในช่วงเวลาสุดท้ายหนึ่งร้อยปีที่ผ่านมา เมื่อพวกเขาได้เห็นการประดิษฐ์ เครื่องบิน กระแสไฟฟ้า ฯลฯ พวกเขาก็มองว่าสวรรค์อยู่ที่นั่น พวกเขามีทรัพย์สมบัติ พระราชวัง รถยนต์ ดังนั้นพวกเขาก็คิดว่านี่คือสวรรค์ นี่เป็นสวรรค์สำหรับพวกเขา ความสุขนี้มาจากมายา และทำให้พวกเขาตกอยู่ภายใต้ภาพลวงตา เพราะสิ่งนี้พวกเขาจึงไม่ทำความเพียรพยายามที่จะไปสวรรค์
- เพลง:** แม่ ไอ้ แม่ ท่านคือ ผู้ประทานโชคสำหรับทุกคน

โอมชานติ ลูกๆ ได้รับการอธิบายว่าการสรรเสริญลูกร้องให้กับผู้ที่เคยอยู่แล้วก็จากไป ชาวบาร์ตไม่รู้สิ่งนี้ แม้แต่ผู้รู้และบัณฑิตก็ไม่มีสิ่งนี้ จากด้อมบา แม่ของชาวโลกนั้นหมายถึงผู้ที่สร้างผู้คนของโลก ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ผู้ที่ลูกเรียกว่าจากด้อมบา กำลังอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัว พวกเขาร้องเพลงนี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา (โดยไม่มี ความหมาย) เวลานี้ลูกได้รับความรู้ นั่นคือ ลูกได้รับคำแนะนำของ จากด้อมบา พวกเขาได้สร้างรูปภาพต่างๆ มากมายในชื่อของจากด้อมบา จริงๆ แล้ว ไม่ว่าเธอจะมีชื่อว่ากาลิ สรัสวตี หรือดुरกา ก็มีจากด้อมบาผู้เดียวเท่านั้น ด้วยการตั้งชื่อมากมายให้เธอ ผู้คนจึงสับสน พวกเขายังพูดถึงกาลิแห่งกัลกัตตาด้วย อย่างไรก็ตาม ไม่มีบุคคลเหมือนกับที่ได้ถูกแสดงไว้ในภาพนั้น พ่อพูดว่าทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อาณาจักรของราวันเริ่มต้นพร้อมกับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนไม่รู้วาระวันคือใคร หรือรามคือใคร นี่คือเรื่องราวที่ไร้ขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้อาณาจักรของราวัน กำลังถึงจุดจบและเวลานี้อาณาจักรของรามกำลังจะเริ่มต้น แนนอนว่ารามคือผู้ที่ให้ความสุขแก่ลูกๆ และแนนอนว่าราวันก็คือผู้ที่สร้างความทุกข์ให้แก่ลูกๆ มีอาณาจักรของราวันในบาร์ต ดังนั้นนั่นจึงถูกเรียกว่ากระท่อมหักความสุข พ่ออธิบายว่า ปัจจุบันนี้ลูกทุกคนอยู่ในอาณาจักรของราวัน นี่เป็นเรื่องของบาร์ตที่เป็นหลัก ลูกได้กลับมาตกต่ำในอาณาจักรของราวัน ราม พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือ ผู้เดียวที่ให้ความสุขแก่ลูกๆ เวลานี้มนุษย์ทั้งหลายกำลังทำตามคำสั่งของปีศาจ จริงๆ แล้ว ไม่มีราวันสิบหัว เหล่านั้นคือการกำหนดของกิเลสทั้งห้าที่เรียกว่าการกำหนดของราวัน การขึ้นของชีพบาบาคือศรีเมท เวลานี้เป็นชุมชนปีศาจ นี่เป็นเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับความสุขถึง 21 ชาติเกิดด้วยการทำตามศรีเมท ด้วยการทำตามการกำหนดของปีศาจ ลูกได้รับความทุกข์ถึง 63 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าราวันที่ผู้คนเฝ้ากันนั้นคือ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเขามองไม่เข้าใจว่าสุดท้ายแล้วพวกเขาจะหยุดเฝ้าราวันเมื่อใด พวกเขาพูดว่า การเฝ้าราวันดำเนินเรื่อยมาตั้งแต่จำความไม่ได้ พวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวันขึ้นมาและเฝ้าอย่างต่อเนื่อง แท้จริงแล้ว ราวันสร้างความทุกข์ให้แก่ทุกคนโดยเฉพาะในบาร์ต ดังนั้นราวันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่แต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับศัตรูที่ไร้ขีดจำกัดนี้ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดมาและให้ความสุขที่ไร้ขีดจำกัดแก่ลูก แม้แต่นักปราชญ์และบัณฑิตก็ไม่มีเรื่องที่ยากมาก ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกของความสุขจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตาม ลูกลืมพ่อช้าแล้วช้าเล่า ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเรียกหา โอ บาบ่า โปรดเมตตาด้วยเถิด! โปรดเมตตาฉันด้วย! พ่อมีความเมตตาอยู่เรื่อยๆ ลูกบูชาเหล่าเทพด้วยความรู้สึกใดก็ตาม พ่อให้ความสุขชั่วคราวสำหรับสิ่งนั้นแก่ลูกๆ อย่างแนนอน คนอื่นให้ความสุขแก่ลูกๆ ไม่ได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานความสุข พ่อยังเป็นผู้ประทานในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอีกด้วย พวกเขาพูดว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อได้ให้สิ่งนี้ พวกเขาพูดถึงพระเจ้าเช่นนี้ แล้วทำไมลูกจึงพูดว่านักบวชคนนั้นคนนี้ได้ให้ทรัพย์แก่ลูกในเมื่อพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ลูก แม้กระนั้นผู้คนก็ร้องเพลงว่า โอ พระเจ้า ขจัดความทุกข์ของเราด้วยเถิด! แล้วเหตุใดพวกเขาจึงพูดว่านักบวชคนนั้นคนนี้ ขจัดความทุกข์ของพวกเขาหรือให้ลูกแก่พวกเขา พวกเขาเชื่อว่าตนได้รับความสุขเพราะพรจากนักบวช เมื่อพวกเขาได้กำไรจากธุรกิจก็คิดว่าเป็นเพราะพรจากกูรู หากพวกเขาขาดทุน พวกเขาก็ไม่ได้คิดว่าเป็นเพราะไม่มีพรจากกูรู ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่น่าสงสารพูดสิ่งที่เข้ามาสู่จิตใจโดยไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาทำตามสิ่งที่ได้ยิน สิ่งนี้อยู่ในละครด้วย เวลานี้พ่อมาและทำให้ลูกๆ เป็นของท่าน มายาสร้างอุปสรรคมากมายในความรักของลูกที่มีต่อพ่อ เธอทำให้ลูกเบือนหน้าหนีไป เธอทำให้ลูกหย่าขาดจากพ่อผู้ที่ให้ความสุขแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด พ่ออธิบายว่ามีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างหนทางของความรู้และหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อผู้คนยากจนขึ้นแค้นด้วยการทำการกราบไหว้บูชา

อย่างต่อเนื่อง พ่อจึงมาให้ความรู้และทำให้ลูกเจริญรุ่งเรืองถึง 21 ชาติเกิด ลูกเคยกราบไหว้บูชาमाชาติแล้วชาติเล่าและได้รับความสุขชั่วคราว มีความทุกข์มากมาย พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อเอาอาณาจักรที่ลูกสูญเสียไปกลับคืนมาให้ นี่คือน้ำที่ไร้ขีดจำกัด ไม่ใช่เรื่องทั่วไป ลักษณะและนารายณ์ ฯลฯ เคยเป็นเทพที่ไร้กิเลส เคยมีเพชรและอัญมณีจำนวนมากมาในพระราชวังของพวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะได้เห็นมากมาย ลูกเข้ามาใกล้มากเพียงไร ลูกก็จะได้เห็นฉากของสวรรค์มากตามนั้น จะมีห้องพระโรงขนาดใหญ่มาก ที่หน้าต่างก็จะมีการตกแต่งอย่างดีด้วยทองคำและเพชร ฯลฯ เท่านั้นเอง แคร์ให้กลางคืนสิ้นสุดแล้วกลางวันจึงจะเริ่ม ดินแดนสุขาวดีที่ลูกเห็นในเทพนิมิตนั้น ลูกจะได้เห็นในทางปฏิบัติอย่างแน่นอน การทำลายล้างที่ลูกได้เห็นในเทพนิมิต แน่แน่นอนว่าลูกก็จะได้เห็นในทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน กลองแห่งความสุขควรจะตีรัวอยู่ภายในลูก ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด รูปภาพเหล่านี้ไม่ถูกต้อง ลูกเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในเทพนิมิต ลูกไปที่นั่นและร่ำรำลาลา ลูกเคยทำรูปภาพจำนวนมาก ฯลฯ สิ่งที่พ่อแสดงให้เห็นลูกเห็นในเทพนิมิตจะเกิดขึ้นในทางปฏิบัติอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าโลกที่สับสนนั้นกำลังจะถึงจุดจบ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วยการทำความเพียรพยายามเพื่อรับสิทธิ์ในอำนาจปกครองตนเองด้วยการทำตามศรัทธา มีความแตกต่างมากมายระหว่างหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและหนทางของความรู้นี้ ดุสิต สภาพของบาร์ตเป็นเช่นไรแล้ว พวกเขาไม่มีอาหารกิน แต่ดูที่แผนการอันใหญ่โตที่พวกเขาทำ มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย ดุสิต แผนการของพวกเขาเป็นเช่นไรและแผนการของลูกเป็นเช่นไร! สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้ถูกพูดถึงในคัมภีร์ พวกเขาเขียนเรื่องราวมากมายในรามายณะ ฯลฯ แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทำไมพวกเขาจึงเคารวันทุกปี หากเราวันลูกเผาไปแล้ว เขาก็ควรถูกทำลายไปแล้วใช้ไหม จงดูที่รายได้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและรายได้ในหนทางของความรู้! บาบามีเต็มเต็มคลังสมบัติของลูกอย่างเต็มที่ นั่นใช้ความเพียรพยายาม แน่แน่นอนว่าลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ จดจำกันว่า ทำไมเราควรที่จะทิ้งน้ำทิพย์แล้วดื่มยาพิษเล่า พวกเขาสร้างทะเลสาบในอมฤตสารและให้ชื่อว่า “ทะเลสาบน้ำทิพย์” พวกเขาลงไปชุบตัวในทะเลสาบนั้น มีทะเลสาบชื่อ “มานสโรวาร” ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของ “มานสโรวาร” มานสโรวารหมายถึงพ่อสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้เข้าไปในร่างมนุษย์และพูดความรู้นี้ ผู้คนนั่งลงและแต่งเรื่องราวมากมาย ก็ตะปุ่นแม่ อัญมณีของทุกคัมภีร์ แล้วพวกเขาก็พูดว่ากฤษณะพูดสิ่งนั้น พวกเขาเขียนสิ่งต่างๆมากมายเกี่ยวกับกฤษณะว่า กฤษณะถูกงัด เขาลักพาตัวผู้หญิง พวกเขาสร้างคำกล่าวหาจอมปลอมมากมาย เวลานั้นลูกอธิบายให้พวกเขาได้ว่านั่นไม่เกี่ยวกับกฤษณะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่นั่งอยู่ที่นั่นและบอกสาระของพระเวทย์ คัมภีร์และกรันทีให้แก่ลูกๆโดยผ่านบราห์มา อันดับหนึ่งคือ ศรัทธาภควัตคีตา ชาวบาร์ตมีคัมภีร์ศาสนาเดียวเท่านั้น เพราะสิ่งนั้นถูกบิดเบือน ลูกๆทั้งหลาย ได้แก่ พระเวทย์และคัมภีร์ต่างๆ จึงผิดเพี้ยนไปด้วย พ่ออธิบายแก่ลูกๆชัดเจนมาก ทั้งที่เป็นเช่นนั้น ขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไป ลูกก็ถูกมายาครอบงำอยู่เรื่อยๆ ลูกไม่ได้สัมผัสสิ่งใด นี่คือนามรบ ลูกๆคือ ลูกๆที่จะกลายเป็นบราห์มิน สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้เขียนไว้ในกิตะ ฯลฯ มีสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ไฟบุษยัญญูถูกสร้างผ่านบราห์มา แท้จริงแล้ว มีไฟบุษยัญญูแห่งความรู้ของรูดร้า แล้วสนามรบมาจากไหนเล่า ไฟบุษยัญญูที่ฆ่าลูกสังเวยเพื่ออำนาจปกครองตนเองนั้นยังได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน เรากำลังสังเวยพาหนะเหล่านี้ แล้วพวกเขาก็สร้างไฟบุษยัญญูของดึกะประชาธิปไตย แล้วก็นั่งลงและสังเวยม้าในไฟนั้น พวกเขาเขียนเรื่องราวทุกประเภท ลูกรู้ว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ในยุคทอง ดังนั้นแน่อนว่าที่นั่นมีผู้คนเพียงเล็กน้อย มีเหล่าเทพอยู่เล็กน้อยที่นั่น แน่อนว่าจะมีอาณาจักรริมฝั่งแม่น้ำยมุนา เหล่าเทพเท่านั้นจะปกครองที่นั่น ที่นั่นจะไม่มีความร้อน ฯลฯ ที่ทำให้พวกเขาต้องไปแคชเมียร์ หรือซิมลา ฯลฯ วัตถุประสงค์จะกลับมาสะโตประธานอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้เท่านั้นจะเข้าใจเรื่องเหล่านี้ ยุคทองเรียกว่าสวรรค์และยุคเหล็กเรียกว่านรก ยุคทองแดงไม่ได้เป็นนรกมากนัก ในยุคเงินองศาจะลดลงไปสององศา ในสวรรค์มีความสุขมากที่สุด พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้จากไปสวรรค์แล้ว แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสวรรค์ หากเขากลายเป็นชาวสวรรค์ แน่อนว่าเขาเคยอยู่ในนรกมาก่อนหน้านี้ มนุษย์ทุกคนอยู่ในนรก เวลานั้นพ่อกำลังให้อาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ที่นั่นทุกสิ่งจะเป็นของลูก ผืนดิน ท้องฟ้า ฯลฯ ทั้งหมดจะเป็นของลูก ลูกจะปกครองอาณาจักรที่เต็มไปด้วยความสงบมั่นคงอยู่เสมอ จะไม่มีการพูดถึงความทุกข์ใดๆ ดังนั้นลูกจึงควรทำความเพียรพยายามให้มากเพื่อสิ่งนั้น จงดูว่าสภาพของลูกๆเป็นเช่นไร ลูกรู้ว่ามาแม่และบาบาของลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่ดีมาก แล้วทำไมลูกจึงไม่ควรที่จะทำความเพียรพยายามและรับสิทธิ์ในมรดกเล่า พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่ารู้สึกเหนื่อยล้า จงทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่อง อย่าลืมนะสิ ลูกต้องระมัดระวังเรื่องนี้ให้มากๆ สิ่งใดที่ลูกทำ จงถามบาบาว่า บาบา ลูกรู้สึกสับสนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ลูกจะไม่สะสมบาปด้วยการทำสิ่งนี้ใช้ไหม บาบาไม่เคยรับสิ่งใดจากใคร แม้แต่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนให้ทานในนามของพระเจ้าแล้วก็ได้รับบางสิ่งตอบแทน ซิพบาบาจะทำอะไรด้วยการรับบางสิ่งจากลูก ท่านไม่ต้องสร้างพระราชวัง ท่านทำทุกสิ่งเพื่อลูกๆ ท่านสร้างอาคารเพื่อให้ลูกๆอยู่ในเวลาสุดท้าย วัดที่เป็นอนุสรณ์ของลูกๆอยู่ที่นี่ และลูกๆกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วย ลูกๆที่มีคำต่องานรับใช้จะได้เห็นความโอฬารตระการตามากมายเมื่อเขาก้าวหน้าต่อไป ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกจะท่องเที่ยวไปทั่วสวรรค์ จากนั้นลูกจะไปที่นั่นและสร้างพระราชวัง มีการแข่งขันเกี่ยวกับอาคาร ดุสิต

พวกเขาสร้างสิ่งต่างๆมากมายเพียงใดในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา พวกเขาทำให้บาร์ตกกลายเป็นดินแดนสีขาวดี แล้วที่นั่นพวกเขาจะไม่มีอะไรเล่าในช่วงเวลาแค่หนึ่งร้อยปี ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ที่นั่นวิทยาศาสตร์ทั้งหลายจะเป็นประโยชน์กับลูกๆ ที่นั่นลูกจะมีประสบการณ์กับความสุขของวิทยาศาสตร์ ที่นี้มีความสุข พวกเขาทำความเพียรพยายามมากมายในวิทยาศาสตร์ ลูกๆ รู้ว่าพวกเขาเพียงแต่กำลังสรรเสริญตนเอง มีความสุขแค่เพียงชั่วคราว นี่คือการโอฬารตระการตาของมายาในช่วงสุดท้าย เวลานั้นคือเวลาที่พวกเขาเดินทางในเครื่องบินและจรวด ฯลฯ สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นไม่เคยมีมาก่อน ก่อนหน้านั้นก็ยังไม่มียไฟฟ้า ทั้งหมดนั้นเป็นความสะดวกสบายของมายาที่สร้างภาพลวงตาให้กับผู้คน ผู้คนคิดว่านี่เป็นสวรรค์ เคยมีวิมาน ฯลฯ อยู่ในสวรรค์ ดังนั้นนี่จึงเป็นสวรรค์ พวกเขาไม่เข้าใจว่าเวลานี้การเตรียมการกำลังถูกทำขึ้นสำหรับสวรรค์ พวกเขาคิดว่าพวกเขามีความมั่งคั่ง พวกเขามีพระราชวังก็เท่านั้นเอง สำหรับพวกเขาแล้วที่นี้คือสวรรค์ อัจชะ ขอให้สวรรค์นั้นอยู่ในโชคของพวกเขา! เราต้องทำความเพียรพยายามและไปสวรรค์ที่แท้จริง ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ลูกต้องไม่ห่อหุ้มในความเพียรพยายาม ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและทำความเพียรพยายาม ลูกต้องทำงานรับใช้ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และทำให้เพื่อนและญาติมีค่าอีกด้วย จงบอกสิ่งที่อ่อนหวานให้แก่พวกเขา บาบาอธิบายประเด็นที่เกี่ยวกับพ่อสองคนไว้อย่างชัดเจนมาก ลูกๆ จะได้รับมรดกจากทรัพย์สมบัติของพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่ารู้สึกเหนื่อยล้าในการทำความเพียรพยายาม จงระมัดระวังให้มากขณะทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่อง อย่ารู้สึกสับสน
 2. อย่าแสดงการกระทำที่เป็นบาป เพื่อที่จะไปสวรรค์ที่แท้จริง จงทำงานรับใช้ที่จะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์
- พร:** พร: ขอให้ลูกเป็นคริสต์ผู้รับใช้สองเท่าผู้ที่สติปัญญาของเขามีศรัทธาและและมีความรักทางจิตสำหรับญาติมิตรทางโลก
- ลูกๆ บางคนเหนื่อยล้าในขณะที่ทำงานรับใช้ และคิดว่าสิ่งต่างๆ จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง อย่าได้จดหู่หัวใจในลักษณะนี้ ให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและละวางจากสำนึกของ “ของฉัน” ในขณะที่ลูกเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไป ลูกๆ บางคนใช้เวลาเล็กน้อยที่จะสะสางบัญญัติกรรมของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นจงมีความอดกลั้น มั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าแต่ให้ความร่วมมือของความสงบและพลังแก่ดวงวิญญาณต่อไป มีความรักทางจิตสำหรับญาติมิตรทางโลกของลูก เป็นผู้รับใช้ทั้งสองทางและเป็นคริสต์
- คติพจน์:** การทำให้บรรยากาศสูงส่งด้วยทัศนคติที่สูงส่งของลูก คือ งานรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สติปัญญาของลูกควรทำงานเพื่องานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ทำนาฬิกาขนาดใหญ่ที่มีเข็มนาฬิกาทำด้วยเรเดียมเพื่อที่จะสามารถมองเห็นเข็มของนาฬิกาที่เรืองแสงจากระยะไกล
- คำถาม:** วิธีการใดที่ลูกควรใช้เพื่อเพิ่มงานรับใช้?
- คำตอบ:** เชื้อเชิญมหาตมะที่ฉลาดมาที่ศูนย์ของลูก งานรับใช้จะขยายตัวเมื่อลูกมหาตมะเฝ้าแต่ท่องตัวไปทั่ว ลูกไม่ควรคิดว่า ความนับถือต่อลูกจะลดลงหากลูกทำสิ่งนี้ ลูกไม่ควรมีสำนึกที่เป็นร่าง มีความนับถืออย่างใหญ่หลวงต่อมหาตมะ
- เพลง:** เวลาที่กำลังผ่านไป...

โอมชานติ เมื่อฉันได้ยินคำว่า ‘นาฬิกา’ ฉันจดจำนาฬิกาที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือนาฬิกาที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งหมดเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจ นาฬิกานั้นมีเข็มยาวและสั้น เข็มวินาทีที่ยาวเฝ้าแต่เคลื่อนไป เวลานี้เป็นเวลาที่ยุ่งคินที่หมายถึงกลางคืนกำลังสิ้นสุดลงและกลางวันกำลังจะเริ่มขึ้น ดังนั้น ลูกควรทำนาฬิกาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ให้ใหญ่โตเพียงไร? ลูกควรทำเข็มนาฬิกาด้วยเรเดียมเพื่อให้เรืองแสงจากระยะไกล นาฬิกาอธิบายตัวมันเอง เมื่อคนใหม่มา ให้เขามาเห็นนาฬิกา สติปัญญาพูดว่าเข็มของนาฬิกาได้ไปถึงจุดสิ้นสุดในเวลาเพื่อที่ใครก็ตามจะสามารถเข้าใจจากการมองเห็นเข็มนาฬิกานั้นว่าอย่างแน่นอนการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นและยุคทองจะเริ่มขึ้นอีกครั้ง มิดวงวิญญาณน้อยนิดในยุคทองดังนั้นดวงวิญญาณอื่นจะกลับไปบ้านอย่างแน่นอน เป็นสิ่งที่ย่างดาอย่างง่ายที่จะเข้าใจด้วยรูปภาพ หากใครบางคนจะสร้างนาฬิกาเช่นนั้นผู้คนมากมายจะซื้อนาฬิกานี้เพื่อที่จะมีไว้ที่บ้านของเขา ลูกต้องอธิบายว่าโลกยุคเหล็กนี้ตกต่ำ มีศาสนามากมาย การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน ลักษณะและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของยุคทองของเขายังไง? อย่างแน่นอนพวกเขาจะเคยได้รับอาณาจักรนั้นจากพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อไม่ต้องเข้ามาสู่โลกที่บริสุทธิ์ นี่คือการเดินขึ้นหนึ่งในการอธิบายวงจรและเป็นสิ่งที่ย่างดาอย่างง่ายที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม ผู้ที่มีเงินทองมากมายนั้นควรสั่งศิลปินอย่างเร็วเพื่อที่จะเตรียมรูปภาพเหล่านี้ทันที การทำงานของรัฐบาลใดๆเป็นเช่นนั้นในขณะที่นั้นแทบจะไม่มีใครทำงานเช่นนั้น หากศิลปินที่ดีมากกว่ารูปภาพเหล่านี้ยิ่งรูปภาพเหล่านี้จะดูสวยงามอย่างมาก ทุกวันนี้มีความนับถืออย่างมากต่อศิลปะ พวกเขาสร้างศิลปะของการร้ายร้ายอย่างมาก พวกเขาเชื่อว่าแต่ก่อนเคยมีการร้ายร้ายเช่นนั้น แต่นั่นไม่ได้เป็นเช่นนั้น ดังนั้นลูกควรให้ทำนาฬิกาที่ไม่มีขีดจำกัดขึ้นทันทีเพื่อที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจอย่างชัดเจนมาก สีสันควรดีด้วยเช่นกันเพื่อที่นาฬิกาจะเปล่งประกายอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มนุษย์นั้นไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา โลกที่บริสุทธิ์คือสวรรค์ ผู้คนไม่รู้ว่าเป็นกฤษณะที่น่าเกลียดและกลับมาสวยงาม เหตุนี้เองเขาจึงเรียกว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม ก่อนหน้านี้เราไม่เข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน เวลาอยู่ในสติปัญญาของเราว่าด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาจะอย่างแน่นอนเรากลับมาน่าเกลียด นั่นคือดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องเขียนอย่างชัดเจนด้วยเช่นกันว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดให้มรดกของลูกแก่ลูกและราวันสาปแช่งลูก อย่างไรก็ตามสติปัญญาของผู้คนตรงไปหาราชารามของสกุลรากัฟแห่งยุคเงิน แต่รามคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกควรใช้สติปัญญาของลูกเพื่อสร้างรูปภาพเหล่านี้ เพราะในปัจจุบันทุกคนเรียกตนเองว่าพระเจ้า ลูกเข้าใจว่ามีพ่อผู้เดียวเท่านั้นและดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปและอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุดพร้อมกับดวงวิญญาณสูงสุด ในเวลานั้นพ่อคือนายของบราห์มันด์(ธาตุแห่งแสง)และเราดวงวิญญาณคือนายของบราห์มันด์ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นนายของโลก ไม่มีราชาอื่นใดที่สามารถประกาศสิทธิ์ในการเป็นนายของโลก ไม่ว่าเขาอาจจะยิ่งใหญ่เพียงไร พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นนายของโลก ดังนั้น ลูกควรอุทิศตนเองต่อพ่อและแม่เช่นนั้น ศรีมัทของท่านโด่งดังอย่างมาก ด้วยการทำตามศรีมัทที่ละน้อย ลูกจะสามารถทำตามศรีมัทอย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้าย หากลูกจะทำตามศรีมัทอย่างสมบูรณ์ในปัจจุบัน ลูกจะกลับมาสูงส่ง ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก! ความเพียรพยายามของลูกจะดำเนินไปตราบเท่าที่ไฟบูชายัญของอยู่ นี่คือน้ำไฟบูชายัญของความรู้ของรูตรา ผู้คนสร้างไฟบูชายัญของรูตราด้วยเช่นกันเพื่อที่จะได้มาซึ่งความสงบ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถมีความสงบด้วยสิ่งเหล่านั้น มีไฟบูชายัญเดียวเท่านั้นที่ถูกสร้างขึ้นโดยพ่อที่ส่วนผสมของทั้งโลกถูกสังเวยและที่ลูกได้มาซึ่งการหลุดพ้นใน 1 วินาที พวกเขาสร้างไฟบูชายัญมากมาย แต่ถึงกระนั้นก็ไม่มีความประโยชน์ใดในไฟบูชายัญเหล่านั้น ลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรง ไม่มีใครสามารถไปสวรรค์โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ นี่คือน้ำเวลาสุดท้าย ลูกต้องเขียนว่านี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ โลกที่ตกต่ำของราวัน มีความไม่

บริสุทธิ์ ความไม่สงบ ความทุกข์และโรคร้าย 100% ในขณะที่ยุคทองทุกคนนั้นสูงส่งมีความสุข บริสุทธิ์ สุข และความสุข 100% และทุกคนเป็นอิสระจากโรคร้าย นั่นคือคำสาปของราวันและนี่คือมรดกจากชีบบาบา สื่อสิ่งพิมพ์ของลูกควรอธิบายอย่างสมบูรณ์ว่าตั้งแต่เวลาใดถึงเวลาใดที่บาร์ตเคยสูงส่ง แล้วตั้งแต่เวลาใดถึงเวลาใดที่บาร์ตกลับมาตกต่ำ สื่อสิ่งพิมพ์ควรเป็นเช่นที่ว่าใครบางคนเพียงแต่มองแวบเดียวที่หนังสือจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ด้วยการอธิบายแก่ผู้อื่น ความซาบซึ้งของสติปัญญาของลูกจะสูงขึ้น ด้วยการคงอยู่ในการชั่งแวงในธุรกิจนี้ ลูกจะพัฒนาการฝึกฝนนี้ ผู้คนไปทำงานแปดชั่วโมง ดังนั้นลูกต้องทำงานรับใช้แปดชั่วโมง ลูกสาวที่อยู่ที่ศูนย์นั้นต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน บางคนมีความใส่ใจอย่างมากในงานรับใช้- พวกเขากำลังวิ่งไปทั่วทุกหนแห่งอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่บางคนเพียงแต่นั่งลงบางแห่งด้วยความสบาย ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถเรียกว่าผู้ที่รอบด้าน เพราะพวกเขาไม่ได้คิดมากเกี่ยวกับมหารตี งานรับใช้จึงหย่อนยาน มากมายมีความหึงหวงใโสอย่างมากเกี่ยวกับตนเอง พวกเขาคิดว่าผู้คนควรมีความนับถือพวกเขาและหากใครอื่นมาที่ศูนย์ของเขาความนับถือของเขาจะลดลง พวกเขาไม่เข้าใจว่ามหารตีที่มานั้นจะช่วยเหลือพวกเขา พวกเขายังใโสเกี่ยวกับตนเอง มีผู้ที่โง่เขลาเช่นนั้น พ่อพูดว่า: ผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายนั้นพึงพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ บาบาเฝ้าแต่ได้รับข่าวทั้งหมดและสามารถจับชีพจรของแต่ละบุคคล บาบาได้รับประสบการณ์ด้วยเช่นกัน การอธิบายของวงจรมันดีมาก เมื่อลูกให้การอธิบายนี้ของลูกงานรับใช้จะยิ่งใหญ่และรวดเร็วมาก ในปัจจุบันงานรับใช้ช้าเหมือนมดเดิน เพราะลูกอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง สติปัญญาของลูกไม่ได้ทำงานอย่างดี เวลาที่ลูกต้องทำงานรับใช้ที่เร็ว สติปัญญาของลูกที่มีค่าต้องงานรับใช้นั้นเฝ้าแต่ทำงานในสิ่งที่ควรถูกสร้างขึ้น เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพ เวลาที่เป็นยุคเหล็กและยุคทองกำลังได้รับการก่อตั้ง เป็นพ่อที่พาทุกคนกลับไป ที่นั่นมีความสุขในขณะที่ ที่นั่นมีความสุขและทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถประทานการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตแก่ใครบางคน ครูเหล่านั้นทั้งหมดสอนกิจกรรมของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ครูทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีครูใดในหนทางของความรู้ ที่ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมาก การทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์คือเกมของเวทย์มนต์และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกได้นักมายากล กฎณะไม่สามารถถูกเรียกว่านักมายากล เป็นพ่อที่พาให้กฎณะสวยงามจากน่าเกลียด ลูกจำเป็นต้องมีความซาบซึ้งอย่างมากเพื่อที่จะอธิบายสิ่งนี้ ลูกควรออกไปเพื่อทำงานรับใช้ คนที่อยากจนรับความรู้เป็นอย่างดี มีความหวังน้อยกว่า สำหรับคนที่ร่ำรวย ต่อคนที่ยากจน 100 คน บางทีจะมีคนที่ร่ำรวย 1 หรือ 2 คนและ 5-7 คนที่ธรรมดาปรากฏออกมา ทุกสิ่งดำเนินไปเช่นนี้ ไม่มีใครใส่ใจมากนักสำหรับความมั่งคั่ง เพียงแต่มองดูว่ารัฐบาลทำอาชกรรมเพียงใด ทั้งสองฝ่ายเข้าใจว่าจะมีการทำลายล้าง เราจะได้รับจากการทำลายล้าง แล้วใครจะกลายเป็นผู้ล่า? มีเรื่องราวของแมวสองตัวต่อสู้เพื่อเนยและลิงก็นำเนยไปในระหว่างพวกเขา กฎณะถูกวาดภาพพร้อมเนยในปากของเขา เนยนั้นแสดงให้เห็นถึงสวรรค์ ผู้คนน้อยนิดอย่างมากเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แม้กระทั่งผู้ที่อยู่ที่นั่นเป็นเวลา 20-25 ปีก็ไม่เข้าใจสิ่งใด เมื่อบาบาสร้างบัทตี มากมายมาและมากมายที่บินจากไป แม้กระทั่งเช่นนั้น มากมายก็ยังคงอยู่ที่นั่น สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นในวงจรถั่วของละครและสิ่งเดียวกันกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ยิ่งทำรูปภาพขนาดใหญ่มากเพียงใด ก็จะเป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายรูปภาพเหล่านั้นแก่ผู้อื่น จำเป็นต้องมีรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ จากรูปภาพของต้นไม้เป็นที่เข้าใจว่าเมื่อใดที่ลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น สองยุคแรกแทนกลางวันของบราห์มาและอีกสองยุคแทนกลางคืนของบราห์มา มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งนี้เพราะพวกเขาเชื่อว่าบราห์มาอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่อของมวลมนุษย์จะอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ลึกซึ้งที่ไม่สามารถพบได้ในคัมภีร์ รูปภาพทั้งหมดที่มนุษย์กำลังมองดูนั้นผิดและความรู้ทั้งหมดที่พวกเขารับฟังนั้นผิด พวกเขาวาดภาพบราห์มาที่มีมือมากมาย คัมภีร์ ฯลฯ เหล่านั้นทั้งหมดคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครในโลกรู้ว่าสิ่งนั้นเริ่มขึ้นเมื่อใด มนุษย์ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก เพราะพวกเขาเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะพบพระเจ้าโดยปราศจากการทำความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามเป็นไปเมื่อลูกกลับมาตกต่ำอย่างที่สุดเท่านั้นที่ลูกสามารถพบพระเจ้าและได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากท่าน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้การคำนวณนี้ ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นหลังจากครั้งวงจรถั่ว พ่อพูดว่า: พระเวทย์ อุปนิษัต โฟบุชายัญ ทาปาเซีย ฯลฯ ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดนั้นจะสิ้นสุดลง ทุกคนต้องกลับมาน่าเกลียดเพื่อที่พ่อต้องมาและทำให้ลูกสวยงาม พ่อพูดว่า: พ่อมาในการบรรจบกันของทุกวงจรถั่ว ไม่ใช่ในทุกยุค พวกเขาแสดงให้เห็นการจุดของพ่อในจระเข้ ปลา ฯลฯ หากสิ่งเหล่านั้นคือจุดของพระเจ้า ท่านจะสามารถอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินด้วยเช่นกันได้อย่างไร? มนุษย์ไม่รู้คิดอย่างมาก! พ่อได้มาและทำให้ลูกรู้คิดอย่างมาก ลูกต้องร้องสรรเสริญพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์อย่างไร สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นคำสรรเสริญของกฎณะ ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฎณะพูดว่าเขาอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาเกาะติดกับกฎณะอย่างมาก! ลูกต้องปลดปล่อยพวกเขาจากสิ่งนั้นและให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องและดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจะเป็นพ่อได้อย่างไร? ในกรณีนั้นลูกจะจดจำใคร? เป็นลูกที่จดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ที่อธิบายสิ่งนี้ควรมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด

สติปัญญาของลูกๆติดกับในสิ่งที่มีขีดจำกัด พวกเขาเพียงนั่งในที่แห่งเดียวเท่านั้น นักธุรกิจเปิดสาขาที่ใหญ่โตในสถานที่มากมาย ยิ่งพวกเขาเปิดศูนย์มากเท่าใด พวกเขาจะกลายเป็นผู้จัดการที่ดีขึ้นมากตามนั้น อย่างไรก็ตาม แล้วสิ่งนั้นก็ขึ้นอยู่กับศูนย์ด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือร้านของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ร้านเหล่านั้นเป็นของใคร? เป็นของมหาสมุทรแห่งความรู้ กฎเกณฑ์ไม่ได้มีความรู้และการบรรลุมิได้เกิดขึ้นในเวลานั้น มีประเด็นมากมายที่ลูกต้องสร้างสมและอธิบาย ควรตั้งรูปภาพไว้ในที่ชุมนุมเพื่อที่ทุกคนจะสามารถมองเห็นรูปภาพเหล่านั้น รูปภาพของนาฬิกาดีมาก ด้วยความรู้จักรวาลนี้ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกต้องกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เป็นสิ่งที่ย่ายายอย่างมากที่จะอธิบายด้วยรูปภาพของนาฬิกา ลูกมากมายที่อยู่ที่นี่มานานมากนั้นไม่ได้มีค่าเลย พวกเขาคิดว่าตนเองฉลาดมาก พวกเขาอยู่อย่างพอใจกับตนเองโดยไม่มีเหตุผล หากลูกไม่ทำงานรับใช้ ใครจะคิดว่าลูกคือผู้ให้? เมื่อลูกให้ทาน ลูกควรให้ทานเงินเหรียญทองคำหรือให้ทานเพียงไม่กี่สตางค์? รูปภาพเหล่านี้เป็นเช่นกระจกสำหรับคนตาบอด พวกเขาจะสามารถมองเห็นใบหน้าของเขาในกระจกเหล่านี้ ก่อนหน้านี้ลูกมองเห็นใบหน้าของลิงและเวลานี้ใบหน้าของลูกกำลังกลับมา มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมา มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ในขณะที่โลกที่ซื้อมาบ้างสร้างนั้นจะบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ สติปัญญาของผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาที่ไม่สามารถสร้างสมสิ่งใดนี้ได้ พ่อพูดว่า: แต่ละวันที่ผ่านไปพ่ออธิบายประเด็นที่ลึกซึ้งมากขึ้นแก่ลูกและความรู้นี้จะขยายตัวอย่างแน่นอน บางคนถามคำถามว่า: จะมีแปดอาณาจักรได้อย่างไร? ตามการคิดคำนวณเหล่านี้ควรมีอาณาจักรมากมายเท่านี้ พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกจึงเข้าไปสู่สิ่งนี้เล่า? ประการแรก จดจำพ่อและมรดกของท่าน ขนบธรรมเนียมใดก็ตามที่มีจะดำเนินไป เด็กๆจะถือกำเนิดที่นั่นตามระบบของที่นี่ เหตุใดลูกจึงเข้าไปสู่สิ่งนั้นเล่า? เหตุใดลูกจึงปล่อยให้ปากของลูกนำหัวข้อของกิเลสขึ้นมา? เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะให้รูปภาพเหล่านี้แก่บางคนเป็นของขวัญ สิ่งเหล่านั้นคือของขวัญของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ใครจะไม่ยอมรับของขวัญของพระเจ้าผู้เป็นพ่อเช่นนั้น? ชาวคริสต์ไม่ยอมรับหนังสือจากใครอื่นเพราะพวกเขามีความภาคภูมิใจในศาสนาของเขาเอง พ่อพูดว่า: ศาสนาเทพนั้นสูงสุด ผู้คนคิดว่าพวกเขาจะได้รับเงินทองมากมายจากชาวคริสต์ อย่างไรก็ตาม รูปภาพเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับความรู้ เพียงผู้ที่ได้รับความรู้เท่านั้นที่จะได้รับมรดกของเขาจากพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สักเวตนเองจากความลึกภายในหัวใจของลูกแก่แม่และพ่อผู้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ทำตามศรัทธาของท่านอย่างดีมากและกลับมาสูงส่ง
2. รักษาหัวใจของลูกให้ซื่อสัตย์เสมอ อย่าได้มีความหยิ่งยโส ให้ทานเงินเหรียญทองคำและกลายเป็นมหาทานในการให้ทานความรู้ อย่างแน่นอนลูกต้องทำงานรับใช้ของพระเจ้าแปดชั่วโมงต่อวัน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคแห่งความสุขและได้รับคำอวยพรจากบัณฑิตาโดยการรำลึต่อมายาและมีประสบการณ์การบรรลุผลทั้งหมด ผู้ที่มีตราร่วมทางชีวิตของพวกเขาคือพ่อผู้ทรงอำนาจจะมีการบรรลุผลทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ ไม่สามารถมีรูปแบบใดของมายามาหาพวกเขาได้เลย ผู้ที่คงประสบการณ์ของการบรรลุผลทั้งหมดและผู้ที่ย่ำแย่ต่อมายาได้รับคำอวยพรจากบัณฑิตาในทุกย่างก้าว อยู่อย่างตระหนักรู้อย่างสม่ำเสมอว่าพระเจ้าตัวท่านเองกำลังให้คำอวยพรแก่ลูกดวงวิญญาณ สำหรับการได้รับการบรรลุผลที่ลูกไม่เคยคิดฝันมาก่อน หลังจากได้บรรลุถึงพ่อ ลูกได้รับการบรรลุผลในทุกสิ่ง และดังนั้นลูกเป็นดวงวิญญาณผู้มีโชคแห่งความสุขเช่นนั้น

คติพจน์: มีความคิดเกี่ยวกับตนเอง และเกี่ยวกับพระเจ้า และการคิดที่ไร้สาระจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***

รากฐานของสัจจะคือความบริสุทธิ์ และสิ่งขบถของสัจจะคือความสูงส่งบนใบหน้าและในกิจกรรมของตน

วันนี้ พ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัตว์ที่กำลังเฝ้าดูลูกๆ ของท่านในทุกหนแห่งซึ่งเป็นตัวของพลังแห่งสัจจะ รากฐานของสัจจะคือความบริสุทธิ์ และข้อพิสูจน์ของสัจจะในทางปฏิบัติคือความสูงส่งบนใบหน้าและในกิจกรรมของลูก ดวงวิญญาณมากมายในโลกเรียกตนเองว่ามีสัจจะหรือพิจารณาว่าตนเองว่ามีสัจจะ แต่สัจจะโดยสมบูรณ์นั้นขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ หากไม่มีความบริสุทธิ์ ก็จะไม่สามารถมีสัจจะอย่างสม่าเสมอได้ แล้วรากฐานของลูกทุกคนคืออะไร? ความบริสุทธิ์ บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ การเป็นตัวของสัจจะอย่างสม่าเสมอนั้นจึงเป็นเรื่องธรรมชาติและง่ายดาย สัจจะไม่ใช่แค่การพูดความจริงและทำสิ่งที่จริงเท่านั้น แต่สัจจะประการแรกก็คือการที่ลูกได้รับพลังแห่งความบริสุทธิ์หรือพลังแห่งสัจจะ ดังนั้น ประการแรกคือการรู้ถึงรูปที่แท้จริงของลูก: ฉันเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้จักรูปที่แท้จริงนี้ ดังนั้น สัจจะประการแรกคือการรู้จักตนเองในรูปที่แท้จริงของลูก ลูกมีรูปของสัจจะในแง่ของร่างกายหรือไม่: "ฉันเป็นคนนั้นคนนี้หรือฉันเป็นอย่างนั้นอย่างนี้" การรู้รูปที่แท้จริงนั้น อันดับแรกต้องรู้รูปของตนเองก่อน จากนั้นจึงได้รับคำแนะนำของพ่อ ลูกรู้จักรูปที่แท้จริงของตนเองเป็นอย่างดี แล้วลูกมีคำแนะนำที่แท้จริงของพ่อหรือไม่? ประการที่สาม ลูกรู้จักวงจรโลกในรูปที่แท้จริงด้วยเช่นกัน วงจรนี้คืออะไร และลูกมีบทบาทในวงจรนี้อย่างไร เวลานั้นลูกรู้จักบทบาทของลูกเป็นอย่างดีและชัดเจนอย่างมากแล้วหรือยัง? บทบาทของลูกก็ดีใช่ไหม? บทบาทที่ดีที่สุดกล่าวกันว่าเป็นบทบาทของยุคบรรจบกัน อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับดวงวิญญาณในโลกตลอดทั้งวงจร บทบาทของลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณเทพก็สูงส่งเช่นกัน แม้ว่าผู้นำศาสนาและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่จะเล่นบทบาทของตน แต่ดวงวิญญาณเหล่านั้นก็ไม่บริสุทธิ์ทั้งร่างกายและดวงวิญญาณ ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณเทพทั้งหลายนั้นบริสุทธิ์ทั้งในร่างกายและในดวงวิญญาณ ซึ่งไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดตลอดทั้งวงจรที่บริสุทธิ์ ดังนั้น ไม่มีใครนอกจากลูกดวงวิญญาณที่มีรากฐานอันสูงส่งของความบริสุทธิ์ ลูกจำบทบาทของดวงวิญญาณเทพได้ไหม? พันดาวาสจำได้ไหม? ดวงวิญญาณเทพมีความบริสุทธิ์ในรูปที่เป็นธรรมชาติ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทำให้ดวงวิญญาณอื่นๆ บริสุทธิ์ แต่ด้วยความพยายามอย่างมาก มันไม่เป็นธรรมชาติ มันไม่เป็นธรรมชาติและก็ไม่ได้เป็นบทบาทอย่างเป็นธรรมชาติของพวกเขาด้วย ในขณะที่สำหรับลูก ลูกมีชีวิตที่เป็นธรรมชาติของความบริสุทธิ์มาเป็นเวลาครึ่งวงจร และลูกก็มีชีวิตตามธรรมชาตินั้นด้วย ลูกไม่ได้ใช้ความพยายามใดๆ ที่นั่น ความพยายามที่ทำที่นั่นทำให้เป็นธรรมชาติที่นั่น เพราะไม่มีข้อหรือร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์อยู่ที่นั่น ลูกไม่ตระหนักด้วยซ้ำว่ามีสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์เช่นนั้นอยู่ นี่คือเหตุผลว่าทำไมรูปในทางปฏิบัติของความบริสุทธิ์ของลูกจึงเป็นของเหล่าเทพ นั่นก็คือ ของความสูงส่ง ในเวลานี้ไม่ว่าผู้คนในโลกจะพิจารณาตนเองว่าเป็นคนที่มีสัจจะเพียงใด พวกเขาก็ยังไม่รู้ถึงสัจจะของรูปดั้งเดิมของตน พวกเขาไม่มีคำแนะนำที่แท้จริงของพ่อ ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถเรียกรูปของพวกเขาว่าเป็นจริงได้อย่างสมบูรณ์ ลูกสามารถมีพลังแห่งสัจจะได้อย่างสม่าเสมอเมื่อลูกมีความตระหนักถึงรูปที่แท้จริงของตนเองและของพ่อ ดังนั้นทุกความคิดของลูกก็จะเป็นจริงอยู่เสมอ ในปัจจุบัน ลูกแม้กระทั่งล้มในบางครั้งหรือเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ความคิดของลูกก็ไม่ได้เต็มไปด้วยพลังแห่งสัจจะหรือพลังแห่งความบริสุทธิ์อยู่ตลอดเวลา ลูกมีความคิดประเภทนี้อยู่เสมอหรือลูกมีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือไม่? ลูกจะเรียกความคิดที่ไร้ประโยชน์ว่าสัจจะหรือไม่? ลูกไม่ได้พูดอะไรที่เป็นเท็จ แล้วทำไมลูกถึงไม่เรียกสิ่งเหล่านั้นว่าสัจจะล่ะ? ถ้าใครบางคนจะพูดว่า "ฉันไม่เคยพูดโกหกเลย ฉันพูดความจริงเสมอ" เมื่อนั้นการรับรู้ถึงสัจจะข้อนี้ก็อาจจะสัมผัสกับความสูงส่งในความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์ และสายใยของผู้นั้นอยู่ตลอดเวลา ลูกอาจพูดความจริงแต่ไม่มีความสูงส่ง ลูกสามารถเห็นว่ามีคนพูดซ้ำๆ ว่า: ฉันพูดความจริง ฉันพูดความจริง ฉันมีสัจจะเสมอ อย่างไรก็ตามหากลูกมีสัจจะอยู่เสมอ แต่คำพูดหรือการกระทำของลูกไม่มีความสูงส่ง คนอื่นก็จะไม่รู้สึกละว่าสัจจะของลูกเป็นสัจจะ พวกเขาจะรู้สึกว่าคุณแค่พยายามหาเหตุผลให้ตนเองถูกต้องเท่านั้น พวกเขาไม่อาจเชื่อได้ว่านั่นคือความจริง การที่จะพิสูจน์สัจจะนั้น ไม่จำเป็นต้องพยายามพิสูจน์ หากลูกพิสูจน์สัจจะของตนเองด้วยความดีอื่น ความสูงส่งนั้นก็จะไม่ปรากฏให้เห็น มันจะเป็นเพียงแค่สิ่งธรรมดาที่ทุกคนในโลกก็ทำเช่นกัน บัฟดาตาได้ให้คำจำกัดความของสัจจะในคติพจน์ที่ลูกได้ยินจากสละบาร์บาเช่นกัน คนที่มีสัจจะจะเป็นเช่นไร? ที่ใดมีสัจจะ ดวงวิญญาณก็จะร้ายรา ดวงวิญญาณจะร้ายราอย่างมีความสุขอยู่เสมอ เมื่อลูกพยายามพิสูจน์ว่าตนเองถูกต้องด้วยความดีอื่น แล้วถ้าลูกสังเกตใบหน้าตนเองหรือใบหน้าคนอื่น ก็จะไม่ใช้ใบหน้าที่มีความสุข ใบหน้าจะเต็มไปด้วยความคิดหรือความทุกข์ใดสัก มันจะไม่ใช้ใบหน้าของคนที่กำลังร้ายรา ที่ใดมีสัจจะ ดวงวิญญาณก็ร้ายราในความสุข วันและคืนที่ใช้เวลาอย่างมีความสุขนั้นผลิตผลเป็นอย่างมาก แต่ถ้ามีเรื่องเท็จปะปนกับสัจจะเพียงเล็กน้อย ชีวิตในขณะนั้นก็คงไม่สนุก ความหมายของสัจจะคือการรักษารูปที่แท้จริงของลูก

ให้มันคง จากนั้นจึงสร้างความคิด พูดคำพูด และแสดงการกระทำ

ทุกวันนี้ ผู้คนในโลกต่างพูดถึงตนเองอย่างชัดเจนว่า: ทุกวันนี้ เป็นเรื่องยากสำหรับคนที่ซื้อสตั๊ดจะก้าวเดินไป พวกเขาต้องโกหก อย่างไรก็ตาม ในบางช่วงเวลา ในบางสถานการณ์ แม้ว่าดวงวิญญาณบราห์มินจะไม่พูดเท็จทางปาก แต่ลูกก็เข้าใจภายในว่าบางครั้งลูกต้องฉลาดมากเมื่ออยู่กับผู้อื่น นั่นไม่เรียกว่าโกหก แต่เรียกว่าความฉลาด ดังนั้นความฉลาดคืออะไร? แนนอนลูกต้องเป็นสิ่งนี้! ดังนั้นคนเหล่านั้นจึงพูดโกหกอย่างชัดเจน ในขณะที่ยบราห์มินบอกพวกเขาโดยใช้ภาษาที่สูงส่งดูดี แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า: นั่นไม่ใช่เจตนาของฉัน มันไม่ใช่ความรู้สึกหรือความตั้งใจของฉัน แต่ฉันต้องทำเช่นนั้น ฉันต้องโต้ตอบออกไปในลักษณะนั้น อย่างไรก็ตามลูกเห็นพอบราห์มาเพราะท่านอยู่ในรูปที่มีตัวตนเช่นกัน แนนอนสำหรับผู้ไม่มีตัวตน ลูกคิดว่า พ่อชื่อว่าไม่มีตัวตน ท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องบนเปล็ดเปล็นกับตัวท่านเอง หากท่านลงมาที่นี้ท่านก็จะรู้! อย่างไรก็ตาม พอบราห์มาในรูปที่มีตัวตนของท่านอยู่กับลูกทุกคน ท่านเป็นนักเรียนและท่านยังต้องอดทนต่อการต่อต้านมากมายเพื่อเห็นแก่สัจจะและความบริสุทธิ์ ท่านก้าวไปพร้อมกับความฉลาดนั้นหรือไม่? มีคนมากมายแนะนำท่านว่า อย่าบอกใครตรงๆว่าพวกเขาต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่บอกพวกเขาว่าพวกเขาต้องรักษาความบริสุทธิ์ไว้เล็กน้อยแทน อย่างไรก็ตามพอบราห์มากลัวไหม? เพื่อให้ลูกได้ซึมซับพลังแห่งสัจจะ พลังในการอดทนก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ลูกต้องอดทน ลูกต้องก้มลง ลูกต้องยอมรับความพ่ายแพ้ อย่างไรก็ตาม ความพ่ายแพ้นั้นไม่ใช่ความพ่ายแพ้ แม้จะรู้สึกเหมือนพ่ายแพ้ในเวลานั้น แต่มันก็เป็นชัยชนะตลอดกาล

วันนี้ลูกกำลังเฉลิมฉลองไดอามอนจูปลี่ด้วยพลังแห่งสัจจะ หากลูกไม่มีความบริสุทธิ์หรือสัจจะแล้ว คนอื่นๆก็จะไม่สัมผัสกับความสูงส่งบนใบหน้าและในกิจกรรมของลูกที่พวกเขาสัมผัสในปัจจุบัน แม้ว่าลูกจะเป็นส่วนหนึ่งของพลเดินเท้าก็ตาม มันก็จะตามลำดับกันไป แม้ว่าลูกจะเป็นมหาระติ ไม่ใช่แค่ผู้ที่ เป็นมหาระติในนามเท่านั้น แต่เป็นมหาระติที่แท้จริง นั่นคือผู้ที่เคลื่อนไหวไปพร้อมกับพลังแห่งสัจจะ มหาระติที่แท้จริง - หากลูกก้าวออกไปจากสัจจะเมื่อเห็นเหตุการณ์ภายนอกใดๆ แล้วพูดว่า “ฉันไม่ได้พูดอะไรอีก ฉันแค่พูดออกไปภายนอกไม่กี่คำ ฉันไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นในใจ ฉันแค่พูดคำไม่กี่คำเหล่านั้นออกมาทางกาย” นั่นไม่ใช่สัจจะอย่างสมบูรณ์ หากลูกต้องอดทนต่อบางสิ่งเพราะสัจจะ นั่นก็ไม่ใช่การอดทนอย่างแท้จริง ภายนอกลูกอาจรู้สึกว่าการอดทนต่อบางสิ่ง แต่สิ่งนั้นกำลังสะสมอยู่ในบัญชีของลูกในรูปของพลังแห่งความอดทน มิฉะนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือเมื่อมีคนอ่อนแอในการอดทนต่อบางสิ่ง เขาจะต้องรับการคำจูนจากความเท็จอย่าง แนนอน สำหรับเวลานั้น รู้สึกราวกับว่าเขาได้พบการคำจูนบางอย่างและทุกอย่างก็เรียบร้อยดี แต่เขาไม่ได้สะสมพลังแห่งความอดทนไว้ในบัญชีของเขา ภายนอกเขาจะรู้สึกว่าเขากำลังเคลื่อนไหวได้ดีที่ตอนนี้เขาไปถึงศิลปะแห่งการก้าวไปอย่างชาญฉลาด อย่างไรก็ตาม หากเขาไปดูละเอียดของเขา เขาจะเห็นว่าเขาได้สะสมไว้น้อยมากเพราะฉะนั้นอย่าก้าวไปพร้อมกับความฉลาดนี้ บางครั้งลูกมักจะเคลื่อนไหวไปพร้อมๆกับการลอกเลียนแบบกัน: คนนี้กำลังก้าวไปในลักษณะนั้นและชื่อของเธอได้รับการยกย่องอย่างมาก เธอก้าวไปข้างหน้าอย่างมาก ในขณะที่เพราะเรามีความซื่อสัตย์และจริงแท้ เราจึงถูกทิ้งไว้ข้างหลัง อย่างไรก็ตามนั่นไม่ได้ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง นั่นเป็นการก้าวไปข้างหน้าอย่างแท้จริง เบื้องหน้าพอลูกกำลังก้าวไปข้างหน้า แม้ว่าเบื้องหน้าคนอื่นดูเหมือนราวกับว่ากำลังถอยหลัง แต่สุดท้ายแล้วลูกเกี่ยวข้องกับใคร? ลูกเกี่ยวข้องกับพ่อหรือกับดวงวิญญาณอื่นๆ? (กับพ่อ) ดังนั้นการก้าวไปข้างหน้าในหัวใจของพ่อหมายถึงการก้าวไปข้างหน้าในรางวัลของลูกตลอดทั้งวงจร อย่างไรก็ตาม หากลูกเลียนแบบดวงวิญญาณที่นี้ในการก้าวไปข้างหน้า ลูกจะได้รับชื่อเสียงของลูกในเวลา นี้ และลูกจะได้รับความเคารพนั้น ลูกเข้าสู่รายชื่อของผู้ให้คำบรรยาย ลูกเข้าสู่รายชื่อผู้ที่ดูแลศูนย์ แต่นั่นเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น ลูกไม่ได้สร้างรางวัลสำหรับทั้งวงจร บัพดาอาจอ้างถึงสิ่งนี้ว่า: ลูกใช้ความพยายาม เมล็ดพืชถูกหว่านและต้นไม้เติบโต และลูกยังได้รับผลไม้บางอย่างอีกด้วย อย่างไรก็ตามลูกกินผลไม้ที่ไม่สุก ผลของรางวัลนั้นจบสิ้นไปตลอดกาล ดังนั้นอย่าได้ลอกเลียนแบบผู้อื่นเพื่อชื่อเสียงหรือเกียรติยศชั่วคราว ลูกอาจจะไม่ได้รับชื่อที่นี้ แต่ชื่อของลูกอยู่ข้างหน้าในหัวใจของพ่อ ดังนั้นหากลูกต้องการกลายเป็นเพชรก็ควรตรวจสอบตนเองในทุกประเด็นเหล่านี้ ตรวจสอบว่าไม่มีตำหนิประเภทใดๆแม้แต่ตำหนิในลักษณะที่ดูดีที่ซ่อนอยู่ในเพชร ดังนั้นจงใช้พลังแห่งสัจจะเพื่อดูซับความสูงส่ง ไม่ว่าลูกจะต้องอดทนแค่ไหนก็อย่าได้หวาดกลัว สัจจะจะถูกเปิดเผยโดยอัตโนมัติตามเวลา ลูกพูดว่า: เรือแห่งสัจจะอาจจะโคลงไปมา แต่จะไม่จม ในกรณีนี้มันจะพาลูกไปยังฝั่ง ดังนั้นอย่าได้ฉลาดกลัว! หากลูกต้องเผชิญสิ่งใดก็ขอให้ชีวิตของพอบราห์มาอยู่เบื้องหน้าลูก มีสถานการณ์มากมายในโลกเบื้องหน้าพอบราห์มา แต่ก็มีสถานการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับลูกๆเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ขณะที่ยังอยู่ในชุมชนและมีความรับผิดชอบ ท่านก็ได้รับชัยชนะด้วยพลังแห่งสัจจะ พอบราห์มาไม่เห็นความยุ่งยากซับซ้อนของลูกเลยหรือ? ดวงวิญญาณที่มีชั้นสการ์หลากหลายก็มาอยู่เบื้องหน้าพอบราห์มาเช่นกัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าท่านจะต้องอดทนต่อสถานการณ์ทั้งหมดเหล่านั้น แต่สภาพของพลังแห่งสัจจะดั้งเดิมของท่านทำให้

ท่านสมบูรณ์พร้อมอย่างสมบูรณ์

แล้วลูกทุกคนต้องการกลายเป็นอะไร? นี่ไม่ใช่ความฉลาดใช่ไหม? ลูกพูดได้ดีมากเมื่อลูกพูดว่า: ฉันไม่ได้ทำอะไรเลย แนนอนว่าลูกต้องฉลาดนิดหน่อยด้วย แต่นานแค่ไหน? ดังนั้น เวลานี้ จงดูดซับพลังในการอดทนและเผชิญหน้ากับความ หลอกลวง อย่าได้รับอิทธิพล บางคนคิดว่าพวกเขาเห็นบางสิ่งบางอย่างในมหาระติ และนั่นคือมหาระติที่พวกเขาต้องทำ ตาม ที่บราห์มาบาบาไม่ได้อยู่ตรงหน้าพวกเขาในช่วงเวลาปัจจุบันนี้ ซึ่งมีเพียงมหาระติเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาจึงทำตาม มหาระติเหล่านั้นไป อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามหาระติจะมีกิจกรรมผสมปนเปกัน แต่หากพวกเขาเคลื่อนไปพร้อมกับความ ฉลาดด้วยแล้ว มหะระติก็ไม่ใช่มหาระติในเวลานั้น ในเวลานั้นพวกเขาอยู่ภายใต้ลางร้าย พวกเขาไม่ใช่มหาระติ พอให้ คติพจน์อะไร? ทำตามพ่อหรือทำตามซิสเตอร์หรือบราเธอร์? ดังนั้น ในการกระทำในทางปฏิบัติ จงให้พ่อบราห์มาอยู่ เบื้องหน้า ทำตามท่าน และเมื่อปราศจากร่าง จงทำตามพ่อที่ไม่มีตัวตน ถึงแม้ว่าจะมีลูกที่ดีมากมายพวกเขาก็ทำตามพ่อ ดังนั้นลูกต้องทำอะไร? ทำตามพ่อ.. ลูกแน่ใจไหม? หรือลูกรู้สึกว้าวเพราะว่าลูกได้รับผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย ลูกควรรับ สิ่งนั้นและคิดว่าลูกจะเห็นอนาคตเมื่อมันมาถึง? ลูกบางคนถึงกับคิดว่า เราอาจประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำ แต่เราจะมีค วามสุขอย่างแน่นอน เพราะที่นั่นจะไม่มีความสุขใดๆ อย่างน้อยเราก็จะได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด! แม้ว่าเราจะกลายเป็น ปวงประชาที่อยู่ใต้อำนาจของปวงประชา เราก็จะไม่ขาดการบรรลุผลใดๆ ดังนั้นให้เราได้รับความสุขความสนุก เพลิดเพลินนั้นในตอนนี้อย่างแน่นอนแล้วเราจะเห็นอนาคตในภายหลัง อย่างไรก็ตาม ความสุขชั่วคราวนี้จะทำให้ลูกได้รับส่วนแบ่ง ของการลงโทษนั้นด้วย แล้วลูกจะยอมรับมั๊ย? ลูกจะรับการลงโทษสักเล็กน้อยมั๊ย? ลูกจะรับความสุขนั้นด้วยหรือไม่? ไม่

ดังนั้นจงจดจำทั้งสามสิ่งนี้: ความบริสุทธิ์ สัจจะ และความสูงส่ง อย่าให้มีคำพูดที่ธรรมดา ความคิดที่ธรรมดา หรือการกระทำที่ธรรมดา แต่ให้มีความสูงส่ง ความสูงส่งหมายถึงแสดงการกระทำและสร้างความคิดด้วยคุณธรรมอันสูงส่ง นี่คือการสูงส่ง เมื่อมีคนถามว่า "การกระทำที่เป็นบาปคืออะไร" ลูกจะบอกพวกเขาว่าอะไร? การกระทำใดๆภายใต้อิทธิพลของกิเลสถือเป็นบาป นี่คือนั่นที่ลูกอธิบายใช่ไหม? ดังนั้นความสูงส่งจึงหมายถึงการมีความคิด คำพูด และการกระทำที่อยู่บน พื้นฐานของคุณธรรมที่สูงส่ง ดังนั้นลูกจึงเข้าใจถึงความสำคัญของสัจจะ (บาบาฝึกดริล)

ลูกทำให้ตนเองปราศจากร่างในหนึ่งวินาทีได้ไหม? ทำไม? ใช้เวลานานเท่าใดจึงจะมีความคิดที่ว่า "ฉันเป็นดวงวิญญาณ ที่ปราศจากร่าง"? มันใช้เวลาหนึ่งวินาทีใช่ไหม? ดังนั้น ตลอดทั้งวัน จงฝึกดริลอยู่เสมอ: ฉันละวาง ปราศจากร่าง และ เป็นที่รักของพ่อ ลูกรู้วิธีการทำเช่นนี้ใช่ไหม? ดังนั้น เวลานี้ ลืมทุกสิ่งในหนึ่งวินาทีและกลับมาปราศจากร่างอย่าง สมบูรณ์! (บัปดาดาฝึกดริลเป็นเวลาห้านาที) อัสซฮา

ถึงดวงวิญญาณทั้งหลายในทุกหนแห่งที่รักษารากฐานของความบริสุทธิ์ให้เข้มแข็งอยู่เสมอ ถึงผู้ที่นำมาซึ่งยุคทองอยู่เสมอ นั่นคือ ผู้ที่กระจายกระแสของพลังแห่งสัจจะไปทั่วโลกด้วยพลังแห่งสัจจะของตนเอง ถึงผู้ที่ซึมซับความสูงส่งอย่าง สมบูรณ์ในความคิด คำพูด และการกระทำ ถึงดวงวิญญาณที่มีการฝึกฝนของการทำตามพ่อโดยธรรมชาติ ถึงดวง วิญญาณเช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปดาดา

ทำการฝึกฝนนี้ต่อไปตลอดทั้งวันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้ว่าลูกจะทำเพียงนาทีเดียว แม้ว่าลูกจะไม่มีเวลาสองหรือ สามนาทีก็ตาม โดยการดำเนินการฝึกฝนนี้สักหนึ่งนาทีหรือครึ่งนาที ลูกก็จะได้รับความช่วยเหลือมากมายในการกลับมา ปราศจากร่างในช่วงเวลาสุดท้าย ลูกสามารถกลายเป็นเช่นนี้ได้หรือไม่? ตอนนี้ลูกทุกคนกลับมาปราศจากร่างได้ไหมหรือ ลูกใช้เวลาในการต่อสู้บรา? ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้ในหนึ่งวินาทีหรือไม่? ลูกสามารถเป็นสิ่งนี้ได้แม้ว่าลูกจะมีงาน ต้องทำมากมายก็ตาม? มันไม่ยากใช่ไหม? ลูกอาจวิ่งไปมาเป็นอย่างมากใน UN และเมื่อลูกพยายามที่จะกลับมาปราศจากร่างในเวลานั้น ลูกสามารถเป็นเช่นนั้นได้หรือไม่? หากลูกฝึกฝนสิ่งนี้เป็นครั้งคราวแล้ว มันก็จะกลายเป็นเรื่องธรรมชาติ ในเวลานั้น เมื่อลูกตระหนักถึงร่างกายของตนเองแล้ว ลูกต้องใช้ความพยายามเพื่อสิ่งนั้นในเวลานั้นหรือไม่?? ลูกพยายามที่จะคิดว่า: ฉันเป็นคนนั้นคนนี้หรือไม่? มันเป็นไปอย่างธรรมชาติ ดังนั้นสิ่งนี้ก็จะกลายเป็นธรรมชาติเช่นกัน กลับมา ปราศจากร่างเมื่อลูกต้องการและเข้ามาสู่ร่างกายของลูกเมื่อลูกต้องการ เมื่อลูกต้องทำอะไรได้รับการคำจุนของร่างกาย ของลูก แต่อย่าลืมว่ามันคือดวงวิญญาณที่รับการคำจุนของร่างกาย ลูกไม่ใช่คนที่ทำ แต่เป็นคนที่ทำเสร็จแล้ว เช่นเดียวกับ ที่ลูกทำบางอย่างผ่านผู้อื่น ในเวลานั้นลูกคิดว่าตนเองแยกจากกัน ในทำนองเดียวกัน ขณะที่ลูกกำลังทำอะไรบางอย่าง ผ่านร่างกายของลูก ลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณที่ทำสิ่งนั้นก็จะแยกออกจากกัน ฝึกฝนสิ่งนี้แล้วลูกจะไม่ขึ้นลงในจิตสำนึกที่เป็นร่างใดๆ ลูกเข้าใจไหม?

- พร:** ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์โดยการหลอมรวมตนเองเข้ากับมหาสมุทรแห่งความรักและกำจัด
สิ่งสกปรกของจิตสำนึกของ "ฉัน"
- ผู้ที่อยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรักอย่างต่อเนื่องจะไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งใดๆในโลก เพราะ
การหลอมรวมในความรัก พวกเขาจึงสามารถก้าวข้ามทุกสถานการณ์ได้อย่างง่ายดาย มีการกล่าวถึงผู้
เลื่อมใสศรัทธาว่า: ผู้นี้หลุดหายไปอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม ลูกๆหลอมรวมอยู่ในความรักอยู่ตลอดเวลา ลูก
ไม่ได้ตระหนักถึงโลก จิตสำนึกของ "ของฉัน" ทั้งหมดได้สิ้นสุดลงแล้ว จิตสำนึกของ "ของฉัน" สำหรับ
หลายๆสิ่งทำให้ลูกสกปรก เมื่อลูกพิจารณาว่าพ่อผู้เดียวเป็น "ของฉัน" สิ่งสกปรกทั้งหมดจะหมดไปและ
ดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์
- คติพจน์:** สำหรับสติปัญญาของลูกที่จะดูดซับเพชรพลอยแห่งความรู้และทำให้ผู้อื่นทำเช่นนี้ได้คือการเป็นหงส์
ศักดิ์สิทธิ์

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในเรือเดินสมุทรลำใหญ่มาก สมอเรือของลูกถูกถอนขึ้นมาและลูกกำลังข้ามช่องแคบน้ำเค็มไปสู่มหาสมุทรน้ำนม
- คำถาม:** ลูกๆรู้สึกเหน็ดเหนื่อยเป็นพิเศษในเรื่องใด เหตุผลหลักของความรู้สึกเหน็ดเหนื่อยคืออะไร
- คำตอบ:** ขณะเคลื่อนไหวไป ลูกๆรู้สึกเหนื่อยล้ากับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เหตุผลหลักของความรู้สึกเหน็ดเหนื่อยคืออิทธิพลของเพื่อนแล้ว ลูกเข้ามาสู่ความเป็นเพื่อนเช่นนั้นจนกระทั่งลูกปล่อยมือฟ้อ มีคำกล่าวว่าเพื่อนที่ดีจะพาลูกข้ามปากและเพื่อนที่ไม่ดีจะทำให้ลูกจมน้ำ หากลูกกลับมาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อนที่ลูกคบและก้าวออกไปจากเรือเดินสมุทร มายาจะกินลูกทั้งเป็น เหตุนี้เองบาบาจึงเตือนว่า ลูกๆอย่าปล่อยมือฟ้อผู้ทรงอำนาจ
- เพลง:** แม่ ไอ้ แม่ ท่านคือผู้ประทานโชคสำหรับทุกคน

โอมชานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกๆทางจิตว่า ลูกๆ โอมชานติ นี่ก็ถูกเรียกว่ามนตราที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณสวดมนตราของศาสนาดั้งเดิมของเขาเอง ศาสนาดั้งเดิมของนั้นดวงวิญญาณ คือ ความสงบ นั่นไม่จำเป็นต้องเข้าป่าเขา เพื่อความสงบ นั่น ดวงวิญญาณ คือความสงบ เหล่านี้คืออวัยวะของนั้น การทำให้เกิดเสียงหรือไม่ทำให้เกิดเสียงนั้นอยู่ในมือของนั้น อย่างไรก็ตาม เพราะผู้คนไม่มีความรู้นี้ พวกเขาจึงร่อนเร่ไปยังสถานที่ต่างๆอยู่เรื่อย ๆ มีเรื่องราวที่เกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า ราชีนิสวมสร้อยไว้รอบคอ แต่เธอลืมสิ่งนี้และคิดว่าสร้อยคอหายไป และดังนั้นเธอจึงค้นหาสร้อยคอจากภายนอก และแล้วมีคนบอกเธอว่าสร้อยคอเส้นของเธออยู่รอบคอของเธอ ตัวอย่างนี้ถูกให้ไว้ ผู้คนร่อนเร่จากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่หนึ่ง แม้แต่ชั้นยาสชีลาฯ ยังถามว่า จะสามารถมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม จิตใจและสติปัญญาอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณได้รับอวัยวะเหล่านี้ เขาจะเข้ามาสู่การ ‘พูดคุย’ (talkie) พ่อพูดว่า ลูกๆดวงวิญญาณควรมั่นคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของลูก ลืมศาสนาของร่างกายทั้งหมด แม้ว่าบาบาอธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ลูกบางคนกลับพูดว่า ช่วยทำให้ฉันนั่งอยู่ในความเงียบด้วยเถิด ช่วยนำสมาธิพิเศษให้เราด้วย การพูดเช่นนี้เป็นสิ่งที่ผิด ดวงวิญญาณหนึ่งพูดกับอีกดวงวิญญาณหนึ่งว่า ช่วยทำให้ฉันนั่งในความเงียบด้วยเถิด โอ้! แต่ศาสนาดั้งเดิมของลูกไม่ใช่ศาสนาแห่งความสงบหรือ ลูกนั่งอยู่ในความเงียบเองไม่ได้หรือ ขณะเดินและเคลื่อนไหวไปทั่ว ทำไมลูกไม่สามารถทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมเล่า ไม่มีใครมั่นคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมได้จนกว่าจะได้พบกับพ่อผู้ที่ชี้หนทางนั้น พวกเขาพูดว่า แต่ละดวงวิญญาณคือ ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถมั่นคงอยู่ในศาสนาของพวกเขา นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูกในโลกที่ไร้ความสงบนี้ เวลาที่ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และแล้วลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ที่นั่นทุกบ้านไร้ความสงบ ในยุคทองมีแสงสว่างในทุกบ้าน ที่นั่นมีความมืดมิด ที่นั่นลูกต้องผิดพลาดในทุกสถานการณ์ มีความมืดมิดในทุกบ้าน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงจุดตะเกียง หลังจากการวันตาย พวกเขาเฉลิมฉลองดีพมาลา รวันไม่ได้อยู่ที่นั่น ที่นั่นมีดีพมาลาอยู่เสมอ ที่นั่น เพราะนี่คืออาณาจักรของรวัน พวกเขาจึงฉลองดีพมาลาทุกๆ 12 เดือน ในไม่ช้าหลังจากการวันตาย ก็จะมีการขึ้นครองราชย์ของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเฉลิมฉลองสิ่งนั้นด้วยความสุข ในยุคทอง เมื่อลักษมีและนารายณ์ขึ้นนั่งบัลลังก์ พวกเขาฉลองวันขึ้นครองราชย์ ลูกรู้ว่า เวลาที่อาณาจักรของรวันกำลังจะถึงจุดจบ บาร์ตจะได้รับโชคแห่งอาณาจักรอีกครั้งหนึ่ง เวลาที่ไม่มีอาณาจักร ลูกจะได้รับอาณาจักรจากพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกแห่งอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้เดียวที่ให้มรดกของความสุขแก่ลูกเสมอ คนอื่นที่เหลือทั้งหมดเป็นผู้ให้ความทุกข์แก่ลูกๆ บางทีพวกเขาให้ความสุขชั่วคราวบางอย่างแก่ลูก ความสุขนั้นเป็นเหมือนมุลกา พ่อให้ความสุขมากมายจนกระทั่งลูกๆจะไม่เคยมีความสุขใดๆอีกเลย เหตุนี้เองลูกจึงต้องลืมร่างกายของลูกและทุกคนผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางร่างกายกับลูก ร่างกายเหล่านี้และความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดนั้นทำให้ลูกทุกข์ ละทิ้งสิ่งเหล่านั้นและจดจำพ่อผู้เดียว ลูกต้องจดจำพ่อในตอนเช้าเวลาอมฤต ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ผู้คนตื่นแต่เช้าตรู่ บางคนทำบางสิ่งตามคำสั่งของผู้อื่นและบางคนก็ทำสิ่งอื่นๆ พ่ออธิบายว่า จงตื่นแต่เช้าตรู่ และมากเท่าที่เป็นไปได้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก นี่คือการสั่งของพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า และแล้วพูดว่าทุกคนคือพระเจ้า! เวลาที่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด วันหนึ่ง พวกเขาทุกคนจะกลับมาเป็นเพื่อนของลูกๆ พวกเขาจะพูดว่า สิ่งนี้ดี การพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหมายถึงการจมเรือของลูกเองและเรือของบาร์ต ประการที่สอง พ่อคือผู้ที่ให้เนยแห่งอำนาจปกครองตนเองแก่บาร์ต แทนที่จะเป็นชื่อของท่าน พวกเขากลับให้ชื่อของเด็ก คือศรัทษณะ ผู้ที่ได้รับเนย เหตุนี้เอง ผู้คนจึงคิดว่ากฤษณะคือผู้ที่

ให้เนยแก่บาร์ต พวกเขาใส่ชื่อของเด็กแทนที่ชื่อของพ่อและทำให้ทุกสิ่งไร้ความหมาย กฎณะไม่สามารถเป็นพระเจ้าของโลกได้ ผู้คนสาปแช่งตนเองด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน พ่อคือคนพ่ายเรือ ลูกทุกคนคือเรือ ลูกร้องเพลงว่า จงพาเรือของฉันข้ามฟาก เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในเรือเดินสมุทรลำใหญ่ เรื่องราวของเรือเดินสมุทรถูกกล่าวไว้ในจันทรกัณฑ์เวदानต์ เรื่องนั้นถูกสร้างขึ้นมาเพื่ออ้างอิงถึงเวลานี้ด้วย ลูกอยู่ในเรือเดินสมุทรกำลังจะข้ามไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง ลูกกำลังออกจากมหาสมุทรยาพิษไปสู่มหาสมุทรน้ำทิพย์หรือน้ำนม เรือเดินสมุทรที่ข้ามช่องแคบน้ำเกลือจากลอนดอนจะได้รับรางวัล ที่นี้เป็นเรื่องของการออกไปจากนครไปสู่สวรรค์ มหาสมุทรแห่งยาพิษนั้นเดิม ลูกกำลังนั่งอยู่ในเรือเดินสมุทรลำใหญ่ สมอเรือถูกถอนขึ้นแล้ว และเวลานี้ลูกกำลังเริ่มเคลื่อนไหว เวลานี้ลูกกำลังจากไปและลูกต้องไปยังอีกฝั่งหนึ่ง ขณะกำลังแล่นอยู่นั้น เรือเดินสมุทรก็มาหยุดที่ท่าเรือ บางคนลงจากเรือที่นั่น บางคนก็ขึ้นมาบนเรือ บางคนไปหาอาหารและเครื่องดื่มแล้วก็ถูกทิ้งไว้ มีการแต่งเรื่องราวขึ้นมาบนพื้นฐานของสิ่งนี้ พวกเขาเขียนเกี่ยวกับกฎณะไว้ว่าเป็นบาทุคมหาราช เขาคือ กัปตันของเรือเดินสมุทร หากบางคนลงจากเรือเดินสมุทรขณะที่เรือกำลังแล่นไป มายาจะชักกัำลังร่ออยู่ เธอกลืนมหาราชเข้าไปทั้งตัว พวกเขาหยุดศึกษาเล่าเรียน นั่นคือ พวกเขาไม่มีศรัทธาอยู่ในสติปัญญาอีกต่อไป และแล้วพวกเขาก็ตกลงสู่ใจกลางมหาสมุทร ลูกเห็นแล้วว่าเมื่อมีนกตาย ทั้งกองทัพนกก็จะพากันแบกนกตัวนั้นไป ดังนั้นวิญญาณปีศาจร้ายของกิเลสทั้งห้าจะกินกลืนลูกทั้งตัวเป็นๆ มีเรื่องราวที่ยืดยาวที่เขียนเกี่ยวกับสิ่งนี้ บางคนอาจจะกำลังนั่งอยู่ในเรือเดินสมุทรและพวกเขาแม้กระทั่งเขียนคำมั่นสัญญาและส่งรูปภาพของพวกเขาไปด้วย และแล้วพวกเขาก็เสียคนจากการคบเพื่อนและหยุดศึกษาเล่าเรียน และแล้วรูปภาพของพวกเขาที่ถูกส่งกลับคืนมา เวลานี้มายาตาโมประธาน ทนที่ที่ลูกปล่อยมือของพระเจ้า ปีศาจก็จะคว้าตัวลูกเอาไว้ หลายคนปล่อยมือท่านขณะเคลื่อนไหวไปและลงจากเรือเดินสมุทร บาบารับข่าวที่ว่า ผู้นี้ถูกวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ หรือวิญญาณปีศาจร้ายของความผูกพันยึดมั่นจับตัวไป ก่อนอื่นลูกต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ลูกต้องผูกพันกับผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม มีโชคของความผูกพันยึดมั่นจำนวนมาก เวลานี้ลูกต้องเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับผู้เดียว เมื่อผู้คนนั่งลงเพื่อทำการกราบไหว้บูชาสติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนไปสู่ธุรกิจและบ้านเรือน ฯลฯ ของพวกเขา สิ่งเดียวกันนี้ยังเกิดขึ้นกับลูกๆ ที่นี้ ขณะเคลื่อนไหวไปลูกจดจำลูกหรือสามีของลูก พ่อพูดว่า นำโยคะสติปัญญาของลูกออกจากโชคเหล่านั้นและจดจำผู้เดียวเท่านั้น หากลูกจดจำผู้อื่นใดในเวลาสุดท้าย หากลูกจดจำสามี ฯลฯ ของลูก และแล้ว.....ในเวลาสุดท้ายไม่มีใครนอกจากชีพบาบาผู้เดียวที่ลูกควรจดจำ ลูกต้องฝึกฝนเช่นนั้น ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ: บาบา ลูกมาหาท่านแล้ว ลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์อย่างแน่นอน ลูกต้องจดจำพ่อและมรดก นั่นคือ อัลฟาและเบต้า อัลล้าห์หรืออัลฟาและแล้วเบต้าคืออำนาจปกครอง ดวงวิญญาณเป็นจุด ที่นี้เมื่อผู้คนแถมติดลัก บางคนจะแถมมุด บางคนวาดเป็นเส้นยาว บางคนทำเป็นรูปมงกุฎ บางคนทำเป็นดวงดาวเล็กๆ บางคนก็ใส่เพชร พ่อพูดว่า ลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าแต่ละดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาว ดวงวิญญาณนี้เต็มไปด้วยการบันทึกของละครทั้งเรื่อง เวลานี้พ่อให้คำสั่งแก่ลูกว่า จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอและตัดโยคะสติปัญญาของลูกออกจากผู้อื่น ไม่มีใครสามารถให้เป้าหมายนี้แก่ลูก พ่อพูดว่า ลูกมีบาปของหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะของลูก สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถถูกเผาไปได้นอกจากมีการจดจำระลึกถึง ลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมามีสุขภาพดีตลอดไป จากพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของการกลับมาสุขภาพดีและมั่งคั่งตลอดไป ลูกยังต้องการอะไรอีกเล่าเมื่อลูกมีสุขภาพดีและความมั่งคั่ง ลูกจะมีความสุขใดหากลูกมีสุขภาพดีแต่ไม่มีความมั่งคั่ง หากลูกมีความมั่งคั่งแต่สุขภาพไม่ดี นั่นก็ไม่ดีเช่นกัน ก่อนอื่นลูกๆ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกสามารถถูกเผาไปและลูกจะได้รับสุขภาพดีถึง 21 ชาติเกิด หากลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกจะได้รับความมั่งคั่งถึง 21 ชาติเกิด สิ่งนี้ง่ายดายเหลือเกิน ฉันได้วนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เวลานี้ ทุกสิ่งกำลังจะเป็นผู้พ้น เหตุใดเราจึงควรที่จะเอาหัวใจไปผูกติดอยู่กับมันด้วยเล่า หัวใจของลูกต้องผูกติดกับผู้เดียวที่สามารถให้อำนาจปกครองโลกใหม่แก่ลูก ท่านพูดกับดวงวิญญาณว่า ลูกๆ เวลานี้ จงลิ้มร่างกายของลูก คิดว่าตนเองนั้นปราศจากร่างและจดจำพ่อ ลูกได้รับร่างกายเหล่านี้เพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก ลูกต้องตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำสิ่งนี้ ลูกต้องจดจำเจ้าบ่าวผู้ที่พาลูกข้ามช่องแคบ คนอื่นๆ ทั้งหมดคือผู้ที่ทำให้ลูกจมอยู่ในมหาสมุทรยาพิษ พ่อคือผู้ที่พาลูกข้ามฟาก ท่านถูกเรียกว่าคนพ่ายเรือและยังเป็นนายของสวนอีกด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้จากที่เป็นหนามและส่งลูกไปสู่สวรรค์ ในสวรรค์ลูกจะไม่เคยพบเห็นความทุกข์ใดเลย เหตุนี้เอง ท่านจึงถูกเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข พวกเขาพูดว่า ฮาร์ ฮาร์ มหาเทพ (มหาเทพ (ซางก้า) ผู้จัดความทุกข์ของทุกคน) สิ่งนี้ควรถูกกล่าวให้กับชีวาผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อของบราห์มา วิชณะและซางก้า พ่อให้มรดกแห่งความสุขถึง 21 ชาติเกิดแก่ลูก และดังนั้นลูกจึงควรจดจำท่าน สิ่งนี้อาศัยความกล้าหาญ บางคนรู้สึกเหนื่อยล้าขณะจดจำท่าน ดังนั้นพวกเขาจึงหยุดมาที่นี้ พวกเขารับเอาความเป็นเพื่อนเช่นนั้นจนทั้งความเป็นเพื่อนนี้ไป เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า เพื่อนที่ดีจะพาลูกข้ามฟากและเพื่อนเลวจะทำให้ลูกจมน้ำ เมื่อลูกไปข้างนอก ลูกจะได้รับเพื่อนไม่ดี และดังนั้นความซาบซึ้งของลูกจึงโอบยิบหนึไป บางคนพูดว่า “บราห์มากุมารมีเวทมนต์และจะเป่ามนต์ใส่เธอ เธอต้องไม่ไปหาพวกเขา”

ข้อสอบจำนวนมากจะมา มีหลายคนอยู่ที่นี้มาเกือบ 10 ปีและแล้วกลับมามากอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อนเลว ทันทที่ลูกก้าวออกจากเรือเดินสมุทรลำนี้ มายาก็กินลูกทั้งเป็น แม้กระนั้นพวกเขาก็มีศรัทธาว่า ตนจะได้รับมรดกของสวรรค์จากพ่อ อย่างแน่นอน แต่อย่างไรก็ตาม พายุมากมายของมายาจะมา นี่คือนามรบ อาณาจักรของมายาดำเนินต่อไปถึงครึ่งวงจร ลูกต้องชนะเธอ พวกเขาเผาหุ่นจำลองของราวันและแล้วฉลองด้วยความสุขเป็นเวลาหนึ่งวัน ทั้งหมดนั้นเป็นความสุข จอมปลอม ลูกจะได้รับความสุขที่แท้จริงในดินแดนแห่งความสุข ความสุขของนรกเป็นเหมือนมุลกา ในสวรรค์ ไม่มีสิ่งใด นอกจากความสุข เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อดินแดนแห่งความสุข ในการชกมวยนี้ บางครั้งมายาก็ชนะและ บางครั้งลูกก็ชนะ การรบราฆ่าฟันดำเนินไปตลอดทั้งวัน ลูกต้องจับมือของผู้เป็นนายอย่างเต็มที่ ผู้เป็นนายคือผู้ทรงอำนาจ ผู้เดียวที่ทรงพลัง หากลูกปล่อยมือท่าน ผู้ทรงอำนาจจะทำอะไรได้เล่า ทันทที่ลูกปล่อยมือท่าน ลูกก็ล้ม ประเด็นของเรือเดินสมุทรยังถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ด้วยเช่นกัน เวลานั้นเรือเดินสมุทรกำลังจะจากไป ยังเหลืออีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้น ลูกจะได้เห็นดินแดนสีขาวดั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ในช่วงเวลาสุดท้าย ลูกจะเห็นฉากของดินแดนสีขาวดีแล้วแล้วแล้ว เช่นเดียวกับที่ลูกหลายคนเคยเห็นสิ่งเหล่านั้นในตอนแรก ดังนั้นในเวลาสุดท้าย ลูกจะมีนิมิตมากมายเช่นกัน ผู้ที่อยู่ที่นี่และผู้ที่ยังจับมือพ่อไว้ด้วยความกล้าหาญจะเห็นสิ่งเหล่านั้นในเวลาสุดท้าย ลูกสาวบางคนจะเริ่มพูดว่า บาบา คนนี้จะเป็นสาวใช้ คนนี้จะเป็นผู้นั้น-ผู้นี้ และแล้วก็จะมีความเสียใจว่า ฉันกลายเป็นสาวใช้ สภาพของลูกจะเป็นสิ่งอื่นใดได้อีกเล่าหากลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายาม และแล้วก็จะมีการร้องไห้คร่ำครวญอย่างมากมาย ในตอนเริ่มต้น ลูกได้เห็นความสนุกสนานและเกมมากมาย มีเพลงที่ว่า ท่านไม่เห็นสิ่งที่เราเห็น เมื่อเวลาเข้ามาใกล้ ทุกสิ่งจะถูกเปิดเผย แล้วลูกจะไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ในเวลานั้น พ่อจะพูดว่า พ่ออธิบายให้ลูกๆมากมายแล้ว ลูกก็ยังไม่ทำตามศรัทธา และดังนั้นนี้เป็นสภาพของลูกที่จะกลายเป็นอะไร ลูกจะได้รับสถานภาพเดิมทุกวงจร เหตุนี้เอง บาบาจึงพูดว่า จงทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง ทำตามแม่และพ่อ ยังมีบางคนเป็นลูกๆที่ไร้ค่าด้วยเช่นกัน พวกเขาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายาและทำให้ผู้อื่นทุกข์ระทม และแล้วพวกเขาจะได้รับการลงโทษรุนแรงมาก และสถานภาพของพวกเขาก็จะถูกทำลายด้วยเช่นกัน ลูกยังมีนิมิตของการถูกลงโทษเช่นกัน ในโลกมีเพื่อนที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่นี้ ลูกเป็นเพื่อนของพระเจ้า บาบาอธิบายทุกสิ่งให้แก่ลูกๆ ดังนั้น ไม่มีใครสามารถพูดในเวลานั้นว่า ฉันไม่รู้เรื่องนี้ ในเวลาของการทำลายล้าง ผู้คนจะรู้ว่าในความทุกข์ระทม ลูกจะมีนิมิตมากมาย จะมีความตายสำหรับเหยื่อและชัยชนะสำหรับผู้ล่า ด้วยวิธีนี้ ลูกก็จะร้ายร้ายอยู่เรื่อยๆ ลูกจะเห็นว่าปราสาทราชวังของลูกถูกสร้างขึ้นมาอย่างไรหลังจากการทำลายล้าง ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จะเห็นทุกสิ่ง หากหลังจากมาเป็นของพ่อแล้ว ลูกหย่าขาดจากท่าน ลูกก็จะไม่สามารถเห็นสิ่งใดเลย อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่มาและพบกับبابาอีกครั้ง หลังจาก 5,000 ปี รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า ต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของพวกเรา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จับมือกับพ่อผู้ทรงอำนาจอย่างต่อเนื่อง ผูกหัวใจของลูกไว้กับพ่อผู้เดียว ตั้งแต่เช้าตรู่ และนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

2. อยู่อย่างระมัดระวังเกี่ยวกับอิทธิพลของเพื่อนเลว อย่าหยุดศึกษาเล่าเรียนเพราะอิทธิพลของเพื่อนเลว

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้และรักษาตัวเองด้วยยาเม็ดหรือการนินยาของความสุข ลูกๆบราห์มินสามารถรักษาโรคภัยไข้เจ็บของลูกเองได้ การบำรุงเลี้ยงของความสุขมีผลในไม่ก็วินาที เมื่อหมอคนใดคนหนึ่ง ให้แก่บางคน ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงในทันที ในทำนองเดียวกัน ลูกบราห์มินสามารถให้ยาเม็ดแห่งความสุขหรือนินยาแห่งความสุขแก่ตนเองได้ แล้วโรคภัยไข้เจ็บของลูกก็จะเปลี่ยนไป แสงสว่างและพลังแห่งความรู้ช่วยให้ร่างกายทำงานได้มาก เมื่อโรคภัยไข้เจ็บมาสิ่งนั้นก็หมายถึงการช่วยให้สติปัญญาได้พักผ่อน

คติพจน์: ผู้ที่ได้รับความสำเร็จโดยเพ่งความสนใจไปที่จิตใจจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากที่เป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกกำลังจะเป็นเจ้าชายจากที่เป็นขอทาน ดังนั้น ลูกควรที่จะร่าเริงและกระโดดด้วยความร่าเริง ลูกต้องไม่ร้องไห้

คำถาม: เพื่อที่จะทำให้บาร์ตมั่งคั่ง ในประเด็นใดที่พ่อทำให้ลูกทัดเทียมกับตัวท่านเองด้วยการประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายให้แก่ลูกๆ

คำตอบ: บาบัพพูดว่า: ลูกๆ เช่นที่พ่อคือรูป บาซาน ดังนั้นพ่อจึงทำให้ลูกเป็นรูป บาซานด้วยเช่นกัน จงซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับมาและให้ท่านสิ่งเหล่านั้นผ่านปากของลูก ด้วยการที่ลูกทำทานที่ยิ่งใหญ่นี้บาร์ตก็จะกลับมามั่งคั่ง เช่นที่ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ดังนั้นลูกจึงต้องทำให้ผู้อื่นได้รับสิ่งนั้นด้วยวิธีเดียวกัน หน้าที่ของลูกคือการชี้หนทางให้แก่ทุกคนและกลายเป็นผู้ประทานความสุข

เพลง: บนหนทางแห่งความยุติธรรม

โอมซานติ เพลงนี้ใช้กับลูกๆ และใช้กับพรรคองเกรสด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขาเองก็ยังทนต่อความยากลำบากต่างๆ และปลดปล่อยบาร์ตจากชาวอังกฤษ ดังนั้น เพลงนี้จึงแต่งขึ้นมาด้วยความสุขเช่นนั้น พวกเขาเฉลิมฉลองด้วยความสุขอย่างต่อเนื่องแต่มันก็ไม่ใช่สำคัญว่าพวกเขาทำสำเร็จแล้ว โลกเก่านี้ก็ยังไม่เปลี่ยนอยู่ดี โลกนี้ก็ยังคงเก่าเป็นเหมือนเดิม ลูกๆ รู้ว่าเรากำลังเปลี่ยนโลกนี้ด้วยการทำตามศรีมัท สิ่งนั้นไม่กล่าวว่าเป็นการทำตามศรีมัท ศรีมัทมาจากพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น เวลาที่ลูกกำลังทำตามศรีมัทที่สูงส่งที่สุดของพ่อ แต่ผู้คนเหล่านั้นได้ใส่ชื่อของศรีกฤษณะลงไป เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าเหล่านั้นเป็นคำสั่งของศรีชีพบบา ไม่ถูกต้องนักที่จะเรียกฤษณะว่า “บาบา” คำสั่งเหล่านั้นมาจากศรีชีพบบา สิ่งเหล่านั้นไม่ถูกเรียกว่าคำสั่งของ “ศรีกฤษณะบาบา” ลูกกำลังทำให้บาร์ตนี้บริสุทธิ์อีกครั้ง ดินแดนบาร์ตมีความสำคัญเพราะเป็นสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือนสถานที่เกิดของพ่อของมนุษย์ทั้งโลก ผู้เดียวที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน ที่นี้ถูกเรียกว่าสถานที่จาริกแสวงบุญที่อยู่สูงที่สุดและสูงส่งที่สุด ไม่มีสถานที่จาริกแสวงบุญใดสูงส่งเท่ากับสถานที่นี้อีกแล้ว อย่างไรก็ตาม พวกเขาถูกเปลี่ยนชื่อในกิตะ ชาวบาร์ตเองก็ไม่รู้ว่าบาร์ตเป็นสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่าพวกเขาฉลองชีพราตรีแต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่าชีวา คือใคร ท่านมาเมื่อใด หรือชื่อและรูปแบบของท่านคืออะไร เวลาที่ลูกมาเพื่อรับรู้สิ่งนี้ ลูกแสดงให้เห็นดวงดาวสีขาวอยู่ในรูปชีวาลิงกัม เพื่อที่ว่าผู้คนจะสามารถเข้าใจอย่างชัดเจนว่ารูปของดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร อย่างไรก็ตาม เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าจะกราบไหว้บูชาท่านได้อย่างไร พวกเขาจึงสร้างรูปที่ใหญ่โตขึ้นมา จริงๆ แล้ว ท่านเป็นดวงดาว บาบาเคยเป็นพ่อคำเพชร บาบาผู้มีอัญมณีที่เรียกว่า “ทับทิมดาว” “ทับทิมดาวเกรดดี” พลินี ฯลฯ นั่นเป็นอัญมณีที่มีค่าที่สุด ในหนังสือพิมพ์กล่าวว่าดาวที่ใหญ่ที่สุดนั้นถูกขโมยไปจากคลังสมบัติแห่งหนึ่ง ดังนั้นชีวาลิงกัมนี้จึงเป็นสีแดงที่มีดวงดาวสีขาวอยู่ตรงกลางเป็นแสงดาว ง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ ดวงดาวเป็นสีขาว ดวงวิญญาณที่เห็นในเทพนิมิตก็ยังเป็นสีขาวด้วยเช่นกัน นั่นเป็นเรื่องเดียวกัน แต่ลูกเพียงต้องใส่ดวงดาวเอาไว้ ลูกไม่จำเป็นต้องเขียนอย่างอื่น การอธิบายจะเป็นเรื่องที่ย่างายมาก ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม จะมีคำอธิบายอยู่ด้านล่าง “อาณาจักรสวรรค์เป็นสิทธิ์กำเนิดของลูกๆ เพราะได้รับมาจากพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อของเรา” ดังนั้น ลูกจึงควรใส่แสงดาวเอาไว้ เวลาที่บาบากำลังให้คำสั่งแก่ลูกๆ ดังนั้น ลูกจึงต้องทำงานอย่างรวดเร็ว มีดวงดาวชิ้นหนึ่งที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ที่นี้พวกเขามีค่ามาก ในขณะที่ในยุคทอง สิ่งเหล่านี้จะไม่มีค่าเลย ที่นั่นอัญมณีถูกพิจารณาว่าเป็นก้อนหิน พวกมันถูกติดไว้กับผนังของพระราชวัง เวลาที่โลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลง ลูกๆ รู้ว่าเวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของการเป็นนายแห่งสวรรค์จากพ่อ ลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งมากตามนั้น ลูกต้องเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน นั่นคือ ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง เพียงเท่านี้ที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกคือบราห์มินและต้องสอนการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงนี้ให้แก่ผู้อื่น ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ไม่มีมนุษย์คนใดรู้จักพ่อ มีพ่อผู้เดียวเท่านั้น คนอื่นๆ ทั้งหลายได้รับบพาทเฉพาะของเขาเอง บพาทของดวงวิญญาณหนึ่งไม่สามารถเป็นเหมือนกับของอีกดวงวิญญาณหนึ่งได้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและไม่สามารถมีความแตกต่างในรูปได้ของพวกเรา ร่างกายของทุกคนแตกต่างกันและบพาทของทุกดวงวิญญาณก็แตกต่างกัน แต่ดวงวิญญาณซึ่งเป็นเหมือนแสงดาวถูกเติมเต็มด้วยบพาทอันไม่สูญสลาย นั่นคือบพาทที่ไม่สูญสลาย ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจประเด็นเหล่านี้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก สำหรับดวงวิญญาณแล้ว ได้รับ

การสรรเสริญว่าเป็นดวงดาวพิเศษที่เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก น้าอัครชัยใช้ไหม มันเป็นดวงดาวที่สุดแสนเล็ก และเต็มไปด้วยบทบาท 84 ชาตเกิด เมื่อผู้คนได้ยินสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะขอบคุณลูกมากมายและพูดว่า แท้จริงแล้วดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่กำลังสอนพวกเขาอยู่ ลูกต้องสอนทุกคน แม้ว่าชาวคริสต์เรียนรู้แค่ภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ลูกก็พูดภาษาอื่นได้และมีล่ามที่แปลเป็นภาษาอังกฤษได้ในเวลาเดียวกัน พวกเขาจะมีล่ามของตนเอง ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ เช่นที่พ่อเป็นผู้ประทานความสุขและเป็นผู้จัดความทุกข์ ดังนั้นลูกๆ ต้องกลายเป็นเหมือนกันด้วยเช่นกัน ลูกต้องแสดงหนทางให้กับทุกคน นี่คือน้ำที่ของลูกๆ ที่จะทำให้ผู้อื่นมีความสุข เพราะลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ยิ่งใหญ่จากพ่อ ลูกจึงต้องทำให้ผู้อื่นได้ประกาศสิทธินั้นด้วยเช่นกัน นี่คือการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่ละคำพูดมีค่าหลายแสนรูป หากคำพูดในคัมภีร์มีค่าหลายแสนรูป แล้วเหตุใดบาร์ตจึงยากจนแสนเข็ญเล่า ดังนั้นลูกๆ ต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่นและแนะนำพ่อเป็นเช่นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือรูปและบาซัน(ตัวของโยคะและผู้ที่เหมาะสมความรู้) แต่ท่านสามารถประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ได้อย่างไร ท่านต้องการร่างกายอย่างแน่นอน ดังนั้นพ่อจึงมาและสร้างลูกๆ นั่นคือ ลูกๆ ดวงวิญญาณ รูปบาซัน ลูกต้องซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ จงให้ทานสิ่งเหล่านี้ผ่านปากของลูก ไม่มีใครสามารถตีราคาให้กับเพชรพลอยเช่นนั้นได้ มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วย ดังนั้นลูกควรที่จะซึมซับสิ่งนี้ ผู้คนสวดอ้อนวอนต่อชีพบาบาและพูดว่า เจ้าผู้ไร้เดียงสา โปรดเติมอาภรณ์ของทุกคนด้วยเพชรพลอย ลูกต้องเติมอาภรณ์ของตนด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ และแล้วเมื่อลูกอยู่ที่นั่น ผนังพระราชวังของลูกจะถูกฝังด้วยเพชรและอัญมณีต่างๆ ดังนั้น ลูกจึงต้องอธิบายสิ่งนี้ให้กับทุกคน ดินแดนนิพพานซึ่งก็คือดินแดนของการหลุดพ้นเป็นสถานที่ที่พ่ออาศัยอยู่ พวกเขากล่าวถึงพระพุทธรูปเจ้าฯลฯ ว่าเขาขึ้นไปอยู่เหนือหรือไปสู่นิพพาน นั่นเป็นบ้านของทุกคน นั่นยังเป็นบ้านของพ่อด้วย เวลานี้พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ท่านกำลังให้ทรัพย์สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ดังนั้นหากลูกๆ ไม่ให้คำแนะนำของพ่อ แล้วใครจะให้เล่า พ่อพูดว่า เมื่อบางคนพูดว่า “ฉันเป็นชาวคริสต์” หรือ “ฉันเป็นผู้หนึ่งผู้” ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นศาสนาทางร่าง ลูกต้องทิ้งสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและจดจำฉัน พ่อของลูกๆ ผู้เดียวที่ลูกเคยจดจำมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีคำกล่าวว่า ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ในคัมภีร์กรันต์ยังอ้างไว้ด้วยว่าหากท่านจดจำภรรยาของท่านในเวลาสุดท้าย นั่นก็จะเป็นจุดหมายปลายทางของท่าน เวลานี้ ลูกไม่สามารถกลายเป็นไกด์ผู้หรืออะไรแบบนั้นได้ แต่ทุกคนจะกลับมาใช้ชาติเกิด ที่นี้ พ่อพูดว่า จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกมีพ่อและบ้านของลูกเองแล้ว เวลานี้การละเล่นกำลังจะจบและแล้วจะต้องเกิดขึ้นอีกครั้ง ผู้คนของอิสลาม ชาวพุทธ และชาวคริสต์ทั้งหมดนั้นกำลังเล่นซ้ำบทบาทของตนเอง ละครนี้ได้ซ้ำรอยมานับครั้งไม่ถ้วนแล้ว ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของละครแต่มันจะซ้ำรอยโดยอัตโนมัติอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่เข้าใจในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ควรจะบอกผู้อื่นให้มาและทำความรู้จักพ่อ เพราะการไม่รู้จักพ่อ พวกเขากลายเป็นลูกกำพร้า เวลานี้ลองจินตนาการดูว่า หากพระสันตปาปาพูดว่า “อย่าต่อสู้กัน” พวกเขาจะยอมรับสิ่งนั้นไหม พระสันตปาปาเป็นหัวหน้าของชาวคริสต์ เขาเป็นกुरुของชาวคริสต์ ดังนั้น เหตุใดพวกเขาจึงไม่ทำตามคำสั่งของกुरुเล่า ผู้คนเหล่านั้นดูเหมือนไม่ยอมรับสิ่งใดที่ใครพูด พ่อมาและให้คำสั่ง และดังนั้นลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่น ผู้คนจากทุกศาสนาจะค่อยๆ มาเพื่อทำความเข้าใจสิ่งนี้ เริ่มแรก มีลูกๆ ชาวฮินดูเพียงไม่กี่คนและเวลานี้หลายคนเริ่มมากขึ้นแล้ว ลูกควรแม้กระทั่งให้คำแนะนำของพ่อแก่ชาวคริสต์ เพื่อให้พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของพ่อด้วย ลูกต้องไม่รู้สึกละอายต่อการทำสิ่งนี้ นิทรรศการเหล่านี้ต้องดำเนินต่อไปอย่างเต็มที่ มีความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ในงานรับใช้สำหรับลูกๆ ที่สามารถทำงานรับใช้ พวกเขาคือผู้ที่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ และแล้วก็จะนั่งอยู่บนบัลลังก์ที่เป็นวัตถุ ลูกต้องกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และจดจำพ่อ ผู้คนประกันตนเองสำหรับชาติเกิดถัดไป พวกเขาให้ทานในนามของพระเจ้าหรือในนามของศรีกฤษณะจริงๆ แล้ว กฤษณะมั่งคั่งอยู่แล้ว เขาได้รับทานเรียบร้อยแล้ว เขาได้ประกาศสิทธิในมรดกของตนจากพ่อแล้ว เพราะเขาเคยเป็นเจ้าของสวรรค์ เขาจึงต้องเคยประกาศสิทธิในมรดกจากผู้ก่อตั้งสวรรค์ อย่างไรก็ตาม เขาประกาศสิทธิอย่างนั้นไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใคร พ่อคือผู้ที่ให้มรดกแก่กฤษณะ มรดกก็ยังถือว่าเป็นการให้ทานด้วยเช่นกัน ผู้คนให้ทานแก่ลูกสาว(เมื่อเธอแต่งงาน) พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกๆ และดังนั้นจึงต้องเตรียมการเพื่อสิ่งนี้ แม้ว่าสิ่งนั้นจะมีค่าใช้จ่าย แต่ก็ไม่มี ความเสียหายใดในเรื่องนั้น ลูกบางคนเคยได้นิมิตแล้วที่นี้ อับราฮัม พระพุทธเจ้า และพระคริสต์ ฯลฯ ดวงวิญญาณที่มีความสำคัญเหล่านั้นทั้งหมดจะมาในเวลาสุดท้ายแน่นอนว่าพวกเขาจะได้ยินความรู้นี้ เพียงเท่านั้นพวกเขาก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพได้ ลูกๆ ควรจะอยู่อย่างมีความสุข ชาวคริสต์มีความเกี่ยวข้องกับบาร์ตมากมาย พวกเขาเอาอาณาจักรนี้ไปและพวกเขาก็กำลังให้กลับคืน พวกเขาต้องดูแลบาร์ตอย่างดี เพราะหากบาร์ตถูกโจมตี เงินทั้งหมดที่พวกเขาลงทุนไปก็จะสูญเปล่า พวกเขาให้เงินทองมากมายแก่บาร์ต และดังนั้นรายได้ทั้งหมดของพวกเขาก็จะสูญสิ้นไปจากสิ่งนั้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงพยายามปกป้องบาร์ตทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ พวกเขาต้องการความช่วยเหลืออย่างแน่นอน พวกเขาต้องการผลตอบแทนด้วยเช่นกัน ดังนั้นพวกเขาจึง

ต้องดูแลบาร์ตัวอย่างแน่นอน บาบารู้ว่าบาร์ดยากจน และดังนั้นท่านจึงตั้งใจให้ต่างประเทศเหล่านั้นมาช่วยและท่านยังมาที่นี่เพื่อช่วยเหลือด้วยเช่นกัน เวลานี้พวกเขา กำลังช่วยเหลือและพอกีให้การช่วยเหลือสำหรับอนาคต ดังนั้น เติ้นท์ที่ดีมากควรถูกตั้งขึ้นมาและควรเชิญชาวคริสเตียนทั้งหลาย มีรูปภาพต่างๆที่ดีมากซึ่งบรรจุความรู้ทั้งหมดเอาไว้ แต่ละวันลือคของสติปัญญาของพวกเขาก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกรู้ว่าบทบาทยิ่งใหญ่เช่นนั้นถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่สดแสนเล็ก! นักวิทยาศาสตร์ก็ยังคงติดะลังกับสิ่งเหล่านี้ด้วย นักวิทยาศาสตร์เข้าใจว่าบางคนกำลังตั้งใจพวกเขา การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร การทำลายล้างไม่มีความเกี่ยวข้องกับซางก้า พวกเขาเพียงแค่ใช้ชื่อของซางก้าเท่านั้น กัยพิบัติทางธรรมชาติยังจะเกิดขึ้นด้วย พวกเขาจะมีความสุขมากเมื่อได้ยินเรื่องราวเหล่านี้ พวกเขาจะขอบคุณลูกอย่างมากมาย ชาวต่างชาติจำนวนมากจะมา พวกเขาจะมาหาลูกขณะที่ลูกนั่งอยู่บ้าน และดังนั้นลูกต้องให้ทานแก่พวกเขาอย่างแน่นอน สำหรับเราแล้ว พวกเขาทั้งหลายเป็นลูกกำพร้าที่ยากจนขึ้นแค้น ผู้คนทั่วโลกกลายเป็นลูกกำพร้า เพราะพวกเขาไม่มีคำแนะนำเกี่ยวกับแม่และพ่อ ลูกๆ กำลังจะกลายเป็นนายของโลกร และดังนั้นลูกควรที่จะมีความสุขซึ่งในการทำงานรับใช้ ส่งโทรเลขให้พวกเขาด้วยการบอกว่า จงมาและเรียนรู้ว่าพ่อมาเพื่อจะพาทุกดวงวิญญาณกลับไปบ้านอย่างไร ดวงวิญญาณกลับมามีความสุขที่เวลานี้การละเล่นนี้แท้จริงแล้วกำลังจะจบลง บาบามาเพื่อพาเรากลับไปและเราก็จะไปยังดินแดนแห่งความสุข เราเคยจดจำพ่อในฐานะผู้กราบไหว้บูชาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร เวลานี้เราต้องกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น ลูกควรที่จะร้ายรำและกระโดดโลดเต้นด้วยความร่าเริง เมื่อไม่มีความสุข ลูกจะร้องไห้อยู่เรื่อยๆ ผู้ที่ร่ำไห้ก็จะพ่ายแพ้ ไซ้ หากลูกเข็ดน้ำตาแห่งความรักขณะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ให้ความสุขแก่ลูก น้ำตาเหล่านั้นจะเป็นเหมือนลูกประกาศของพวงมาลัย ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ ลูกจะกลับมาสูงส่ง พ่อผู้นี้ยังบอกลูกด้วยว่าจงทำตามคำสั่งของชีพบาบาในทุกย่างก้าว ศรัทธาที่สูงส่งที่สุดในบรรดาทุกคำชี้แนะ นี่คือการศึกษที่สูงส่งมาก เมื่อผู้คนไปสู่การจาริกแสวงบุญ พวกเขาต้องเผชิญกับความยากลำบากมากมาย ก่อนหน้านั้น พวกเขาเคยเดินไปเวลานี้รัฐบาลทำให้สิ่งนั้นง่ายดายสำหรับพวกเขา ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า จงทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว หากลูกไต่ขึ้นไปอย่างระมัดระวัง ลูกจะได้ลิ้มรสน้ำทิพย์แห่งสวรรค์ แต่ถ้าลูกตกลงมา ลูกก็จะแหลกเหลวอย่างสิ้นเชิง ลูกควรจะได้รับคำแนะนำทุกย่างก้าว จงเขียนจดหมายถึงชีพบาบาผ่านทางบราห์มาและบราห์มา กุมารี และลูกจะจดจำชีพบาบาอย่างแท้จริงอย่างใดก็ตาม ลูกจำนวนมากลิ้มเขียนสิ่งนี้ วันหนึ่ง ลือคสติปัญญาของทุกคนจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ลูกๆ ควรมีความสนใจในการทำงานรับใช้อย่างมาก ลูกต้องทำงานรับใช้มากมาย สิ่งนี้ยังถูกกำหนดไว้ในละครอีกด้วย คำใช้จ่ายทั้งหมดจะถูกจัดการโดยอัตโนมัติ ทุกสิ่งจะเกิดขึ้นทันทีทันใด พ่อพูดว่า สำหรับลูกแล้วมันเป็นเรื่องยากที่จะหาที่ดินแม่เพียงสามตารางฟุต อย่างใดก็ตามลูกก็ยังคงทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ในวงจรที่แล้ว อัจชะ พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆ มากมายเหลือเกิน แต่ลูกต้องซึมซับด้วย เมื่อลูกรับประทานอาหารที่มีไขมันมากมันก็ย่อยยากด้วย แม้ว่าผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการแต่ก็ไม่มีใครมีศรัทธาว่าพ่อคือผู้เดียวที่สอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ ก่อนอื่น จงตั้งใจให้พวกเขามีศรัทธา นี้ ลูกอธิบายได้ว่าลูกคือประชาธิปไตยบราห์มา กุมารและกุมารี และพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง มรดกนั้นได้รับจากพ่อเท่านั้น ลูกไม่สามารถรับมรดกได้จนกว่าลูกกลายเป็นลูกของพ่อ พ่อคือผู้เดียวที่ให้ผลแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา มีบราห์มา กุมารและบราห์มา กุมารีจำนวนมากมาย ประชาบิดาประชาธิปไตยถูกเรียกว่าผู้สร้างด้วยเช่นกัน เวลานี้สิ่งสร้างของโลกใหม่กำลังเกิดขึ้น พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ อัจชะ

ถึงดวงดาวที่โชคดีที่สุดแสนหวาน รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากพระอาทิตย์และพระจันทร์แห่งความรู้ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อ จงรับผิดชอบต่องานรับใช้ ลูกต้องกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน ไม่มีความเสียหายใดหากจะมีการลงทุนกับคำใช้จ่ายบางอย่างเพื่อให้ทานความรู้
2. นี่เป็นการไต่ที่สูงชันมาก และดังนั้นลูกต้องระมัดระวังมาก จงรับศรัทธาในทุกย่างก้าวอย่างต่อเนื่อง

พร: ขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและปราศจากความกังวลใดๆ ด้วยการจบสิ้นความกังวลทั้งหมดไปในไฟแห่งความรัก
ลูกๆ ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะอยู่อย่างปราศจากความกังวลในทุกสถานการณ์ ความกังวลทั้งหมดของพวกเขาก็ได้สิ้นสุดลงแล้ว พ่อยกลูกออกจากกองไฟแห่งความกังวลและให้ลูกนั่งบนบัลลังก์หัวใจ ลูกมีความสุข

รักต่อพ่อ และบนพื้นฐานของความรักนี้ ความกังวลทั้งหมดของลูกก็จบสิ้นลงไปในไฟแห่งความรักนี้ ราวกับว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีอยู่จริง "ไม่มีความกังวลของร่างกาย ไม่มีความกังวลในสิ่งที่ไร้ประโยชน์ในจิตใจ และไม่มีความกังวลในทรัพย์สิน "อะไรจะเกิดขึ้น...?" เวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่งด้วยพลังแห่งความรู้ ดังนั้นลูกจึง ไปอยู่เหนือความกังวลทั้งหมดและชีวิตของลูกก็กลับมาปราศจากความกังวลใดๆ

คติพจน์:

จงกลายเป็นผู้ไม่หวั่นไหวสั่นคลอน ที่ไม่มีประเภทของปัญหาใดๆ จะสามารถเขย่าเท้าของสติปัญญาของลูกได้

***** โอม ขานติ *****